

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רמ"ב

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרַי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרַי תְּלַמִּידוֹ מוֹרְנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלִרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפֹּק לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשֶׁךָ נַעֲנֶה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

גתתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהֲתַבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה
עֲלִיוֹנָה וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוּ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָד
לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוּ בְשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת
וְאִמְתְּלֹאוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרֻצוּי וּפִיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיקְרָבוּ
אֵלָיו לַעֲבוּדָתוֹ בְּאִמְתּוֹ. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זֶה יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ',
וְהַנְּהִיגָה זֶה הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיחֶסֶר לוֹ
בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אוּ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכָל מַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל
יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ
יְכוּל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד.
דְּהֵינּוּ הַהֲכָנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחַפֵּץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אִף
שְׂאִינוּ יְכוּל. זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וּתְפִלָּה
מְזֵה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל-כָּהֵן, עַד
שְׂאִינוּ יְכוּל אִפְלוּ לְדַבֵּר. וּיְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ רְחֻמִּים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיחַמַל עֲלָיו
וְיִפְתַּח פִּיו, שִׁיּוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו; וְלִכְּזֶה אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֵה, זֶה מִמִּילָא
יִנְקָה אֶת הַמַּח שְׁלֵה, וְתוֹזֵכָה לְהַתְּבוּנָן מִכָּל דְּבָר אֶת אִמְתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
כִּי הַשְּׁלָמוֹת שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לָזֶה, שִׁיְהִיָּה מַחוּ נִקֵּי לְגַמְרֵי, וְתַמִּיד יִתְבוּנָן
בְּאֵלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּחִיָּה וּמְהוּיָה וּמְקִים אֶת הַבְּרִיאָה כְּלָה, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א') שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל תַּמִּיד עַל
הַשְּׂכָל שִׁישׁ בְּכָל דְּבָר, שְׂזֵה הַחַיּוֹת אֵלְקוּת שְׂבָכָל דְּבָר.

הַעֶקֶר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְזַרֵּק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁל הַבַּל, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
לְדַעַת שְׂלֵא יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי תְכַלִּית הַיְדִיעָה שְׂלֵא גִדַּע, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ב) שְׂעֶקֶר הַיְהוּדוֹת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאָמַר (שִׁיחוֹת

ה"ר,ן, סימן ט"ו) שֶׁהוּא חֲכָמָה וּמְלָאכָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְּהֵמָה. וְזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל"ו א') "וְכָל אִישׁ חָכֵם לֵב אֲשֶׁר נָתַן הוֹי"ה חֲכָמָה וּתְבוּנָה בְּהֵמָה", הֵינְנו שֶׁהוּא חֲכָמָה לְעִשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּבְּהֵמָה, וְכִמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶן ה'): עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ו ז'): "אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה" - אֵלֹה בְּנֵי אָדָם שֶׁעָרוּמִים בְּדַעַת וּמְשִׁימִין עֲצָמָן כְּבְּהֵמָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר אֶסְף (תְּהִלִּים ע"ג כ"ב) "וְאֲנִי בֶעַר וְלֹא אֲדַע בְּהֵמוֹת הַיִּיטִי עִמָּךְ"; אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַתְּמִימוֹת. וְיִכְבַּר סֵפֶר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפָרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה ט' מִהַחֲקֵם וְתָם) אֵל מַה זָכָה הֵתָם וְכוּ', שֶׁנַּעֲשָׂה מִינִיסְטָר עַל כָּל הַמִּינִיסְטָרִין, צְדִיק עַל כָּל הַצְּדִיקִים? עַיֵן שָׁם.

וְאֵל יִטְעָה אוֹתָךְ שׁוֹם בֶּן אָדָם שֶׁשָּׂרַשׁ נִשְׁמַתָּךְ זֶה חֲכָמָה אוֹ בִּינָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַכֹּל דְּמִיוֹנוֹת גְּדוּלִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְסַלֵּק אֶת חֲכָמָתָנוּ וְדְמִיוֹנוֹתֵינוּ לְגַמְרֵי, וְלִזְכֹּר מַה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא: (אָבוֹת פָּרָק ג') "כָּל שִׁירָאֵת חֲטָאוֹ קוֹדְמַת לְחֲכָמָתוֹ, חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמַת. וְכָל שֶׁחֲכָמָתוֹ קוֹדְמַת לִירָאֵת חֲטָאוֹ - אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמַת. הוּא הִיָּה אוֹמֵר, כָּל שֶׁמַּעֲשִׂי מְרַבִּין מִחֲכָמָתוֹ - חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמַת. וְכָל שֶׁחֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו - אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמַת"; וְלִכֵּן הָעֵקֶר זֶה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּרִיטוֹת ג'): עֲקִימַת שְׁפָתָיו הוּי מַעֲשָׂה, נִמְצָא בְּזֶה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה כָּבַר מַעֲשָׂה בְּשִׁלְמוֹת, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוֹם דְּבָר, רַק לְהַרְבוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵה, וְזֶה יְבִיא אוֹתָךְ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן. חֵלֶק ב', סִימָן ק') שֶׁמְקַטֵּן וְעַד גְּדוּל אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר בְּאַמֶּת, כִּי אִם עַל יְדֵי "הַתְּבוּדוֹת". וְהִיָּה מְזַכִּיר כְּמָה וְכִמָּה צְדִיקִים מְפָרְסְמִים אֲמִתִּיִּים וְאָמַר שֶׁכֵּלֵם לֹא בָּאוּ לְמַדְרַגְתָם כִּי אִם עַל יְדֵי "הַתְּבוּדוֹת" שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ; וְדַע לָךְ: מִי שֶׁמְרַבָּה בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, רוֹחֵץ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְדַבְּרִים בּוֹ כָּל אֵלֹה הַנִּקְרָאִים "בְּעֵלֵי מַקְבָּלִים" שֶׁהֵם בְּאַמֶּת "בְּעֵלֵי דְמִיוֹנוֹת".

בְּעַיִן "שְׁלוֹם בֵּית", תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקַיֵּם מַה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שֶׁאֵין בְּרָכָה מִצִּוְיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָה" וְהֵינְנו דְּאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְגַשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי

דְּתַתְעַתְרוּ, (תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת גְּשׁוּתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וּרְבֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְשְׁלוֹם בֵּית זֶה עָקַר תְּקוּן הֶבְרֵית, תְּקוּן הַמּוֹחִין.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְמָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד עַל נִגְדָה אַחַת, רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בְּיָתֵר שְׂאֵת, בְּיָתֵר עוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "אֵין הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם", לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחַ, וְלִכֵּן רְאֵי לְחֻטֵּף שִׂמְחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן וּמוֹחֵל עַל כָּל הָעוֹנוֹת, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה וּמִתְחַרֵּט עַל מַה שֶּׁעָשָׂה עַד עַכְשָׁו וְכוּ', וּמְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ: מֵהַיּוֹם וְהַלָּאֵה אֲנִי כֹכֵר לֹא אֶעֱשֶׂה אֶת זֶה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל הַמְּקוֹם, וּבִפְרָט שְׁזוֹכִים לְהַתְדוּדוֹת לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תּוֹרַת כֹּהֲנִים בַּחֲקוּמֵי): אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמִּיד שֶׁהֵם מִתְדוּדִים עַל עוֹנוֹתֵיהֶם - מִיד

אָנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאמַר: (ויקרא כ"ו) "וְהִתְוַדֵּי אֶת עוֹנֵם וְאֶת עוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ"; וְלִכֵּן הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֵין לְךָ מִה לְדַאֵג כָּלֵל, אֶת צְרִיכְךָ הַיְּכוֹל הַעוֹלָם לְפָנֶיךָ, אֲסוּר לְךָ לְהַכְנִס בְּלִחְץ זוּ הַדְּחָק, כִּי סוּף כָּל סוּף, אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, תִּשְׁתַּדְּלֵי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִהַהוֹרִים שְׁלֶךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בּוֹדֵאי יִמְחַל לְךָ.

אֵת לֹא יוֹדַעַת אֵיךְ שְׂאֵת חֲשׂוּבָה בְּשָׂמִים אִם תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה עִם הַמְּצוּוֹת שֶׁתִּזְכְּרֵי לְקִים, כְּגוֹן שְׂמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן לְהַקְפִּיד לְאָכֵל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרוֹת וְכו' וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמַר לְצָרוֹתֶיךָ דִּי וְתִרְגְּשֵׁי טוֹב. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

גַּתְתַּמְב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַכִּי טוֹב לְדַחֹת הַכֹּל אַחַר תְּשַׁעָה בְּאָב, כִּי בְיוֹם תְּשַׁעָה בְּאָב בְּעֲצָמוֹ זֶה לֹא מְסַגֵּל לְכֹלֹם, וְאֵל תִּהְיֶה לְחוּץ כָּלֵל.

הַעֲקָר מִה שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְקַנּוֹת לְעֲצָמָךְ זֶה בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְכו', כִּי כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט בְּהַחִיִּים שְׁלוֹ, זֶה בָּא מִחֲסוֹן בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְהַרְגַע שֵׁיִשׁ לְאָדָם בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, הוּא מְצַלִּיחַ בְּכָל דְּבָר, וְאֵיךְ זוֹכִים לְבָנוֹת לְעֲצָמוֹ אֶת הַבְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי? בְּזֶה שְׂמִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׂזֶה נִקְרָא אֲצֵל רַבְנוֹ ז"ל "הַתְּבוּדוֹת", לְדַבֵּר וְלִהְשִׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבְזֶה אֵתָה יוֹצֵא מֵעֲצָמָךְ וּבוֹנֵה אֶת עֲצָמָךְ.

וְלָכֵן אֵל תִּתְבַּלְבַּל מִשׁוּם דְּבַר, הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת
שֶׁל שִׂיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנֶה, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׂזָה יִבְנֶה אֶת הַמַּהוּת שֶׁלְּךָ וְכוּ', וְאֵת
הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שֶׁלְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְמַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי - יוֹתֵר טוֹב לִהְיוֹת עִם מִסְכָּה שֶׁל שְׂמֵחָה וְכוּ', מֵאֲשֶׁר לִהְיוֹת
עִם מִסְכָּה שֶׁל עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ'.

זְכָרֵי הַיֵּטִב אֲשֶׁר יֵשׁ פִּתְגָּם עֲמָמִי "כִּשְׂאֵת שְׂמֵחָה - כָּל הָעוֹלָם יִשְׂמְחוּ
אִתְּךָ, וְכִשְׂאֵת עֲצוּבָה אֲזִי יִנְיָחוּ אוֹתְךָ לְבַד", כִּי עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה עוֹבֵר צָרוֹת
וְיִסּוּרִים וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', בְּלִבּוֹלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְלָכֵן כָּל
אִשָּׁה מִחֲפֵשֶׁת אִשָּׁה שְׂמֵחָה לְהוֹצִיא מֵהַלֵּב שְׁלָהּ אֶת כָּל הַמְרִירוֹת וְהַדַּכְאוֹן
שֶׁיֵּשׁ לָהּ וְכוּ', וְלָכֵן אִשָּׁה כְּזוֹ נִמְשַׁכֶּת אַחֵר אִשָּׁה שֶׁתְּמִיד שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, מֵהַ
שְׂאִין כֵּן כְּשִׁרְוָאָה אִשָּׁה גַם כֵּן בְּמִצָּב גְּרוּעַ כְּמוֹהָ וְכוּ', תְּמִיד הִיא עֲצוּבָה
וּמְרַמֶּרֶת וְכוּ', אֲזִי הִיא אֵינָה מְעַנִּינָת בְּהַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁל הַזּוּלָת וְכוּ',
וְלָכֵן הִיא נִשְׂאָרָה לְבַד, וְעַל כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לִהְיוֹת
תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְאֵז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא עוֹלָם שְׂמֵחַ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי
בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁתְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וּמְשַׂמְחַת גַּם אַחֵרִים, וְרַק כִּךָ תִּזְכִּי
לְמַצָּא אֶת בֶּן זֻוּגְךָ, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת לְחִידָה לְכֻלָּם, וְלִקְבֹּל
אֶת כָּלֵם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאִפְלוּ שֶׁלְּדַעְתְּךָ זֶה שְׂקָר, עִם כָּל זֹאת זְכָרֵי הַיֵּטִב
שֶׁעֲדִיף מִסְכָּה שֶׁל שְׂמֵחָה וְכוּ', מֵאֲשֶׁר מִסְכָּה שֶׁל עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אתה מקרב אל רבנו ז"ל, אתה צריך לצית את רבנו ז"ל, ויסוד מוסד ועקר גדול אצל רבנו ז"ל זה להיות אצלו בראש השנה, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל, ואמר (חיי מוהר"ן, סימן ת"ו) בקול חזק מעמק הלב, מה אמר לכם אין דבר גדול מזה, היינו מלהיות אצלו על ראש השנה. ואמר בזה הלשון בקול זיע סגיא "ווי אזוי זאל איך אייך זאגין, קיין גרעסערס דער פון איז נישט פאר. איי אנדערע גוטע יודן זאגין נישט אזוי, איז נאך אקשיא" [מה אמר לכם? אין דבר גדול מזה, ואם צדיקים אחרים אינם אומרים כן - אז עוד קשיא], (פלומר: הלא בלא זה כבר מקשין עליו קשיות הרבה, ויהיה קשה עוד קשיא זאת גם כן מה שהקפיד כל-כך להיות אצלו על ראש השנה דיקא).

וכתב מוהרנ"ת ז"ל (שם) ומכלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה דברים. למדנו עוד הפעם עצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. כי אף על פי שידענו זאת מכבה, אף על פי כן מרבוני דבריו הקדושים אז בזה, ומתנועותיו הנוראות אז, הבינו עצם החיוב יותר ויותר, שאי אפשר לבאר זאת בכתב.

וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאין דבר גדול מזה.

וגם למדנו כמה צריכין לחזק לשבר המניעות מדבר שבקדושה, בפרט

המניעות מלהיות על ראש השנה שצריכים לשברם ביותר ולהיות דיקא על ראש השנה, עד שאפלו אם הוא ז"ל בעצמו מצוה ומסכים לבלי להיות אצלו על ראש השנה, חלילה להסתפל על זה, וצריכין להזהר מאד לבלי לשאל אותו שום שאלה על זה, כי הוא ישיב בודאי לבלי להיות אצלו, ואף על פי כן בנקדת האמת לאמתו צריכין להיות דיקא [וכן הוא נוהג לדורות].

והנה אתה צריך להבין שאף אחד לא יודע מה זה ראש השנה של רבנו ז"ל, ועם כל הכבוד של גדולי הרבנים וגדולי הראשי ישיבות, לא יודעים מה זה ראש השנה של רבנו ז"ל, כי אם הם היו יודעים היו נוסעים בעצמם אל רבנו ז"ל על ראש השנה, והיו עושים מנין לעצמם שם, כי העקר להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, וכל כך חבל שאף אחד לא יודע ולא מבין מה זה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, הרי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ח:): בראש השנה נדון מה יהיה בסופו, היינו בראש השנה הוא יום הדין והנורא שדנים את כלם - כל הבריאה כלה, מה יהיה עם כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי בשרפה וכו', וכן אמרו (ביצה ט"ז): כל מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה, היינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, וכן אמרו (בראשית רבה, פרשה נ"ו, סימן י"ג) כל ימות השנה ישאל נאחזין בעברות, ומסתבכין בצרות, ובראש השנה הן נוטלין שופר ותוקעין בו, ונזכרים לפני הקדוש-ברוך-הוא, והוא מוחל להם; כשאדם חוטא בר מינן, אזי בלי שום ספק יקבל ענש, כי יש דין ויש דין, אבל כשבא בראש השנה ומבקש סליחה, ומכניע את עצמו לפניו יתברך, מיד הוא מוחל לו, כמאמר ז"ל: (שחר טוב, תהלים ק"ב) "פנה אל תפלת הערער", אמר רבי יצחק, כלפי דורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן ולא בית המקדש שיכפר עליהם, אלא עוד תפלה אחת שנשתייר להם, שהם מתפללין בראש השנה יום הכפורים, ולא תבזה אותו מהם. הוי, "ולא בזה את תפלתם"; הרי שלף לפניך, שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם כלו, והנה ידוע שכשיש משפט חמור צריכים לקחת עורף דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העורף דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות, רחמנא לצלן, אזי לוקחים את העורף דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורף דין,

הַעֲקָר שִׁיצִיל אוֹתוֹ מִמּוֹת בְּטוֹחַ לְחַיִּים, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַעוֹרֵף דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, וְהוּא הַכְרִיז: (חיי מוה"ר"ן, סימן ת"ה) "הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִי יוֹדֵעַ מִהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֶם כָּלְכֶם, בְּוִדְאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי"; וְלָכֵן נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדֵי שֶׁהוּא יִהְיֶה לָנוּ עוֹרֵף דִּין בְּהַמְשָׁפֵט שֶׁשׁוֹפְטִים אֲזֵי אֵת כָּל אָדָם, וְהוּא מוֹסֵר אֵת נַפְשׁוֹ עֲבוּר כָּל אֶחָד שֶׁבָּא אֵלָיו וְחוֹזֵר שָׁם בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה וּמִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמַר אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנָה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרָעוֹת רַבּוֹת וְכוּ', וְשִׁנְזָכָה לְהַפְתֵּב בְּשָׁנָה שֶׁל בְּרִיאוֹת וְהַצְלָחָה בְּהַחַיִּים, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, וְשִׁמְרִיהַ מִכָּל מִינֵי גְּנֻבּוֹת וּגְזוּלוֹת וְאֵלִימוֹת, וּמִכָּל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, כִּי הַצְּדִיק הַאֲמֵת הוּא הַעוֹרֵף דִּין הַכִּי גְּדוֹל, וּרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׁכָּלֶם יִהְיֶי אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, הָרִי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה פּוֹעֲלִים אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּמִלְיוֹנִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי הָאֱמוּנָה הַחֲזָקָה בְּזֶה וְכוּ', כִּי אִם שָׁמָּה מַחְלָקִים בְּרִיאוֹת, פְּרִנְסָה, שְׁלוֹם בֵּית, יְלָדִים, נַחַת וְכוּ' וְכוּ', הֵאֵם זֶה לֹא שׁוּהַ פִּי מִלְיוֹן מְלֻנְסַע לְעֶסְקִים מַעֲבָר לִים לְמִזְרַח הָרְחוֹק כְּמוֹ סִין, אוּ בְּמַעֲרָב הַפְּרוּעַ כְּמוֹ לוּס-אַנְגְ'לֵס? אֲשֶׁר שָׁם בְּמִקּוֹמוֹת אֵלּוּ הוּא סֶפֶק סִפִּיקָא אִם הוּא יְרוּיֵחַ, וּבְוִדְאֵי שְׁמַאבֵּד אֵת כֶּסֶפוֹ, הֵינּוּ כֶּסֶף הַנְּסִיעָה וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוֹסֵעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, אֲשֶׁר שָׁם כָּל אֶחָד מִקְּבָל אֵת הַתְּקוּנָה שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲסוּר לָךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְנִסֵּעַ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

בְּוִדְאֵי אֲסוּר לָךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לָךְ לְהַתְּלוּצֵץ וְכוּ', אוּ לְהַקֵּל וְכוּ', מִהֶרֶב שְׁעוֹר לָךְ הַרְבֵּה, כִּי כְּבוֹדוֹ בְּמִקּוּמוֹ מְנַח, וְאַתָּה צָרִיךְ לְכַבֵּד אוֹתוֹ, אֲבָל מִה שְׁשִׁיף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, תִּאֲמִין לִי: אִם כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ הֵינּוּ יוֹדְעִים מִה זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִיךָ רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַעוֹרֵף דִּין שֶׁל כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ כָּלֶם מִתְּקַפְּלִים וְנוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יש נשים, שיש בהן מחלה שנקרא 'שתלטנית' - זאת אומרת היא אישיות אסרטיבית וכו', היא רוצה רק לשלט על בעלה, היא עקשנית, תמיד מדברת בקול רם, ונוטה להוביל תמיד את הבית, ותגיד תמיד לבעלה מה לעשות, כי הרי "היא המחליטה", לא תאהב להתייעץ אתו, אלא תמיד היא מוכנה להתנכח עמו, כי היא חושבת כי הצדק תמיד עמה, וזה פשוט מחלה, ואוי ואבוי אם הבעל לא ירקד כפי החליל שלה, אזי היא תכנס בכעס ורציחה שתתפרץ עליו ועל כל הבית וכו', וזה תופס אותה מדי פעם ופעם וכו' וכו', וזה מצוי בהרבה נשים וכו', ולכן אם היא יכולה ללכת לקבל יעוץ פסיכולוגי מה טוב ומה נעים, ואתה צריך לדעת שאתה יכול להיות הבעל הכי טוב והכי משלם והכי עוזר, אבל מה שיש לאשתך זה פשוט מחלה - שהיא לא יכולה להשתלט על זה, ומסכנה כי כשנכנסה בלחץ שלא שומעים בקולה, אז היא מתפרצת בכעס גדול מאד מאד, ומתפכת את הבית לטרור וכו', והמחלה הכי גדולה שהיא חושבת שהיא תמיד צודקת, ולא רוצה לשמע אחרת וכו', אזי אני מכרח להגיד לך שזה מחלה כמו כל מיני מחלות שיש בעצבים וכו', ורפנו ז"ל אמר: (ספר המדות, אות כעס, סימן ט"ו) "כעס של אשה מחריב את הבית".

ולכן אין לי עצה לתת לך אלא שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') "לפנים צערא אגרא", ודע לך - כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כולו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא

חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", והצלחת החיים זה לסבל ולשתק, ומי שיכול להראות את זה הוא המנצח לבסוף.

ועל כן ראה לדון את אשתך לכף זכות, שהיא לא מכוננת, חס ושלום, להציק לך או להציק להילדים, זה פשוט מחלה ממחלת עצבים, אשה שרוצה רק להשתלט ותמיד רק היא חושבת שהיא צודקת, ושלא עושים מה שהיא רוצה אז היא צורחת וצווחת וכו', זה מחלה גדולה.

ובאמת מכל דבר יכולים לצאת אם רק רוצים, כי יכולים לעבד על עצמו לנתק ממנו כל המדות רעות, רק צריכים להודות שיש לך חסרון, כי על פי רב אלו האנשים שסובלים איזה מחלה שקשור לעצבים וכו', שלא רוצים להודות לזה.

הקדוש-ברוך-הוא, ששמו "שלום", ישים שלום בביתכם, ואתה שלום ובביתך שלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג
הכתב והמכתב ביד מוסר כתב זה הוא לאות ולראיה שאני מכיר ואת
משפחתו עניים מרודים, ועכשו, כשנכנס בקשרי שדוכין - "ולרש אין כל",
ולכן מצוה רבה לתמוכו, ואשרי מי שמקבלו בסבר פנים יפות, ונעשה לו
לאחיעזר ולאחיסמך, כי בחור חתן שמתמיד בתורה, ומי שיעזר לו יתברך
מפי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה.

הכותב וחותם למען המצוה

גתתמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') אָדָם הֶרְגִיל בְּקָלְלוֹת - הוּא מְעוֹלָם הַתְּהוֹ, וְכֵן לְהִפְךָ: הֶרְגִיל בְּבִרְכָה הוּא מְעוֹלָם הַתְּקוּן; מַה זֶה 'עוֹלָם הַתְּהוֹ'? שְׂמֵמָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אָדָם נִמְצָא בְּשֹׂאֵל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו וְעוֹבֵר לוֹ בְּרֹאשׁ תְּהוֹ וְבָהוּ, אֲזִי הוּא רְגִיל לְקָלֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְזֶה הַמִּדָּה הִכִּי מִגְנָה, כִּי אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שָׁם, חֶלֶק א', סִימָן א') עַל יְדֵי הַקְּלָלוֹת כָּא אֲבִלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם; וּבִפְרָט מִי שְׂמַקְלֵל אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, כְּתִיב (שְׁמוֹת כ"א י"ז) "וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת", וְכְתִיב (וַיִּקְרָא כ' ט') "כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלֵל אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלֵל דָּמְיוֹ בּוֹ", וְכְתִיב (מִשְׁלֵי כ' כ') "מְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעֶךָ גֵּרוּ (בַּאִישׁוֹן) בְּאַשׁוֹן חֲשָׁךְ", וְזֶה עוֹוֹן הִכִּי חֲמוֹר, עִם כָּל זֹאת תְּמִיד יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר הָעוֹמֵד נֶגֶד הַתְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן - תְּבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵהָאֵמָא שְׁלָךְ, וְאִם אֲתָה יוֹדֵעַ עוֹד אֶת מִי קָלַלְתָּ, תִּרְאֶה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, וְכֵן תִּקַּח שְׁלֵשָׁה אֲנָשִׁים וְתִתִּיר אֶת הַקְּלָלוֹת, כִּי עוֹוֹן הַקְּלָלוֹת מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר, וּבִפְרָט מִי שְׂמַקְלֵל אָבִיו וְאִמּוֹ הוּא חַיֵּב מִיתָה, וְלִכֵּן תַּחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וְשָׁב וּרְפָא לָךְ, כִּי אֵין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד נֶגֶד הַתְּשׁוּבָה.

וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צִדִּיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעֵמֵד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוֹל כְּהֵה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁכִינִין שְׂאָדָם מְהִרְהוּר בְּלָבוֹ לְעִשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה - לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מָאָה, אֲלֵא עַד מִהֲלַךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִּיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שְׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבְּן אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם כָּא אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוֹ שְׁהוּא עֲשָׂה עַד עַכְשָׁו מַה שְׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתְּחַרֵּט עַל כָּל מַה שְׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבָר מְקַבְּלוֹ.

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלֻעָם הִזִּיהַ רְשָׁע

עָרוֹם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרָעָנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר: 'חֲטָאֵתִי', אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִגְע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מִסִּית אֶת כָּל אָדָם: 'מָה לָּךְ לַחְזוֹר בְּתְּשׁוּבָה? וּמָה לָּךְ לְהַתְּוֹדוֹת?' כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחִזַר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִגְע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא נח) אֵין מַכָּה בְּעוֹלָם, שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע - תְּשׁוּבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתֵּמַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲכִילָה חֶלֶק ב', סִימָן ב') אֲכִילַת הַדְּגִים מְעוֹרְרִים תְּאֵאוֹת הַזְּוּג; וְכֵן אָמַר (שָׁם, אוֹת הַרְיוֹן, סִימָן ג') דְּגִים קִטְנִים מְפָרִין וּמְרַבִּין.

וְהִנֵּה הַטַּעַם שְׂאוּכָלִים דְּגִים בְּשִׁבְתָּ, כִּי הַדְּגִים הֵם הַיְחִידִים שֶׁלֹּא חֲטָאוּ בְּדוֹר הַמַּבּוּל, וְכֵן הֵם מְסֻגָּלִים לְפָרְיָהּ וּרְבִיָּהּ, וְלִכֵּן אוּכָלִים בְּשִׁבְתָּ דְּגִים, כִּי אִזּוֹ הוּא זְמַן הַיְחוּד וְהַזְּוּג, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּכָל הַשָּׁלֵשׁ סְעוּדוֹת בְּשִׁבְתָּ קֹדֵשׁ אוּכַל דְּגִים.

וּמוֹבָא מֵהַרְבַּ הַקְדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי בּוֹנֵם מִפְּשִׁיחָא, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, טַעַם לְאַכִילַת דְּגִים בְּשִׁבְתָּ שְׂאֵנוּ אוּכָלִים אֶת זֶה הַמֵּאֲכָל הָרֵאוּשׁוֹן בְּשִׁבְתָּ קֹדֵשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַדְּגִים הֵיוּ הַבְּרִיאָה הָרֵאוּשׁוֹנָה מִבְּעֲלֵי הַחַיִּים, וְקֹדֶשֶׁת הַשִּׁבְתָּ הוּא שְׂרֵשׁ הַחַיִּים, עַל כֵּן נִהְגוּ יִשְׂרָאֵל לְהַתְּחִיל לְהַעֲנִיג שִׁבְתָּ מִמֵּין דְּגִים.

וְכֵן מוֹבָא מִצְדִּיקִים שֶׁשִּׁבְתָּ אִזּוֹ מְאִיר רַק הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כְּבִיכּוֹל, שֶׁהוּא כְּמוֹ מַיִם, שְׂאִין בָּהֶם סוֹף, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרִכוֹת כ.) מָה דְּגִים שָׁבִים - מַיִם מְכַסִּים עֲלֵיהֶם, וְאֵין עֵין הָרַע שׁוֹלְטָת בָּהֶם וְכוּ'.

וְלִכְּנֵן כְּשֶׁאָדָם אוֹכֵל בְּשֶׁבֶת דְּגִים, עַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאִין עֵין הָרַע שׁוֹלֵטֶת בּוֹ כָּלֵל, וְלִכְּנֵן הָיוּ צְדִיקִים שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים אֶת הָעֵין שֶׁל הַדָּג, שֶׁמִּסְגָּל לְהַשְׁמֵר מֵעֵין הָרַע, וַיֵּשׁ שֶׁהִחֲבִיאוּ אֶת הָעֵין בְּכִיסָם, כְּדֵי לְהִנְצֵל מֵעֵין הָרַע.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא בְּשִׁלְחַן עָרוֹךְ: (אֵרַח חַיִּים, סִימָן תַּק"ס, סְעִיף א') מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ תִּקְנֵנוּ חֻכְמִים, שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר, שֶׁאִין בּוֹנִים לְעוֹלָם בְּנֵינ מִסֵּד וּמִכִּיר (פְּרוּשׁ מִצִּיר) כְּבִנְיַן הַמְּלָכִים, אֲלֵא טַח בֵּיתוֹ בְּטִיט וְסָד בְּסִיד, וּמִשִּׁיר מְקוֹם אִמָּה עַל אִמָּה כְּנֶגֶד הַפֶּתַח בְּלֵא סִיד; עֵין שָׁם, וְלִכְּנֵן עַד הַיּוֹם נוֹהֲגִים אֲנָשִׁים שֶׁעַל הַפֶּתַח מְקַלְפִים אִמָּה עַל אִמָּה, כְּדֵי לְזַכֵּר חֲרַבֵּן הַבֵּית.

יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזֶכֶה כְּכֹר לְרֵאוֹת כְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּכִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת יוֹדְעַת שְׁלִפְנֵי נְשׂוֹאִין אֶסוּר לְגוֹר בְּיַחַד, וְזֶה אֶסוּר חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַתֵּן תַּכְּף וּמִיד, וּבמִקּוֹם לְחִיּוֹת בְּאֶסוּר תַּחֲיֵי בְּהֵתָר, אַתֶּם מִמִּילָא חַיִּים בְּיַחַד, וְאֶת שׂוֹאֵלֶת אִם הוּא הַזְּוֹג שְׁלֶךְ?! וְאִם הוּא מְשַׁרְשׁ נְשֻׁמְתָךְ?! וְמָה אֲנִי אוֹמֵר לְגַבֵּי הַפֶּרֶשׁ הַגִּילְאִים?! הָאִם זֶה לֹא מְצַחֵיק?? חַיִּים בְּאֶסוּר בְּלֹא פִקְפּוּק, וְאַחַר כֵּךְ שׂוֹאֵלִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַתֵּן מִה שְׂיִוְתֵר מִהוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָכֶם, כִּי עוֹוֹן נָדָה זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְאֵל תַּקְחִי אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁשֻׁנִיכֶם תַּחֲזֹרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְשָׁב וּרְפָא וְיִמְחַלוּ לָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֵת גְּבוּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֵלְאִים הַבָּאִים עַל הָאָדָם - כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחַמַּת קְלִקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנְתַּ לְאָדָם - לֹא כָּל מִי שְׂשֻׁמַּח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנְתַּ לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

שְׁתַּמֵּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצֵלָה, כִּי אֵין טוֹב מְזָה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבָּבוּ בְתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבֵל תִּכְף וּמְיָד שְׂמֵכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אָזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׂבִיבֵיךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִף שִׁזָּה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר זֶה הַתְּרוּפָה לְכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים, וְתֵרְאִי לְהִרְבוֹת לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת וְלִשְׂמַח עִם הַמְצוּוֹת, וְכֵךְ אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה בְּשְׂמֵחָה בִּידוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו.

וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ג'ד) כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשָׂמַח, עַל יְדֵי זֶה הוּא בָּא אֶל בְּרוּר הַמְדָּמָה, כִּי הַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כִּי הַחֲרָדוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת, שְׂנוֹכְסִים בְּאָדָם, זֶה מַחְלָה כְּמוֹ כָּל מַחְלָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי שֶׁבֶת, פֶּרֶק י"ד, הִלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הָיוֹ"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" - זֶה רְעִיוֹן, דָּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שֵׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרִזָּל עַל צְנוּאֲרֵךְ" - זֶה רְעִיוֹן, הִיַּינוּ: מַה זֶה הָעֵל הַכִּי קֶשֶׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֵסֻבִּים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירִי וּמְדַמֵּן לַעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַּעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְכַאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שְׂתַּמֵּיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ מַחְשְׁבָתוֹ, אָזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוֹ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶּן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוּם עַל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלָמָה - רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתַמֵּיד תִּהְיֶי שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"י) לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּי־צַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', [נִכְתַּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: וְדָבָר זֶה הוּא נִצְרָךְ מֵאֵד לְדַעַת, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֻמַּת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה], הֵינְנוּ הַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם, אִם רוּצִים יְכוּלִים לְזַרֵּק אֶת זֶה וְלִהְפֹּטֵר מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל הַבְּעֵיָה שְׂאֵתֶם לֹא רוּצִים, לְזֹאת אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם מֵה צְפוּי בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָכֶם.

דַּעוּ לָכֶם: הַיּוֹם יֵשׁ קְלָפָה עֲצוּמָה, שְׂכוּבָשֶׁת אֶת כָּל חֶלְקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאָמוּנָה וְאֶת הִירָאֵת שְׁמַיִם מִבְּרֵאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט, אִיִּפֵּד, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ, תַּעוּב, עֵרוֹם וְזוּהוֹם, וּמְאֲמָלְלִים אֶת עַצְמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן הָעֵקֶר רָאוּ לְזַרֵּק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב, אֵינְטֵרְנֵט, אִיִּפֵּד, בְּלִקְבְּרֵי כִּי כֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סִנְהֵדְרִין מֵה.) אֵין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמֵי שְׁעֵינּוּ רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְּשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵין מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה לָהֶם מַחֲשָׁב, שֶׁהִיָּה מַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאַף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶחַ שְׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתֶם, וּלְכַסּוֹף הַתְּגַרְשׁוּ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיָּהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב, שְׁמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמּוֹרִידָה אֶת הִירָאֵת שְׁמַיִם עַד

השאול, רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמביער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתשמעו בקולי, כי אחרת לבסוף יהיה אצלכם גרושין, כלי שום ספק, ולכן תראו מה לפניכם: האם כדאי לכם להפיר לבסוף? ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ח) הלא האדם - בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה הוא יכול לאבד ולהפסיד כל העולם הזה עם העולם הבא. ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קען ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא.

הקדוש-ברוך-הוא, החונן דעת לאדם, יכניס בכם דעת ושכל ותעיפו את החלי הזו מביתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתנג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה טוב ומה נעים מי שמרגיל את עצמו ללמד בכל ערב שבת את המאמר ב"לקוטי-מוהר"ן" חלק ב' סימן י"ז, ואומר על זה התפלה מלקוטי תפלות חלק ב' תפלה י"ג, המדבר מקדשת שבת, כדי שיתלהב מאד לקבל את השבת בשמחה עצומה, כי כשבר ישראל שש ושמש כל השבת, נמחלים לו כל עוונותיו, והקדוש-ברוך-הוא צופה ומביט עליו בעין חומלת, כי בשבת מאיר השגחתו יתברך הפרטי פרטית, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז) ששבת הוא סוד העינים, כמו שכתוב: (שמות ט"ז כ"ט) "ראו כי הוי"ה נתן לכם השבת", כי שבת הוא סוד ראיה, וזה הקשר מה שמוכא

בְּסוּף הַמְאָמֵר: דֶּרֶךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהֵבִיט עַל הַטּוֹבוֹת שְׁעוֹשִׁין, וְאֵף שֶׁנִּמְצָא בָּהֶם גַּם כֵּן מַה שְּׂאִינוּ טוֹב, אִינוּ מְסַתְּכָל עַל זֶה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בַּמִּדְבָּר כ"ג) "לֹא הֵבִיט אֹן בֵּיעֶקֶב", מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהָאֲדָם אֶסוּר לוֹ לְהֵבִיט עַל חֲבֵרוֹ לְרָעָה, לְמִצָּא בּוֹ דוֹקָא מַה שְּׂאִינוּ טוֹב, וְלַחֲפֹשׁ לְמִצָּא פְּגָמִים בְּעִבּוֹדַת חֲבֵרוֹ, רַק אֲדַרְבָּא, מְחִיב לְהֵבִיט רַק עַל הַטּוֹב וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, כִּי כְמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּכָל עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי חֲמֵלָה בְּשֶׁבֶת קֹדֶשׁ, כֵּן רְאוּי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְהִסְתְּכָל עַל הַזּוּלָת בְּעֵינֵי חֲמֵלָה וְלִרְחֹם עָלָיו.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתנד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְטְרוֹוִיָּצָא, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ, שֶׁהִיָּה תַלְמִיד רַבְּנוּ ז"ל - אֵף שֶׁהִיָּה יוֹתֵר מִבְּגֵר מְרַבְּנוּ ז"ל בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, כִּי הוּא הִיָּה חֲבֵרוֹ שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחוּם מְטְשְׁעֶרְנוֹבִיל זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ הַבַּעַל הַתַּנְיָא, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ, לְקַח הַסְּפָמָה מִמֶּנּוּ עַל הַסְּדוּר שְׁלוֹ, הוּא אָמַר שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִשְׁתַּמֵּשׁ בַּסְּפָרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן": דַּע, זֶה בָּא מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת (טַלְגֵרס מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת).

וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הַעֶקֶר הַמַּחַ מִחֲשָׁבָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִהֲרֹהוּר רַע, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת פְּגַם הָאֲדָם שֶׁמִּהֲרֹהֵר הֲרֵהוּרִים רָעִים, וְהַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת קֹדֶשֶׁת הַמַּחֲשָׁבָה, שֶׁזֶה הַדַּעַת שֶׁל הָאֲדָם שֶׁצָּרִיף לְהִיּוֹת נָקִי לְגַמְרֵי מִכָּל רַבָּב שֶׁל חֲטָא וְהֲרֹהוּר, כִּי הַמַּחֲשָׁבָה גְבוּהָ מְאֹד מְאֹד, וַיְכוּלָה לְעֵלוֹת

למעלה עד אין סוף, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן מ"ו) צריך לשמר את המחשבה מאד כי ממחשבה יכול להיות נעשה דבר חיוני ממש, ודע שכל בחינה, שהיא גבוה למעלה יותר אצל האדם, היא יכולה להגיע ולהשיג יותר, כמו למשל: עם הרגל יכולין להשליך איזה דבר למעלה, אבל עם היד יכולין להשליך למעלה יותר. ובהדבור יכולין להשיג ולהגיע יותר ויותר, כי בהדבור יכולין לדבר למרחוק. והשמיעה היא גבוה יותר ויכולין לשמע קול מרחוק מאד, כגון כשירין בקני שרפה (שקורין הורמאטס) יכולין לשמע למרחוק מאד. והראיה יכולה להשיג ולהגיע עוד יותר ויותר, כי בהראיה יכולין לראות ולהביט על השמים. נמצא שכל בחינה שהיא גבוה יותר למעלה היא יכולה להשיג ולהגיע יותר, והמחשבה היא גבוה מאד למעלה מן הכל ויכולה להשיג ולהגיע למעלה למעלה, על כן צריכין לשמרה מאד; עם כל זאת, אמר רבנו ז"ל, שהאמונה היא אפלו למעלה מדעת ושכל, כי כשאדם משליך את חכמתו המדמית לגמרי, ומתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, זה בעצמו יכול להביא אותו אל המדרגות הכי עליונות, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל מביא (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קס"ו) דע והאמן שהשבתים, ששוכבים אצל התלמיד חכם האמת, הוא כמו תענית; ונקט את שתי המדרגות, הן 'דע' והן 'והאמן', כי מעלת האדם השוכת אצל הצדיק והתלמיד חכם האמת בשבת, זה אי אפשר לתאר ולשער כלל, וזה חשוב כמו תענית, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוה"ר"ן, סימן רצ"ז) לאחד: "השבתים, ששוכבים אצלי הם גדולים וטובים יותר משבעה פעמים תענית משבת לשבת"; עמד וראה והשתומם מה זה להיות ולשבת אצל תלמיד חכם אמת וצדיק אמת, ולכן דיקא נקט הן 'דע' והן 'והאמן', שתדע הן בידיעה שלמה, והן באמונה פשוטה מעלת האדם הזוכה להיות בשבת אצל התלמיד חכם האמת, ואצל הצדיק שבדור, ולשבת אצלו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עִם יְלֵד קֶטָן בְּגִיל שְׁבַע צְרִיכִים לְלַכֵּת אִתּוֹ בְּעֵדִינּוֹת מְאֹד, וְלֹא לְלַכֵּת אִתּוֹ בְּיַד קֶשֶׁה, כִּי כָּל אֱלוֹ הַהוֹרִים שְׁהוֹלְכִים עִם הַיְלָדִים מְגִיל קֶטְנוֹת בְּיַד קֶשֶׁה, לְבִסּוֹף זֶה טוֹפֵחַ לוֹ עַל הַפְּנִים חֲזוֹרָה - שְׁהַיְלָד מִתְמַרְד וּכְבָר לְגַמְרֵי הוּא לֹא רוֹצֵה לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאִין פְּלֹא, כִּי כָּל-כֶּךָ דְּחָקוֹ עָלָיו מְגִיל קֶטְנוֹת לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, אֲזִי אַחַר כֶּךָ הוּא לֹא רוֹצֵה, אוֹתוֹ דְּבַר בְּעֵינַי לְמוֹד וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְהִסְבִּיר לְהַיְלָד אֵת הַמַּעֲלָה וְהִיפֵי וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּהַסְבְּרָה זֶה הַיְלָד יִקְבַּל בְּקִלּוֹת, וְכַמוֹכֵן גַּם לְתַת לוֹ מִמְתָּק אִם הוּא יִצִּית, אֲבָל רַק בְּדַרְךָ טוֹבָה וּנְעִימָה, אֲבָל לֹא לְדַחֵק עָלָיו.

עַל כָּלֵם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְלִשְׁפֹּךְ הַרְבֵּה דְמָעוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיִּצְלִיחַ עִם יְלָדָיו שִׁיִּגְדְּלוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה וּדְמָעוֹת זֶה לֹא הוֹלֵךְ.

שְׁאֵלוֹ אֵת הַגָּאוֹן הָאֱלָקִי הַבַּעַל "חַתֵּם סוֹפֵר", זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, אִיךָ זָכָה לְבָנִים וּבָנוֹת כָּל-כֶּךָ מְצַלְחִים? עֲנֵה וְאָמַר: "כָּל לַיְלָה בְּעֵת תְּקוּן חֲצוֹת מְלֹאֲתִי אֵת הַכּוֹס עִם דְּמָעוֹת, וְהַתְּפִלָּתִי עַל הַצְּלַחַת יְלָדִי, וְכֶךָ זְכִיתִי לְזֶה".

וְכֵן מְסַפֵּר מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ שֶׁהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה יְלָדִים, וְכָלֵם הָיוּ מְצַלְחִים וּבְעֵלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וְשְׁאֵלוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ: "אִיךָ זְכִיתִי לְיְלָדִים טוֹבִים כָּאֵלוֹ? עֲנֵה וְאָמַר: מָה אֲתֵם חוֹשְׁבִים, שֶׁהֵם צְמַחוּ לִי עַל הָעֵץ? כָּל לַיְלָה שֶׁפָּכְתִי דְמָעוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְלֹאֲתִי אֵת הַכּפֶּה שְׁלִי עִם הַדְּמָעוֹת, וְאַחַר כֶּךָ רַחֲצִיתִי אֵת פְּנֵי עִם הַדְּמָעוֹת וְכוּ', עַד שֶׁזְכִיתִי לְרֹאוֹת מֵהֵם מָה שֶׁרְאִיתִי" וְכוּ'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

כל הבעיות שלך זה רק בעיה אחת, שאתה לא שמח כלל, וזכור גם זכור שעקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל הוא לצית אותו, ולכן דע לך שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם - לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, וככל שתהיה יותר בשמחה, על ידי זה תתרפא מכל המחלות והחלאים רעים שנדבק בה, ואני מכרח להגיד לך שלהגיע לשמחה זה העבודה הכי קשה, כי אדם יכול לעשות את כל העבודות שבעולם, אבל לא להיות בשמחה, כי על זה הסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד, כי הוא יודע הרגע שאדם הוא בשמחה, אין לו כבר מה לעשות אצל האדם הזה, ואמר רבנו

ו"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן קס"ט) כְּשֶׁאֲדָם בְּשִׂמְחָה אִזּוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית, וְלִכֵּן כְּדֵי לְהַפְטִיר מִכָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַבְּלוּלִים וְהָאֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת, צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֶצְמוֹ עִם כָּל הַפְּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תּוֹכַל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אֲזִי תִהְיֶה נִצּוּל מִכָּל רַע, וְהַלְוִאי שְׂתוֹכַל לומר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה:

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אגא, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתנוז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ד' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך, ותחזיק מעמד כפי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם משברים וגלים, ועקר גדלת בר ישראל שזוכה להחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר, ויכול להפך את החשך לאור,

וְאֵת הַמֵּר לְמִתּוֹק, כְּמוֹבָא (זהר הקדמה ה) מֵאֵן מְנֻכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מֵהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לֹא יִיתוֹן הֶכָּא. מֵאֵן מְנֻכּוֹן דְּמַחְפָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהִהוּא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הֶכָּא; [מִי מִכֶּם יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְאֵת הַמְרִירוֹת לְמִתִּיקוֹת עַד שְׁלֹא יָבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מִכֶּם שְׂמַחְפֵּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז, שְׂיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מִכָּל זֶה רוֹאִים מְעַלְת הָאָדָם, שְׂאֵפְלוּ שְׁעוּבָר עֲלֵיו כָּל מִינֵי חֲשֻׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵּן הַכֵּל הוּא מֵהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ ז"ל רוּצָה שְׁנַעֲשֶׂה, לְהַפֵּךְ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנַחָה לְשִׂמְחָה עֲצוּמָה, (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ג) לְהוֹצִיא מֵעֲצָמוּ לְגַמְרֵי אֶת הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְאִף שְׁזָה בָּא מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לְאָדָם, עִם כָּל זֹאת זֶה גְּדֻלַּת בְּרַי שְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמֵה לְשִׂמְחָה אֲפֹלוּ שְׂאֲנַחְנוּ כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ז) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאִי רִקְתָּךְ? אֲפֹלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרִמּוֹן, וְלָכֵן יֵשׁ לְכָל בְּרַי שְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה בְּמֵה שְׁזָכָה לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְשְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשְׂמִחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מְתַרְחֵב מִחוּ וְדַעַתּוֹ, וְכִבְרֵי יֵשׁ לוֹ יָשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, וּמִתְחִיל לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחַיִּים בְּצוּרָה אַחֲרֵת, שֶׁהַמְצָב אֲצִלוֹ לֹא כָּל-כָּךְ גְּרוּעַ, וְלֹא כְּמוֹ שְׂמִסִּית אוֹתוֹ הַסֵּמ"ךְ מ"ם כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקּוּהָ מִמֶּנּוּ, כִּי בְּאֵמַת כָּל בְּרַי שְׂרָאֵל זוֹכֵה לְעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה מְצוּוֹת, וְהוּא אֲפֹלוּ לֹא קוֹלֵט אֶת הַמְצוּוֹת הָאֵלוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כָּל יוֹם, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם שׁוֹבֵר אוֹתוֹ כָּל-כָּךְ, עַד שְׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא שׁוֹהֵ לְשׁוּם דְּבָר, וּבְאֵמַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אִין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוּרָא אֶת שְׂמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא אַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פִּתּוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא אַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אִין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתַפְלִין בְּזוּרְעוֹ וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ, מִילָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבְעָ בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מִלְּאֵךְ הַיְיִ"ה סָבִיב לִירְאִי

וַיִּחְלַצֵם; וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְנוּ ז"ל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׂמְחָה עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתָנוּ, שֶׁזֶה מְגַלֶּה אֶת טַהַר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שֶׁלְבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי שִׂמְחַת הַמְצוּהַ מְרַאֶה אֶת טַהַר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, שֶׁכּוֹנֵנֶתָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת בְּלִי שׁוּם חֲשׁוֹנוֹת פְּרֻטִיִּים.

וְזָכוֹר גַּם זָכוֹר מֵה שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שֶׁצְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלִדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאִשֶּׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מְכֹאֹבִם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אַפְנִים הַקְּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד וְכֹו' וְכֹו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְדָּם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיַּע נֹט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת טג). 'דִּינֵנוּ שֶׁמְגַדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֶּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוֹד גְּדוֹל בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לַעֲזוֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עֲלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לַעֲזוֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים מְקָרֹב בְּאוֹ שֶׁמְסַלְפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּמְהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כֹל מֵה שֶׁבִּיכְלַתְּךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא: מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקַרָּא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שֶׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ.

הָעֵקֶר תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטֻלָן'! אִפְלוּ כְּמֵה דְבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֹה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, שְׁזֵה
הַיְפִי וְהַפְּאָר וְהַחֵן שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּשְׁתַּדְּלֵי לְשִׂמְחַת אֶת הַזּוֹלַת, כִּי
כָּךְ סִפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית כ"ב.) (תַּעֲנִית כ"ב.) רַבֵּי בְרוּקָא חוּזָאָה
הָוִי שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְּבִי לְפֹט, הָוִה שְׂכִיחַ אֲלֵיהּוּ גַבִּיָּה, אָמַר לֵיהּ, אֵיפֵא בְּהָאֵי
שׁוּקָא בַר עֲלָמָא דְּאֵתִי? אָמַר לֵיהּ, לֹא. וְכוּ' אֲדַהֲכִי וְהִכִּי אֲתוּ הַנֶּךְ תְּרִי אֲתִי.
אָמַר לֵיהּ: הַנֶּךְ נָמִי בְּנֵי עֲלָמָא דְּאֵתִי נִינְהוּ. אֲזַל לְגַבִּיָּהוּ. אָמַר לְהוּ, מָאֵי
עוּבְדֵיִיכוּ? אָמְרוּ לֵיהּ, אָנְשֵׁי בְּדִיחֵי אָנְן, מְבַדְּחִינְן עֲצִיבֵי. אֵי נָמִי, כִּי חֲזִינְן
בֵּי תְּרִי דְּאֵית לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדִּיָּהוּ טְרַחֲיִנְן וְעוּבְדִינְן לְהוּ שְׁלָמָא; [רַבֵּי בְרוּקָא
מְעִיר חוּזָאָה הִיָּה פַּעַם בְּשׁוּק בְּעִיר לְפֹט, וְהִלֵּךְ אֲתוּ אֲלֵיהּוּ הַנְּבִיא, וְשָׂאֵל
אֶת אֲלֵיהּוּ הַנְּבִיא: הָאֵם יֵשׁ בְּשׁוּק הַזֶּה אֶחָד שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא? עָנָה לוֹ
אֲלֵיהּוּ הַנְּבִיא: לֹא, וּפְתָאוּם הֵם רוּאִים מְרַחוּק בְּאִים שְׁנֵי אָנְשִׁים, אָמַר לוֹ
אֲלֵיהּוּ הַנְּבִיא: אֵלּוּ שְׁנֵי הָאָנְשִׁים הֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, וְרַבֵּי חוּזָאָה הִיָּה סַקְרָן,
אֲזַ הוּא רִץ אֲלֵיהֶם וְשָׂאֵל אוֹתָם: מַה הָעֵבֻדָּה שְׁלָכֶם? עָנּוּ וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ
אָנְשִׁים שְׁמִשְׁמָחִים וּמְבַדְּחִים בְּנֵי אָדָם, אִם אֲנַחְנוּ רוּאִים שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם רַבִּים
בִּינֵיהֶם, אֲנַחְנוּ מְשֻׁלְּמִים בִּינֵיהֶם, וְאִם אֲנַחְנוּ רוּאִים אָנְשִׁים עֲצוּבִים, אֲנַחְנוּ
מְשֻׁמָּחִים אוֹתָם] (תַּעֲנִית כ"ב.) רַבֵּי בְרוּקָא חוּזָאָה הָוִי שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְּבִי לְפֹט,
הָוִה שְׂכִיחַ אֲלֵיהּוּ גַבִּיָּה, אָמַר לֵיהּ, אֵיפֵא בְּהָאֵי שׁוּקָא בַר עֲלָמָא דְּאֵתִי? אָמַר
לֵיהּ, לֹא. וְכוּ' אֲדַהֲכִי וְהִכִּי אֲתוּ הַנֶּךְ תְּרִי אֲתִי. אָמַר לֵיהּ: הַנֶּךְ נָמִי בְּנֵי עֲלָמָא
דְּאֵתִי נִינְהוּ. אֲזַל לְגַבִּיָּהוּ. אָמַר לְהוּ, מָאֵי עוּבְדֵיִיכוּ? אָמְרוּ לֵיהּ, אָנְשֵׁי בְּדִיחֵי
אָנְן, מְבַדְּחִינְן עֲצִיבֵי. אֵי נָמִי, כִּי חֲזִינְן בֵּי תְּרִי דְּאֵית לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדִּיָּהוּ

טרחינן ועבדינן להו שלמא; [רבי ברוקא מעיר חוּזָאָה הִיָּה פֻּעַם בְּשׁוּק בְּעִיר לְפֻט, וְהֵלֵךְ אֶתּוּ אֵלֵיהּ הִנְבִּיא, וְשָׂאֵל אֶת אֵלֵיהּ הִנְבִּיא: הָאֵם יֵשׁ בְּשׁוּק הַזֶּה אֶחָד שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הֶבְא? עָנָה לוֹ אֵלֵיהּ הִנְבִּיא: לֹא, וּפְתָאוּם הֵם רוּאִים מִרְחוּק בָּאִים שְׁנֵי אַנְשִׁים, אָמַר לוֹ אֵלֵיהּ הִנְבִּיא: אֱלוֹ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הֵם בְּנֵי עוֹלָם הֶבְא, וְרַבֵּי חוּזָאָה הִיָּה סַקְרָן, אִזּוּ הוּא רַץ אֵלֵיהֶם וְשָׂאֵל אוֹתָם: מַה הָעֵבוּדָה שְׁלָכְם? עָנוּ וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ אַנְשִׁים שְׁמִשְׁמַחִים וּמְבַדְּחִים בְּנֵי אָדָם, אִם אֲנַחְנוּ רוּאִים שְׁנֵי בְנֵי אָדָם רְבִים בִּינֵיהֶם, אֲנַחְנוּ מְשֻׁלְמִים בִּינֵיהֶם, וְאִם אֲנַחְנוּ רוּאִים אַנְשִׁים עֲצוּבִים, אֲנַחְנוּ מְשֻׁמַּחִים אוֹתָם] (תענית כ"ב.) רבי ברוקא חוּזָאָה הוּי שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְבִי לְפֻט, הָרָה שְׂכִיחַ אֵלֵיהּ גְבִיָּה, אָמַר לֵיהּ, אֵיכָא בְּהַאי שׁוּקָא בַר עֲלָמָא דְאֲתִי? אָמַר לֵיהּ, לֹא. וְכוּ' אֲדַהֲכִי וְהֲכִי אֲתוּ הִנְךָ תְּרִי אֲתִי. אָמַר לֵיהּ: הִנְךָ נִמְי בְּנֵי עֲלָמָא דְאֲתִי נִינְהוּ. אֲזַל לְגַבִּיָּהּ. אָמַר לְהוּ, מַאי עוּבְדִּיכוּ? אָמְרוּ לֵיהּ, אַנְשֵׁי בְּדִיחֵי אֲנָן, מְבַדְּחִינָן עֲצִיבֵי. אֵי נִמְי, כִּי חֲזִינָן בִּי תְּרִי דְאִית לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדִּיָּהּ טְרַחֲינָן וְעַבְדִּינָן לְהוּ שְׁלָמָא; [רבי ברוקא מעיר חוּזָאָה הִיָּה פֻּעַם בְּשׁוּק בְּעִיר לְפֻט, וְהֵלֵךְ אֶתּוּ אֵלֵיהּ הִנְבִּיא, וְשָׂאֵל אֶת אֵלֵיהּ הִנְבִּיא: הָאֵם יֵשׁ בְּשׁוּק הַזֶּה אֶחָד שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הֶבְא? עָנָה לוֹ אֵלֵיהּ הִנְבִּיא: לֹא, וּפְתָאוּם הֵם רוּאִים מִרְחוּק בָּאִים שְׁנֵי אַנְשִׁים, אָמַר לוֹ אֵלֵיהּ הִנְבִּיא: אֱלוֹ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הֵם בְּנֵי עוֹלָם הֶבְא, וְרַבֵּי חוּזָאָה הִיָּה סַקְרָן, אִזּוּ הוּא רַץ אֵלֵיהֶם וְשָׂאֵל אוֹתָם: מַה הָעֵבוּדָה שְׁלָכְם? עָנוּ וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ אַנְשִׁים שְׁמִשְׁמַחִים וּמְבַדְּחִים בְּנֵי אָדָם, אִם אֲנַחְנוּ רוּאִים שְׁנֵי בְנֵי אָדָם רְבִים בִּינֵיהֶם, אֲנַחְנוּ מְשֻׁלְמִים בִּינֵיהֶם, וְאִם אֲנַחְנוּ רוּאִים אַנְשִׁים עֲצוּבִים, אֲנַחְנוּ מְשֻׁמַּחִים אוֹתָם], וְלִכְּן תְּשַׁתְּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְעַסְק בְּעֵבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה לְהַשְׁלִים בֵּין גִּשְׁרָא, וְלִשְׁמַחְן בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה תְּהִי מְבַטַּחַת שְׂאֵת בַּת הָעוֹלָם הֶבְא, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד מְכַבְּדִים וּמִיְקָרִים נִשְׁמָה, שְׁעוֹסַקְתָּ תְּמִיד לְשִׁמַּח וְלִשְׁמַח נְשִׁים אַחֲרוֹת, כִּי לְעֲצֵרְנוּ הֶרֶב, עוֹבְרֵי הַיּוֹם כֹּל-כֶּךָ הִרְבָּה מְשַׁבְּרִים וְכוּ', וְאִין בֵּית, שְׁלֹא יְהִיָּה שְׁמָה אִיזָה מְשַׁבֵּר, אוֹ אִיזָה צָרָה וְכוּ', וְכִשְׁבָּאָה אֲשֶׁה וּמְנַחֲמַת וּמְשַׁמַּחַת וּמְעוֹדְדַת אוֹתָן, זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוּלָה שְׂרָק יְכוּל לְהִיֹּת,

אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁעוֹסְקֵת תְּמִיד בְּלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ, וּמְשַׁמַּחַת אֶת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, שָׂאזְ כָּל הַדְּלֵתוֹת פְּתוּחָה לָהּ בַּשָּׁמַיִם, אֲשֶׁרֵיהּ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתנתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ, שְׂאֵתֶם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם עֲבוּר קִהְלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרֹט שְׁהַעֲלִיתֶם אֶת הַתְּרוּמָה עֲבוּר כּוֹלֵל "תְּפָאֶרֶת בְּנִימִין" עִם עוֹד עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים שְׁקָלִים לְחֹדֶשׁ, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה שְׁתַּמִּיד תִּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה גְדוּלָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְאִף פַּעַם שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּפְנֻחִים, וְתִהְיֶה הִכִּי מְאֲשָׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשַׁמַּחוֹת תְּמִיד.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלִיחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיטִי שְׂאֲחֹר תִּשְׁעָה בְּאָב תִּמְשִׁיךְ לְצַבַּע אֶת הַמְּבִנָּה, שְׁשֻׁמָּה הַתְּקַנּוּ אֶת הַמְּשֻׁרְדִים שֶׁל קִהְלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֶהְיֶה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֵתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם עוֹבֵד עַל

כָּל אָדָם כָּל-כֶּךָ חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵנְיָנוּ, וְלָכֵן אֶתְּהַ מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדְּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ז, חֵלֶק ב', סִימָן י') "מָה שֶׁבִּנְי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדְּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשִּׂמְחָה", וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ בְּמָה לְשִׂמְחָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, אִשָּׁה מִיַּחְדָּת בְּמִינָה בְּמַדּוֹת וּבְכָל הַמַּעֲלוֹת, וְעַם יְלָדִים חֲמוּדִים, וְלָכֵן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם זֶה.

הַעֲקָר רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שֶׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְוִ"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּסָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת, בְּיַתֵּר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתַעֲמַד חֲזָק וְתִרְאֶה שֶׁתִּצְלִיחַ.

מוֹבָא (אוצר הספורים) שְׁשַׁלְמָה הַמֶּלֶךְ הָיָה לוֹ טַבְעַת, שֶׁהָיָה חֲקוּק עַל זֶה שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת גִּזְיִי, וְתָמִיד כְּשֶׁהָיָה בְּצָרָה הִסְתַּכַּל עַל זֶה, וּפְעַם שָׁאָלוּ אוֹתוֹ עֲבָדָיו: אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ, מַה זֶה שֶׁאַתָּה מִסְתַּכַּל תָּמִיד עַל הַטַּבְעַת? וּמָה חֲקוּק שָׁמָּה? עֲנָה וְאָמַר: זֶה רֵאשִׁי תְבוֹת גִּם זֶה יַעֲבֹר, בְּכָל עֵת שֶׁעוֹבֵר עָלַי אֵיזָה מִשְׁבֵּר אֲנִי מִסְתַּכַּל עַל הַטַּבְעַת,

וְאֲנִי רוֹאֶה אֲשֶׁר גִּם זֶה יַעֲבֹר, וּבִזְזָה אֲנִי מִנַּחֵם אֶת עַצְמִי.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכָלְתָּךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנַּחֲמָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכַךְ מוֹבָא מִסְפָּרֵי קְדָמוֹנִים, הַתְּפִלָּה בְּמִנְיַן - יֵשׁ לָהּ כַּח לְשָׁנוֹת הַטַּבַּע, וְכֵן לְהִנְצֵל מִן הַסַּכָּנָה, וְכֵן הַכַּח הַתְּפִלָּה בְּמִנְיַן לְבַטֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר נִגְזַר כְּבָר עָלָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ 'בְּטָלָן'! אֲלֵא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּמִלְבַּד זֹאת חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (גטין ד.) שֶׁלַּח לִיָּה מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי אָדָם הָעוֹמְדִים עָלַי וּבִיָּדֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת מָהוּ שְׁרִטְט וְכָתַב לִיָּה (תהלים ל"ט ב) "אֲמַרְתִּי אֲשֶׁמְרָה דְרַכִּי מִחַטּוֹא בְלִשׁוֹנִי אֲשֶׁמְרָה לְפִי מִחַסּוֹם בְּעַד רִשְׁעִי לְנִגְדִי", אֵף עַל פִּי שֶׁרִשְׁעִי לְנִגְדִי אֲשֶׁמְרָה לְפִי מִחַסּוֹם, שֶׁלַּח לִיָּה קָא מִצְעָרֵי לִי טוֹבָא וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שֶׁלַּח לִיָּה (תהלים ל"ד ד) "דוֹם לְהוֹיָה וְהִתְחוּלַל לוֹ" דוֹם לְהוֹיָה וְהוּא יְפִילֵם לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשֶּׁכֶם וְהַעֲרַב עֲלֵיָּהּ לְבֵית הַמְדָרֶשׁ וְהֵן כְּלִין מְאֲלֵיָּהּ, הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי רַבִּי אֶלְעָזָר וּנְתַנּוּהוּ לְגַנְיָבָא בְּקוּלָר וְכוּ', הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁאֵם אֶחָד מִצְעָר אוֹתָךְ, תִּקְפִּיד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּעָרַב וּבְבַקָר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהַשּׁוֹנְאִים שֶׁלָּךְ יְפִלוּ נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה.

תִּרְאֶה לְהִתְפַּטֵּר מִמְּנָה מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי הִיא בְּכָלֵל לֹא נוֹרְמָלִית וְכוּ', וְלֹא הָאֲמַנְתִּי שֶׁאֲשֶׁה יְכוּלָה לְהִתְהַפֵּךְ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה כָּל-כַּךְ מֵהָר וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעִנְיַן לְהִיּוֹת מְנַהֵל עַל כָּל הָאָזוּר וְכוּ', וְלְהִיּוֹת אַחְרָאֵי עַל כָּל הַסְּנִיפִים וְכוּ', זֶה טוֹב מְאֹד, אֲבָל אֵל תִּשְׁכַּח לְהַשְׁאֵר בִּיבְנָאֵל, וּבְפָרְט עִם מַד"א, וְעוֹד יֵשׁ לִי רְצוֹן וְכַסּוּפִים גַּם לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּמִשְׁמַר הָאֲזָרְחֵי וּבְמַכְבֵּי אִשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּסֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ אֵיךְ שְׁאַתָּה מְשַׁמַּח אוֹתִי שְׂזֹכִיתָ לְקָרֵב נְשַׁמָּה
קְדוּשָׁה כְּזוֹ, וְזִכּוֹר גַּם זְכוֹר מַה שְּׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִינִי יט.) כֹּל
הַמְּלַמֵּד בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה - מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יֵלְדוּ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֲלָקְךָ
יְהִי חֲלָקִי בְּחֻלְקֶךָ.

יַעַן שְׁאַתָּה כָּל-כֶּף מְצַלִּיחַ עִם הַנְּעֵר הַנוֹשֵׂר וְכוּ', וְכֵן אַתָּה מִתְלוֹנֵן שְׁאֵין
לְךָ פְּרֻנְסָה, רְצִיתִי מְאֹד לְקַחַת אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה מְלַמֵּד בְּתִלְמוּד תוֹרָה עַד
שְׁעָה אַחַת בְּצַהֲרִים, וּבְעָרֵב תְּהִיָּה אַחְרָאֵי עַל כָּל הַיְלָדִים.
תְּדַבֵּר עִם הָרֵב ... נְרוּ יֵאִיר, וְהוּא יִסְבִּיר לְךָ הַכֹּל.

בְּזִכּוֹת שְׁתַּמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּר הַזּוּלַת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאַתָּה
וְאֲשֶׁתְּךָ תְּרוּוּ רֵב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַצֶּעֶר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שִׁישׁ לִי מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלַיָּךְ, וְלִבִּי נִשְׁבֵּר בְּקִרְבִּי לְגַמְרֵי לְמַה אֶת סוֹבְלֵת כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים עַל לֹא דָּבָר וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאַמַּת אִם ... נִרוּ יֵאִיר הִיָּה רוּצָה הִיָּה יְכוּל לְהַשְׁתַּנּוֹת מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, כִּי הַבְּחִירָה בִּידֵי הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"י) לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ פִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בַּפְּשִׁיטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בִּיד הָאָדָם בַּפְּשִׁיטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', וְנִכְתַּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: וְדָבָר זֶה הוּא נִצְרָךְ מְאֹד לְדַעַת, כִּי כְּמַה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחְמַת שְׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוִירֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה, חַס וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבָל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכְמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה, אִךְ מַה לְעֲשׂוֹת הִרִי כְּכַר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן, סִימָן ס"ו) מִי שְׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיַת לְדָבָרֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים הוּא יְכוּל לְהַשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עַקֵּר שְׁגָעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ מְצִיַת וְשׁוֹמֵעַ לְדָבָרֵי הַבְּעָלִי שְׁכָל. כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ אִם הִיָּה שׁוֹמֵעַ וְצִיַת לְדָבָרֵי אַחֲרִים שְׁהֵם הַבְּעָלִי שְׁכָל - בּוֹדָאֵי לֹא הִיָּה מְשַׁגֵּעַ כָּלֵל, כִּי אִף עַל פִּי שְׁלִפֵי רוּחַ שְׁטוֹת וְשְׁגָעוֹן שֶׁלוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרוֹר גָּמוֹר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוּעַ וּלְהַתְּגַלְּגֵל בְּאַשְׁפָּה וְכִיוֹצָא בְּזֶה מְדַרְכֵי הַשְׁטוֹת וְשְׁגָעוֹן, אִף עַל פִּי כֵּן מְאַחַר שֶׁהִגְדוּל מִמֶּנּוּ אוֹמַר לוֹ שְׁאֵינוֹ צָרִיךְ לְעֲשׂוֹת כֵּן אִם הִיָּה מְבִטֵל דַּעַתוֹ נִגְדַת דַּעַת הַגְּדוּל מִמֶּנּוּ בְּחֲכָמָה - בּוֹדָאֵי הִיָּה מְבִטֵל כָּל הַשְׁגָעוֹן שֶׁלוֹ. נִמְצָא שֶׁעַקֵּר הַשְׁגָעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוּצָה לְשַׁמֵּעַ וְלְצִיַת לְדָבָרֵי חֲכָמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב אֲצִלְכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

כָּל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי אֲנִי צָרִיךְ לְכַתֵּב לָכֶם מִכְּתָבִים עַל כֵּךְ שְׂאֵתֶם מְצַעְרִים
אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, הַיְלָדִים שְׁלָכְם הֵם בְּהַפְקָר בְּלִי שׁוּם שְׂמִירָה, וְעוֹשִׂים הַזְּקוּת
בְּהַקְהֵלָה, הֵם מְסֻתּוֹבְבִים בְּלִילָה עַל הַרְחוּבוֹת וְכוּ', זֶה חֲצִי צָרָה, אֲבָל כְּשֶׁהֵם
בָּאִים בְּמִתְחַם שֶׁל בְּתֵי הַכְּנִסְיוֹת שְׁלָנוּ, הֵם עוֹשִׂים שְׂמָה חֲרָבָן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מִבְקָשׁ אֶתְכֶם יְפֶה מְאֹד, תִּרְאוּ לְרֹסֵן אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', אַחֲרַת אֲנִי אוֹצִיא אֶתְכֶם
מִהַקְהֵלָה, יֵשׁ לִי צַעַר וְעֲגַמַת נַפֶּשׁ מִכֶּם, וְזוֹ לֹא הַפְּעַם הַרְּאִשׁוֹנָה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר
לָכֶם אֵת זֶה.

הַמְּאַחַל לָכֶם תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

גתתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְּתָבְכֶם.

תֵּאֱמִינּוּ לִי שֶׁאֲנִי מִבִּין אֶתְכֶם טוֹב טוֹב, וְכַתְּבַתִּי לָהֶם עַכְשָׁו מִכְּתָב מְאֹד
מְאֹד חָרִיף, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂזֵה יַעֲזֹר.

נָא וְנָא רַק חֲזִקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת
עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמִי בֵּין בְּרוּחִנִּי,
וְכִשְׂאֲדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעַתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בַּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו
יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזֵק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכַל אֱלֻקוֹת
גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכִמוּ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאֵתֶם

תְּהִי־לִי לְעַם, וּפְרַשׁ רַשׁ"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיֶה מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעְדֵּיּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

זְכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַנֶּס, שֶׁעָשָׂה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנָתֵן לָכֶם מִתְּנָה - בַּת חֲמוּדָה כְּזוֹ, וְתִשְׁמְחוּ עִמָּה, וְתִתְּנוּ תוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּסוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אִיךָ אֵתָּה יָכוֹל לְכַתֵּב דְּבַר כְּזֶה שְׂאֲנִי יִהְיֶה בְּכַעַס עֲלֶיךָ וְכו', כּוּב, בְּשַׁעָה שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ אֶהְבֵּת נַפְשׁ מְאֹד, אֲנִי מִבִּין אוֹתָךְ טוֹב טוֹב, כִּי גַם אֲנִי לֹא הִיִּיתִי שְׂבוּעִים בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי צְרִיךְ רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים לְהִיּוֹת בְּרִיא.

אֵל תִּכְנֶס בְּלֶחֶץ, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂכַךְ רוֹצִים מִהַשָּׁמַיִם, יִתֵּן לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת הַכְּנֶסֶת סֶפֶר תוֹרָה בַּח' בְּחֻשׁוֹן הַבַּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, הַלּוּלָא שֶׁל אֲמִי עֲלֵיהָ הַשְּׁלוֹם, וְאִז אֲכַנֵּס אֶת הַסֶּפֶר תוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנֵּה שְׂעֵד אִז בּוֹדָאִי כְּבָר יִהְיֶה גְמוּר כָּל הַהֲגָהוֹת וְכָל הַשִּׁיף לְזֶה.

בין כך כדי שיהיה לה פרנסה, תתחיל לכתב גם כן את הספר תורה
האשכנזי הגדול שהזמנתי אצלה, וכך יהיה לה צנור עבור פרנסה.

העקר מה שאני מבקש אותך - שתהיה רק בשמחה, ולא סתם בשמחה,
אלא משנה פרייליך, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים
קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אף שמח, ולכן
הדבר הראשון אתה צריכה להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את
עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לה ומר לה החיים ממנות, עם כל
זאת עם עצבות ומרידות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתברך יותר,
ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי
אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לה, שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים
מא.) "אין עני אלא מדעת", עקר העניויות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין
האמתי שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,
והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול
ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך
שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם
כן מקריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא
מקריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל
(ספר המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח
עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה
והאמונה הזאת, יפתחו לה את כל צנורות השפע והפרנסה

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל עַל בְּתֶךָ ... תַּחֲיָה שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

בְּעֵינַי ... בְּעֶלְךָ נָרוּ יָאִיר הוּא מְכָרַח לְקַחַת אֶת הַכַּדּוּרִים וְכוּ', וְזוֹה יִרְגִיעַ אוֹתוֹ, וְלִכֵּן תִּבְקָשִׁי אוֹתוֹ בְּשִׁמִּי שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ לְקַחַת אֶת הַכַּדּוּרִים, אֶף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מְזֶה, וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת כָּל הַמַּחְלוֹת אִם רַק רוֹצִים, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּרִצּוֹן, וְאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן ס"ז) מִי שְׁאַיְנוּ שׁוֹמְעֵי וּמְצִיִּית לְדַבְּרֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים הוּא יְכוּל לְהִשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֵקֶר שְׁגָעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשֻׁגָּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ מְצִיִּית וְשׁוֹמְעֵי לְדַבְּרֵי הַבְּעֵלִי שֶׁכֹּל. כִּי הַמְּשֻׁגָּע - אִם הִיָּה שׁוֹמְעֵי וְצִיִּית לְדַבְּרֵי אֲחֵרִים, שֶׁהֵם הַבְּעֵלִי שֶׁכֹּל, בּוֹדָאִי לֹא הִיָּה מְשֻׁגָּע כָּלֵל, כִּי אֶף עַל פִּי שְׁלִפֵי רוּחַ שְׁטוֹת וְשְׁגָעוֹן שְׁלוֹ נְדָמָה לוֹ בְּבִירוֹר גָּמוּר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוּעַ וְלְהִתְגַּלְגַּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מְדַרְכֵי הַשְּׁטוֹת וְשְׁגָעוֹן, אֶף עַל פִּי כֵן מֵאֲחֵר שֶׁהִגְדוּל מְמַנּוּ אוֹמֵר לוֹ שְׁאַיְנוּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן - אִם הִיָּה מְבַטֵּל דַּעְתוֹ נִגְדַּד דַּעַת הַגְּדוּל מְמַנּוּ בְּחֻכְמָה, בּוֹדָאִי, הִיָּה מְתַבְּטֵל כָּל הַשְּׁגָעוֹן שְׁלוֹ. נִמְצָא שֶׁעֵקֶר הַשְּׁגָעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְשִׁמְעַ וְלַצִּיִּית לְדַבְּרֵי חֲכָמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁיִצִּיִּית אוֹתִי, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתִי לַעֲזֹר לְבַנְכֶם לְחֹזֵר לְהַשְׁגֵּרָה, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה שִׁיחִיָּה לְכֶם רַב נַחַת דְּקִרְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּלְכוּ אִתּוֹ בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה מֵאֵד מֵאֵד, אִי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת עִם הַיְלָדִים בְּיַד תְּקִיפָה, וּבַפָּרֵט שָׂרְבָנוּ ז"ל הַקִּפִּיד עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד, הֵן אָמַת שֶׁהַהוֹרִים כָּל-כָּף סְחוּטִים וְכוּ', וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאִין לָהֶם סִבְלָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַיְלָדִים לֹא לְלַכֵּת אִתּוֹ בְּיַד חֲזָקָה, רַק בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְהַחְזִיר אוֹתוֹ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

וּמִשְׁנִיכֶם אֲנִי מִבְּקֵשׁ שֶׁתִּתְאָזְרוּ בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שׁוּזָה בָּא לְכֶם מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכַרוּ מָה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צִעְרָא אֲנָרָא, וְדַעוּ לְכֶם כִּשְׂאֵדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָּטֵל וּמִבְטָל אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מִגָּאוֹת וַיִּשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֱלִיוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּהּ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל בַּעְלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעְלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהִתְעַצֵּבֵן וְלָרִיב בְּבֵית?

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיחִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי - שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נָתַן לָכֶם מִתְּנָה כְּזוֹ - בֵּין חֲמוּד, וּבְיִדְאֵי עוֹד תִּזְכּוּ לְעוֹד יְלָדִים, רַק אֶל
תִּכְנְסוּ בְּלֶחֶץ וְאֶל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה זֶה הַהֲצִלָּחָה שֶׁל אָדָם,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ
תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיָּיָה, תִּשְׁתַּדְּלִי
עִם כָּל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ
לְהַגִּיעַ לְשְׂמֻחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי
אֶת עֲצַמְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְתִרְאִי שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
עָלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁבְּקִרְוֹב מְאֹד מְאֹד תּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת
שְׂדוּךְ טוֹב עִם הַבַּת שְׁלֹךְ ... תַּחֲוִיָּה, וְכֵן עִם הַבֵּן ... גְּרוּ יְאִיר.

לֹא כְּדֹאֵי לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים וּבְמִרְיבוֹת עִם הָאֲחִים וְהָאֲחֻיּוֹת, כִּי מֵה שֶׁנִּגְזַר

שְׁיִהְיֶה לָּךְ, יָבוֹא לָךְ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּמֵה שְׁלֹא נִגְזַר לֹא יָבוֹא בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן, וְלִכְּן חָבַל מְאֹד לְהַכְנִס בְּמַרְיָבוֹת, וְשְׁיִהְיֶה מִחֲלֻקוֹת בְּמִשְׁפָּחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְלֵא עֲלִיוֹן, וְיִהְיֶה לָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגַם חֲכָמֵי הַרְפוּאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה.

לֹא הֵייתִי בְּקוּ הַבְּרִיאוֹת כְּכֹר שְׁבוּעִים, וְלִכְּן לֹא יִכְלָתִי לְחַזֵּר אֵלַיְךָ, וְלִכְּן רָאֵה לְחֻזֵּק וְלִהְתַּחַזֵּק, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ.

זְכוּר וְגַם זְכוּר מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבַיִת הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד - הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזָה שְׁאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְרִטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְעַנֵּין כְּפִיכּוֹל, לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמּוֹד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְרָשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשַׁנְיֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֻזֵּק מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים

הָאֱלוֹהִים עֲקַר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהִפָּךְ, אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שָׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֱלוֹהִים.

הַעֲקָר תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֶה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מִתְמַדִּידִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטָלָן'! אִפְלוּ כִּמָּה דְבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְעֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתָאֵר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֵיכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתְךָ רַק לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נַט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שָׁאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבְלֵי אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאֲמַר (בְּרַאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמְרֵי לְהוּ רְבָא לְבִנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ, (תְּכַבְדּוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעֲקָר הַעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן צ"ד) אֵין הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבְלֵי כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֶה, וּמוֹהֲרָנֵי ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתַּלְמִידָיו: אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּהֵנוּם, וְיְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-

מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) אין עולם הזה - יש או גיהנום או גן עדן, ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמך, מדפא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם, רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמך ומדפא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדפאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם - לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום, שאתה נמצא בה וכו'.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרכת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שִׁישׁ בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ: תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוֹן, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִי שֶׁצֶעֱרָא אֲגָרָא, וְדַעֲנִי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מִצְלָת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָא וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׂלֵא תַהֲיֶיהָ לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׂרִי הָאִשָּׁה, שְׂקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בַחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

בְּוִדְאֵי אֲנִי אֶכְתֵּב לּוֹ שִׁיפְסִיק לְעֵשֶׂן כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלָחָה עִם הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ: תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת וְתֵרֵן נֶגֶד אֲשַׁתְּךָ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה כְּלִילַת הַמַּעֲלוֹת, וְאַתֶּם

זוג כל-כך מצלח, ולמה בשביל שטיות אתם צריכים לריב? הרי אתה יודע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לעשן סיגריות, והרופאים אומרים שהעשון סיגריות מביא סרטן בראות, ואף שמי שמכור לזה צוחק מזה, אבל לצערנו הרב, זה המציאות, ולכן תראה להפסיק לעשן וכו', והקדוש-ברוך-הוא יעזר שהשלוש בית שלכם יהיה חזק מאד מאד, כי אני אוהב את שניכם מאד באהבה שאינה תלויה בדבר, כי אתם זוג נפלא מאד מאד, ולכן זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא, שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ד' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם זה לא מחבר עם אינטרנט מתר בשביל עבודתך שהיא עבודת הקדש, וכמוכן שהכל יהיה בצנעה.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות של מלמד תינוקות של בית רבן, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש

הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השקר של מלמדי תינוקות, שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו, שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

זכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש-ברוך-הוא משאיל בו; היינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש-ברוך-הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש-ברוך-הוא מתעניין בכיכול, למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרכת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרה היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפה, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתעו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ד' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את כל המכתבים שלך, אך היות שלא הייתי בקו הבריאות שבועים, וגם עכשו אני עדין צריך רחמי שמים להיות בריא, אז התעכב וכו', כל יום אני רוצה לצלצל אליה, והנה יום, והנה ליילה וכו', והיום פורח, ואני דוחה מיום ליום...

יש אצלי בחור נפלא מאד ... גרו יאיר, הבן של ... תחיה, הוא בחור מצלח מאד, אך קשה למצא לו זוג כי הוא תימני, אולי את יודעת מאיזה בת עבורו, כי אשרי הבת שתקבל את המתנה הזאת.

אני אשתדל מאד לדבר אתך לפני שבת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ד' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך כשאדם לוקח סמים, רחמנא לישזבן, או שותה לשכרה - עליו אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "כי יתן בכוס עינו" בכיס כתיב, השכור נותן עינו בכוס לשותות, והחנוני נותן עינו בכיס, כי יתן בכוס עינו - רואה את חברו שותה, והוא אומר לו: מזג לי ואני שותה, ומתלכלך ברעי ובמימי רגלים, "יתהלך במישרים" - סופו למכר כל חפצי ביתו ואת כל כלי תשמישו, ואין לו לא בגד ולא תשמישי הבית ולא כלום, והבית ריקה מן הכל, "יתהלך במישרים" - סוף שהוא מתיר את העברות ועושה אותם הפקר כמישורה, משיח עם אשה בשוק ומנבל את פיו ואומר דברים רעים

בשכרות ואינו מתביש לפי שנטלטלה דעתו, ואינו יודע מה הוא אומר ומה הוא עושה.

ובין כך מאבד את השכל והדעת ושוכח מכל המצוות, רחמנא לישזבן, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ו) צריך להרחיק משכרות, ולדקדק שלא לשנות יותר מיכלתו, כדי שלא יבוא לידי שכרות, כי מעט השתיה לפי הצורך הוא טובה להרחיב דעתו וכו', אבל השוטה יותר מדאי ומשתכר, אזי אדרבא, מתגברין תקף הגבורות, ונעשה כועס ורוגז, ולפעמים מתגברין גבורות דסיטרא אחרא, ויוכל לבוא לידי רעות וכו', חס ושלום, ודע שעל ידי שכרות שוכחין כל המצוות והאזהרות שצוה משה רבנו, כי משה - הוא מלבש בכל אחד ואחד מישראל בכל איבר ואיבר, ומזכיר כל איבר ואיבר, שיעשה המצוה השייכה לאותו איבר. כי רמ"ח מצוות כנגד רמ"ח איברים וכו', ועל ידי השכרות שוכח אותם, בבחינת (משלי ל"א) "פן ישטה וישכח מחקק", שעל ידי השתיה והשכרות שוכח רמ"ח מצוות של משה וכו', עיין שם, ואת צריכה לדעת כי לשנות אלכוהול וכן לקחת סמים, זה אותו קללה ואותו קלפה וכו' וכו'.

ולכן אין מה לעשות, אלא שאדם צריך בעצמו לבחור, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה.

אך הבעיה שאלו האנשים, שנפלו בשגעון של שתיה (אלכוהוליסט) או לוקח סמים וכו', הוא לא מכיר בחסרונו וכו', אלא אומר שאתה משגע שאתה לא שוטה ולא לוקח סמים וכו' וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל: (שיחות ה"ן, סימן ס"ז) מי שאינו שומע ומציית לדברי חכמים אמתיים - הוא יכול להשתגע. כי עקר שגעון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מציית

וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעָלִי שְׂכָל. כִּי הַמְּשַׁע - אִם הִיָּה שׁוֹמֵעַ וְצִיַּת לְדַבְרֵי אַחֲרִים, שֶׁהֵם הַבְּעָלִי שְׂכָל, בּוֹדָאִי לֹא הִיָּה מְשַׁע כָּלָל, כִּי אִף עַל פִּי שְׁלֹפֵי רוּחַ שְׁטוֹת וְשֹׁגְעוֹן שֶׁלֹּו נְדָמָה לֹו בְּבִרוֹר גָּמוֹר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוּעַ וּלְהַתְגַּלְגֵּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מְדַרְכֵי הַשְׁטוֹת וְשֹׁגְעוֹן, אִף עַל פִּי כֵן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ אוֹמֵר לֹו שְׂאִינוּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הִיָּה מְבֹטֵל דְּעַתּוֹ נִגְדַּעַת הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻכְמָה - בּוֹדָאִי הִיָּה מִתְבַּטֵּל כָּל הַשֹּׁגְעוֹן שֶׁלֹו. נִמְצָא שֶׁעֵקֶר הַשֹּׁגְעוֹן הוּא רַק מִחֻמַּת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְשִׁמְעַ וּלְצִיַּת לְדַבְרֵי חֻכְמִים.

וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרַת אֲלֵא שְׂיִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בִּידָים, וְאִם רוֹצִים יְכוּלִים, אָמַר הַבְּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּרִצּוֹן הַחֻזֵק שֶׁל הָאָדָם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּעַח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן - אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁחֲבָל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁלֹא חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, כִּי כֵךְ אָמַר הַחֹכֵם מִכָּל אָדָם: (מְשַׁלֵּי כ"ז א') "אֵל תַּתְּהַלֵּל בְּיוֹם מִחָר כִּי לֹא תִדַּע מַה יֵּלֵד יוֹם", וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (יְבֻמוֹת ס"ג:) אֵל תִּצַּר צָרַת מִחָר "כִּי לֹא תִדַּע מַה יֵּלֵד יוֹם" - שְׂמָא מִחָר בָּא וְאֵינְנו - נִמְצָא מִצְטַעַר עַל הָעוֹלָם שְׂאִין שֶׁלֹו, כִּי כֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (בְּשִׁירָה) "הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, וְהַגּוֹף אֶפְשָׁר עֲכָשׁוּ בָּא יוֹמוֹ", וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצַּל יִמֵּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מִקְּנָה", וְהַלּוֹאִי כִּצַּלֹו שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כִּצַּלֹו שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כִּצַּלֹו שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עוֹף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצַּל עוֹבֵר", וְאֵין מִקְּנָה, וְאֵין מִי שְׂיִקְנָה שֶׁלֹא יָמוּת, הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטָי-מוֹהָר"ו, חֶלֶק א', סִימָן רע"ב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"ה) "הַיּוֹם

אם בקלו תִּשְׁמְעוּ - אם אתם רוצים לִשְׁמַע בְּקוּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דְּעוּ לָכֶם שְׂאִין לָכֶם רק היום הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֶׁבַת קנ"ג.) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: שׁוּב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתְתְּךָ, שְׂאֵלוֹ תִלְמִידֵיו אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ אִיזוֹהוּ יוֹם יָמוּת? אָמַר לָהֶן: וְכָל שָׁכֵן יֵשׁוּב הַיּוֹם שְׂמָא יָמוּת לְמַחֵר, וְנִמְצָא כָּל יָמָיו בְּתִשׁוּבָה; וְאֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תַּנְחֻמָּא נח) אֵין מְכָה בַּעוֹלָם, שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע - תִּשׁוּבָה, וְלִכֵּן תִּזְדַּרְזֵי עוֹד הַיּוֹם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

אֲצִלֵי אֵין דְּבַר כְּזֶה לְתַת אֶת הַצֶּדֶק רַק לְהַבְעֵל אוּ לְהַפְּךָ - לְהֵאשָׁה, מִי שְׂצוּדֶק - נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצֶּדֶק, וּמִי שְׂלֹא צוּדֶק - לֹא נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצֶּדֶק, וְאִדְרָבָה, הַגְּבֻרִים יֵשׁ לָהֶם טַעֲנָה: לָמָּה אֲנִי נוֹתֵן צֶדֶק לְהֵאשָׁה, כְּמוֹ שְׂאֲנִי נוֹתֵן צֶדֶק לְהַגְּבֻרִים, וּבִכְאֻמַּת זֶה לֹא כִּכָּה, כִּי אֲנִי מַצְדִּיק אֶת מִי שְׂצָרִיכִים לְהַצְדִּיק וְכוּ', וְלְהַפְּךָ מִי שְׂלֹא צוּדֶק, אֲנִי לֹא מַתְבִּישׁ לְכַתֵּב לוֹ שֶׁהוּא לֹא צוּדֶק, כָּל הָעֵינָן שְׁלֵי זֶה רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם אֵיךְ לְגִשֵׁר בֵּין הַבַּעַל וְהֵאשָׁה וְלְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שֶׁבַת קט"ז.) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תוֹרָה: "שְׂמִי, שְׁנִכְתַּב בְּקִדְשָׁה, יִמְחָה עַל הַמַּיִם"; וּבַפֶּרֶט אִיפֹה שֵׁישׁ יְלָדִים, שְׂמָה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (גִּטִּין ז:) "כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אִשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה - אֶפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמַעוֹת", נִשְׂאָלָה הַשְּׂאֵלָה: לָמָּה דִּיקָא מִזְבַּח מוֹרְדַת דְּמַעוֹת, לָמָּה לֹא שְׂאָר כְּלֵי הַמַּקְדֵּשׁ, כְּגוֹן הַפִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחָן, הַמְּנוֹרָה, הָאֲרוֹן וְכוּ'? אֵלָּא הַמִּזְבַּח מוֹרְדַת דְּמַעוֹת מְסַפִּיק קְרִבְנוֹת הַבֵּיאוֹ עָלַי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קְרִבְנוֹת, כִּי בְּגִירוּשִׁין - מִי הַקְּרִבְנוֹת? הַיְלָדִים, וְלִכֵּן הַמִּזְבַּח דִּיקָא מוֹרְדַת דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלַי מְסַפִּיק קְרִבְנוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׂבִיאוֹ עָלַי עוֹד קְרִבְנוֹת, וְלִכֵּן אֵין דְּבַר כְּזֶה שְׂאֲנִי יוֹתֵר נוֹתֵן אֶת הַצֶּדֶק לְהַבְעֵל מְלֵהֵאשָׁה, אֲנִי מְנַסֶּה לְגִשֵׁר בֵּינֵיהֶם בְּכָל מִינֵי כּוּוֹנִים, הָעֶקֶר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתָם, וְתִמִּיד אֲנִי אוֹהֵב לְשַׁמֵּעַ אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, כְּמוֹ שְׂכַתוּב: (דְּבָרִים א' ט"ז) "שְׁמַע בֵּין אַחֲיֶיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים: (סנהדרין ז:) אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: אֲזַהְרָה לְבֵית דִּין שְׁלֹא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דִּין קָדָם שְׂיִבּוֹא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ, וְאֲזַהְרָה לְבַעַל דִּין שְׁלֹא יִטְעִים דְּבָרָיו לְדִין קָדָם שְׂיִבּוֹא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַל הַכֹּל מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, וְאֶפְלוּ שְׂאֲדָם עֲשֵׂה מַה שְׁעֲשֵׂה, אִם הוּא חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבְּלוּ תַכְףּ וּמְיָד, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (פְּסָחִים קי"ט.) יְדוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָרוּסָה תַחַת כְּנָפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלָקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקל"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֶלְקִיךָ" - אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר לוֹ: "עֲשֵׂה תְשׁוּבָה בֵּינִי לְבֵינֶךָ, וְאֲנִי מְקַבְּלֶךָ"; הֵיִשׁ עוֹד עׁוֹן כָּל-כָּךְ חָמוֹר שְׂאֲדָם מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף כְּלָפֵי מַעְלָה? אֵף עַל כֵּן אוֹמֵר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בּוֹא תַחֲזֹר בְּתְשׁוּבָה, וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים מְזֻמּוֹר י"ח) שְׁכָל הַעוֹשֵׂה תְשׁוּבָה מִעֲבָרָה שְׂבִיבּוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה י"ט, סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב ל"א) "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר" - שְׂאִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פּוֹסֵל לְבְרִיָּה, אֶלָּא לְכֹל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה, וְכָל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְכַנֵּס - יְכַנֵּס, לְכָךְ הוּא אוֹמֵר "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר"; הֵרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׂיַחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אָנוּ בְּנֵי, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַה'וֹי"ה אֶלְקִיכֶם",

וכמו שֶׁאֵבָא מַחֲכָה תְּמִיד שֶׁהֵילָדִים שְׁלוֹ, שֶׁבְּרַחוּ מִמֶּנּוּ, יִחְזְרוּ אֵלָיו, כְּמוֹ כֵּן
 וְיִוְתֵר מִכֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲכָה שְׁאֵנְחָנוּ נְשׁוּב אֵלָיו, וְעָקֵר הַתְּשׁוּבָה זֶה
 וְדוּוּי דְבָרִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת
 שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה - אִם עֵבֵר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּזוֹן בֵּין
 בְּשִׁגְגָה, כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וְיִשׁוּב מִחֲטָאוֹ חַיִּב לְהִתְוֹדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא
 שְׁנֹאָמַר (בַּמְדָּבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְוֹדוּ אֶת חֲטָאתֵם אֲשֶׁר
 עָשׂוּ" זֶה וְדוּוּי דְבָרִים, וְדוּוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, כִּי־צַד מִתְוֹדֵינָ? אֹמֵר: "אָנָּה, הַשֵּׁם
 חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעָשִׂיתִי כֶּךָ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי,
 וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה", וְזֶהוּ עָקְרוּ שֶׁל וְדוּוּי, וְכָל הַמְרַבָּה לְהִתְוֹדוֹת
 וּמֵאֲרִיךְ בְּעֵנִין זֶה - הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְלִכֵּן הִרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךָ, וְתִסְפְּרִי לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שֶׁעֵבֵר עָלֶיךָ, כִּי
 הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֲדַרְבֶּה, מִי שֶׁכָּבַר נִפְל וְנִכְשַׁל כְּמוֹ שֶׁאֵת
 נִפְלֵת וְנִכְשַׁלֵּת וְכו', וְכו', אִם רַק תְּבוֹאֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְתִרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר
 אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךָ, אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזָה
 נַחַת רוּחַ תִּגְרַמִּי לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁכָּבַר הִיָּה בַּחֲשָׁךְ וְכו', וְעֵדִין הוּא
 בַּחֲשָׁךְ וְכו', וְאֵף עַל פִּי כֵּן הוּא לֹקַח אֶת עֲצֻמוֹ בִּידָיִם, וְאוֹמֵר: 'עַד כָּאן, אָנִי
 עוֹזֵב אֶת הַשְּׁטוּוֹת שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, אֲזִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתָיו, וּמַעֲלָתוֹ גְּדוּלָה מְאֹד, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת
 ל"ד): בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלִי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צַדִּיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד,
 וְאֵף שֶׁהֵיִצֵּר בּוֹעֵר בָּךְ מְאֹד מְאֹד וְכו', כִּי מִי שֶׁנִּפְל בְּזָנוּת וְכו' קָשָׁה לְצִאת
 מִזֶּה, עִם כָּל זֹאת אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחֻמָּא נח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם, שְׂאֵין
 לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יִצְרַח הַרְע - תְּשׁוּבָה; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתִּקְחִי
 אֶת עֲצֻמְךָ בִּידֶיךָ, וְתִחְזְרִי בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי יִקְבַּל
 אוֹתְךָ חֲזָרָה, וְתִתְחַלִּי לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁבַת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִתְנַהֵג, בְּצַנִּיעוֹת
 גְּדוּלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּזְכִּי לְהִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב מְאֹד, וְלִבְנוֹת בֵּית
 נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֵק ב', סִימָן קי"ב):
 אִם אַתָּה מֵאֲמִין שִׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל - תֵּאֲמִין שִׁיְכוּלִים לְתַקֵּן.

אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁיְהִיָּה לָךְ נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שֶׁנִּפְל כְּבָר בְּעִמְקָא
 דְּתַהוּמָא רַבָּה וְכו', וְהַקְּלָפוֹת מְסַבְּבִים אוֹתוֹ, אֲזִי קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצִאת

מִזֶּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו, סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאָרִיךְ אֶפֶס חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלִכֵּן דְּעֵי לְךָ - שְׁמֵרָה יִהְיֶה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אֶתְּ לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תִּכְפֹּר וּמִיָּד, אֲשֶׁר חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר וְלִיתַּן דִּין וְלִיתַּן דִּין וְכוּ' וְכוּ', וּפְתָאוּם הִיא מְקַבֶּלֶת אֶת הַמִּכָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהִיא לֹא חֹלְמָה, וְלִכֵּן רָאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִבְרֹחַ מֵהַזְּכָל וְהַלְכִּלוּךָ הַזֶּה, לִפְנֵי שְׂכָר לֹא תוּכֵל לְחֹזֵר וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ט) שְׁעַר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוּ הַמְּקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיא מְקֻדָּם הַתִּשׁוּבָה, כֹּל אֶחָד לִפְנֵי מֶה שְׁעָבַר עָלָיו בְּיָמָיו הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוּ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיא מִתְחַלֶּה מִמֶּשׁ, וְעִכְשָׁו פּוֹנֶה עֶרֶף מִמֶּה, וְכוּפָה יִצְרוּ לְבָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֶה שְׁעָשָׂה - זֶהוּ עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תִּשׁוּבָה; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנַס לְתוֹךְ לִבִּי, וְתַעֲשֵׂי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, תַּחֲזִיר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאֻשְׁרֵת בְּחַיֵּיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מִנְחָם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרָמִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

הַשְּׁבֵת הַזֶּה נִקְרָא "שְׁבֵת חֲזוֹן" עַל שֵׁם הַהַפְטָרָה שְׁקוֹרָאִים "חֲזוֹן יִשְׁעֵיהוּ", הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְחַנֵּן "בָּנִים גְּדֹלְתֵי וְרוּמְמָתֵי וְהֵם פִּשְׁעוּ בִּי".

וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַל כָּל פְּנִים אֲנַחְנוּ נִהְיֶה רְאוּיִים לְהַקְרָאוֹת בָּנִים לְמִקְוֵם בְּרוּךְ

הוא יתברך שמו, כמו שכתוב (דברים י"ד א) "בָּנִים אַתֶּם לַהוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם", ועלינו למסור את נפשנו להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, לקרב את נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, שגם הם יפירו אותו יתברך, כי הכל תלוי כפי המנהיגים, וחכמינו הקדושים אמרו (בבא קמא נ"ב.) כד רגזו רעיא על ענא עביד לנגדא סמותא, ופרש רש"י [כשהרועה בכעס על צאנו, אזי מנקר עיניה [הוא מעור את הראש של העדר] ונכשלת ונופלת בבורות והעדר אחריה, כך כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להן פרנסים שאינן מהגנין; ולצערנו הרב, זה מה שקרה לדורותינו אלו - שהמנהיגים מזניחים את העם וכו', ולא מבינים אותם וכו', ומזה יוצא מה שיוצא, ולכן עלינו נפלה חובת היום להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, כי הוא נשלח לדורותינו אלו לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך ולפתח לנו את העינים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אשריהם אלו שעוסקים בהפצת מעינות החכמה חוצה, ולקרב נשמות ישראל אליו יתברך, שזה חובה גדולה מאד, כי גדל השנאת חנם, ששורה עכשו בין נשמות ישראל, זה אים ונורא, שמזמן לא ראינו דברים כאלו, והנה אנחנו עומדים לפני תשעה באב שהבית המקדש חרב רק מפני שנאת חנם, שנגרם על ידי המנהיגים של שקר, ולכן עלינו לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם שהוא המנהיג הרחמן היודע להנהיג את עם ישראל ברחמנות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ד) שהצדיק הוא המנהיג הרחמן, והוא יודע איך להתנהג עם הרחמנות, ולכן חובה על כל אחד מאנשי שלומנו להפיץ לכל הפחות שנים או שלשה ספרים בכל יום, לקרובי משפחתו, ולחבריו, ולידידיו וכו', וכו', כי אין עוד ספרים שמקרבם את נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא כמו ספרי רבנו ז"ל, ובפרט שעכשו יצא מהדפוס "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב" חלק ד', אשרי מי שיכול להפיץ את זה על כל פנים למשפחתו ולקרוביו ולידידיו וכו', שזה הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות עם נשמות ישראל, ובזה נקים את סוף נבואת ישעיהו "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", ואין עוד צדקה יותר גדולה מלהפיץ את ספרי רבנו ז"ל, אשרי מי שיהיה לו חלק בזה.

המאחל לכם שבת שלום

גתתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵת זֶה צְרִיךְ תְּמִיד לְחַקֵּק בְּדַעְתּוֹ שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל, רַק מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, שְׂזָה בְּעֶצְמוֹ שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת, כִּי תִכְלִית
הַיְדִיעָה שְׁלֵא נִדַע, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ: אַחַר
כֵּל הַהִשְׁגוֹת שְׂזַכְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַשִּׁיג וְכוּ' וְכוּ', אָנִי מְסַלֵּק אֶת שְׁכָלִי
לְגַמְרִי, וְעוֹבֵד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ בַּעַר וְכוּ', וּמְצִינּוֹ שֶׁגַם דּוֹד הַמֶּלֶךְ
קוֹרָא אֶת עֶצְמוֹ בַּעַר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ע"ג כ"ב) "וְאָנִי בַּעַר וְלֹא אֲדַע בְּהֵמוֹת
הַיִּיטִי עִמָּךְ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּלִין ה:) אֵלּוּ בְנֵי אָדָם שֶׁהֵן עֲרַמִּין
בְּדַעַת וּמְשִׁימִין עֶצְמָן כְּבִהְמָה; וְכֵן שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, הִחְכֵם מְכַל אָדָם, קוֹרָא אֶת
עֶצְמוֹ בַּעַר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשִׁלִּי ל' ב') "כִּי בַּעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בֵּינָת אָדָם לִי",
וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ט"ו) שֶׁהוּא חֲכָמָה וּמְלָאכָה גְדוּלָה לְהֵיוֹת כְּמוֹ
בְּהֵמָה, וְזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל"ו א') "וְכָל אִישׁ חֲכָם לֵב אֲשֶׁר נָתַן הוֹי"ה חֲכָמָה
וּתְבוּנָה בְּהֵמָה", הֵינּוּ שֶׁהוּא חֲכָמָה לַעֲשׂוֹת עֶצְמוֹ כְּבִהְמָה; הֵינּוּ לְסַלֵּק אֶת
דַּעְתּוֹ לְגַמְרִי וְלְהֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת
וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, שְׂזָה עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת, שְׂבִזָה תְּלוּי עַקֵּר שְׁלֵמוֹת בְּגִין בֵּית
הַמֶּקְדָּשׁ, כִּי כֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ג) אֲשֶׁר הַדַּעַת הוּא
בְּגִין בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ הַפְּרָטִי שֶׁל הָאָדָם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכוֹת
ל"ג) מִי שֵׁישׁ בּוֹ דַּעָה כְּאֵלּוּ נִבְנָה בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק
עַכְשָׁו בֵּיתֵךְ שְׂאֵת, בֵּיתֵךְ עַז בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהִתְחַדִּיר בְּמַחְשַׁבְתָּךְ
וּבְדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה
הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק
חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מְכַל רַע,
אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹרֶךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא
בְּתוֹךְ הָאוֹר, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג פְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וּבְזֶה תְּלוּי בְּגִין בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ

הַפְּרָטִי שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂזָה שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת שִׁיזְכָּה לְאִמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן עִכְשָׁו בְּשָׂבוּעַ, שֶׁחַל לְהִיּוֹת בּוֹ תְּשׁוּעָה בְּאָב, וּכְשֵׁיחִיָּה נִשְׁלַם דַּעְתָּנוּ, עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שִׁישְׁלַם גַּם הַדַּעַת הַכְּלָלִיּוֹת שְׂזָה בְּנִין בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ, שִׁיבְנֶה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שִׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְּפֹב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ דִּיקָא בְּשִׁבַּת זוֹ שֶׁנִּקְרָאת "שִׁבַּת חֲזוֹן", עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עֵז, כִּי זֶה הַשִּׁבַּת לִפְנֵי תְּשׁוּעָה בְּאָב, וְאִם תִּתְחַזֵּק בְּאַהֲבַת חֲנָם עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן הַשְּׂכָנוֹת שְׁלָךְ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּנַחֲמַת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, כִּי הַשִּׁבַּת הַזֶּה נִקְרָאת "שִׁבַּת חֲזוֹן" עַל שֵׁם הַהִפְטָרָה שְׁקוֹרָאִים בְּפָרֶשֶׁת הַשְּׂבוּעַ שֶׁהִנְבִּיא מוֹכִיחַ אוֹתָנוּ שְׁעִזְבָנוּ, כְּבִיכּוֹל, אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכו', וְהֵנָּה דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ כִּי חִז'וֹן' זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת: חִצִּי זַעַם וְחִצִּי נִחְמָה, כִּי עַד תְּשׁוּעָה בְּאָב אֵז הוּא זַעַם וְדִינִים בְּעוֹלָם, וְאַחַר תְּשׁוּעָה בְּאָב כָּכֵר מְנַחֲמִים אוֹתָנוּ עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן עַל כָּל אֲשֶׁה וְאֲשֶׁה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִתְחַזֵּק בְּאַהֲבַת חֲנָם, וְלִהְיוֹת שְׂבִיבִית יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית, וְיִהְיֶה שְׂרוּי אֶהְבָּה בֵּינָךְ לְבֵין בַּעֲלָךְ, וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יִפָּה מְזוּ, וְאַפְלוּ שְׂזָה בָא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, וְזָכְרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֵׁאֲשֶׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֶה אָפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבַדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וְיִשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֵת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא תַּחֲיָה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא

אָשָׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת", וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת לְגַבִּי בְעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵה אֶת אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאִם תִּלְכִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִי אֶת תְּהִי מִקְרַבְתָּ אֶת הַגְּאֻלָּה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הָעֵתִיד שְׁלָנוּ תְּלוּי בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֹזֶכֶה כְּבָר לְרֹאוֹת בְּנַחֲמַת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְּפַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אֵב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, כִּי כֹּף אָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה חוֹר קֶטֶן בַּגּוּף - נַעֲשֶׂה חוֹר גְּדוֹל בְּהַנְשָׂמָה, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם בְּרִיא וְשָׁלֵם, יִכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִלְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה, וְלִקְרֹא אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּינֵן שְׁנִחְלֹשׁ - אֲזִי כְּבָר לֹא יִכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל כְּמוֹ שֶׁצְרִיךְ, וּמִכָּל שָׂפָן שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְלַמֵּד תוֹרָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה הוּא לֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכְּנֵן כָּל אָדָם צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת וּבִפְרָט מִי שֵׁישׁ לוֹ לַחֲץ דָּם גְּבוּהָ אוֹ נְמוּךְ, הוּא צְרִיךְ לְשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד וּלְקַחַת אֶת הַכְּדוּרִים לְזֶה (כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כְּדוּרִים עֲבוּרֵי זֶה) וְאֶסוּר לְהִיּוֹת חֶכֶם בְּעֵינָיו, כִּי מִלַּחֲץ דָּם גְּבוּהָ יִכּוֹלִים לְקַבֵּל הַתְּקַפּוֹת לֵב, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אוֹ אַרְוַע מַחֵי, רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה חֶכֶם בְּעֵינָיִךְ, תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ וְתִקַּח אֶת הַכְּדוּרִים נֶגֶד לַחֲץ דָּם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתתפד .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵם אֶתָּה עוֹסֵק בְּתַפְלָה כְּמוֹ שְׂאֶתָּה כּוֹתֵב, אֲזִי
אֶתָּה כְּכֹר הוֹלֵךְ עַל דְּרֹךְ הַנְּכֹונָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן קי"א) שְׂאֶחָד שְׂאֵל אוֹתוֹ בְּעִנְיַן הַנְּהַגוֹת הַתְּקָרְבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְצוּה לֹ
רַבֵּנוּ ז"ל לְלַמֵּד וְכוּ', וְשְׂאֵל אוֹתוֹ: הֲלֹא אֲיִנִי יִכוֹל לְלַמֵּד? הַשֵּׁיב לוֹ רַבֵּנוּ ז"ל:
עַל יְדֵי תַפְלָה יִכוֹלִים לְבוֹא לְכָל טוֹב לְעִבּוּדָה וּלְכָל הַקְּדָשׁוֹת וּלְכָל הָעִבּוּדוֹת
וּלְכָל הַטּוֹבוֹת וּלְכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְזִכּוֹת לְשִׁמְחָה, אֶתָּה
צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי תַפְלָה תִזְכֶּה
לְכָל טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי, וְרֵאוּי לָךְ לְהַתְּפַלֵּל תַפְלָה זֹו בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת מִצּוּא:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשִּׁמְחָה
בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשִּׁמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלִי, שְׂאֲזַכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל
יוֹם מְרַב שִׁמְחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי
יִכוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אָנָּה, רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת,
וְזַכַּנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשִּׁמְחָה, וְאַזְכֶּה לְשִׁמַּח אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי
זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׁמַּח, וּבִזְכוֹת הַשִּׁמְחָה אֲזַכֶּה לְהַכְּלִל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא
אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמֵתִת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שְׂאֶתָּה מַחִיה וּמְהַנֶּה
וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכַּנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאֲזַכֶּה לְדַעַת
בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׂאֶתָּה נִמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל
כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה.

תִּשְׁמֹר מְאֹד מֵה שְׂאֶתָּה אוֹכֵל, כִּי בְּזֶה תְּלוּי רַפּוּאָתְךָ, וְשִׁמֹּר מְאֹד מְאֹד
לֹא לְהִסְתַּכְסֵּךְ עִם הַבַּחֲוֹרִים בְּהִישִׁיבָה, וְעַל יְדֵי זֶה הִכַּל יִסְתַּדֵּר אֶצְלֶךָ עַל צַד
הַכִּי טוֹב.

מִי יִתֵּן שִׁתְּקַח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֵיךָ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגַרְסַּת הַרְבֵּה פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֵׁר לְחַתֵּר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל בַּחֲוֹר צְעִיר, שְׁגוֹרֵס

הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סנהדרין מב.) בְּמִי אֲתָה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מְדוּרָשׁ תּלְפִיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהֲרִבָּה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת - אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהִכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיגָרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה.

הַעֲקָר לֹא תִכְנַס בְּשׁוּם וּכּוּחִים עִם שׁוּם בְּחוּר, וְתִרְאֶה שֶׁלֹּא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַרְבֵּה חֲבָרִים טוֹבִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם

גַּתְתַּפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתִּי קִדְשׁ לְסֻדְרֵי דְבָרִים, ה' מְנַחֵם אֲב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (בְּבֹא מְצִיעָא ע"ה:) אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שֶׁאָדָם הוּא מֵהַצּוֹעֲקִים וְאֵינָם נִעֲנִים, "דְּבִישׁ לִיָּה בְּהַאי מְתָא וְלֹא אֲזִיל לְמִתָּא אַחֲרִיתָא"; הֵינּוּ: אִם רַע לְאָדָם בְּמָקוֹם אֶחָד, שִׁילָךְ בְּמָקוֹם שְׁנִי, אִם אֲתָם מְרַגְּשִׁים שְׁבָמָקוֹם, שֶׁאֲתָם גָּרִים - קָשָׁה לָכֵם לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים, הוֹלְכִים לְגוֹר בְּמָקוֹם אַחֵר, וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ הַרְבֵּה אֲזוּרִים חֲרָדִים, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְעֵבֶר דִּירָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֹו תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁעַקֵּר הַחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סְפָה נ"ו:) "שׁוֹתָא דִּינּוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ דְאַבוּהָ אוּ דְאַמִּיָּה", מֵהַ שֶׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מֵהַאֲבָא אוּ מֵהַאֲמָא, וְלִכֵּן אִם הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה רוֹצִים יְלָדִים יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וּבַעֲלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ, אֲזִי הֵם

צְרִיכִים קִדְּם לְהִרְאוֹת דְּגָמָא חִיָּה לִילְדֵיהֶם, כִּי אֶפְלוּ אִם גְּרִים בֵּין יְהוּדִים חֲרָדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, אִם הַהוֹרִים רְבִים בֵּינֵיהֶם וּמְקַלְלִים וּמְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה אַחַד עַל הַשֵּׁנִי וְכוּ', וְכוּ', זֶה לֹא יוֹעִיל לְחַנוּךְ הַיְלָדִים, וְלִכֵּן חֲנוּךְ מִתְחִיל עִם עֲצָמָם, הַיְלָדִים מַחְקִים אֶת אָבָא וְאִמָּא, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְזָכוֹת לִילְדִים טוֹבִים, עָלָיו לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְמַדוּת טוֹבוֹת, וְאִזּוּ הֵם יַחֲקוּ אוֹתוֹ.

שְׁאֵלוּ אֶת הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי הַבֶּעַל "חֲתָם סוֹפֵר", זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: אֵיךְ זָכָה לְבָנִים וּלְבָנוֹת כַּל-כֶּךָ מִצְּלָחִים? עֲנֵה וְאָמַר: "כָּל לַיְלָה בְּעֵת תַּקּוּן חֲצוֹת מִלֵּאֲתֵי אֶת הַכּוֹס עִם דְּמָעוֹת, וְהִתְפַּלְלֵתִי עַל הַצְּלָחַת יְלָדִי, וְכֵן זְכִיתִי לְזֶה".

וְכֵן מְסַפֵּר מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה יְלָדִים, וְכֻלָּם הָיוּ מִצְּלָחִים וּבְעֵלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וְשְׁאֵלוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: "אֵיךְ זְכִיתִי לִילְדִים טוֹבִים כְּאַלּוֹ?" עֲנֵה וְאָמַר: "מָה אַתָּם חוֹשְׁבִים, שֶׁהֵם צָמְחוּ לִי עַל הָעֵץ? כָּל לַיְלָה שִׁפְכֵתִי דְּמָעוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִלֵּאֲתֵי אֶת הַכֶּפֶה שְׁלִי עִם הַדְּמָעוֹת, וְאַחַר כֵּן רַחֲצֵתִי אֶת פְּנֵי עִם הַדְּמָעוֹת וְכוּ', עַד שֶׁזְּכִיתִי לְרְאוֹת מֵהֶם מָה שֶׁרְאִיתִי" וְכוּ',

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם

גַּתְתָּפוּר.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְּשׁ לְסִדְרֵי דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְעִשׂוֹת עִם חֲכָמָה גְּדוּלָה אֵיךְ לְדַבֵּר קִדְּם עִם בְּעֵלָךְ, וְלְהַסְבִּיר לוֹ אֶת חֲמֵר הָעִנְיָן שֶׁל לְאַכַּל טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת וְכוּ', שֶׁמְטַמְּטֵם אֶת הַלֵּב וְאֶת הַמֶּחֱ לְגַמְרֵי, וְאַנְחֵנוּ יְהוּדִים מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ

שְׁהוּזְהִירוּנוּ מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְאָכֵל טְרָפוֹת, וְאַחַר כֵּן בְּיַחַד אַתֶּם יְכוּלִים לִפְעַל אֶצֶל הַהוֹרִים גַּם כֵּן בְּעֵדֵינוֹת מֵאֵד כְּדֵי שְׁלֹא יִפְגְּעוּ.

הַעֲקָר אֶת צְרִיכָה מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמַּח שְׁבַעֲלֶךָ הַתְּחִיל לְשִׁמֹּר שְׁבַת וּמִנִּיחַ תִּפְלִין וְאוֹכֵל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, זֶה שְׁמִיחָה עֲצוּמָה מֵאֵד מֵאֵד, וְלִכְּנֵן תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְאִפְלוּ שְׁזָה בֹא לְךָ מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, וְזָכְרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִינֵם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצוּמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מִצְלָתָ אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָהּ וְכוּ', כִּי הֵכֵל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס וּקְנָאָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֹאוֹת שְׁלֹא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעָלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת", וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה, שְׁקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלֵת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאִיָּהֶם.

בַּעַל וְאִשָּׁה כְּשִׁמְתַחֲתָנִים - צְרִיכִים לְדַעַת שְׁהֵם שְׁתָּפִים גְּמוּרִים בְּחַיֵּי נְשׂוֹאִיָּהֶם, וְעַלֵּיהֶם לְשִׁמֹּר מֵאֵד מֵאֵד עַל הַשְּׁתָּפוֹת, וְאֵז יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאִיָּהֶם, כְּמוֹ שְׁתָּפִים נְאֻמָּנִים בְּאִיזָה עֶסֶק אִם שְׁנִיָּהֶם רְצִינָיִים וְשְׁנִיָּהֶם רוֹצִים אֶת אוֹתוֹ תְּכַלִּית וְכוּ', אֲזִי מִצְלִיחִים, כְּמוֹ כֵּן יוֹתֵר מִכֵּן בְּחַיֵּי נְשׂוֹאִין צְרִיכִים שְׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה יְבִינוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמִכָּל שְׁכֵן שִׂיאָהֲבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּיְכַבְּדוּ אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַשְּׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ מֵאֵד מֵאֵד בְּחַיֵּי נְשׂוֹאִיָּהֶם, וְכֹל כֵּן חֶבֶל שְׁבָתִים נִפְלָאִים נִהְרָסִים רַק מִפְּנֵי פְּזִיזוֹת וְכוּ', וְעַקְשָׁנוֹת וְכוּ', מִתְעַקְשִׁים שְׁמִכְרַח לְהִיּוֹת דִּיקָא כְּמוֹ שְׂאֵנִי רוֹצָה וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הַהַבְּעָרָה לְלֵהֵב יִצְאָה וְכוּ', וּמֵאֵשׁ קָטָן נִעְשָׂה אֵשׁ גְּדוֹל, עַד שְׂרַחֲמָנָא לְצִלָּן נִפְרָדִים, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד חֶבֶל, וְלִכְּנֵן תִּהְיֶי חֲכָמָה וְקִדְּם תְּסִבִּירִי טוֹב טוֹב לְבַעֲלֶךָ מֵה זֶה לְאָכֵל כְּשֵׁר וְכוּ', וְאִיךָ שְׂצְרִיכִים לְשִׁמֹּר עַל דְּבָר זֶה מֵאֵד מֵאֵד, כִּי אֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִילוֹת מְטַמְּסִים אֶת הַמִּחַ וְהַלֵּב, וּמְכַנְּסִים בְּאָדָם כָּל מִינֵי מִדּוֹת רָעוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, וּבבֵּית שְׁלֹכֶם יִשְׂרָה הַשְּׂמֵחָה וְהַאֲהָבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְתַּפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרַ דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אם מתפללים מנחה מקדם, זאת אומרת מתשע שעות ומחצה (היינו משלוש וחצי והלאה) בודאי צריכים לומר תחנון בתפלת המנחה, אבל יען שתמיד יוצא לי להתפלל מאחר מנחה, והרבה פעמים זה סמוך להשקיעה, בשביל זה אני לא אומר תחנון, אבל באמת צריכים לומר במנחה תחנון בכל יום שאומרים תחנון בבקר.

ראה להזהר מאד להתפלל במנין דיקא תפלת המנחה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה, שהיה אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ): "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-

ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום

גתתפח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי עש"ק לסדר דברים, ה' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הכי טוב והכי בריא לשמר על השלום בית שלכם, שזה יסוד מוסד, ולכן לא כדאי ללכת במקום, שיש אפלו ספק ספיקא, שיפגע בשלום בית שלך, ולכן אתה ואשתך צריכים לבוא להחלטה שקדם בא השלום בית שלכם, ואתם צריכים מאד מאד לשמר על זה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב שלום בית, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו - שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ולכן כל הדאגה שלכם צריך להיות רק על שלום בית, ואם יש מקום, שאתם חושבים שזה יפריע לכם בשלום בית - אל תלכו שמה, ועל ידי זה תצליחו בחיי נשואיכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גתתפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים, ה' מנחם אב התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו: (כתובות נ"ט) הבטלה מביאה לידי שעמום (שג"ע) ולידי זמה, ואמרו: (אבות דרבי נתן, פרק י"א) אין אדם מת אלא מתוך הבטלה; ולכן אתה צריך לשמר מאד מאד לא להסתובב בטל, אתה בגיל כזה, שאתה עדין צריך ללמד בבית ספר או בישיבה, ואם קשה לך ללמד כל היום, תלמד גם איזה אמנות, כמאמרם ז"ל: (אבות פרק ב') "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עוון. וכל תורה, שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עוון"; והיום יש בתי ספר או ישיבות כאלו, שלומדים חצי יום, ועובדים חצי יום, העקר אל תסתובב בטל, כי זה סם המות למבגר ומכל שכן לצעיר.

כל העולם לפניך, למה אתה צריך להיות יוצא דופן? אתה צריך לחזק את עצמך להיות בשמחה עצומה - שאתה בחור צעיר, ואתה יכול להצליח בחייך אם תקח את עצמך בידיך, ולא להסתובב משעמם ובטל וכו' וכו'.

תשמר מאד מחברים רעים לא להסתובב אתם, כי הם יוליכו אותך בשאול תחתית ומתחתיו, ויהרסו לך את כל החיים, ולכן מה אתה צריך את זה?

רבנו ז"ל גלה לנו דרך גוראה ונפלאה מאד שזה נקרא "התבודדות", ואמר: (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה

מִן הַכֹּל. דְּהִינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוֹדֵד לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלָאוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתָבְרָה, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעִבּוֹדָתוֹ בְּאֵמֶת. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זֹה יְהִי בַלְשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהֶגֶה זֶה הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתָבְרָה, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכּוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיַּחֲסֹר לוֹ בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוֹק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכֹל מִעִבּוֹדָתוֹ יְתָבְרָה, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאִתּוֹ יְתָבְרָה; וְאִף שְׂבִהַתְּחִלָּה זֶה יִלְךְ לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי תְפִלָּה וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, תְּלוּי כְּפִי הָאֱמוּנָה שְׂאֵדָם מְאֲמִין בּוֹ יְתָבְרָה, וּמְחַמֵּת שְׂאֵדָם חוּטָא עַל יְדֵי זֶה נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ: (ישעיה נ"ט ב) "כִּי אִם עֲוֹנֹתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹקֵיכֶם וַחֲטָאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׂמוּעַ", עִם כָּל זֹאת אִם מְרַגְלִים אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹם יוֹם, וְנִעֲשִׂים עֲקָשָׁן גְּדוּל מְאֹד לֹא לְעֹזֹב אֵת הָעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, אִז תִּרְאֶה שְׂאִף פַּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד, וְזֶה יִמְשֹׁךְ אֵת לְבָבְךָ אֵלָיו יְתָבְרָה, עַד שֶׁתִּרְצֶה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְתִרְצֶה לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנִסַּת לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן אֵת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנוּחָה, עֲרִבִית, וְתִהְיֶה כְּכֹר מְסֻדָּר בְּחִיָּה, כִּי מִי שְׂמַרְגִּיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה נוֹתֵן לוֹ יְשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיעֲסֹק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה שְׂנַקְרָא "הַתְּבוֹדָדוֹת" לְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְאִז יִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתַּי שְׁלוֹם

גַּתְּצֵ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יְתָבְרָה, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֻדֵּר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּרוֹ יֶאֱיֹר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְּתָבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) עַל יְדֵי אַמוּנַת חַכְמִים יְכוּלִים לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר, וְיודֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֲצָמוֹ, וְאֵיךְ לְהִנְהִיג אֶת אֲחֵרִים, כִּי הֵפֵל תְּלוּי כְּפֵי הָאֻמוּנַת חַכְמִים, כִּי עַל יְדֵי אַמוּנַת חַכְמִים זֹכִים לְאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִכְף וּמִיד כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַזִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּלוּי כְּפֵי הָאֻמוּנַת חַכְמִים שֵׁישׁ לוֹ, כִּי כָּךְ כְּתוּב: (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֹּאמְרוּ בְּהוֹי"ה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ" וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) אִם בְּמִשָּׁה הָאֻמִּינוּ - קַל וְחֹמֶר בְּהוֹי"ה? בָּא זֶה לְלַמֶּדְךָ, שֶׁכָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ מֵאֲמִין בְּמֵאֲמֶר מִי שֶׁאֲמַר וְהִיא הַעוֹלָם; וְלִכֵּן אִם אָדָם - אֵין לוֹ אַמוּנַת חַכְמִים, סִימָן שָׂאִין לוֹ גַּם אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמַתִּיִּים הֵם מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְלַמְּדִים אוֹתָם אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמָם בְּעֵת צָרָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הַעוֹלָם מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים וְכוּ' וְכוּ', וְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ אֵיךְ לְצַאת מִכָּל הַמְּשַׁבְּרִים וּגְלִים, אֲבָל צָרִיכִים לְזַרֵּק אֶת הַשֶּׁכֶל הַעֲצָמִי שְׁלוֹ, וְלְצִיַּת אוֹתָם, וְכָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ג) הַעֲקָר וְהִיּוֹד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבַדוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קֹטֵן וְדְבַר גְּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרָיו יְמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סְפָרִי, פְּרַשְׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל, וְעַל שְׂמָאל - יְמִין תְּצִיַּת אוֹתוֹ, וְלְהַשְׁלִיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחַכְמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבַדוֹר. וְכֵן זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצֵלוֹ שׁוֹם שְׁכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הַעֲקָר לְבַטֵּל אֶת שְׁכָלוֹ הַמְּדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרִי, וְלְצִיַּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת.

וְלִכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְצִיַּת אֶת הַצְדִּיק הָאֲמַתִּי מֵהַ שְׂמִבְקֵשׁ מֵאֲתָנוּ, כְּגוֹן: רַבְּנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמָנוּ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בְּנוֹ, וְכֵן הַזְּהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ,

וְכָל מַה שְּׁמַעִיק וּמְצִיק לוֹ יִסְפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא יִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן הִזְהִירָנוּ מְאֹד עַל סֵדֵר דְּרַךְ הַלְמוּד שְׁאָדָם יִלְמַד בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן, מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ וְכוּ', וְכֹו', וְאִם מְקַיָּמִים אֵת זֶה, זֶה סִימָן שְׂאוּחָזִים בְּאֻמוֹנַת חֲכָמִים, וְאִם מְזַלְזָלִים בָּזֶה - סִימָן שְׂאִין אֻמוֹנַת חֲכָמִים וּמְזַלְזָל בְּהַחֲכָמִים.

אֲנִי מְכַרְח גַּם לְעוֹרֵר אוֹתָךְ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב) מַה שְּׁקָשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכַרְח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַּמִּים לְיוֹצְרָם, וְכִמוּ שְׁקָשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵן בְּהַכְרַח שְׂיִהְיֶה קְשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַּמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְעֵינֵי הַקְּשִׁיּוֹת, שְׁקָשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה רַבְּנוּ ז"ל לּוֹמַר, אֲדַרְבָּא, כִּךְ רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שְׂיִהְיוּ קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִךְ נֶאֱדָה וְיָפָה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוּמָם מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאִי אִי אֶפְשָׁר שְׁנַכְיִן וְנִשְׁגִּי בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהַכְרַח שְׂיִהְיוּ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כִךְ נֶאֱדָה וְיָפָה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִהְיֶה מְרוּמָם וְנִשְׂא מִדַּעְתָּנוּ, שְׁעַל יְדֵי זֶה קְשָׁה קְשִׁיּוֹת, וְאִם הִיָּה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעְתָּנוּ, אִם כֵּן הִיָּה, חַס וְשְׁלוֹם, דַּעְתּוֹ כְּדַעְתָּנוּ.

טוֹב מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל לְהִתְפַּלֵּל אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְאֻמוֹנַת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת:

יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדֹנָי, אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַּחֲוֶס וְתַרְחֵם עָלַי שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם קְשִׁיּוֹת וְסַפְקוֹת עַל גְּדוּלֵי מְבַחְרֵי צְדִיקֶיךָ הַנִּכְלָלִים בְּךָ לְגַמְרֵי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵת גְּדֻלַּת חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרִבִּים, שְׂחֲטָאֵתִי וְעוּיִתִי וּפְשָׁעֵתִי נִגְדָךְ יָמִים וְשָׁנִים, בְּכָל מִינֵי עֲבֻרוֹת וְחֲטָאִים מְגַנְיִים, וּבִפְרָט בְּפָגְמֵי הַבְּרִית, שְׁעַל יְדֵי זֶה נַעֲקָר מַחֵי לְגַמְרֵי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי, וְנִתְמַלֵּא עַקְמוּמִיּוֹת וְקְשִׁיּוֹת עָלַי, וּמִזֶּה בָּא שְׂיִשׁ לִי בְּכָל פַּעַם קְשִׁיּוֹת וְסַפְקוֹת עַל גְּדוּלֵי מְבַחְרֵי צְדִיקֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, שְׂשִׁלַּחְתָּ לְזֶה הָעוֹלָם לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֵת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּן חוּס וְחַמֵּל עָלַי, שְׂאִזְכֶּה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלַדַּעַת אֵת הָאֲמַת שְׂאִין לִי דַעַת בְּכָלֵל, "כִּי בַעַר אֲנִכִּי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי", וְאִיךְ מְלֹאוּ לְבִי וְדַעְתִּי

לְהַקְשׁוֹת קִשְׁיוֹת עָלֶיךָ וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, הַדְּבוּקִים לְגַמְרֵי בָּךְ, אֵין זֶה אֶלָּא מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵי וְעוֹוֹנוֹתֵי הַמְּרֻבִּים, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, שְׂאֻזְכָּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא אֶעֱשֶׂה יוֹתֵר הֶרַע בְּעֵינֶיךָ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל מַה שִּׁחֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי נִגְדַּדְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בָּךְ, שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאֻזְכָּה לְאֱמוּנַת חֲכָמִים לְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵיכֶם, וְלִידַע שְׂמַעְשֵׂיהֶם אֵינָם פְּשוּט, וְאֵף שְׂעוּלָה עַל לְבָבִי תְּמִיד קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל מַעֲשֵׂיהֶם וּמִדּוֹתֵיהֶם, זִכְנִי לְדַעַת שְׂמַחֵי פְּגוּם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן עוֹלָה עַל לְבִי תְּמִיד קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל מַעֲשֵׂיהֶם וְהִנְהַגוֹתֵיהֶם, מֵאַחַר שְׂאֵנִי פְּגוּם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֻזְכָּה מֵעַכְשָׁו לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגַם אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל יְדֵי זֶה אֻזְכָּה לְהִגִּיעַ לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בָּךְ, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהַכְלִיל בָּךְ לְגַמְרֵי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלֵה.

הַמְּאֹחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גַּתְתַּצָּא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֹב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר מַה שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְדַאֵג הוּא שִׁיחִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאֵהְבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאִם זֶה הִיָּה קוֹרָה, אִז אֲשַׁתֵּךְ לֹא הִיָּתָה מְדַבְּרַת כֶּכָּה, וּכְנִרְאָה שֶׁהַבֵּית שְׁלָכֶם עוֹמֵד עַל יְסוּד רַעוּע לְגַמְרֵי, אֵתָה צְרִיךְ לְחַקֵּק בְּדַעְתְּךָ טוֹב טוֹב אֲשֶׁר אֵישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֻנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֵהְבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, אֲכָל הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסַּמ"ך מ"ם שְׂבָא לְשִׁבְר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהֱרַק הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אֵישׁ לְבַדוּ "פְּלַג גּוֹפָא", חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלֵם, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינְנוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֵם, מַה שְׂאֵין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד

רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמך מ"ם, היינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשרה אחוזים, וההוא פחות ממני עם עשרה אחוזים, זה כבר נקרא ס"מ ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית איתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים יחם להם ולאחד איך יחם", ולכן אם רוצים שלום בית איתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

אתה מכרח לתת לאשתך חם ואהבה יותר מהרגיל, כי אני מבין שזה היא לא מקבלת ממה, ולכן בעת, שהיא בלחץ ודחק וכו' ולא מקבלת ממך שום יחס וכו', אזי היא מדברת ככה, אבל באמת בפנימיות - היא לא מתכוננת אל מה שהיא אומרת, ולכן ראה למסר את נפשך לתת לה הרבה יחס ואהבה, ותראה איך שהכל ישתנה לטובה.

בענין המחשב וכו', אתה צריך להסביר לה, שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב, שמחבר אל אינטרנט בבית, והבעל או האשה התחילו להתכתב דרך הפייסבוק וכו' וכו', וכך נפלו בפח, ולבסוף או הבעל או האשה ברחו מהבית וכו', ודבר זה מאד מאד מצוי בעתים הללו, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוחה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו, רחמנא לישזבן, ולכן אסור, בהחלט, שהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול תחתית, רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גַּתְתַּצַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ה' מִנְחָם אָב הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אֲנִי שֹׂמַח שְׂאֵתָה שְׂד"ר - שְׁלוּחָא דְרַבְּנָן לְאַסְף קְפוֹת שְׁל
צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", בְּזֶה אֵתָה עוֹזֵר אֶת בְּסוּס קִהְלִתְנּוּ הַקְדוּשָׁה, שְׂרֵק
מִתְרַחֶבֶת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְמִיד בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ מְזֶה פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם עוֹבֵד עַל
כָּל אָדָם כָּל-כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי
הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוּ, וְלִכֵּן אֵתָה מְכַרַח
לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה,
זֶה יִרְחִיב לְךָ אֵת הַדְּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב'),
סִימָן י" מה שְׁבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יָשׁוּב
הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדְּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׂמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֵת נַפְשְׁךָ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּבְכָר לֹא יַחְסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה,
מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מָאד לְלַמַּד
אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ
הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שְׁבַת ק"כ):
"וּבְכִיּוֹתֵי אֵין לְחַם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדֵּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד;
שְׂזֶה נִקְרָא 'עֵנִי' - מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֵת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקֵר תְּרַגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל

דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גתתצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים, ה' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שהחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, מטמטם את המוח ומעקם את הלב, ומכניס באדם קשיות וספקות עליו יתברך וכו' וכו', כי כל המחשבות של כפירות ואפיקורסות שנכנס באדם, זה רק על ידי שנכשלים בחטא המגנה הזה, מלבד זאת מה שאמרו חכמינו הקדושים: (נדה ג.) אמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה; ואמרו: (שם) רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים שנאמר (ישעיה נ"ז ה') "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" אל תקרי "שוחטי" אלא "סוחטי"; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולד, וכשוחט את זרעו לבטלה - הוא שוחט את ילדיו, והעוון הזה מטמטם את המוח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת וביאוש גדול כאלו הקדוש-ברוך-הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו' וכו'.

ובאמת למה כל-כך חמור החטא הזה? כי מכל טפת זרע יכול להולד ולד, כשאדם מוציא את זרעו לבטלה, על ידי זה הוא הורג את הולד וכו', ואם אחד הורג בן אדם, הרי הוא רוצח, ואם הורג שתי בני אדם, הוא רוצח

שְׁבֻרוּצִיחִים וְכוּ', וְכֵן כָּל שְׂאֵדָם הוֹרֵג יוֹתֵר אֲנָשִׁים, הוּא אֲרָכִי רוּצַח, וּמְכַל שְׁכֵן כְּשֶׂאֵדָם הוֹרֵג אֶת בְּנוֹ אוֹ אֶת בְּתוּ, זֶה רוּצַח מְשַׁעֵב וְכוּ', וְהֵנָּה מוֹכָא בְּסִפְרִים שְׂאֵם יִסְתַּכְּלוּ בְּטַפַּת זֹרַע, יִרְאוּ שְׂמִתְנַעֲנַע וְלֹד שְׁלָם, רֹאשׁ גּוֹפָה, יָדִים וְרַגְלִים וְכוּ', וְלָכֵן כְּשֶׂאֵדָם מוֹצִיא זֹרַע לְבִטְלָה, הָרִי הוּא הוֹרֵג וְלֹד, וּמְכַל שְׁכֵן כְּשֶׂמוֹצִיא זֹרְעוֹ לְבִטְלָה כְּמָה וְכְמָה פְּעֻמִּים, הָרִי הוּא רוּצַח וְכוּ', וְלָכֵן הִחְמִירוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים יוֹתֵר מֵהַכֵּל, מְלַבֵּד שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְכַנְּסֵי בְּאֵדָם שִׁיְהִיָּה תְּמִיד מִמְרָמֵר וּמְדַכָּא, וְלָכֵן שְׁלַח לְנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְדוֹר הַזֶּה, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת כָּל אֱלוֹ הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּפֻלוֹת וְהַפְּגוּמוֹת, וּלְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְׂאוּל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ, וְלָכֵן עֲצַתְךָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנְּסֵי בְּאֵדָם תְּקוּהָ לְחַיּוֹת וְכוּ', וְנוֹתֵן עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ שַׁעוֹר בְּסִפְרֵי הַנִּפְלָא "קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל" הַמְּדַבֵּר מִהַחֲטָא הַזֶּה, וְעֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה, וְכֵן סִפֵּר "אוֹצֵר הַקְּדוּשָׁה" שֶׁגַּם כֵּן מְלֵא עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, כִּי מִי שֶׁנִּפְלַ בְּחֲטָא הַזֶּה, קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי זֶה מְטַמֵּס לוֹ אֶת כָּל הַשְּׁכָל וְהַדַּעַת, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אִמְלָל לְגַמְרִי, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ קְבֻלָּה חֲזָקָה שְׁזוּהוּ זֶה, אֶתְּהָ לֹא חוֹטֵא יוֹתֵר בְּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שֶׁאֶתְּהָ הוֹרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי מוֹכָא (שְׁלַחַן עֲרוּךְ, אֲבֵן הַעֲזוּה, סִימָן כ"ג) אֲסוּר לְהוֹצִיא שְׂכַבְת זֹרַע לְבִטְלָה וְעוּוֹן זֶה חָמוּר מְכַל עֲבֻרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה וְכוּ', אֱלוֹ שְׂמֻנְאָפִים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שְׂכַבְת זֹרַע, לֹא דִי לְהֵם שְׂאֲסוּר גְּדוֹל הוּא, אֱלָא שֶׁהַעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדּוּי הוּא יוֹשֵׁב, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּה א' ט"ו) "יְדִיכֶם דְּמִים מְלֹאוּ" וּכְאֱלוֹ הָרֵג הַנֶּפֶשׁ; וְלָכֵן אֶתְּהָ צְרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָהּ, וּלְהַפְסִיק עִם הַזֵּבֵל וְהַזֶּהֱמָא הַזוֹ שֶׁהוֹרֵס לְךָ אֶת הַחַיִּים שְׁלֶךְ.

תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, עִם הַתְּפִלָּה שֶׁאֲחִרְיָה שֶׁתְּקַן מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, וְתַתּוֹדָה בְּכָל יוֹם אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְאֵז וְשֵׁב וְרַפָּא לְךָ, וְאִם תּוֹכַל לְנַסֵּעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כְּעֵיר אוֹמֵן, אִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ שְׁכָל מִי שֶׁיְבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ כְּעֵיר אוֹמֵן וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצְדָקָה עֲבוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְּמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", אֲפֵלוֹ אִם עֲצֻמוֹ

וַגְּבְרוּ חַטָּאֵיו וּפְשָׁעָיו - יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחַתִּית וּמִתַּחַתָּיו, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גתתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ מִצְפִּים וּמִקְוִים כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה וְכָל רֵגַע שְׂנוֹזְכָה לְהִגָּאֵל גְּאֵלֵת עוֹלָם, כִּי רַבּוֹת סָבְלוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךְ אֶלְךָ וְתִשַׁע מְאוֹת וְאַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז חָרַבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כָּל מִיּוֹנֵי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת וְהַרְיָגוֹת וְרִצִּיחוֹת עָבְרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל עַל לֹא דָבָר, רַק מִפְּנֵי שְׂאֲנַחְנוּ יְהוּדִים, עִם קְדוּשׁ, שְׁקִבְלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (יוֹמָא ט:) מִקְדָּשׁ רֵאשׁוֹן - מִפְּנֵי מַה חָרַב? מִפְּנֵי שְׁלִשָּׁה דְבָרִים שֶׁהָיוּ בּוֹ: עֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים; אֲבָל מִקְדָּשׁ שְׁנִי, שֶׁהָיוּ עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה וּבִמְצוּוֹת וּגְמִילוֹת חֲסִדִים, מִפְּנֵי מַה חָרַב? מִפְּנֵי שֶׁהִיְתָה בּוֹ שְׁנֵאת חֲנָם, לְלַמְדֶּךָ שְׁשִׁקוּלָה שְׁנֵאת חֲנָם כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גִּלּוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים; וְלִכְן עָכְשׁוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲסֹק הַרְבֵּה בְּיָמִים אֵלּוּ בְּאַהֲבַת חֲנָם, לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשׁוֹ, וְלָדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְהַעֲקֹר צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵאֵלּוּ הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים שֶׁהֵם הָעֵרֶב רַב, שֶׁהֵם חִיבִים בְּכָל הַצְּרוֹת שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים, כְּמוֹבָא בְּזוֹהַר: (רַעֲיָא מֵהִימְנָא, נְשֵׂא, קכ"ה:) וְאַתְהִדְרוּ אֵינּוֹן עָרַב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל עֲנָנָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאַתְמַר בְּהוּ (יְחֻזְקָא ל"ד) "וְאַתָּן צֲאֵנִי צֵאֵן מְרַעֲיָתִי אָדָם" וְכוּ', [הָעֵרֶב רַב - הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צֲאֵנוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא], וְאֵינּוֹן עָרַב רַב אֵינּוֹן עֲתִירִין בְּשִׁלּוּהַ בְּחֻדּוֹא, בְּלֹא צַעֲרָא, בְּלֹא יְגוּנָא כְּלָל [אֵלּוּ הָעֵרֶב רַב הַמְּנַהֲיָגִים - הֵם עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבֵים בְּשִׁלּוּהַ, בְּשִׁמְחָה, בְּלִי צַעַר וּבְלִי יְגוּן כְּלָל], גְּזֻלְנִין מְאֵרִי שְׁחָד דְּאֵינּוֹן דְּנִינִין

רִישֵׁי עֲמָא (בראשית ו') "כִּי מֵלֶאָה הָאָרֶץ חָמֵס מִפְּנֵיהֶם" עָלִיהוּ אֲתָמֵר (איכה ה') "הִיוּ צָרִיחַ לְרֹאשׁ", [הֵם גְּזֻלָּנִים לֹקְחִים שָׁחַד, וְהֵם הַדִּינָיִם וְהָרֹאשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הַצָּרִים נֶעֱשִׂים רָאשִׁים], וְאֲנִי יוֹכֵל לְהַעֲדֵי עַל זֶה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, אֲלֵמְלֵא אֵלֶּה הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקֵר הָרַע - בְּנִים שְׁעוֹשִׂים צָחוק מֵעַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', הַקִּימוּ בּוּרִים וְעַמֵּי הָאָרְצוֹת, שְׁלֵא קָרְאוּ וְלֹא שָׁנוּ וְלֹא שָׁמְשׁוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְהֵם נֶעֱשׂוּ הָרַע בְּנִים, וְהַדִּינָיִם, בְּשַׁעֲהַ שְׁאִין לָהֶם שׁוּם מִשָּׁג מֵהַ תּוֹרָה וְכוּ', וּמֵהַ זֶה חֲכָמָה וְכוּ', וְעוֹד לּוֹעֲגִים וְצוֹחֲקִים עַל אֵלֶּה הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים, שְׁמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם כָּל יְמֵיהֶם עַל לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמַעֲמִידִים תַּלְמִידִים לְמֵאוֹת וְכוּ', אֶךְ אֵלֶּה הַעֲזִי פָּנִים הֵם אֲשֶׁר מְדַכְּאִים אֶת הַמּוֹן עִם וְכוּ', וְעוֹבְדִים עֲלֵיהֶם וְכוּ', וּמְטִילִים אִימָה עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְלֹא בְּחֵן שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שַׁבַּת קל"ט.) תִּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע אֹמֵר אִם רְאִיתָ דוֹר, שְׁצֵרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו - צָא וּבִדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל - שְׁכָל פְּרַעְנוֹת, שְׁבָאָה לְעוֹלָם, לֹא בָּאָה אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי דִינֵי יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים, אֲלֵמְלֵא הַמְּנַהֲיָגִים הַרְשָׁעִים - הִיוּ כְּלָם חוֹזְרִים בְּתִשְׁבּוּבָה, אֶךְ מֵהַ לְעִשׂוֹת, הֵם הִטִּילוּ אִימָה כָּל-כָּהֲ, עַד שְׁאֲסוּר אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וְאוּי וְאֲבוּי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינָיִם לְהַזְוִילָת וְאוּמֵר אֶת הָאֲמָת, רוֹצִים לְכַלֵּעַ אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נִגְדוּ כָּל מִינֵי תִיקִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד וּלְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִיית, וּלְחַזֵּק אִישׁ אֶת רַעְהוּ, וְהַעֲקֵר לְעִשׂוֹת חֲסֵד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, שְׁעֵל קֹטֵב זֶה נִבְנָה קַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְשִׁנְזָכָה בְּד' אֲמוֹת שָׁלְנוּ יִשְׂרָה תְּמִיד רַק שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי שְׁתַּמִּיד נְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵאֲהָבָה וְשְׁלוֹם, וְלִהְתַּרְחַק מִכָּל אֵלֶּה הַשְׁקִרְנִים, הַרְמָאִים, הַצְּבוּעִים - שְׁרִיץ' הַשׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר רוֹאִים בְּחוּשׁ כָּאֵן בִּיבְנָאֵל עַד שְׁלֵא בָּאֵנוּ לְכָאֵן, לֹא הָיָה פֶה לֹא תּוֹרָה, וְלֹא תַפְלָה, וְלֹא גְמִילוֹת חֲסִדִים, הַמְּקוֹם הָיָה שְׁמֵם מִיְהוּדוֹת וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל, מֵאֲזוּ שְׁבָאֵנוּ לְפֶה הַמְּקוֹם פּוֹרַח הֵן בְּתוֹרָה, שְׁיֵשׁ הַרְבֵּה שְׁעוּרֵי תּוֹרָה בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם בְּרַבִּים, תַּהֲלָה לְאֵל, בְּמִדְבַר שְׁמֵם יֵשׁ כְּבֵר שְׁשָׁה שְׁעוּרִים שֶׁל לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים בְּזִמְנִים שׁוֹנִים וְכוּ', מְלַבֵּד עוֹד שְׁעוּרִים, הֵן בְּתַפְלָה שְׁיֵשׁ מִנְיָנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לִילָה מִנְיָן אַחַר מִנְיָן, מִי רָאָה כְּזֹאת? מִי שָׁמַע כְּזֹאת? רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת יֵשׁ דְּבָר כְּזֶה, וְעַל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׁאֶפְלוּ לֹא יִדְעוּ שְׁהִיא קִימַת עַל הַמְּפָה וְכוּ', וְעַל

כלם מדת החסד, שיש בין אנשי שלומנו, ובפרט הבית התבשיל - "אהל אברהם", שמחלק למעלה מאלף מנות אכל חם בחנם לכל רעב וצמא, ורק בזכות זה נזכה להגאל, כמו שכתוב: (ישעיה א') "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", ואמרו חכמינו הקדושים: (מדרש זוטא, שיר השירים א') הדורון של הקדוש-ברוך-הוא צדקה, שכן הוא אומר (משלי כ"ג) "צדקה ומשפט נבחר להוי"ה מזבח", כן הנותן צדקה - אפלו היתה בידו עברה ונחתם דינו לאבד, ונתנה רשות למלאך הממנה על הפרענות לילך ויפרע ממנו - אינו יכול, והקדוש-ברוך-הוא אומר לו (משלי י"ב) "צדקה תציל ממות", ויכול להיות מקבל פני שכינה בכל יום שנאמר: (תהלים פ"ט ט"ו) "חסד ואמת יקדמו פניך" והקדוש-ברוך-הוא אומר למלאך של פרענות: "אל תגע בו, מצאתי לו זכות למחל על כל עוונותיו", ולכן אשרי מי שיחזיק קפה של צדקה "קרן הצדיק" בביתו, ויעזר לנו לפתח יותר ויותר את הקהלה הקדושה שלנו, וכבר אמרו (מדרש הנעלם, זהר חדש, נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערוך בתיובתא מיד אתי בן דוד: אם קהלה אחת או בית הפנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא, ולכן ראה שזה יהיה מקהלתנו הקדושה, שהיא חממה של אמונה, ושוכנת בגליל התחתון, ומוכא בזהר (וירא קיט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז): בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט) וכדין יחזון כל עלמא דהא אתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, ויתכנשון ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין בעלמא, ובזכות ינוקי דבי רב יתתקף חיליה לאתגברא וכו', עין שם, ולכן בזכות התורה שלומדים פה, והתפלות שמתפללים פה, והעולה על הכל - החסד שעושים פה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שמכאן, מהגליל התחתון יתחיל הגאלה במהרה בימינו, ונגאל גאלת עולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָה וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ דִּיקָא בְיָמִים אֱלוֹ שְׁאַנְחֵנוּ מִחֲכִים וּמְצַפִּים
בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגְעָה לְהִגָּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם, כִּי כְּבָר אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת
הָאֶרֶץ וְהַמֶּר הַזֶּה, וַיֵּשׁ מִחֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֶלְךָ וַתִּשַׁע מְאוֹת וָאַרְבָּעִים וַחֲמִשׁ
שָׁנָה, וְלִכְן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, וְאִשָּׁה תַחֲזִיק אֶת רַעוּתָהּ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים
שְׁבָעוֹלָם, שָׂרָק בְּזֶה תְלוּי הַגְּאֵלָה, עַל יְדֵי אֲהַבַת חֲנָם הַפֶּךָ הַסְּמ"ך מ"ם, שְׂכָל
עֵינֵינוּ זֶה "הַפְּרֵד וּמְשַׁל" - מִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ, וּבְזֶה שְׁאַנְחֵנוּ נִהְיָה מְאַחְדִים
יַחַד, הַקְּלִפָּה הַזֹּאת לֹא יִשְׁלַט בָּנוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (תְּנַחֲמוּא נְצֻבִים) בְּנִהַג שְׁבָעוֹלָם
אִם נוּטֵל אָדָם אֲגַדָּה שֶׁל קִנְיָם - שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁכְרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל
אַחַת אַחַת - אֲפֵלוּ תִינּוֹק מְשַׁבְּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא - שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שְׂיִהְיוּ כֵּלָן אֲגַדָּה אַחַת; וְלִכְן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְאַחַד עִם
כָּלֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרוֹת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חֲשׁוֹב אַחֲדוֹת
וְאַהֲבָה, וְכֵן תִּרְאוּ אֲהַבָּה לְכָלֵל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵן הַתּוֹשְׁבִים הַגְּרִים פֹּה, שֶׁהֵם
אֲנָשִׁים טוֹבִים מָאד, לוּלֵי הַסְּתוֹת הַסְּמ"ך מ"ם נִגְדָנוּ, וְהֵן כָּל אֱלוֹ הַאוֹרְחוֹת
הַבָּאוֹת לִיבְנֵי־אֵל לְהִתְרַשֵּׁם מִהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה,
וַיִּסּוֹד בְּנִין שֶׁל חֶסֶד, וְהָיָה זֶה שְׂכָרִי כְּשֶׁאֲשַׁמְעֶה וְאֶרְאֶה אֶת הָאַחֲדוֹת שֵׁישׁ
בְּקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יִחְיֶה בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', וּבְצָרוֹת עֵין וְכוּ', שְׂזֶה
הַמְּדָה הַכִּי מְגַנָּה וְכוּ', וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְעַקֵּר מֵאַתָּנוּ, וְכָלֵל זֶה צְרִיכִים לְזָכֵר
שְׂאִף אַחַד לֹא יָכוֹל לְקַחַת מִמֶּךָ שׁוֹם דְּבָר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (יּוֹמָא לַח.) "בְּשִׁמְךָ
יִקְרָאוּךָ, וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ וּמְשַׁלְּךָ יִתְנוּ לְךָ - אִין אָדָם נוֹגַע בְּמוֹכֵן לְחַבְרוֹ,
וְאִין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּחִבְרָתָהּ אֲפֵלוּ כְּמֵלּוֹא נִימָא.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁבִזְכוֹת הָאַחֲדוֹת שֵׁיִהְיָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִשָּׁה תַעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, וְכֵן לְקָרֵב גַּם אֶת נְשׁוֹת הַמְּקוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
נִזְכָּה לְגֵאֵלָה שְׁלָמָה, אֲשֶׁר תַּתְחִיל כְּאֵן מְגָלִיל הַתַּחֲתוֹן, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח
לְבָנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתצור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, ז' מִנְחָם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדַם כָּל עֲלִיף לְדַעַת שְׁמִי שְׁמִמְנָה עַל הַמְשָׁרְדִים, זֶה הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוּ יֵאִיר, וְאִם יֵשׁ לְךָ אֵיזָה בְּקִשָּׁה וְכו', אוֹ אֵיזָה תְּלוּנָה, תְּפִנָּה אֵלַי, וְלֹא אֵלַי, כִּי אוֹתוֹ שְׁמִתִּי מִמְנָה עַל הַמְשָׁרְדִים שֶׁל קֵהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה.

עַם כָּל זֹאת פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה בְּעֵינַי שֶׁבְּקִשִּׁי אֶתְּךָ עוֹבֵד חֲדָשִׁים וְאֶתְּךָ כְּבָר רוֹצֵה שְׁיַעֲלֶנִי לְךָ אֶת הַמְשָׁכָרְת כִּמְעַט פִּי שְׁנַיִם ... אֵיךְ זֶה הוֹלֵךְ? וְאֵיךְ זֶה מִשְׁתַּמֵּעַ? הֲלֹא יֵשׁ שְׁעוֹבָדִים בְּמִשְׁרָדְנוּ, וְהֵם מְאֹד מְסוּרִים בְּלֵב וּנְפֹשׁ בְּעֹבוֹדְתָם, וְאֶפְלוּ לֹא חוֹלְמִים לְבַקֵּשׁ הַעֲלָאָה, וּמְכַל שְׁכֵן כְּבָר לְקַפֵּץ כְּפוּל וְכו' וְכו'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוֹק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" - שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְּלָמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפַנֶּה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה יוֹדֵעַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֵסֶק מֵהַמְּדִינָה אַרְבָּה, וְקָרָא עַל זֶה אֶת הַפְּסוּק (מְשָׁלִי כ"ה י"ט) "מִבְּטַח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה", שֶׁזֶה בְּטַחֲוֹן שֶׁל סֵטְרָא אַחְרָא שֶׁהוּא יִתְעַסֵּק בְּדְבָרִים שְׂאִסּוּר מֵהַמְּדִינָה, וְיִבְטַח שֶׁלֹּא יִתְפָּסוּ אוֹתוֹ, וּרְבָנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת נֶגֶד הַחֵק.

וּבִפְרָט מִי שֶׁעוֹסֵק בְּסַמִּים, מְלַבֵּד שֶׁזֶה אִסּוּר חֲמוּר מְאֹד מְאֹד מִטַּעַם כָּל הַמְּדִינוֹת, כִּי יֵשׁ עַל זֶה אִסּוּר חֲמוּר וְחֵק בִּינְיָלְאוּמִי, וְיֵשׁ אֶפְלוֹ מְדִינוֹת, שְׁנוֹתָנִים עַל זֶה עֲנֵשׁ מוֹת, עוֹד זֹאת מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּזֶה הוּא פְּשוֹט רוֹצֵחַ וְכוּ', כִּי מִי שֶׁלּוֹקַח סַמִּים מִסְכָּן מְאֹד אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שֶׁלוֹ, וְשׁוֹרֵף לוֹ אֶת תְּאֵי הַמּוֹחַ וְכוּ', וּפְשוֹט הֶרְגוּ אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן מִי שֶׁעוֹסֵק בְּמַכִּירַת סַמִּים, הוּא בְּכָלֵל רוֹצֵחַ וְכוּ' וְכוּ'.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִזְהִיר תָּמִיד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם עֵסֶק נֶגֶד חֵק הַמְּדִינָה, וְיִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַחֵק, וּפַעַם הִיָּה אַחַד, שֶׁעֵסֵק בְּעֵסָקִים, שֶׁהִיָּה נֶגֶד הַחֵק וְכוּ', וְתִפְסוּ אוֹתוֹ וְהִכְנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית סֵהַר וְכָתַב מִשָּׁם מַכְתָּב לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: "אֵי, הֵייתָם צוֹדֵקִים, וְאֲנִי מְאֹד מִתְחַרֵּט, תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד, תִּתְפַּלְלוּ שֶׁאֲנִי אֲצַא מֵהַבֵּית סֵהַר, וְיֵשׁ לִי חֲרָטָה אֲמִתִּית עַל מֵה שֶׁעֵסַקְתִּי", כָּתַב לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל חֲזָרָה: "בְּאֲמַת אִם אָדָם מִתְחַרֵּט בְּחֲרָטָה אֲמִתִּית, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לוֹ שֶׁיֵּצֵא מֵהַצָּרָה, כִּי אֵין לָךְ דְּבָר, הָעוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה וְהַחֲרָטָה, אֲבָל לְדַעְתִּי הַחֲרָטָה שֶׁלָּךְ זֶה לֹא אֲמִתִּית, אֲתָה מִתְחַרֵּט: 'לָמָּה הִלְכָתִי בְּדֶרֶךְ כְּזוֹ, שֶׁתִּפְסוּ אוֹתִי וְכוּ', הֵייתִי צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ כְּזוֹ שֶׁלֹּא הָיוּ תוֹפְסִים אוֹתִי וְכוּ'", וְזֶה לֹא נִקְרָא חֲרָטָה כָּלֵל.

וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת דְּבָרִים אֵלּוֹ לְגִיסָה גֵּרוּ יֵאִיר.

מוֹבָא בְּלִקוּטֵי עֲצוֹת אוֹת בְּטַחֲוֹן סִימֵן ד': יֵשׁ בְּטַחֲוֹן דְּסֵטְרָא אַחְרָא וְכוּ',

וְכַתֵּב עַל זֶה מוֹהַרנ"ת ז"ל וּלְבָאֵר הַדְּבָר קֶצֶת, כִּי עָקַר מַעְלוֹת הַבְּטָחוֹן הוּא לְבַטֵּחַ בַּהֶשֶׁם וְלַעֲשׂוֹת טוֹב, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: (תהלים ל"ז ג) "בְּטַח בַּהוֹי"ה וַעֲשֵׂה טוֹב", דְּהִינּוּ שְׁלֵא יִתְבַלְּבַל מִתּוֹרַתוֹ וְעִבּוּדָתוֹ מִחֻמַּת דְּאָגַת וְטַרְדַּת הַפְּרָנְסָה, רַק יַעֲסֵק בַּתּוֹרָה וְעִבּוּדָהּ וְיִבְטַח בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיפְרִינְסוּ כָּל יְמֵי חַיָּו. וְאִם אֵינוֹ אוֹחֵז בַּבְּטָחוֹן כֵּזֶה, שִׁיִּסְלַק אֶת עַצְמוֹ מֵעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי, וְרוֹצֵה לַעֲסֹק בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גַּם כֵּן, בְּמִשְׁאֵל וּמִתֵּן אוֹ בְּמִלְאָכָה, עַל כָּל פְּנִימִים יִקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה, וְיִתְפַּלֵּל בְּזִמְנוֹ וְכוּ', וְלֹא יִדְאָג וְלֹא יִתְבַלְּבַל מִחֻמַּת דְּאָגַת הַפְּרָנְסָה, רַק יִבְטַח בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ. גַּם לַעֲנִין צְדָקָה וּגְמִילוּת חֻסְדִּים וְלִהְיוֹצֵא מִמוֹן עַל עַסְקֵי מַצּוּוֹת, יִהְיֶה לוֹ בְטָחוֹן בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ יִמְלֵא מַחְסוּרוֹ, וּבִגְלַל הַדְּבָר הַזֶּה יִבְרַכְהוּ הַשֵּׁם. וְאִפְלוּ אִם יוֹדֵעַ בְּעַצְמוֹ שְׂאִין מַעֲשֵׂיו עוֹלִים יִפְהַ כְּרֹאוּי, אֵל יִפֹּל מִהַבְּטָחוֹן מִחֻמַּת זֶה לֹאמַר: 'מִי אֲנֹכִי לְבַטֵּחַ וְלִהְיוֹשֵׁעַן בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ מֵאֲחֹר שְׁהִרְעוּתֵי אֶת מַעֲשֵׂי כָּל-כֶּף?' רַק יִבְטַח בַּחֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר לֹא תִמְנּוּ, וּבְרַחֲמָיו שְׂאִינִם כָּלִים שִׁירַחֵם עֲלָיו גַּם כֵּן, וְיִזוֹן וְיִפְרִינֵס אוֹתוֹ כִּי טוֹב הֵשֶׁם לְכָל, וְאֵל יִטְרִיד עַצְמוֹ בְּדְאָגַת וְטַרְדַּת הַפְּרָנְסָה מִחֻמַּת קִטְנוּתוֹ בְּעֵינָי עַצְמוֹ, רַק יִתְחַזַּק בַּבְּטָחוֹן אִיךְ שֶׁהוּא מִחֻמַּת שְׁכֻנָּתוֹ לְשָׂמִים. וְכָל זֶה וְכִיּוֹצֵא בּוֹ הוּא בְטָחוֹן דְקִדְשָׁה. אֲבָל לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עוֹלָה, חֵס וְשְׁלוֹם, מְכַל שְׁכֵן אֵיזָה גְזֵלָה וְרַמְאוּת אוֹ לַעֲסֹק בְּזִיוּפִים וְשִׁקְרִים וְלִסְחֹר בְּסִחּוּרוֹת מַחוּץ לְמִדִּינָה שְׂאִסְרָה הַמְּלָכוֹת, וְלְבַטֵּחַ בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּצְיָלוּ וְיַעֲזוֹר לוֹ לְגַמֵּר הָעַסְקָ וְלֹא יִתּוֹדַע הַדְּבָר, זֶהוּ נִקְרָא בְטָחוֹן דְסִטְרָא אַחְרָא, בְּחִינַת (משלי כ"ה י"ט) "מִבְּטָח בּוֹגֵד" בְּחִינַת (ישעיה ל' י"ב) "וְתִבְטַחוּ בַעֲשָׂק וְנָלוּז". וּבְטָחוֹן כֵּזֶה הוּא כְּחֻסֵּי הַנְּשֻׁבֵּר, שְׂאִין בּוֹ תִקְנָה. וְאִפְלוּ מִי שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאֵל וּמִתֵּן בְּגְדוּלוֹת מִמְנוּ הַרְבֵּה, וּמְרַבֵּה לְלוֹוֹת מִכְּמָה אֲנָשִׁים, וּבּוֹטֵחַ שֶׁהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹרְהוּ לְגַמֵּר הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן, גַּם זֶה הוּא בְּחִינַת בְטָחוֹן דְסִטְרָא אַחְרָא. אֲדַרְבָּא, צְרִיךְ שִׁיְהִי לוֹ בְטָחוֹן חֻזַּק שְׂאִפְלוּ אִם לֹא יִנְהַג מִשְׂאֵל וּמִתֵּן גְּדוֹל כָּל-כֶּף, אֵף עַל פִּי כֵן יִפְרִינְסוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּרֹאוּי וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין דְּכָרִים הַרְבֵּה מִתּוֹךְ דְּכָרִינוּ אֵלּוּ אִיךְ לְבָרַח מִבְטָחוֹן דְסִטְרָא אַחְרָא שֶׁהוּא כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה, וְלִהְיוֹת חֻזַּק בַּבְּטָחוֹן דְקִדְשָׁה אֵף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא; הָרִי שְׁלֵף לְפָנָיךְ כָּל מַה שְׂרָצִיתָ לְדַעַת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמַיִם

גתתצח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שלא מתגרשים כל-כך מהר, ובפרט כשיש ילדים אזי לא רצים להתגרש מפני שהבעל הקניט אותך וכו', וכו', חכמינו הקדושים אמרו (גטין ז:) כל המגרש אשתו ראשונה - אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה: למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות - מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין - מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שביאו עלי עוד קרבנות.

הקדוש-ברוך-הוא חנן לך פה לדבר, לדעתי את צריכה לפתח את הפה ולהסביר לבעלך שזה לא ילך פכה שהוא יציק לך ויצער אותך ומכל שכן שיקלל וישפיל אותך וכו' וכו' ואחר כך ישיר לך "אשת חיל" ויקנה אותך עם כמה מתנות.

רב רבם של הנשים המכופות וכו' והמשפלות וכו' זה רק מחמת שמפחדות לפתח את הפה שלהם ולהסביר להבעל חד משמעית "בעלי היקר, אני אוהבת אותך מאד מאד, אבל לא בצורה כזו שאתה תשפיל ותקלל אותי וכו' וכו', זה לא הולך ככה, אם אתה רוצה שהנשואים שלך ישארו תקינים, תשנה את גישתך אלי", ולדעתי, אם האשה היתה חזקה והיה לה אמץ - אזי לא היתה באה אף פעם למצב כזה שהבעל יהרס לאשה את החיים.

הקדוש-ברוך-הוא, ששמו שלום, ישים שלום בביתכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְקוּרוֹ הוּא מִדְּבָרֵי הַגְּמָרָא (בְּרִכוֹת לא.) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ב') "עֲבַדוּ אֶת הַיְי"ה בִּירְאָה וּגְיִלוּ בִּרְעָדָה", אָמַר רַב אָדָא אָמַר רַב, בְּמִקּוֹם גִּילָה - שָׁם תְּהִיא רְעָדָה, דְּהֵינּוּ בְּמִקּוֹם שֵׁישׁ בּוֹ שְׂמֻחָה - צָרִיף שִׁיְהֵא בּוֹ מַעַט חֶרְדָּה וְעֲצָבוֹת, וּבְגְמָרָא מוּבָא כְּמָה מַעֲשִׂיּוֹת בְּמַעוֹט הַשְּׂמֻחָה: שְׁמַר בְּנוֹ שֶׁל רְבִינָא עָשָׂה חֲתָנָה לְבָנוֹ, רָאָה אֶת הַחֲכָמִים, שֶׁהָיוּ שְׂמֻחִים יוֹתֵר מִדָּאֵי, הִבִּיא כּוֹס יִקְרָה שֶׁשְׂוָה אַרְבַּע מֵאוֹת זָזוּ וְשָׁבַר לְפָנֵיהֶם וְהִתְעַצְבוּ, כְּמוֹ כֵּן רַב אֲשִׁי שֶׁעָשָׂה חֲתָנָה לְבָנוֹ וּבִשְׁעַת הַשְּׂמֻחָה רָאָה שֶׁהַחֲכָמִים שְׂמֻחִים יוֹתֵר מִדָּאֵי, הִבִּיא כּוֹס שֶׁל זְכוּכִית לְבָנָה וְשָׁבְרוּ לְעִינֵיהֶם וּנְתַעַצְבוּ, וּבִתְרוֹסָפוֹת כְּתָבוּ שָׁם: מִכָּאן נִהְיָה לְשִׁבְרֵי זְכוּכִית בְּנִשְׁוֹאֵינָן, וְכֵן כָּתַב בְּעַל הַרוֹקַח : (סִימָן שֵׁנ"ג) כְּדֵי שֶׁלֹּא יִבֹּאוּ לְיַדֵּי קָלוֹת רֵאשׁ, וְעוֹד דְּכָדֵי שֶׁלֹּא יִמְשֹׁךְ הָאָדָם מִתּוֹךְ הַשְּׂמֻחָה לְתַעֲנוּגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְיִשְׁכַּח עֲנִינֵי הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא צָרִיף לְעַרְבֵב בֵּיחַד עִם הַשְּׂמֻחָה צַעַר זֶה עִם זֶה כְּדֵי שִׁיְהִיָּה עַל קוֹ הַמְּצַע.

אוּלָּם מְצִינּוּ הַסִּבָּר אַחַר בְּשֶׁרֶשׁ הַמְּנַהֵג, וְהוּא זָכַר לְחֶרְבֵן יְרוּשָׁלַיִם, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסִפְרָא כָּל בּוֹ (הַלְכוֹת תַּעֲנִית סִימָן ס"ב) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "צָרִיף אָדָם לְזֹכֵר בְּכָל שְׂמֻחוֹתָיו אֲבֵלוֹת יְרוּשָׁלַיִם שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים קל"ז) 'אִם אֲשַׁפְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם וּגוֹ', עַל רֵאשׁ שְׂמֻחָתִי", וְכֵן מוּבָא בְּבֵית יוֹסֵף עַל הַטּוֹר (אֲרַח חַיִּים סִימָן תַּק"ס) וְכֵן הוּא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף אֲבֵן הָעֶזֶר (סִימָן ס"ה סְעִיף ג') בְּרַמ"א שְׁנוֹהֵגִין לְשִׁבְרֵי כּוֹס בְּשַׁעַת הַחֶפֶז זָכַר לְחֶרְבֵן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר שְׁנֹזְזָה כְּבָר לְרֵאוֹת בְּנִחְמַת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וּבְכַנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשִׁוֹן לְסִדְרָה וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן, סימן ל"ב) יֵשׁ עֲבֻרוֹת שֶׁהֵם מְכַנְיָסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וַיֵּשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת עַל הָאֲמוּנָה מַחֲמַת שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרֵאוּי. וַיֵּשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הָרַעִים שֶׁעָשׂוּ בְּעֶצְמָם כִּי יֵשׁ עֲבֻרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאֲמוּנָה, וְלִזֶּה צְרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּה, שְׂמִי שֵׁישׁ לוֹ חֲקִירוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת אֱלוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, רֵאוּי לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נוֹלְדוּ בְּגִשְׂמִיּוֹת כִּזֶּה אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ שְׂבָא לִזֶּה שֶׁיְבוֹאוּ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּנִגְדֵי אֲמוּנָתָנוּ הַקְדוּשָׁה "וַיִּמְלֵא כְבוֹד הַרְי"ה אֶת כָּל הָאָרֶץ" (בַּמִּדְבָּר י"ד כ"א) כִּי (יִשְׁעִיָּהוּ ג') "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעֲלִיו בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, לְגַרְשׁוֹ וּלְעַקְרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, מְאֻלְקִים חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה שְׁמוֹ. וְאֵין צְרִיךְ לְבָאֵר גְּדֵל הַבוֹשָׁה שְׂרֵאוּי שֶׁיְהִיָּה לוֹ כְּשְׂבָאִים עֲלָיו מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר - עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֲקִירוֹת וְהַמִּחֲשָׁבוֹת, שְׁעוֹלִים עַל לְבוֹ.

וּבְאֲמַת אֲמוּנָה הוּא עֵינֵן חֲזָק מְאֹד, וְחַיָּיו חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אֲמוּנָה. כִּי כְּשֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה אֶפְלוֹ כְּשְׂבָאִים עֲלָיו יִסּוּרִים, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי יוֹכֵל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עֲלָיו וַיִּיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבִסּוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אֲבָל מְחַקֵּר שְׂאֵין לוֹ אֲמוּנָה, כְּשְׂבָא עֲלָיו אֵיזָה צָרָה אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאֵין לוֹ בְּמֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ. וְהַמְשַׁכֵּיל יִבִּין דְּבָרִים אֱלוֹ מֵאֲלוֹ וַיְבִין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַכֹּל בְּכַתָּב. וְהַכֹּל שֶׁעָקַר הוּא הָאֲמוּנָה בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כְּלָל, וּבִזְזָה יְהִיָּה חֲזָק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּלְעוֹלָם לֹא יִמוּט, אֲשֶׁרִי לוֹ.

גַּם זֹאת צְרִיךְ לְדַעַת, שֵׁישׁ נִשְׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת, שֶׁנוֹלְדוּ בְּכִשְׁרוֹת וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מַעֲשֵׂיהֶם שְׂאֵין בָּאִים עֲלֵיהֶם כְּלָל מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֶפְלוֹ כְּשֶׁמְדַבְּרִים

בפניהם מעניינים אלו לא אכפת להם כלל, ואינו מבלבל דעתם כלל. וזה דומה כמו שמדברים מתאוה הידוע בפני סריס, שבוראי אינו מבלבל דעתו כלל, כן אלו האנשים כשרים אינם שומעים כלל, ואינו נכנס באזניהם כלל ענייני חקירות ובלבולים.

ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ד) האמונה תולה בפה של אדם, כמו שכתוב (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפי", היינו על ידי שמדברין האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם על ידי זה באים לאמונה. ומחמת זה צריך להזהר מאד מדבורים של כפירה ואפיקורסות, אף על פי שאינו אומרם מלבו; היינו שהוא בעצמו מאמין ואינו כופר חס ושלום, רק שהוא חוזר ואומר דברי אפיקורסות, ששמע בשם אחרים, שהם אפיקורסים, והוא מתלוצץ מהם, אף על פי כן גם מזה צריך לזהר מאד, כי הדבור הזה של כפירה מזיק לאמונה. גם הוא אסור גמור, כי על השם יתברך, ברוב הוא, אסור לומר דברי הלצות, אפלו בדרך שחוק.

ולכן הרגל את עצמך לומר בכל יום את הי"ג עקרים של הרמב"ם, שזה יביא אותך לאמונה ברורה ומזככת בו יתברך.

(א) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים. והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים:

(ב) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא יחיד, ואין יחידות כמוהו בשום פנים. והוא לבדו אלהינו. היה הווה ויהיה:

(ג) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישיגוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:

(ד) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:

(ה) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל. ואין לזולתו ראוי להתפלל:

(ו) אני מאמין באמונה שלמה. שכל דברי נביאים אמת:

(ד) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁנֹבֹאת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הִיְתָה אֲמִתִּית. וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לְנִבְיָאִים. לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו:

(ה) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁכַל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

(ו) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁזֹאת הַתּוֹרָה לֹא תֵּהֵא מְחֻלָּפֶת וְלֹא תֵּהֵא תּוֹרָה אַחֲרֵת מֵאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ:

(ז) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם. שְׁנֹאמֵר. הִיִּצֵּר יַחַד לְבָם הַמְּבִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

(ח) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

(ט) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵף עַל פִּי שְׁיִתְמַהֵּמָה. עִם כָּל זֶה אַחֲפָה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׁיִבּוֹא:

(י) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁתְּהִיָּה תַּחֲתֵית הַמֵּתִים בְּעַת שְׁיִעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זְכָרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים:

וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאֵנוּ זִי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" הָיָה אוֹמְרוֹ כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, וְאִיתָא מִצְדִּיקִים שֶׁזֶה מְסֻגָּל לְפָרְנֶסָה בְּנִקְל, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתִבְרַךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָן וּמְפָרְנֵס אוֹתוֹ בְּקָלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתָּקָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׁלֹאף אַחַד הַחַיִּים לֹא קָלִים, וְכָל אַחַד עוֹבֵר אֶת

המשברים שלו וכו', עקר שלמות בר ישראל כשיכול להפך את המרירות והדכאון לשמחה עצומה, וכך מובא בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; נמי מכס יכול להפך את החושך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכס שמחכה בכל יום לאור הגנוז, שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

רבנו ז"ל גלה לנו מעלת השמחה שבר ישראל צריך למסר את נפשו להיות בשמחה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, פי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה מתנת לאדם - לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה מתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלה, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לכבו בתמימות ובפשטות גמורה, פי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. והעקר מה שצריכים לבקש מהקדוש-ברוך-הוא זה רק על שמחה, פי אם יש שמחה - יש כבר הכל, ואם אין שמחה - אין כלום, ולכן תרגילי את עצמך לבקש כל יום ממנו יתברך שתהיי רק שמחה ועליזה, ואז ממילא יתפרדו כל פועלי און, ויתבטל ממך כל החשך והצרות שמסבבים אותך וכו', ולא רק שתתחילי לראות אור במנהרה וכו', אלא יתבטל לגמרי עמך המנהרה וכו', וכך החשך, שמסבב אותך יתבטל, ותראי רק אור גדול מאד, כי שמחה היא גלוי אלקותו

יתברך, כי אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו", ולכן תתחילי רק לבקש ממנו יתברך בכל יום על דבר זה שתהיי שמחה ועליזה, ואז ממילא תתפטרי מכל הצרות שיש לך, כי כשיש שמחה יש כבר הכל.

ומי יתן שתאמרי את התפלה הזו כל יום.

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה באברי וגידי ובכל טפי דמי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכולה לקים את מצוותיך, אנא, אבי שבשמים, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותך יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ותמשיך עלי שפע שלא אצטרך שום טובות מבשר ודם, אלא תפרנסני מידך המלאה לבה, ועוד אזכה לתת צדקה להזולת, ולעשות חסד עם כל בר ישראל, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

תמשיכי בעבודת הקדש להיות טלפנית, ולעזור להרחבת קהלתנו הקדושה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ותראי ברכה במעשה

יְדִיָּה, וּבְזִכּוֹת הַצְּדָקָה, שְׁאֵת מְזֻכָּה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ חֶסֶד וְרַחֲמִים, וַיִּתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת גַּם יְחַד, וְתִהְיֶי תְּמִיד שְׂמֵחָה וְעֵלְיָזָה, שְׂזָה עֵקֶר הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תִּמְשִׁיךְ לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הַנַּעַר שְׁנוֹשֵׁר וְכוּ', וְזֶה כָּל כָּאֲבִי הַעֲמֵק מְאֹד שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְרַפְּאוֹת שֶׁהִסְמַ"ךְ מ"ם הִרְשַׁע יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ הוּא אֲשֶׁר גָּרַם לִי מַה שְׁגָרַם לִי וְכוּ', כִּי תִהְלֶה לְאֵל, בְּהַקְהֵלָה שְׁלַנּוּ לֹא הָיָה אִף פַּעַם דְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', כְּלָם הַתְּחַתְּנוּ וְהִקִּימוּ בְּתִים לְתַפְאֶרֶת, שְׂאִינְ לָהֶם מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם אִף אֶחָד, וְהִרְשַׁע מִרְשַׁע הַזֶּה מְסַר אוֹתִי וְכוּ', בְּעֵלִילוֹת שְׂוֹא וְשָׁקֵר, וּמֵאֲז אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מַה שְּׁסוֹבְלִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן, רֵאָה אֶתְּהָ לַעֲסֵק בְּקִרּוּב רְחוּקִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְזִכּוֹת שְׁאֵתָה תַעֲזֹר לְאַחֲרִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מאד מאד אני שמח שאתם נוסעים אל ציון רבנו ז"ל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתפעלו שמה כל מה שאתם צריכים, כי אין למעלה מזה מלהיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובודאי תזכירו גם אותי לטובה.

בענין שאלתכם האם להיות בשבת במעזיבוז, כי שם יהיה לכם יותר נוח וכו', טוב מאד הדבר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתזכו לפעל בכל קברי צדיקים שתהיו כל טוב אמתי ונצחי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים - הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתתקה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבדיכם שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו - שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

רבנו ז"ל הוזהירנו מאד מאד משכרות, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ו) צריך להרחיק משכרות, ולדקדק שלא לשתות יותר מיכלתו, כדי שלא יבוא לידי שכרות, כי מעט השתיה לפי הצורך הוא טובה להרחיב דעתו וכו', אבל השוטה יותר מדאי ומשתכר, אזי אדרבא, מתגברין תקף הגבורות, ונעשה כעס ורגז, ולפעמים מתגברין גבורות דסיטרא אחרא, ויוכל לבוא לידי רעות וכו', חס ושלום, ודע שעל ידי שכרות שוכחין כל המצוות והאזהרות שצוה משה רבנו, כי משה הוא מלכש בכל אחד ואחד מישראל בכל איבר ואיבר, ומזכיר כל איבר ואיבר, שיעשה המצוה השייכה לאותו איבר. כי רמ"ח מצוות כנגד רמ"ח איברים וכו', ועל ידי השכרות שוכח אותם, בבחינת (משלי ל"א) "פן ישטה וישכח מחקק", שעל ידי השתיה והשכרות שוכח רמ"ח מצוות של משה וכו', עיין שם.

היום הזה יש קלפה עצומה שכוּבַשֶׁת את כל חלקי טובה, ומקרת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ, תעוב, ערום וזהו, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרק מהבית מחשב אינטרנט אייפד בלקברי, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים", ואמר: "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב, שמחבר אל אינטרנט בבית, והבעל או האשה התחילו להתכתב דרך הפייסבוק וכו' וכו', וכך נפלו בפח, ולכסוף או הבעל או האשה ברחו מהבית וכו', ודבר זה מאד מאד מצוי בעתים הללו, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הפלי האורורה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולכסוף התגרשו, רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול תחתית, רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו',

הוא כְּבֵר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אֲשָׁרֵי מִי שְׁמִבְעַר אֶת הַחֶמֶץ
הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

אני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתכניסו את הדבורים האלו
בתוך לבכם, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתתקו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי למסר את נפשך להיות בשמחה,
ועקר השמחה שאתה עוסק להפיץ את מעינות החכמה חוצה, שזה המתנה
הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, וזה תקון גדול מאד מאד, כי בזה שמקרבם את
אחרים בתשובה, אזי הקדוש-ברוך-הוא מוחל לנו על עוונותינו המרבים,
ולכן אֲשָׁרֵי וְאֲשָׁרֵי חֲלַקְךָ שֵׁאתָה עוֹסֵק בְּעֶסֶק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה לְקִרְבַּי יְהוּדִים
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר זְכוּתְךָ גְּדוֹל
בְּשָׂמִים, וְאָמְרוּ בְּזֵהר (תְּרוּמָה ק"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאָחִיד בִּידָא דְּחִיבָא,
וְאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתַּל סְלוּקִין, מַה דְּלָא
אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נָשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאִכְפִּיָּא סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאִסְתַּלַּק
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִימִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא,
וְעַל הָאִי בַר נָשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי
לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוֹי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא
יְכַלִּין לְמִידֵן לִיָּה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי, עָאֵל בְּתַרְסַר תְּרַעֵי וְלִית מָאן
דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גִּבּוֹר בְּאַרְץ יְהִיָּה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל
יְבָרְךָ הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו',
בְּוֹא וְרָא: כָּל מִי שְׁאוּחִז בִּידֵיו שֶׁל הַחַיִּים, וּמִשְׁתַּדֵּל שֶׁיַּעֲזֹבוּ אֶת דְּרָכֵיהֶם

הַרְעוֹת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעַלְת הַקִּדְשָׁה בְּמִקּוֹם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לַעֲלוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסִּטְרָא אַחְרָא, וְהוּא גוֹרֵם שְׂיִתְיָקֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְגוֹרֵם שְׂבֻכּוֹתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת - יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי בְּזֵה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכֹל הַבְּעָלִי דִּינִים לֹא יִכּוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, וְאֵין מִי שְׂיִמְחָה בּוֹ].

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שְׂיֵשׁ לְךָ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת בְּזֵה שְׁלֻקְחָתָּ עַל עֲצָמְךָ לְשִׁמּוֹר עַל הַנְּעֵר, אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל כַּמָּה שָׂרָק יִכּוֹל לַעֲזוֹר לְךָ כְּסַפִּית, אֵף שְׂאֵנִי עֲכָשׁוּ מְסוּכָב עִם הַרְּבֵה חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲצְלִי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְהַחֲזִיק אֶת הַנְּעֵר, לְחֻזַּק אוֹתָם, לַעֲוֹדֵד אוֹתָם וּלְשַׁמַּח אוֹתָם.

אֵין מַלִּים בְּפִי וּמִכָּל שְׂכָן בְּכֹתֵב לְהַסְבִּיר לְךָ אֶת הַזְּכוֹת הַגְּדוֹלָה הַזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּעֲסֵק בְּזֵה תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ד' מִנְחָם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים רְצִיתִי לְצַלְצֵל אֵלֶיךָ, אֲךָ כֹּל הַשָּׁבוּעַ שֶׁעָבַר הֵייתִי מְאֹד מְאֹד חֲלָשׁ, וְהֵייתִי פְּעָמִים אֶצֶל רוֹפֵא, אָבֵל לֹא הִפְסַקְתִּי לְהִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁחֲזַרְתָּ לְבֵיתְךָ בְּרִיאָה וְשָׁלֵם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה לְךָ לֵב אֲמִיץ, לֵב חֲזָק, וְתִקְּיָם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיֵט-מוֹהָר'ן, חֵלֵק א', סִימָן רמ"ט) עֵקֶר הַגְּבוּרָה בְּהֵלֵב, כִּי מִי שֶׁלִּבּוֹ חֲזָק וְאִינוֹ מִתְיָרָא מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם דָּבָר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חֲזָק וְתִקְּיָה לִבּוֹ, שְׂאִינוֹ מִתְיָרָא וְרִץ לְתוֹךְ תִּקְּיָה הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אֲבוֹת פָּרָק ד') "אֵיזֶהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצִרוֹ", וְזֶה הִיא גְבוּרוֹת שֶׁמְשׁוֹן שְׁנֵאֲמַר בּוֹ (שׁוֹפְטִים י"א) "וְתַחֲלֵ רִיחַ הַרְי"ה לְפַעֲמוֹ בְּמַחְנֶה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתְאֵל", שְׁבָאוֹתֵן הַמְּקוֹמוֹת צְלָחָה עָלָיו רִיחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִכְבֹּשׁ גְּבוּרָה, דְּהִינּוּ שְׁבָא לּוֹ חֲזָק וְתִקְּיָה גְבוּרָה בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרְאוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצֵאֵי תְלַצְיָהּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ד' מִנְחָם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח עַל שְׁמִחְתְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּתְאָזְרִי בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יִפְהַ

מזו, ואפלו שְׁזָה בא לך מאד מאד קֶשֶׁה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה, שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אל תפחדו - הכל יתהפך לטובה ותוליד בקלות, רק תהיי רגיזה לומר בכל יום שמות הצדיקים, שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי רגיזה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, שהזכרתי לפניך - בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּיקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְעֹזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ רַק
טוֹב בְּחַיִּיךָ.

תַּתְּאֹזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוּז, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא
לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפּוּם צַעֲרָא
אֲגֵרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרְת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא
נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה
לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מְגֵאוֹת וַיְשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה
אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק
מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא
אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה, שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת
הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֵלֵת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׁפֵלָאפוֹן, שִׁיכּוֹלִים לְחַבְרָא אֶל אֵינְטֶרְנֵט זֶה מְאֹד מְאֹד
מְסֻכָּן, וִיכּוֹלִים לְאָבֵד אֶת הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הִרְבָּה מִשְׁפָּחוֹת
נִהְרָסוּ מֵאֵינְטֶרְנֵט וְכוּ', עַל יְדֵי שֶׁהִתְכַּתְּבוּ בְּפִיִּסְבוּק, וְזֶה הָרַס לָהֶם אֶת כָּל
הַבַּיִת.

הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך ויצליח את דרכך, ושיהיה לך פרנסה טובה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת, ביתר עז, ושום דבר בעולם לא ישבר אותך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שהכל יסתדר אצלכם על צד הכי טוב.

אודות אחותך וכו', אני בא, בעזרתו יתברך שמו, שבוע הבא ביבנאל, אז נוכל לדבר מזה, יתן לי הקדוש-ברוך-הוא את החיים, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

רק חזקי ואמצי מאד עם בעלך, כי הקדוש-ברוך-הוא נתן לך בעל נפלא, ותשתדלו מאד מאד שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח) אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצאת, שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשתדלו לדון אחד את השני לכף זכות, ותראו שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

מה אמר לכם? היום יש קלפה עצומה, שכובשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ, תעוב, ערום וזהו, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר או לזרק מהבית מחשב, אינטרנט, אייפד, בלקברי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העיניים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם, שיגרום לו מכשול כמו העיניים". ואני מוכרח להגיד לכם שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי האורורה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו, רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השואל, רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא

כָּבֵד נֹפֵל בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתֵית וּמִתַּחֲתֵיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְבַעֵר אֶת הַחֶמֶץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּכְנִיסוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, לְפָנַי שִׁישְׁבֶר, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בֵּיתְכֶם וְכוּ', כִּי בְּתִים הֵכִי חֲרָדִים נִשְׁבְּרוּ עַל יְדֵי טְמֵאָה הַזֹּאת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּיקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֻכָּזֵב לִמָּה אֶתָּה לֹא מְמַלֵּא אֶת הַמְּקוֹם עִם עֶפֶר, כִּי לְבִי מְלֵא פֶחַד שְׁלֵא יִקְרַס הַכְּבִישׁ שֶׁזֶה מְאֹד מְסַכֵּן, וְאַתֶּם דּוֹחִים אֶת זֶה מִיּוֹם לְיוֹם, וְכוּאֵב לִי, כִּי אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵא יִקְרָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שׁוֹם אֶסוֹן, אֶקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּרְאוּ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה מֵה שִׁוִּיתֶר מֵהָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה כָּבֵד לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַדִּירוֹת.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּיקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַחֲרֵי שֶׁאֲמַרוּ שֶׁהִתִּינוּק צְרִיךְ בְּרִזָּל וְכוּ', אֲזִי לְדַעַתִּי כָּבֵד לֹא צְרִיכִים

לעשות טפולים, רק לשאל את הרופא איזה סוג ברזל הוא צריך וכו', העקר אל תכנסו בלחץ, הקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

נא ונא לבדק את המזוזות בפתח ביתכם, וכן בעלך שיבדק את התפלין שלו, והקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה להתינוק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

תשתדלו מאד מאד לכבד אחד את השני, ולאהב אחד את השני, ובזה תכניסו את השכינה בתוך ביתכם, כי (סוטה יז) איש ואשה זכו - שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי

אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָהּ, וּבִמְקוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָהּ, רַק שְׂיֵהִיָּהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם, אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנְּיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הַיְינוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיֵהִיָּהּ לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְטוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ד' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ שְׂאֲתָה עוֹסֵק לְהַפִּיץ אֶת "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי דוֹת בְּרִסְלָב", כִּי כָּל שְׂאֵלָה שֵׁישׁ לְאַחַד, יֵשׁ לְעוֹד עֲשֻׁרָת אֲלָפִים אֲנָשִׁים לְכָל הַפְּחוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן הַסְּפָרִים הָאֵלוּ הֵם פְּשוּט חִמְצָן וְהַצְּלַת נַפְשׁוֹת, וְלִכְּן תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתּוּכַל לְהַפִּיץ אֶת זֶה בְּכָל מְקוֹם, וְיֵהִיָּהּ לָךְ חֵלֶק בְּלִקְרֹב גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבְזִכְרוֹת זֶה הַשְּׂמִחָה יֵהִיָּהּ תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֵתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל-כָּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמִכְנִים בּוּ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכְּן אֲתָה מִכְרַח לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְהִרְגַע שְׂתֵהִיָּהּ בְּשְׂמִחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּט-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב'),

סימן י" מה שְׁבַנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּיקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, ז' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְךָ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כֹל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה", שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַעֵקֶר תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטִלְוִן'! אֲפִלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך שאתה מפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, זה זכות הכי גדולה שרק יכול להיות, לקרב בני אדם אליו יתברך, כמובא בזוהר (תרוימה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו', נבוא וראה כל מי שאוחז בידיו של החיבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדשה במקום, שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתיקר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות - יש להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הבעלי דינים לא יכולים לדון אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלשה עשר שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו].

ועולה על כל שמחתי שזכית כבר לסים ששים פעמים ששה סדרי משנה, אשרי ואשרי חלקך, ויהי חלקי עם חלקך, וכן אתה לומד בכל יום את הדף היומי, וחמש ורש"י עם התרגום, אשרי ואשרי חלקך.

רק שמר על השלום בית שלך, ותשתדל שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, ואז השכינה ישרה בתוך ביתכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

הַעֲקֹר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מֵהַ זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטֹלָן'! אִפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמֵדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקכ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְאַתְחַזֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְפִי־סֵאת בְּעֵלְךָ, וְאֵל תַּפְלִטִי מֵמֵלִים מֵהַפֶּה, שְׂזֵה דוֹקֵר מְאֹד יוֹתֵר מִחֶרֶב חֶדְהָ, וְאַתְּ צְרִיכָה לַהֲיוֹת אֲמִתִּית עִם בְּעֵלְךָ, סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים שֶׁהוֹלְדֵת זֶה מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַקֵּר אֶת בְּעֵלְךָ עִם מֵלִים שְׂדוּקְרוֹת מְאֹד מְאֹד, וְכִמוּ שְׂאֵמֵר הַנְּבִיא (יִרְמִיָּה ט' ז') "חִץ שְׁחוּט לְשׁוֹנֵם מִרְמֵה דְבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת רַעְהוּ יִדְבֵר וּבִקְרָבוּ יִשִּׁים אֲרָבוּ", תִּשְׁמְרִי מְאֹד לֹא לַהֲיוֹת אֲגוֹאִיסְטִית וְכוּ' וְכוּ', בְּעֵלְךָ כָּל-כֶּף חֲמוּד וְתַמִּים וְכוּ', מֵהַ אֶת רֹצֵחַ גְּבַר שְׂיִתֵּן לְךָ מַכּוֹת עָרֵב וּבָקֵר וְצִהְרִים וְכוּ' וְכוּ', גְּבַר, שְׂיִשְׁפִּיל אוֹתְךָ וְכוּ', אֲתָם זוּג כָּל-כֶּף נִפְלֵא, וְלִכֵּן תַּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ וְתִרְאִי לוֹ הַרְבֵּה אֶהְבָּה, וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה וְכוּ'...

תִּשְׁכַּחֲתִי אֶת כָּל הָעֶבֶר שֶׁלְךָ שְׂזֵה לֹא מִבִּיא לְךָ אֶל שׁוֹם טוֹב, רַק אֶל תִּסְכּוּל וְרִגְשֵׁי אֲשַׁמָּה, וּכְבֵר אֲמֵר רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן, סִימָן כ"ו) אֲצַל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֲסוּרֹן גְּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם. אֲבָל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה. כִּי

אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם? תברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו? תברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר, ואצלו אמר רבנו ז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלה, נפסק והולך לחלוטין, ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלה וכו'.

את צריכה לאהב את בעלך מכל הלב, כי סוף כל סוף הוא המתנה, שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, וממנו הולדת את הילדים החמודים, ולכן תשתדלי מאד מאד שהאהבה יהיה עם כל הלב, לב חס, לב שמח, ואם יהיה ביניכם אהבה יהיה הגאולה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציתי אותי, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקכא.

בעזרת השם יהברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ד' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, אתה כל הבעיה ולא אשתך, כי אם היית חי עם אשתך באהבה גדולה מאד, והיית מקרב אותה ונותן לה יחס וכבוד, אזי היא לא הייתה מדרדרת ככה וכו', וכו', כי אתה צריך לדעת כי אשה צריכה הרבה יחס וחם ואהבה וכו' וכו', ואם היא לא מקבלת את זה, אז היא יוצאת בחוץ לחפש את זה במקומות אחרים, ולכן תראה לתקן את עצמך, ואז תראה שיש לך אשה אחרת לגמרי, כשיש שלום בית אמתי ואהבה והבנה, אז אין שום וכוחים, אדרבה, האשה עושה את רצון בעלה, והבעל עושה רצון אשתו, אבל אם הבעל הולך ראש בראש עם אשתו, אזי היא מראה שגם היא יכולה ללכת

ראש בראש, והיא תעשה כל מה שרק היא יכולה להציק לבעלה, ולכן אני יותר מאשים אותך כי רבנו ז"ל הזהיר מאד מאד (שיחות הר"ן, סימן רס"ו) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא טז.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.): 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, ועל כן לדעתי, תעשה כל מיני אפנים שבעולם רק לקרב את אשתך, ולא לעשות עליה שום בקורות, אדרבה, תן לה חם ואהבה והרבה יחס, ואז יהיה לך אשה אחרת לגמרי.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש מאמר החכם: "העבר - אין, והעתיד עדין, וההווה - כהרף עין", וזה צריך להיות יסוד גדול בחיי האדם, מצד אחד לדעת שמה שקרה כבר קרה, וכפתגם העממי: לא בוכים על חלב שנשפף, אף העתיד עדין, מהיום והלאה צריכים לשמר לא להכנס יותר בחובות, כי רבנו ז"ל הזהירנו מחובות מאד, וספר עמנו (שיחות הר"ן, סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם - כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם

בשִׁבִיל הַפְּרִנָּה כְּנֵהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַכּוֹנֵה כִּי אָמַר זֹאת לְעִנְיַן הַנְּהַגַת הַבַּיִת
בַּפְּרִנָּה וּמְלֻבוּשִׁים וּשְׂאֵר צְרִיכֵי הַבַּיִת שֶׁעַל פִּי רַב חָסֵר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן,
לְזֶה חָסֵר מְלֻבוּשׁ פָּשׁוּט, וַיֵּשׁ שֶׁחָסֵר לָהֶם מְלֻבוּשִׁים חֲשׂוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'.
שְׂצָרִיכִין לְהַמְתִּין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וְלִבְלִי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבִין יג:) לְמִלְאוֹת
הַחֲסָרוֹן תְּכַף וּמִיָּה. רַק צְרִיכִין לְהַמְתִּין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל עַל
עֲצָמוּ שָׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חָסֵר לוֹ אֵיזֶה דָּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק
אֶת הַשְּׁעָה שֶׁהָיָה דוֹקָא תְּכַף, הָיָה צָרִיךְ לְלוֹוֹת לְעֲצָמוּ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב עַד
שֶׁהָיָה מְכָרָח לְהִיּוֹת נוֹסֵעַ וּמְטֹלְטֵל. כְּמוֹ שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים עִנְיַן הַנוֹסְעִים, שֶׁהֵם
מְכָרְחִים תְּמִיד לְסַע עַל הַמְדִינָה מִחֲמַת שֶׁהֵם תְּמִיד בְּעֵלֵי חוֹבוֹת, וְעִנְיַן זֶה
צְרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוּ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל
אָדָם חָסֵר הַרְבֵּה אֶפְלוּ בְּעֵלֵי בַתִּים וְעֲשִׂירִים גְּדוּלִים, מִכָּל שֶׁכֵּן מְקַבְּלִים אֶפְלוּ
הַחֲשׂוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצָרִיךְ לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲוֹט וְלִהְיֵהוּג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה
וְהַזְמַן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שְׂצָרִיךְ מְלֻבוּשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אֵף עַל פִּי שֶׁמְכָרָח
לוֹ אֵל יְדַחֵק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וְלִהְקִיף וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב, אֵךְ יִמְתִּין עַד שֶׁיָּבֹא
עִתּוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחֵק אֶפְלוּ בְּמִזּוֹנוֹת, וְכָל שֶׁכֵּן בְּמְלֻבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא
לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב. וּמוֹטָב שֶׁהָיָה בְּעַל חוֹב לְעֲצָמוּ אוֹ לְבָנָיו בֵּיתוֹ בְּמְלֻבוּשִׁים
מִלְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְהַחֲנוּנֵי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עִנְיָנֵי פְּרִנָּה צְרִיכִין לְהַמְתִּין
עַד שֶׁיָּבֹא עִתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעִתּוֹ".

וְהַהוּוֹה עֲדִין, עֲכָשׁוּ כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ זֶה עַל עֲכָשׁוּ, כִּי מֵה שֶׁעָבַר כְּבָר
עָבַר, נִכְנָסֶת לְחֻבוֹת עֲצוּמִים וְכוּ', וּמְכָאֵן לְהִבָּא לְעִתִּיד - אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד
מְאֹד לְשַׁמֵּר לְקִים אֶת דְּבָרֵי רַבְנּוּ ז"ל לֹא לְהַכְנִס בְּחוֹבוֹת וְכוּ', הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ
זֶה רַק עֲכָשׁוּ, הֵינְנוּ הַהוּוֹה, וְלִכֵּן עֲצָתִי שֶׁהַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁלֹּא תִכְנֵס בְּלַחֵץ
בְּשׂוּם פָּנִים וְאִפְּן מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', רַק תִּבְקֶשׂ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא וְתִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת כָּל מֵה שֶׁמַּעִיק וּמַצִּיק לָךְ וְכוּ', וְאֵל
תַּעֲזוֹב אֶת עֲצָמְךָ לְרַגַע לְהַתְרַשֵּׁל מִעִנְיַן הַתְּפִלָּה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת - שׂוּם
דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְכַתִּיב (תְּהִלִּים קמ"ה י"ח) "קְרוּב הַיְיָ" הַלָּל קוֹרְאִיו לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת", אַתָּה צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת בְּמִקּוֹם, שְׂאִין
שְׂמָה בְּנֵי אָדָם, וְתִדְבֵר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלָּךְ, בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁטוֹת

גמור, ולספר בפּרטי פּרטיוּת אִיךְ שְׁנַפְלֶתָּ בְּהַחֲבוּת הָעֲצוּמִים הָאֵלוּ, וְאִיךְ שְׁלֹא עוֹזְבִים אוֹתָךְ הַבְּעָלִי חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְתִבְקֶשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִחוּס וְיִוצֵיא אוֹתָךְ מֵהֲצָרָה הַגְּדוֹלָה שְׁנַפְלֶתָּ אֵלֶיהָ וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׁבִהֲתַחְלֶה יִהְיֶה נִדְמָה לְךָ שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ, וְאֵף אֶחָד לֹא צָרִיךְ אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', דַּע לְךָ שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן, שֶׁהַסֵּמֶךְ מ"ם רוֹצֵה לְמַנּוֹעַ וּלְעַכֵּב מִמֶּךָ אֶת הָעֲנִיָּן הַתְּפִלָּה - הַשְׂיִחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ', וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵיזָה רֵעַשׁ אֶתָּה גֹרֵם אֲזַי בְּשָׁמַיִם בְּשַׁעַר שְׂאֵתָה יוֹשֵׁב וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵייתָ מִתְמִיד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְכַךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ"ט) כְּשֶׁאָדָם מִתְבוֹדֵד וּמְפָרֵשׁ שְׂיִחָתוֹ וְצָעְרוֹ לְפָנָי הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, וּמִתְבַּרְרָה וּמִתְחַרֵּט עַל גְּדֹל הַפְּגָמִים שֶׁעָשָׂה, אֲזַי גַּם הַשְׂכִּינָה כְּנִגְדוֹ מְפָרֶשֶׁת לְפָנָיו שְׂיִחָתָה וְצָעָרָה וּמִנְחָמַת אוֹתוֹ, כִּי כָל פְּגָם וּפְגָם שֶׁפָּגַם בְּנִשְׁמָתוֹ, פָּגַם אֶצְלָה גַם כֵּן, כְּכִיכּוֹל, וְזֶה בְּחִינַת (דְּבָרִים כ"ו) "אֵת הַוְי"ה הָאֲמֵרֶת וְהַוְי"ה הָאֲמִירֶךְ", וְהִיא מִנְחָמַת אוֹתוֹ שְׂתִבְקֶשׁ תַּחְבוּלוֹת לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים; וְכַךְ לֹאט לֹאט תּוֹכֵל לְהַשְׁתַּחֲרַר מִכָּל הַחֲבוּבוֹת וְכוּ', הֵינּוּ שְׂתַגִּיד לְכָל הַבְּעָלִי חוֹבוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּנִפְרָד אֶת הָאֲמֵת שְׁנִקְלַעְתָּ בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֶתָּה תִּתְחַיֵּל לְשֵׁלֵם לְכָל אֶחָד לֹאט לֹאט, וְתִבְטִיחַ לָהֶם שְׁלֹא תִשָּׂאֵר לָהֶם חַיִּב אֶפְלוֹ אֲגוּרָה אַחַת, וּבְכֹאמֶת רַק בְּאִפְסָן כְּזֶה יִכּוּלִים לְשֵׁלֵם אֶת הַחֲבוּבוֹת הָעֲצוּמִים, אוֹ שְׂתַלַּךְ לְצַדִּיקָה, אוֹ שְׂתַלַּךְ לְעֵבֵר, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם, אוֹ בְּכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ, תִּשְׁלֵם סְכוּם לְהַבְּעָלִי חוֹבוֹת שְׁלֶךְ, וְאֶפְלוֹ זֶה סְכוּם פְּעוּט, אֲבָל אִם יִהְיֶה לְךָ רְצוֹן אֲמַתִּי לְשֵׁלֵם, תִּרְאֶה אֵיזָה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אִתָּךְ, וְאֲנִי לֹא מְנַסֶּה לְשַׁכְנֵעַ אוֹתָךְ אוֹ סֵתֵם לְדַבֵּר עַל לְבָב וְכוּ', אֲנִי מְדַבֵּר מִמְּצִיאוֹת, כִּי אֲנִי עֹבְרֵתִי אֶת זֶה, הֵייתִי חַיִּב פִּי אֶלְךָ מִמָּה שְׂאֵתָה חַיִּב, אֲבָל רַק בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׁלַמְתִּי אֶת הַחֲבוּבוֹת הַגְּדוֹלִים עוֹד לְפָנָי אֲרַבְּעִים שָׁנָה, לֹא מִתְבַּלְבְּלִים מֵהָעֵבֶר, כִּי הָעֵבֶר אֵין וְכוּ', לֹא נִכְנָסִים בְּלַחֲץ מֵהָעֵתִיד, כִּי הָעֵתִיד עָדִין וְכוּ', שׁוֹמְרִים לְכָל הַפְּחוֹת מֵעַכְשָׁו לֹא לְהַכְנִס בְּחֲבוּבוֹת וְכוּ', הָעֵקֶר זֶה הַהוֹנָה, וְלִכֵּן אֶתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וְכוּ', נַפְלֶתָּ בְּפַח גְּדוֹל מְאֹד, נַפְלֶתָּ בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, עַכְשָׁו אֶתָּה צָרִיךְ לְרְאוֹת אִיךְ יוֹצֵאִים מִזֶּה, וְאִם תִּלַּךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ וְיִהְיֶה לְךָ רְצוֹן בְּאֲמֵת לְצַאת מֵהֲצָרָה, וְתִרְבֶּה בְּשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֶךָ, אֲזַי תִּרְאֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אִתָּךְ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וְתִצֵּא מִזֶּה,

רק אל תתיאש מתפלה, כי זו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, שכל מה שעובר עלינו וכו', עלינו לברוח תוך ומיד אליו יתברך, וזה מרחיב את הדעת והמח, ומוציא את האדם מהקטנות, שזה הדבר הכי מספן וכו', כשאדם נכנס בקטנות המוחין ובפחדים יתרים וכו', הן אמת שהבעלי חובות דוחקין וכו', אבל המציאות היא שנפלת כבר בחובות, אזי עכשו אתה צריך לראות איך יוצאים מזה, ואם תפנס בלחץ לא תוכל לצאת מזה בשום פנים ואפן, ולכן תהיה רגוע, ותמשיך להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ותראה איך שהוא יתברך יעזר לך שתזכה לצאת מכל הצרות, וזה ברור כשמש, וזה קבלנו מרבנו ז"ל, וכך נהגתי במשך כל החיים שלי וכו' וכו', ועדין אני חיב הרבה חובות, אבל אני משלם רק בצורה כזו וכו' וכו'.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתבשר לי תמיד בשורות משמחות, ותצא מכל החובות שלך, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקבג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה אני כותב את המכתב הזה לך ולחתן שלך, ותקראו שניכם את המכתב הזה, ותשתדלו לקים את זה.

בחור או בחורה שהולכים להתחתן צריכים לזכר טוב טוב כי לשניהם יש הורים, ומצות כבוד אב ואם - זה מהחמורה שבחמורות, כמאמר ז"ל: (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין הקדוש-ברוך-הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו: (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבד את אביך ואת אמך"; ואמרו: (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש-ברוך-הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את

אָבִיו וְאֵת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלּוּ דָרְתִי בֵּינֵיהֶם וּכְבֹדוֹנִי; רוּאִים מְזֵה: אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא - בְּזָה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן הִבְעֵל צְרִיךְ לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ, כִּי הֵם אָבָא וְאִמָּא שֶׁל אֲשֵׁתוֹ, וְכֵן הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְכַבֵּד אֶת חֲמִיָּהּ וְחֲמוֹתָהּ, כִּי הֵם אָבָא וְאִמָּא שֶׁל בַּעֲלָהּ.

ברור כִּשְׁמֵשׁ כְּשֶׁבָחֹר פּוֹגֵשׁ בַּחֲוֵרָה וְהֵם מַחְלִיטִים לְהִתְחַתֵּן, עַל שְׁנֵיהֶם לְדַעַת כִּי הֵם בָּאִים מִשְׁנֵי עוֹלְמוֹת לְגַמְרִי, כְּדִי שִׁיְהִיָּה הַצְּלָחָה בְּנִשְׂוֹאִין צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עַצְמָם לְהִיּוֹת וְתָרֵן, לְוֹתֵר, כִּי אַחֲרֵת לֹא יִצְלִיחוּ בַּחֲמִי הַנִּשְׂוֹאִין בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ') שֶׁלּוֹם שִׁיךְ רַק כְּשִׁישׁ שְׁנֵי הַפְּכִים, הֵיִינוּ זֶה חֶסֶד זֶה גְבוּרָה, וְצְרִיכִים לְחַבֵּר בֵּינֵיהֶם, זֶה נִקְרָא דַעַת, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם כְּשִׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים יַחַד, רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס"ה) שֶׁקֶדֶם שֶׁהִנְשָׂמוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזָה הָעוֹלָם, לְמַעֲלָה הֵם נִשְׁמָה אַחַד, וְכִשְׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם - מִתְפַּצְּלִים, הַזֶּכֶר יוֹרֵד דְרָךְ זוּג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְרָךְ זוּג הוֹרִים אַחֲרִים, וְעַד שְׁמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לּוֹקַח זָמַן, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל: (סְנֵהֲדִין כב.) "קָשָׁה זְוִיגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף", וְהַרְגַע, שְׁמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְזָה פְּרִשְׁתִּי אֶת הַבְּרָכָה שְׁמִבְּרָכִים בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת "שְׂמִחַת תְּשׂוּמַח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׁמְחָךְ יִצְרִיךְ בְּגֵן עֵדֵן מִקֶּדֶם", הֵיִינוּ רַעִים אֲהוּבִים הֵם הִבְעֵל וְהָאִשָּׁה, שְׁצְרִיכִים לְשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהֵם הִיוּ אַחַד בְּגֵן עֵדֵן מִקֶּדֶם לְפָנֵי שְׁיִרְדוּ לְזֶה הָעוֹלָם, וְהִנֵּה עַל הִבְעֵל וְעַל הָאִשָּׁה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת הַהוֹרִים שֶׁל הַשְּׁנֵי, וְזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל כְּבוֹד אָב וְאִם, וְזֶה מֵה שְׁצִוְנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִף שִׁיכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂצַד אַחַד קָשָׁה מְאֹד וְכוּ', הֵיִינוּ חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ, אוֹ חֲמִיָּהּ וְחֲמוֹתָהּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עִם דַּעַת וְשִׁכָּל יְכוּלִים תְּמִיד לְחַבֵּר בֵּין חֶסֶד לְגְבוּרָה, וְרַק כִּכָּה נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם אֲמַתִּי, צְרִיכִים לְוֹתֵר וְצְרִיכִים לְזָכֹר שֶׁזֶה אָבָא וְאִמָּא, וְאִף שֶׁהֵם מַעֲלִיכִים וְצוּעִקִים וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְשִׂתֵּק, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה אָבָא וְאִמָּא, וְלִכֵּן הֵן אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי אִם הַהוֹרִים שֶׁל הַחֲתָן הַתְּפָרְצוּ עֲלֵיךְ, אֶת צְרִיכָה לֹא לְצַעֵק וְלֹא לְעֲנוֹת, כְּמוֹ כֵן - הַחֲתָן צְרִיךְ לְדַעַת כִּי אִם הַהוֹרִים שֶׁלְךָ הַתְּפָרְצוּ עֲלֵיךְ, צְרִיךְ לְמַחֵל וְלְוֹתֵר וְלְשִׂתֵּק, וְדִיקָא בְּצוּרָה כְּזוֹ יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,

כִּי תִכַּף וּמִיד כְּשֶׁמֶתַחֲתָנִים צְרִיכִים לְקַיֵּם (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", וְלֹא לְעָרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וְאִפְלוּ אִם הַהוֹרִים שֶׁל צַד אֶחָד כֵּן רוֹצִים לְהִתְעָרֵב וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֻכְמִים וְלִדְעַת אִיךְ לְהִתְחַמֵּק בְּצוּרָה מְכַבֶּדֶת מְאֹד, אֲבָל לֹא בְּמַרְיבוֹת וּקְלָלוֹת וְעִלְבוּנוֹת וּבְזִיוּנוֹת, תְּמִיד צְרִיכִים לִסְפֹּג וְכוּ', מֵאֲבָא וּמֵאֲמָא מְשַׁנֵּי הַצְּדָדִים צְרִיכִים לִסְפֹּג וּלְשַׁתֵּק וְכוּ', וְזֶה דְרָךְ הַתּוֹרָה, וְאִם מְקִימִים אֶת זֶה - אַזִּי מְצַלִּיחִים כָּל הַחַיִּים.

אַתֶּם צְרִיכִים לִדְעַת שֶׁכַּף זֶה הַחַיִּים, תְּמִיד צַד אֶחָד מִתְעָרְבִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וְלִפְעָמִים שְׁתֵּי הַצְּדָדִים מִתְעָרְבִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַבַּת שְׁלֵהֶם, אוֹ לְהַפְּךְ סוּף כָּל סוּף זֶה הַבֵּן שְׁלֵהֶם וְכוּ', וְזִכּוּתָם לְהִתְעָרֵב וְכוּ', וְלִכֵּן הַזּוּג, שְׂאוּהֵבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם וּמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם, צְרִיכִים לְהִבִּין דְּבַר זֶה - שְׂאִם הֵם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, צְרִיכִים רַק לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאִנִּי אוֹמֵר אֶת זֶה לְגַבֵּי הַהוֹרִים, כִּי מִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם מְשַׁנֵּי הַצְּדָדִים מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, כִּי אִם מְצַעְרִים אָבָא וְאֲמָא מֵאִיזָה צַד שְׂהִיָּה יִקְבְּלוּ אֶת זֶה מִהִילָדִים שְׁלֵהֶם, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, (מְקֻרְבֵי מִשְׁפָּחָה אַחֵרִים לֹא צְרִיכִים לִסְפֹּג, וְלֹא צְרִיכִים לוֹתֵר, צְרִיכִים רַק לֹא לְעָרֵב אוֹתָם בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וְזֶה הַכֵּל), אֲבָל הוֹרִים זֶה כָּבֵד דְּבַר אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה אָבָא וְאֲמָא שֶׁל הַבַּת, שֶׁהֵם גְּדֻלוֹ וְאוֹהֲבִים וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְפַּיֵס וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, וְזֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה מִדְּאוּרֵיתָא, וּבְזֶה מְקִימִים אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" זֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה מִדְּאוּרֵיתָא, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְלִכֵּן לִדְעַתִּי, שֶׁהַחֲתָן יִבְקֵשׁ סְלִיחָה מִהַהוֹרִים שְׁלֵךְ, וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר הַרְבֵּה דְּבָרִים כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה עוֹד פְּעַם אֶשׁ וְכוּ', וּבְכֻלָּל טוֹב מְאֹד שֶׁכָּל זוּג יִשְׁתַּדֵּל אַחַר הַחֲתָנָה לֹא לְעָרֵב אֶת הַהוֹרִים כְּדֵי שֶׁלֹּא יִגִּיעוּ לִידֵי מַחֲלָקָת.

אֶת כּוֹתֶבֶת שְׂאֵת מִתִּיעֶצֶת רַק אֶתִּי, כִּי הַחֲתָן הוּא חָסִיד בְּרִסְלָב, תְּאֲמִינִי לִי - אִם הוּא בְּאֵמֶת רוֹצֵה לְהִיּוֹת תַּלְמִיד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו לְצִיַּת, וְזֶה הִיָּה דְעַת רַבְּנוּ ז"ל .

מוֹהַרֲנֵת ז"ל אָמַר פְּעַם לְאַבְרָהָה, שֶׁגָּר עִם חָמִיו וְחַמּוֹתוֹ, אֲבָל הִיָּה בֵּינֵיהֶם

אי הבנות, וְכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי הַעֵיפוֹ אֶת הַדְּבָרִים שְׁלוֹ בַּחוּץ לְבֵית, אֶת הַכָּרִים וְהַכֶּסֶתוֹת וְכוּ', וְצִעְקוּ עָלָיו: "לֵךְ חֲזֵרָה מֵאִיפָה שְׁבֹאתָ" וְכוּ', או "לֵךְ לְעַבְד" וְכוּ', וְהֵאבֵרְךָ הַזֶּה בֹּא לְהַתְיַעַץ עִם מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, עֲנֵה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְיָת ז"ל: "אִם אַתָּה בְּאֵמֶת רוּצֵה לְהַשְׁאֵר בְּלַמּוּד תּוֹרָה וּלְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי אֵל תִּשָּׂים לֵב לְכָל מֵה שְׁקוֹרָה מִדֵּי פַעַם, תִּהְיֶה וּתְתֹן וּתִשְׁאֵר לְגוֹר אַתָּם, אָבֵל אִם אַתָּה לֹא אוֹחֵז בְּלַמּוּד תּוֹרָה וּלְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי אֲנִי מֵיַעַץ אוֹתָךְ שְׁתִּלַּךְ לְעַבְד, וְכִכָּה תּוֹכֵל לְגוֹר בְּדִירָה נִפְרֶדֶת וּבְמִקְוִם אַחֵר, אָבֵל מֵה שְׁשִׁיךְ לְכַבוֹד אָב וְאִם - תִּרְאֶה תְּמִיד לְכַבֵּד אוֹתָם", כִּךְ יַעַץ מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, וְזֶה דַעַת רַבֵּנוֹ ז"ל, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת שְׁנֵיכֶם - שְׁתִּרְאוּ לְהֵיאוֹת וּתְרַנְּנוּ אַחַד לְגַבֵּי הַשָּׁנִי, וּלְהַשְׁלִים עִם הַהוֹרִים, לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כִּי זֶה הָרִצּוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט כְּשִׁישׁ בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה כָּל-כִּךְ חֲזוּקָה, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, שְׂאֵם הַבְּחוֹר יַעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ, אֲזִי הַשְׂמִיחָה תִּגְדֵּל מֵאֵד מֵאֵד בֵּין שְׁנֵיכֶם, וּתְתַחַתְּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וּתְכַנּוּ בֵית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּקְכֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאַתְחַנּוּ, ז' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה אֵמַר לָךְ? הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבְרִים עַל כָּל אַחַד וְאַחַד צָרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכֹאֲבוֹים, עֲלִיוֹת וְיִרִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמֵה לֹא? וְעַקֵּר גְּדֵלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל שִׁיכּוֹל לְהַחְזִיק מְעַמָּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, וְאִדְרָבָה, לְהַפִּךְ

אֶת הַחֶשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל, וְאֶת הַמֵּר לְמִתּוֹק וְכוּ', כַּמּוּבָא: (וְהוּא, הַקְדָּמָה ד.) מֵאֵן מִנְכוּן דִּי חֲשׂוּכָא מְהַפְּכֵן לְנְהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לֹא יִיתוּן הֶכָּא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנְהוּרָא דְנְהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵוּא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הֶכָּא; [מִי מְכֵס יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֶשֶׁךְ לְאוֹר, וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמִתְקוֹת עַד שְׁלֹא יָבוּא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֵס שְׂמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז, שְׂמִיתְגְּלָה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לֹא חִלְק בְּעוֹלָם הַבָּא], מְכָל זֶה רוּאִים מַעֲלַת הָאָדָם, שְׂאֵפְלוּ שְׂעוּבְר עֲלֵיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אַף עַל פִּי כֵן - הַכֹּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא.

וְלִכְּן מֵאַחַר שְׂעוּבְר עֲלֵיכֶם מִשְׁבֵּר גָּדוֹל בְּחַיִּים, עֲלֵיכֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִהְתַּחַזֵּק יַחַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חֲשׂוֹב כְּשְׂעוּבְר עַל מִישֵׁהוּ מַה שְׂעוּבְר וְכוּ' וְכוּ', וּמְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא בּוֹרַח מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְכִּף אֲמַר רַבְּנֵי ז"ל לְתַלְמִידוֹ מוֹהֲרֵינִי ז"ל בְּשַׁעֲרָה שְׂעוּבְר עֲלֵיו מַה שְׂעוּבְר וְכוּ': (חיי מוהר"ן, סימן תקנ"ה) וְכִי אִין אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְׁהַשְׂם יִתְבָּרַךְ חֲפִיץ? הַשְׂם יִתְבָּרַךְ אוֹהֵב אָדָם מְרַקָּח - "גָּאֵט הָאֵט לִיעֵב אַ גִּיפְרַעֲגִילְטֵן מֵעֲנֻטְשֵׁן"; הֵיִינוּ אָדָם שְׂעוּבְר עֲלֵיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים מֵאֵד, וְאַף עַל פִּי כֵן הוּא מְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר.

וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקַשׁ אוֹתָךְ וְאֶת בְּעֵלְךָ - תַּתְּחִילוּ דָּךְ חֲדָשׁ בְּחַיִּים, תַּחֲזֹרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲקֵר שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיכֶם אַהֲבָה גְּדוּלָּה מֵאֵד מֵאֵד וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְתַדְעוּ שְׂהַחַיִּים שֶׁל אָדָם מֵאֵד קְצָרִים בְּזֵה הָעוֹלָם וְכוּ', הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן וְכוּ', וְאַף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ מַתִּי יִגִּיעַ הַזְּמַן שְׁלוֹ וְכוּ', וְהַזְּמַן פּוֹרַח מֵאֵד כַּמְאֲמָרֵם ז"ל: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצְל יִמִּינוּ עַל הָאֲרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהִלּוּאִי כִּצְלוּ שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כִּצְלוּ שֶׁל אֵילָן, אֲלֹא כִּצְלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲרָה שְׂהוּא עַף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצְל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שְׂיִקוּהָ שְׁלֹא יָמוּת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שְׂהֵן מַתִּים; וְלִכְּן צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂזֵה רְצוֹנוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂכָר, שְׂיֵשׁ עוֹד לְאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, כְּשׂוֹזְכָה לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עַל יְדֵי כָּל

מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁמֹקְיָמִים, וְעַל יְדֵי כָּל עֲבָרָה וְעֲבָרָה שְׁמוֹנְעִים אֶת עֲצָמוֹ לֹא לַעֲשׂוֹת, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אֹר וְזִיו וְחִיּוֹת וְדַבְּקוֹת בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וּמִלְבָּד זֹאת עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה ל"ב, סִימָן ו') עוֹשֶׂה אָדָם מִצְוָה אַחַת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ מְלֶאֱךָ אַחַד, עוֹשֶׂה ב' מִצְוֹת נוֹתֵן לוֹ ב' מְלֶאֱכִים, עוֹשֶׂה הַרְבֵּה מִצְוֹת, נוֹתֵן לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲצִי מִחֲנֻהוּ; הֵרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ שְׁמַכֵּל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁאֲדָם עוֹשֶׂה, בּוֹרָא מִזֶּה מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמָרִים עָלָיו, וְאֵלְמֵלֵא הַמְּלֶאכִים הָאֵלוֹ שְׁשׁוּמָרִים עָלָיו, הֵיָה נְזוּק, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׁנֵיכֶם יַחַד לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשֹׁמֵר שְׁבֵת, וְלֹאֲכֹל כֶּשֶׁר, וְלִשְׁמֹר עַל טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה וְכוּ' וְכוּ', וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַעֲשָׂר וְהָאֲשֵׁר שִׁיְהִיָּה לְכֶם וְכוּ' וְכוּ', רַק תִּתְחִילוּ דָף חֲדָשׁ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבֻּעַ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִכְנִסוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְכַף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשָׁלַיִם בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיָּה בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מִצְוִיָּה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבֵת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּתְחִילוּ דָף חֲדָשׁ, וְהַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה מְפִלְגָת, וְזֶה יַחֲזִיר אֶתְכֶם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְחִילוּ לְחִיּוֹת חַיִּים גְּעִימִים וּמְאֻשְׁרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֶת חֲיִבַת בְּכָל הַצְּרוּת שְׁקוּרָה בְּבֵית שְׁלֹךְ וְכוּ' וְכוּ', כְּפִי מֵיטֵב יְדִיעָתִי בְּעֶלְךָ לֹא רָצָה לְעֻזֹב אֶת יְבִנְאֵל, וְאֶת דְּחִקָּת אוֹתוֹ שִׁיצֵא מִיְבִנְאֵל וְכוּ', וְלֹא עֲזַבְתָּ אוֹתוֹ יוֹם וְלִילָה שְׁמֵר לָךְ וְכוּ', וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לָךְ אֶת שְׁכַרְךָ בְּצַדֶּךָ וְכוּ', וְלִכֵּן שָׂאל תְּבוֹאֵי בְּטַעֲנוֹת עַל בְּעֶלְךָ, וּמִי יוֹדֵעַ שֶׁהַנְּשׂוֹאִין שְׁלָכֶם יַחֲזִיקוּ מֵעַמָּה.

יְבִנְאֵל זֶה הַמְּקוֹם הַכִּי יָפָה, שְׁרַק יֵשׁ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ שְׁמָה קִדְשָׁה, שְׂאִין בְּכָל מְקוֹם אַחֵר, יֵשׁ לָהּ חֵן מִיְחֻדָּת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא בַחֲנִם שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם מִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדַת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, אֲבָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כְּבָר גָּרִים שְׁמָה לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְיֵשׁ לָנוּ כְּבָר בְּמוֹסְדוֹת לְמַעַלָּה מְאֹלָף יְלָדִים, קִהְלָה נְפִלְאָה, שְׂאִין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם קִהְלָה בְּעוֹלָם, קִהְלָה, שְׁמַבְסֶסֶת עַל צְדָקָה וְחֶסֶד שְׂאֶחָד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי, מְקוֹם נְדָח, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע שְׂזָה נִמְצָא עַל הַמְּפָה, וְאֵף פַּעַם לֹא הִיָּה שְׁמָה רִיחַ שֶׁל יְהֻדוּת, וְהַיּוֹם, תִּהְיֶה לְאֵל, הַמְּקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחַנִיּוֹת, מִי שְׁרַק נִכְנָס שְׁמָה לֹא יִכּוֹל לְהֶאֱמִין מִה שְׂרוּאָה לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִּירוּשָׁלַיִם, אוּ בְּכַנֵּי בְּרַק, אוּ בְּבְרוּקְלִין, בְּלִי שׁוֹם הַגְּזֻמָּה, קֶדֶם יֵשׁ מְנַיְנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֲרִבִית - מְנַיְנִין אַחֵר מְנַיְנִין, שְׂדָבֵר כְּזֶה אִין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אֲבָל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׁלֹא יֵדְעוּ אִי פַעַם אִיפֹה זֶה עַל הַמְּפָה וְכוּ', אַחֵר כִּף יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה מְפֹאֲרֵת עֲנָקִי לְגַבְרִים עִם שְׁלֵשָׁה בּוֹרוֹת לְטְבִילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה טְהוּרָה מְפֹאֲרֵת לְנִשְׁיִם (אֲנִי שְׁמִסְגֶּלֶת מֵאֵד לְפִקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנְהָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה בְּמַחְתָּרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנָי שְׁבַעִים שָׁנָה, כִּי זֶה שְׂצָרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל הַדָּת, הוּא אֲשֶׁר עִכְבֵּ אֶת בְּנֵי הַמְּקוֹה בְּכָל מִינֵי מִסִּירוֹת אֲשֶׁר לֹא יֶאֱמֵן כִּי יִסְפֵּר וְכוּ'), וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְעַרְכַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, הֵינּוּ שִׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וְלְבָנוֹת, בֵּית סִפֵּר לְבָנוֹת, וְסִמְנֵר לְבָנוֹת, תְּלִמּוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה, וְיִשִּׁיבָה גְדוֹלָה

לבחורים מציינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות
 תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי
 בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה
 "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה
 לאל, יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלשה דינים, שהם פוסקי הלכות
 המצויות וכו', ושואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, והמקום
 שוקק ביהדות, ועל כלם יש לנו בית התבשיל - "אהל אברהם", שמחלקת
 אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה
 פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים למעלה מאלף מנות
 אכל טרי וטעים, יש לנו במשך היום ששה שעורים נפרדים בדין היומי, ופה
 מדברים מאיזה מושבה נדחת, שאף אחד לא ידע אי פעם איפה נמצאת
 וכו', ועכשו, תהלה לאל, יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות של חסידי
 ברסלב בן ירבו, וזה למעלה משנתים שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב
 סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל, יש מהפכה ביבנאל
 ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל
 הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל, מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי
 המקום להפנס, וכל אחד קונה: זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה
 כפות וכו' וכו', מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל
 בר ישראל, אשרי עין ראתה זאת, וכן רואים איך שיש דו קיום בין תושבי
 המקום חסידי ברסלב, לא מפריעים לאף אחד וכו', הם קהלה פתוחה וכו',
 בבחינת: חיה ותן לחיות וכו', לא מתערבים בחיי אף אחד וכו', יבנאל יהיה
 דגמא ומודל מה קמץ קטן של יהודים עם מסירות נפש יכולים להפך מדבר
 שמם מיהדות וכו', למקום פורח, ועוד רבות יספרו על זה, אחר חצי יובל
 שנים של רדיפות ומסירות וכו' וכו', שרודף ומוסר אותנו מי שרודף ומוסר
 וכו' וכו', ושם מקלות בהגלגלים וכו', ומונע ומעכב כל דבר השיך לקדשה,
 ואף על פי כן בכח הרצון החזק, שהכניס בנו רבנו ז"ל, הצלחנו להקים
 אמפריה כזו, ולא בחנם שרבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן רי"ח) "בעזרת השם
 איך האב אויסגעפירט איך ועל אויס פירן", "נצחתי ואנצח", ותהלה לאל,

אור הקדשה רק עולה, וחסכת הטמאה רק נעלמת עד שתתבטל לגמרי, ויקים (זכריה י"ג ב) "ואת ריח הטמאה אעביר מן הארץ".

ולכן חבל מאד מאד שעזבתם את המקום הנפלא הזה, ולצערי הרב, את שדחפת כל-כף את בעלך שיצא מהמקום וכו', עכשו את אוכלת את הפרות הבאושים וכו'.

איפה יש עוד קהלה חרדית בעולם, שפעמים בשבוע נשים יוצאות לערב שמחה, ומבלות יחד בשמחה וברקודים וכו', והצגות ובלויים על טהרת הקדש?! ולכן מי יתן, שתשפיעי על בעלך שיחזר, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ד' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שעצם הפעם זה המדה הכי מגנה שרק יש, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ה:): המקרע בגדיו בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניו כעובד עבודה זרה, שכך אמנותו של יצר הרע: היום אומר לו - 'עשה כך', ולמחר אומר לו - 'עשה כך', עד שאומר לו: 'עבד עבודה זרה', והולך ועובד; כי המאמין האמתי, שמאמין שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא אף פעם לא יהיה ככעס, ואם הוא ככעס, סימן שלא מאמין בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברך, ולכן כפי הפעם, כן דוחה את השכינה ממנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו:): כל אדם שכוועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו; ואמרו: (נדרים כ"ב.) כל הכוועס - אפלו שכינה אינה חשוכה כנגדו, ומוסיף טפשות על טפשותו; וזה טרוף

הדעת פשוטו כמשמעו, כי הכעסן מאבד את הדעת והשכל שלו לגמרי, עד שלא מסגל לחשב ישר, ואמרו חכמינו הקדושים: (זהר חדש נח) "לא יהיה בך אל זר", שלא תהיה נח לכעוס, כי זה עבודה זרה ממש, כי הוא דוחה את הקדוש-ברוך-הוא ממנו.

רבנו ז"ל אמר: (ספר המדות, אות כעס, סימן ט"ו) כעס של אשה מחריב את הבית, וזה רואים בחוש כשהאשה כועסת על בעלה, ומוציאה את כל העצבים שלה על בעלה, אזי היא גורמת חרבן בבית, כי הבעל מאד נפגע וכו', וכבר לא יכול לסבל את אשתו, עד שעל פי רב אשה שהיא דוד של עצבים - היא מוציאה את כל הכעס שלה על בעלה, נמאס לו להיות אתה, כי פשוט מי שבכעס הוא מאבד את שפיותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות כעס, סימן מ"א) הכעס מפחיד את האדם, ובפרט אשה כשכועסת וצורחת על בעלה, ומתפרצת עליו, היא מחריבה במו ידיה את האשר שלה, ומה גם בבית, שהאשה מתפרצת כל-כף על בעלה, הבית הזה מאבד את ההצלחה, ומתמלא בעניות ודחקות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ח) שהכעס דוחה מהאדם את כל הפרנסה, ואפלו שנגזר עליו שיהיה לו הרבה כסף וכו', על ידי כעס הוא במו ידיו דוחה את זה וכו'.

הן אמת שיכול להיות שהבעל מעצבן וכו', אבל זה לא עצה להתפרץ עליו ובכעס וברציחה כזו שאי אפשר לתאר ולשער כלל, זה בא פשוט משגעון וכו', וטרופ הדעת וכו', כי מי שתמיד בכעס וברציחה, מראה שאינו שפוי בדעתו לגמרי, רחמנא לצלן, וצריך לקחת כדורים כדי להרגיע את עצמו.

הכעס בא מאנוכיות וכו', הכעס בא מאגואיזם וכו' שזהו מצב בו האדם שם את עצמו, צרכיו ומחשבותיו וכו' וכו', בראש מעיניו, ולא אכפת לו מהזולת כלל וכו', והוא הראשון לסדר העדיפויות שלו באפן קבוע וכו', ובאמת נשואין זה בדיוק ההפך מאנוכיות ומאגואיזם וכו', כי הנשואין זה ענין של שתפות - שצרכים לאהב אחד את השני, לכבד ולהבין אחד את השני, ולתת יחס אחד להשני, כמו שאמר החכם מכל אדם: (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את

חָבְרוּ וְאֵילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאֵין שְׁנַי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יִחַם", וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְצָרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִם בְּכָל זֹאת יֵשׁ אֵיזָה אֵי הֶבְנֹת וְכוּ', אוֹ אֵיזָה וְכוּחַ וְכוּ', יְכוּלִים לְפַתֵּר אֶת הַבְּעִיּוֹת עַל יְדֵי הַדְּבָרוֹת, וְלֹא עַל יְדֵי צְעָקוֹת וְצָרְחוֹת וְקַלְלוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא עַל יְדֵי כַּעַס וְהַתְּפָרְצִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק מֵרָאָה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה אוֹ הָאִשָּׁה הַזֹּאת - מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְדַרְכֵיהֶם הֵם בְּרֵאשׁ מַעֲנִינֵיהֶם וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מֵהַזּוּלָּת, וְכֵךְ אֵי אֲפֹשֶׁר לְחַיּוֹת בְּיַחַד, וְזֶה לֹא נִקְרָא נִשְׁוֹאֵין מִצְלָחִים, אֶלָּא כְּשֶׁלוֹן בְּחַיֵּי הַנִּשְׁוֹאֵין.

וְלִכֵּן אֶת צָרִיכָה לְעַבֵּד עַל עֲצֻמָּה מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְהַתְּפָרֵץ, וְלֹא לְקַלֵּל אוֹתוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְקַלֵּל אֶת חֲמוּתוֹךְ שֶׁהִיא הָאֵמָא שֶׁל בַּעַלְךָ וְכוּ', וְאִם יֵשׁ לָךְ אֵיזָה טַעֲנוֹת עַל בַּעַלְךָ, אֶת צָרִיכָה לְדַבֵּר אֹתוֹ וְלְהַסְבִּיר לוֹ בְּצוּרָה יְפָה וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ אֲזַ תַּעֲרֹבִי גּוֹף שְׁלִישִׁי, שֶׁהוּא יִפְתֹּר לָךְ אֶת הַבְּעִיּוֹת שֶׁנוֹצֵר בֵּינֵיכֶם, אֲבָל לֹא לְהַתְּפָרֵץ וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, שְׂזָה מֵרָאָה טְרוּף הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּכְנַסִּי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבִּי, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזָה יְפֵי שֶׁל חַיִּים יְכוּל לְהִיּוֹת בֵּין זוּג, שֶׁמִּכְבָּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, מְבִינִים וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְעַל כָּל בְּעֵינָה הֵם פּוֹתְרִים אֶת זֶה בְּהַדְּבָרוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְכוּז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ד' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָה.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁבְּאֲנִי לְזֶה הָעוֹלָם לְהַנּוֹת מִזִּיו הַשְּׁכִינָה, הַקְדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב מֵאֲתָנּוּ, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (אֵיכָה ג' ל"ח) "מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הָרְעוּת וְהַטוֹב", וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ב) שֶׁהִגִּיהֶנּוּם וְהִגֵּן עֲדָן הֵם נִמְצְאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהָאָדָם הוּא אֲשֶׁר בּוֹחֵר לְעֲצֻמוֹ לְחַיּוֹת בְּגִיּהֵנוּם אוֹ שְׂבוּחֵר לְעֲצֻמוֹ לְחַיּוֹת בְּגֵן עֲדָן, זֶה תְּלוּי כְּפִי בְּחִירַת הָאָדָם, אִם אָדָם מוֹסֵר אֶת כָּל כְּלוֹ לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי יוֹדֵעַ שְׂאִין רַע יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, הַכֹּל הוּא כְּפִי בְּחִירַת הָאָדָם, וְלִכֵּן אִם כָּל-כֶּף מֵר לֶךְ לְבוֹא לְמָקוֹם זֶה וְכוּ', וְאֵת כָּל-כֶּף מִמְרַמֵּת וְכוּ', וְנִמְצְאָת בְּלַחֲץ תְּמִידִי וְכוּ', לְמָה שְׂלֹא תַעֲבְרִי לְמָקוֹם אַחֵר? וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא ע"ה:): אַחַד מֵהַדְּבָרִים שְׂאָדָם הוּא מֵהַצּוּעֵקִים וְאֵינָם נִעֲנִים, דְּכִישׁ לִיה בְּהָאֵי מֵתָא וְלֹא אֲזִיל לְמֵתָא אַחֲרֵיתָא; [מִי שָׂרַע לוֹ בְּעִיר זֹאת, וְלֹא הוֹלֵךְ לְעִיר אַחֲרָת, הֲרִי הוּא מֵהַצּוּעֵקִים וְאֵינָם נִעֲנִים, כִּי הוּא חַיֵּב בְּדָבָר הַזֶּה, מִי אוֹמֵר לוֹ לְגוֹר דִּיקָא בְּמָקוֹם שָׂרַע לוֹ, וְלִכֵּן אִם כָּל-כֶּף רַע לֶךְ בְּבֵית סִפְרָה הַזֶּה, תִּלְכִּי לְלַמֵּד בְּבֵית סִפְרָה אַחֵר.

וּמִי יוֹדֵעַ אִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא רוֹצֵה שְׂתַעֲבְדִי דִיקָא בְּבֵית סִפְרָה, שְׂלֹא מְלַמְדִים שְׂמָה יְהוּדוּת וְכוּ', וְאֲדַרְבָּה, בְּזֶה שְׂאֵת תְּהִיִּי שְׂמָה, אֵת יְכוּלָה תְּמִיד לְזֶרֶק מְלִים שֶׁל אֲמוּנָה וְכוּ', וְזֶה יִכְנָס בְּתוֹךְ לְבָם שֶׁל הַצְּעִירִים, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֶלֶק אֱלוֹק מִמַּעַל מִמַּשׁ, אֲבָל הֵם לֹא קִבְּלוּ חֲנוּךְ יְהוּדוּת טְהוּרָה, אֲזִי מִנְעוּ מֵהֵם אֵת הָאֲמוּנָה, וְאִם אֵת תְּהִיִּי שְׂמָה וְתִלְמְדִי אֵת הַלְמוּדִים שְׂלוּמְדִים שְׂמָה, אֲבָל פֹּה וְשֵׁם תִּזְכִּירִי אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִכְנָס טוֹב טוֹב בְּלִבּוֹת שֶׁל הַנֶּעֱר, וּבְזֶה אֵת תְּהִיִּי מִמְזַכֵּי הָרַבִּים, אֲשֶׁר זְכוּתָם גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא אֶסוּר לֶךְ לְחַיּוֹת בְּמִרְיוֹת וּבְדִכְאוֹן, תְּמִיד תִּלְכִּי לְעַבֵּד בְּמָקוֹם שְׂנַח לֶךְ, אֶסוּר לְהַכְרִיחַ אֵת עֲצֻמוֹ לְעֲשׂוֹת נִגְדַּת רְצוֹנוֹ וְכוּ', כִּי זֶה נִקְרָא שְׂמִמְשִׁיךְ אֵת הַגִּיּהֵנוּם עַל עֲצֻמוֹ בְּמוֹ יָדָיו, אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִיּוֹת הַכִּי שְׂמַח וְהַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּמָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לֶךְ שְׂתַהֲיִי תְּמִיד שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וְלֹא מִתְּסַכְּלָת

וכו', רק להיות שליחה נאמנה של הקדוש-ברוך-הוא, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם אב התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהחבר הכי טוב של אדם זה אשתו, ולכן מצוה לשמע מה שיש לה לספר וכו', ושתתחלק עם החוויות שלה של כל השבוע וכו', וזו מצוה גדולה מאד לרדת אליה ולשמע מה שהיא מספרת וכו', וזה לא נקרא "דברים בטלים" בשום פנים ואופן, זה רק מביא קרוב לכבות יותר ויותר, כי האשה רואה שבעלה מתעניין בכל מה שעובר עליה, וזה מחזק את הקשר הפנימי ביניהם וכו', כי בדרך כלל אין להבעל סבלנות לשמע את אשתו וכו', הוא חושב שהיא מדברת שטיות וכו'...

עם החבר שלך, שמחר הוא יתן לך בעיטה ויעיף אותך לכל הרוחות וכו' וכו', אתו אתה יכול לדבר ולשמע את כל השטיות שיש לו רק מה לספר וכו' וכו', אבל כשאשתך, שהיא בשר מבשרך, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", מספרת לך את כל החוויות שלה ואת מה שעבר עליה כל השבוע וכו' וכו', לה אין לך סבלנות לשמע, ולה אתה לא רוצה להקשיב וכו', זה מראה שאתה כפוי טובה ושאתה לא מכיר בטוב מה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא אשה יקרה, וזה היה הפגם של אדם הראשון, שהיה כפוי טובה, כי במקום שיגיד להקדוש-ברוך-הוא: אני חטאתי וכו' וכו', אזי זרק את האשמה על אשתו, כמו שכתוב: (בראשית ג') "ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה לי", ופרש רש"י: כאן כפר בטובה, ולכן בשבת צריכים למעט מאד

בְּדַבּוּר, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁהָאִשָּׁה מְדַבֶּרֶת אֵתָּה וּמְסַפֶּרֶת אֵת כָּל הַחַוּוֹת שֶׁעָבַר
הַשָּׁבוּעַ, אֲזִי שׁוֹמְעִים, וְזֶה נוֹתֵן לָהּ הַרְגָּשָׁה מְאֹד מְאֹד טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ לָהּ בְּעַל
שֵׁשׁ אֲזַן קִשְׁבַת אֵלֶיהָ.

אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת חָכָם גָּדוֹל וְלִדְעַת מַה כֵּן וְכוּ', וּמַה לֹּא וְכוּ', תְּמִיד
צָרִיף לְקַחַת אֵת סֵדֶר הַעֲדִיפּוֹת קִדְּם, כִּי הָאִשָּׁה הִיא תִּשְׂאָר אֵתָּה, הִיא בְּשֵׁר
מִבְּשָׂרָה, וְלִכֵּן רְאוּי לָהּ לְהוֹטוֹת אֲזַן קִשְׁבַת אֶל מַה שֶׁהִיא מְדַבֶּרֶת, אֲפִלּוּ שִׁיְהִי
דְּבָרִים פְּעוּטִים וְשֵׁלָא מְעַנְיָנִים אֹתָּה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּקְשִׁיב מַה שֶׁיֵּשׁ לָהּ
לְדַבֵּר, וְזֶה מֵרְחִיב אֵת דַּעְתָּה, מַה שֶׁאֵינְךָ כֵּן חֹבֵר, שֶׁמְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת וְכָל מִינֵי
לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת וְלִיצְנוּת וְכוּ', מִמֶּנּוּ תִּבְרַח, כִּי מִלְּבַד שֶׁזֶה בְּטוֹל זְמַן
וְכוּ', אָבֵל גַּם תִּהְיֶה מוּכָן שְׂאוֹתוֹ חֹבֵר טוֹב יִתֵּן לָהּ בְּעִיטָה וְיַעֲיֵף אֹתָּה לְכָל
הַרוּחוֹת, אֲקוּהָ שְׁתַּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְתִרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֵת אִשְׁתָּךְ.

וְכַךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵר מְצִיעָא נֹט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זָהִיר
בְּכְבוֹד אִשְׁתּוֹ, שֶׁאֵינְךָ בְּרִכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרִים הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי
מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֵת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי
שְׁתַּתְּעִירוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת
בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת קְמוּז, סִימָן צ"ד) אֵינְךָ הַבְּרִכָּה
מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק דִּיקָא עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהַחֲשָׁף כָּל-כֶּף מִתְגַּבֵּר וְכוּ', וְעַקֵּר הַחֲשָׁף שֶׁנֶּעְלָם וְנִסְתָּר אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַכֹּל טֹבֵעַ, מִקְרָה וּמִזֶּל וְכוּ', וְשִׁטְנָא נִצַּח וְכוּ', כִּי הִנֵּה כָּבֵר אֵלָּף תּשַׁע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה מֵעַת חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ', וְעֵדִין לֹא נוֹשַׁעְנוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת דִּיקָא עֲכָשׁוּ עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בֵּיתָר שְׂאֵת, בֵּיתָר עֵז, וְלִדְעַת אֵת הָאֲמַת, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בִּלְעֵדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוֹר הוּא, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר - זֶה לְבוֹשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדַבֵּר גְּדוּל דְּבַר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה בַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְהַכֹּל בַּחֲשׁבוֹן צָדֵק, וְדִיקָא הַיּוֹם הַכִּי שָׁחַר לְעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּחְרַב בּוֹ הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁמִּשָּׁם יָצָא הָאוֹר לְכָל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, דִּיקָא בַּיּוֹם הַזֶּה נוֹלַד מְשִׁיחַ, שֶׁיִּגְאֲלֵנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְזֶה מְרָאָה לְדַעַת שְׁמַתְכֻלִּית הַחֲשָׁף נִזְכָּה שְׁיִתְהַפֵּךְ סוּף כָּל סוּף הַכֹּל לְאוֹר גְּדוּל, וְאַף שֶׁקָּשָׁה לְהַבִּין אֵת זֶה, עִם כָּל זֹאת זֶה מְצִיאֹת שְׁכָף יִהְיֶה.

וְאַנְחֵנוּ רוֹאִים פַּה בִּיבְנָאֵל שֶׁעַבְרָנוּ צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים מִהַסְמִ"ךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילֵיהּ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר כָּלֵל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֵת זֶה לְאַחֲרִים בְּאִיזָה רְצִיחָה הַרְשָׁע מְרִשָׁע הַלֵּךְ נִגְדָנוּ, וּמַה סְבַלְנוּ וְכוּ', וּמַה יִּלְדִינוּ סְבַלוּ? וְעַם כָּל זֹאת, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַקִּמְנוּ קֵהֵלָה נִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, הַמוֹנָה כָּבֵר לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת כֵּן רַבּוּ, מִי הִיָּה מְאֲמִין לְדַבֵּר כְּזֶה? מִמֶּשׁ "יֵשׁ מְאִין" הַגְּמוֹר וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן יִקָּים נְבוּאָת הַנְּבִיא (מְלֹאכֵי ג' א') "פְּתָאֵם יָבוֹא אֵל הַיְכָלוֹ הָאֲדוּן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים", אֵף שְׁלֹא יְכוּלִים לְהַבִּין אֵת זֶה, אֵיךְ? וּמַה? וְאֵימַתִּי? אֲבָל עָלִיד לְהַסְתַּכֵּל עַל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת שֶׁלָנוּ שֶׁהוּא מִקְדָּשׁ מְעֻט, שֶׁחִפִּינוּ עַל זֶה כָּבֵר קְרוּב לְעֹשְׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה, וְהַסְמִ"ךְ מ"ם עֲמַד לְאַרְכּוֹ וְלְרַחְבּוֹ שְׁלֹא יִבְנֶה, וְהִנֵּה פְתָאוּם זֶה עוֹמַד בִּיפִי וְהַדּוֹרוֹ וְכוּ' וְכוּ', כֵּן נִזְכָּה פְתָאוּם לְרֹאוֹת אֵת גְּאֻלְתָנוּ וּבִנְיָן בֵּית מִקְדָּשָנוּ וְקַבּוּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וּבִיחַד נִקְבַּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

רק חזק ואמץ מאד לא להכנס בִּיאוש ובדכּאון, כי גדול אֲדוּנֵינוּ וְרַב להושיע, ואנחנו צריכים לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת הקדשה, שְׁזָה רַבְנוּ ז"ל, שֶׁלֹּמֵד אוֹתָנוּ שְׁאִסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, וְעַלֵּינוּ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמָנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, אֲשֶׁר זֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יִפָּה שֶׁקָּבְלָנוּ מִמֶּנּוּ, וְאֵת הַדְּבָר הַזֶּה יִכְנִיס מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (צְפַנְיָה ג' ט) "כִּי אֲזַ אֶהַפֶּךָ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרָא כֻלָּם בְּשֵׁם הַיְי"ה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אַחֲדִי", אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנֹם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי הַסֵּדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עוֹ, וְאֶף שֶׁנִּרְאָה הַמַּצֵּב מֵאֵד מֵאֵד עָגוּם וְעָצוּב, כִּי הִנֵּה כָּבֵר עָבַר אֶלְךָ תּשַׁע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵעַת חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ', וְעַדִּין לֹא נוֹשַׁעְנוּ וְכוּ', עַם כָּל זֹאת עַלֵּינוּ לְשַׁמַּח מֵאֵד מֵאֵד שֶׁאֲנִיחָנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וּמִתְחַזְּקִים יַחַד, וּבוֹא יְבוֹא גְּאֻלְתָּנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּבְּא הַנְּבִיא (מְלָאכִי ג' א') "פְּתָאִם יְבוֹא אֶל הַיְכָלֹ הָאֵדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים", אֶף שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה, אִיךָ? וּמֵה? וְאִימְתִי? אָבֵל עַלִּיךָ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַבַּיִת הַכֹּנֶסֶת שֶׁלָּנוּ, שֶׁהוא מִקְדָּשׁ מְעֻט, שֶׁחֲפִינוּ עַל זֶה כְּבֵר קָרוֹב לְעִשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, וְהַסְמִיךְ מִ"ם עֹמֵד לְאַרְכוֹ וְלִרְחֹבוֹ שֶׁלֹּא יִבְנֶה, וְהִנֵּה פְתָאוֹם זֶה עוֹמֵד בִּפְי וְהַדּוּרוֹ וְכוּ' וְכוּ', בֵּן נִזְכָּה פְתָאוֹם לְרֹאוֹת אֶת גְּאֻלְתָּנוּ וּבְנִין בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ וְקְבוּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וּבִיחַד נִקְבַּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

וְלָכֵן רְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עוֹ, וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְצִרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִרְאִי שְׁעוֹד יוֹם יְבוֹא וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְכוּ', וְאֶף שְׂאֵת

לא יכולה להבין עכשו איך יכול להיות שיהיה לה אי פעם טוב וכו' וכו', עם כל זאת חזקי ואמצי מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואנחנו צריכים להודות להקדוש-ברוך-הוא שקרב אותנו אל רבי כזה, שמחזק ומעודד ומשמח אותנו יום יום, והעקר שפותח לנו את הפה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

הנה בעוד שבוע, בעזרתו יתברך שמו, אני בא לארץ ישראל, ורציתי מאד שתכני תכנית למודים למען סמינר "בית מלכה" ביבנאל, שאני רוצה שאת תהיי המנהלת על זה, וכן לנהל את מדרשת "בית שפרה", ובכלל לתת דרשות לנשות אנשי שלומנו, שתהלה לאל, הקהלה הקדושה שלנו מונה למעלה מארבע מאות משפחות, כן ירבו, וככל שבונים בתים נכנסים עוד משפחות, עד שנוזקה כמו עינינו לראות ביעוד נבואת הנביא (מלאכי ג' א') "פתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים", וידוע, שהגאלה תתחיל מהגליל התחתון, כמובא בזהר הקדוש (וירא ק"ט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז') בהוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דערן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט') וכדין יחזון כל עלמא דהא אתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, ויתכנשון ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין בעלמא, ובזכות ינוקי דבי רב יתתקף חיליה לאתגברא וכו', עין שם, מי היה מאמין שבמקום כזה, שיהיה לנו כבר למעלה מאלף ילדים במוסדות שלנו, וזה הסימן הכי גלוי שאנחנו קרובים אל קץ הגאלה, ואיזה שמחה יהיה לבוא לקראת משיח צדקנו ולהראות לו מה פעלנו במקום, שהיה

כל-כך רחוק מיהדות וכו' וכו', ועכשו המקום שוקק ביהדות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגזקה בקרוב מאד לראות בנחמת ציון וירושלים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני בקשתי אתכם שלא להכניס את האח, אני לא רוצה שהקהלה שלנו תהיה ערי מקלט של אנסים וכו', רוצחים וכו', אלכוהוליסטים וכו', ולוקחי סמים וכו', אני עמדת על זה חזק, ואתם לא שמעתם בקולי, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להוציא אותו מיבנאל, זכרו היטב שיבנאל הוא לא מהערי מקלט, ואני לא אתן שיהיה לנו פה אספסוף של אלו שהמשטרה מוציאה אותם במאסר בית על תנאי.

הקדוש-ברוך-הוא, שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליחו בחייכם ושלא יחסר לכם שום דבר,

ותהיו המשפחה הכי מאשרת בזה העולם.

העקר תלוי בזה שתראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לציום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם - לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצור היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה - כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואז תזכו לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב לי שאתה מתערב בדבר, שלא שיף אליך, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו י"ז): "מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו", כמו שאחד מחזיק באזנו של כלב, בודאי יקבל נשיכה ממנו, כמו כן מי שמתערב בדבר, שלא שיף אליו, הוא ינזק.

לגבי מה אני כותב לך את זה? שהכאבת מאד מאד לגברת ... תחיה,

הַעֲלִילוּ עָלֶיהָ עֲלִילַת שׁוֹא וְכוּ', מִכְמָה גּוֹרְמִים וְכוּ', וְהִכָּאב וְהַפְצַע עֲדִין פְּתוּחַ וְכוּ', וְאַתָּה לּוֹקַח מֶלֶח וְזוֹרֵעַ עַל הַפְצַע הַפְּתוּחַ וְכוּ', מִי בִקֵּשׁ מִמֶּךָ לְדַבֵּר? מִי שָׁמַךְ לְאִישׁ? לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁפֵּךְ אֶת הַדָּם שְׁלָהּ? שְׁמַמִּילָא הִיא סוֹבְלַת סָבֵל נוֹרָא מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה - אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְדוֹכְרִים שְׁלֵא שִׁיךְ אֵלַיךְ אֶל תִּתְעַרֵּב, וַיֵּשׁ פִּתְגָם עִמָּמִי "מִי שִׁישׁ לוֹ חֲמָאָה עַל הָרֹאשׁ - שְׁלֵא יִלְךְ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ", וְכֵן "מִי שֶׁבְבִית שֶׁל זְכוּכִית - שְׁלֵא יִזְרַק אֲבָנִים".

הַעֲקֹר תִּכְנִים בְּעִצְמָךְ אֶת הָעֵבוּדָה הַקְדוּשָׁה שְׁלִקְחָתָּ עַל עִצְמָךְ לְהַחְזִיר אֶת הַבְּחוּרִים הַנוֹשְׂרִים אֶל הַקְדוּשָׁה, זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הָעֵבוּדָה שְׁלָךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אִיךְ שֶׁהִילָדִים שְׁלָךְ הָיוּ נִרְאִים, וְאִיזָה נְסִים וְנִפְלְאוֹת עָשָׂה אַתָּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַעַלָּה מִדֶּרֶךְ הַטָּבַע, וְלָכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִכָּאִיב אֶת אָף אֶחָד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְלָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד כָּאֵב לִי עַל הַסְּפוּר שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, וְכַתְּבֵתִי לוֹ מִכְתָּב מְאֹד מְאֹד חָרִיף לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וַיִּדְעוּ וְכוּ', שְׁלֵא יִתְעַרְבוּ בְּעִסַּק שֶׁל אַחֲרִים, וְכַמוֹכֵן שְׁזָה הַכֵּל הוֹצֵאתָ לְעוֹ וְכוּ'.

רְאֵי לְהַתְחִזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת, בְּיָתֶר עוֹז, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁלוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאָסוּר לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֶתָּה לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׂאֵת מַחְזֵקַת וּמַעוֹדְדַת וּמְשַׁמַּחַת אֶת הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, וּכְכֹר דְּבַרְתִּי אֶתְךָ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים כִּי הִיָּה כְּדָאִי וְכְדָאִי לְעֵבֵר עַל הַכֵּל, כְּדִי לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד נְשִׁים אַחֲרוֹת

וכו', כי היום הפתוי מאד מאד חזק, והיצר הרע עובד שעות נוספות, ובפרט נשים צעירות וכו' וכו', ומכל שכן וכל שכן מאז שיש כלי הארורה הנקראת "אינטרנט", שעל ידיה יכולים להתכתב בפייסבוק, שזה גורם כל הצרות, ומה גם שיכולים לראות שמה את כל הזהמות והטמאות והלכלוך שבעולם וכו' וכו', ולכן תמשיכי לדבר עם הנשים הצעירות ועם הבוגרות של הבית ספר שלנו, ותהיי חזקה מאד מאד, ולא להשבר משום דבר, ואף שזה כואב מאד מאד, תאמיני לי ששהיית לא קלים לאף אחד, ואשרי מי שבורח תמיד רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז יהיה שמור מכל רע.

נא ונא אל תקחי אל הלב שום דבר אף שזה כואב מאד מאד, עם כל זאת גדול אדונינו ורב להושיע, וכמו שראית כבר הרבה ישועות בחייה, עוד תראי נסים ונפלאות, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין לעשות נתוח על שקד וכו', היום זה מהנתוחים הכי קלים, רק צריכים לקחת רופא ממחה בתחום הזה, והקדוש-ברוך-הוא ישלח להתינוק רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותרוו רב נחת דקדושה ממנו.

העקר חזקו ואמצו מאד על גדל הזכות שיש לכם, שאתם עוזרים לי בענין הבית התבשיל - "אהל אברהם" לארוחת בקר, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי שלמות הצדקה הוא לתת אכל לרעבים ולהשקות צמאים, ולכן אל תבלבלו את עצמכם מאף אחד, אלא תמשיכו בעבודה הקדושה

הזו, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך שאתה מחזיק "כולל חצות", ואני רואה בכל לילה איך שאתם מתאספים כמה אברכים וביחד ואומרים תקון חצות, וכן לומדים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתוכל להמשיך את זה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהִשְׁטַח עָדִין לֹא שְׁלִי, כִּי עָדִין לֹא נִגְמְרָה הַקְּנִיָּה, וּבִדְאִי אִם הִשְׁטַח הִיָּה שְׁלִי הִיִּיתִי שָׁמַח לְהֵבִיא אֶת כָּל הַלוֹנָה פְּאָרֵק לְפָה וְכוּ', וְעוֹד נִעְשֶׂה אֶת זֶה בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

אֵין עוֹד תְּקוּן יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֶכֶן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְפִיץ עֲכָשׁוֹ אֶת "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב", כִּי כָּלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ - אִם אֶחָד שׁוֹאֵל שְׁאֵלָה, לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד עֲשֵׂרֵת אֲלָפִים אֲנָשִׁים - יֵשׁ לָהֶם אֶת הַשְּׁאֵלָה הַזֹּאת, וְלֶכֶן בְּהַפְּצַת סֵפֶר אֶחָד, זֶה כְּמוֹ שֶׁהִפִּיצוּ לְעֲשֵׂרֵת אֲלָפִים אֲנָשִׁים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם כִּי מִי שֶׁמְדַפְּסִים סֵפֶר הוּא כְּמוֹ שְׁדוֹרֵשׁ לְעֲשֵׂרֵת אֲלָפִים אֲנָשִׁים.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל-כָּף חֲזוֹק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדַפְּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכוּ', כִּי אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלֶכֶן אֶתְּהַ מְכַרַּח לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') "מָה שֶׁבִּנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמֵחָה", וְלֶכֶן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקלט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

עדיף שתשאיר ביבנאל ותשב בפנה שלך בישיבת "דמשק אליעזר", ותתמיד בלמוד משניות, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה שנדבק בכני אדם על ידי עוונותיהם המרבים, ואם תתמיד תוכל לגמר אפלו ששה סדרי משנה בכל שבוע, כי אם לומדים כל יום משעתיים או שלש רק משניות, זוכים לסיים כל שבוע את ששה סדרי משנה, שאין למעלה מזה, וזה יבנה אותך לגמרי, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמוד משניות - אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, משנה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע.

והרגל את עצמך לדבר הרבה עם הקדוש-ברוך-הוא, כי רבנו ז"ל הפליג מאד במעלת ה"התבודדות", וכך אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיזים, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה

טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך.

ואם תתנהג ככה תראה שתוכל לעשות שדוך טוב כשתגיע בגיל שבע עשרה, רק תשמר על עצמך, ולא להמשיך אחר חברים רעים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה יכול לעשות בדיקה ולא לפחד משום דבר, כי גם לי הפחידו מאד מאד ושלחו אותי לעשות בדיקות גם כן על דבר זה וכו' וכו', ואני תמיד מצפה לישועת השם, כי הוא בעזרי תמיד.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובכפשיטות גמור, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מדרו כל-כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: "איי, איי פראסטיק". גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים

ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם, עבודת השם יתברך, בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הרגל את עצמך לגרס הרבה פרקים משניות בכל יום אפלו בלא הבנה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחיית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע שאתה חוזר לאיתנה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיה בריא ושלם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

רציתי מאד לבקש אותך שתודיע גם לשאר המו"צים, שעכשו בתשעה באב צריכים להקל על נשים הרות וכו', כי הדורות נחלשו מאד, ולכן אם מרגישות לא טוב וכו', שיתחילו קדם לשתות תה או קפה וכו', וזה ירגיע

אותן, ואם בכל זאת מרגישות לא טוב, אז הן יכולות לאכל, כי אסור להחמיר על נשים שהן בהריון, יעזור הקדוש-ברוך-הוא שנוזקה כבר להגאלה שלמה. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה עוזר בבית התבשיל - "אהל אברהם", לתן ארוחת בקר לאנשי שלומנו, שזה חסד מאד גדול, כי הצדקה הכי גדולה זה לתת לאכל לרעבים ולהשקות צמאים.

העקר תשמר לא להכניס בקצור עם האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר, כי הוא פשוט מוסר את נפשו, ולכן תראה להיות מתאם אתו כדי שלא יהיה, חס ושלום, שום מחלקת וסכסוכים.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לה שנדבת עבור הדפסת "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", כי כלל זה תקח בידיך: אם אחד שואל שאלה, לכל הפחות עוד עשרת אלפים אנשים - יש להם את השאלה הזו, ולכן בהפצת ספר אחד, זה כמו שהפיצו לעשרת אלפים אנשים, כמו שכתב הרמב"ם כי מי שמדפיס ספר הוא כמו שדורש לעשרת אלפים אנשים.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

הַעֲקֹר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטֻלָן'! אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקמג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֶאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאִסוּר גְּנֵבָה זֶה חֲמוּר מְאֹד מְאֹד מְאֹד, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה "קוֹמְבִינוּת" עַל הַחֹשְׁבוֹן שֶׁל אַחֲרִים, וּבֵינָן כֶּף הוּא גּוֹנֵב כֶּסֶף, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁלִבְסוּף הוּא יִשְׁלַם כֶּפֶל וְכֶפֶל כֶּפְלִים, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (חֲגִיגָה י"א): גִּזְל וְעֲרִיּוֹת נִפְשׁוּ מִחֲמִדְתָּן וּמִתְאַוָּה לָהֶן, וַיֵּשׁ לֹאמַר שְׂזָה תְּלוי בְּזֶה, מִי שֶׁכָּל הָרָאשׁ שֶׁלוֹ מְנַח בְּעֲרִיּוֹת - בְּנֵאוּף, שְׁקוּץ, תַּעוּב וְזֵהוּם, הוּא כְּבָר מִתִּיר לְעַצְמוֹ לְגַנֵּב וּלְגֹזֵל וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לָגַע בְּכֶסֶף שֶׁל הַזּוֹלָת, וּרְבִנּוּ וְז'ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה ט). נוֹתֵן עֵינָיו בְּמָה שְׂאִינוּ שֶׁלוֹ, מָה שְׁמִבְּקֶשׁ אֵין נוֹתֵנִן לוֹ, וּמָה שְׁבִידוֹ נוֹטְלִים מִיָּדוֹ, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי, תַּעֲזֹב אֶת הָעֵסֶק הַזֶּה לְעֶשֶׂק בְּנֵי אָדָם, אֶפְלוּ שְׂאִתָּהּ נוֹתֵן מְזֵה צְדָקָה, כִּי עַל זֶה נֶאֱמַר (ישעיה ס"א ח') "כִּי אֲנִי הַיְוָי"ה אֶהֱב מִשְׁפָּט שְׂנֵא גִזְל בְּעוֹלָה", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא צו) אִם בְּקִשְׁתָּ לְהַקְרִיב קָרְבָן - לֹא תִגְזַל לְאָדָם כְּלוּם, לְמָה, "כִּי אֲנִי הַיְוָי"ה אֶהֱב מִשְׁפָּט שְׂנֵא גִזְל בְּעוֹלָה", וְאִמְתִּי אֶתָּה מַעֲלָה עוֹלָה וְאֲנִי מְקַבְּלָהּ? כְּשִׁתְּנָקָה

כפֿיך מן גזל, הרי שלך לפניך שאסור לגזל ולגנב ולתת אחר כך מזה צדקה, כי הקדוש-ברוך-הוא שונא קרבנות, שנקנה בכסף גזלה.

אצל הקדוש-ברוך-הוא יותר חמור גזלה וגנבה מנאוף, כמאמרם ז"ל: (סנהדרין ק"ח.) בוא וראה כמה גדול כחה של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל, שנאמר (בראשית ו' י"ג) "כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ"; ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות גנבה וגזלה, סימן א') מי שנפתה לבו לגזל וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה; ובאמת למה אין תקנה להסירו מדרכו הרעה? כי תכף ומיד כשאדם מתיר לעצמו גנבה וגזלה, הוא כופר בעקר, כמאמרם ז"ל: (בבא קמא, ע"ט:) שאלו תלמידיו את רבן יוחנן בן זכאי מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מגזלן, אמר להן: זה השוה כבוד עבד לכבוד קונו, וזה לא השוה כבוד עבד לכבוד קונו, כביכול, עשה עין של מטה כאלו אינה שומעת; היינו בשעה שהולך לגנב הוא חושב שהקדוש-ברוך-הוא לא מסתפל, נמצא שאז כופר בעקר, כי אם היה מאמין שהוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא, והוא צופה ומביט על כל בריה, אזי לא היה גונב, כי היה מפחד ממנו יתברך שהוא מסתפל עליו.

ולכן, לדעתי, תעזב את העסק הזה, שזה מצוה הבאה על ידי עברה, תחפש לעצמך פרנסה יותר קלה וכשרה.

המאחל לך תשובה שלמה

גתתקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

על זה שאתה שואל האם מתר לך למסר אותו למשטרה, אני מכרח

להגיד לך לא רק שמתר לך, אלא זה מצוה גדולה להכניס אותו בבית סהר, ולא סתם להכניס אותו, אלא זה קדם כל לטרס אותו - ואחר כך שינמק בכלא עד יום פגירתו, כי אלו המשתתפים והמתעבים, שיכולים לאמלל בחורים צעירים, לא שוים להסתובב חפשי ברחוב, כי הם מסכנים מאד יותר מרוצחי נפשות, ולכן מי שיכול למסר אותם יותר מהר למשטרה, תבוא עליו ברכה, אנשים חולי נפש, רוצחי נפשות - הם מסכנים מאד מאד שלא יתפסו עוד קרבנות כמו שתפסו אותך.

בענייך וכו', קשה מאד לתת עצה, עם כל זאת הייתי מפנה אותך שתלך אל יעוץ של רופא שמתמצא בדברים כאלו וכו', כי החרדה והטראומה וכו' וכו', שעובר על זה שנצלו אותו מינית, אין לתאר ואין לשער כלל, ונשארו בו צלקת עמקה וכו', ויש היום הרבה רופאים וממחים, שמתמצאים בזה להציל נער, שעברו התעללות מינית וכו' וכו'.

על פי ההקדמות של רבנו ז"ל, עלי לומר לך יסוד היסודות שתוציא ממך את רגשי האשמה, אתה צריך לדעת שאתה לא אשם, אלא איזה מנגל רוצח בצע בך מעשים מגנים וכו', והוא יבוא על ענשו, אבל לך אין שום חלק בזה וכו', ולכן תוציא את רגשי האשמה ממך, ובודאי אתה בכלל "נרדף", שהקדוש-ברוך-הוא תמיד עומד על צד הנרדפים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (ויקרא רבה, פרשה כ"ז, סימן ה') לעולם הקדוש-ברוך-הוא תובע דמן של נרדפין מן הרודפין; ולכן הדבר הראשון והעקרי - שלא יהיה בך שום רגשי אשמה כי אתה לא חייב בדבר זה, והרשע הזה שבצע בך מעשים מגנים יבוא על ענשו מקדם או אחר כך, בלי שום ספק.

אתה תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל "התבודדות", וזה יבנה אותך נפשית ופיזית וכו', כי מרב שברון לב ודפאון, שנכנס בך, שאתה מרגיש רגשי אשמה וכו' וכו', אם תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, תצא מעצמך וכו', ועל ידי זה תשתחרר מהלחץ התמידי שאתה נמצא בה וכו', וכן תצא מהבדידות שמאז אתה מתחבא בחדרים וחדרים ולא רוצה לצאת מהבית ולדבר עם שום בן אדם וכו', כי בזה שאתה תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא,

לכסוף תרגיש אדם אחר לגמרי, ותבין שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יתברך לא יעזב אותך, כי הוא אוהב אותך ורוצה את הטוב שלך, וכך תרגיש תקשורת רוחני עמו יתברך, וזה יבנה אותך עד שלא תצטרך כבר עזרה משום בריה שבעולם, ואדרבה, אתה תוכל לעזור לנפגעים אחרים, וכן בזה שתרגיל את עצמך לדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, על ידי זה תבנה את מהותך וישותך וכו' וכו', וכבר לא תצטרך להתחבאות בחדר, כי התפלה שיחה בינו לבין קונו, בונה את האדם נפשית ופיזית, עד שלא צריך טובות מאף אדם, כי יש לו את הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שהוא צריך וכל מה שעובר עליו יש לו כתבת למי לפנות, ולכן תהיה חזק בזה, ואף שבהתחלה ידמה לך שאף אחד לא שומע אותך וכו' וכו', עם כל זאת תהיה חזק בזה, כי סוף כל סוף ירד ממך כל המסכים מבינך לבין הקדוש-ברוך-הוא, ותרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת השיחה בינו לבין קונו, והרבה לדבר אתנו שזה העצה היחידה שאדם יכול לצאת מכל המרירות והדפאון והכאב שנצטברו אצלו יהיה ממה שיהיה וכו' וכו', ולכן תתחזק ביתר שאת, ביתר עז בעבודה הקדושה הזו, וכן תבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיה שש ושמח וחינף על הפנים שלך, והעקר שתצא מעצמך ולא תפחד משום בריה שבעולם, וזה יתן לך חזק לב, שזה מאד מאד נחוץ לכל אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר זן, חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו, שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פ"ד) איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות, ולכן זה יכולים לזכות רק על ידי שמרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובכשיטות גמור, שזה בונה את הגבורה בלב, עד שיש לו עזות ועקשנות דקדושה שאינו מפחד מאף אדם.

הרגל את עצמך לגרס הרבה משניות, היינו שתקנה משניות עם אותיות גדולות ועם נקודות, ותתחיל ממסכת ברכות, וכך תגרס פ"ק אחר פ"ק,

מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא אֶפְלוּ בְּלֵא הַבְּנָה, רַק לְגִרְס פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסִים אֶת שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, תַּתְּחִיל עוֹד פְּעַם, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזֵה מְטֵהר אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, כִּי מִשְׁנִיָּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן (תְּהִלִּים ל') "הִ' עֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל נִפְשִׁי", רֵאשִׁי תְבוֹת מִ'שְׁנִיָּה, כִּי עַל יְדֵי שְׁגוֹרֵס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, עַל יְדֵי זֶה מְטֵהר אֶת נַפְשׁוֹ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה וְזֶהֱמָא שְׁנַדְבַּק בּוֹ, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֶתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מְדֻרַשׁ תְּלַפִּיּוֹת) שְׁאֲשֵׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהַרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי מִי שְׁיִגְרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נְצַחִית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְתַקִּים אֶת כָּל זֶה, וְתִרְאֶה שֶׁלֹּא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁתִּשְׁכַּח לְגַמְרֵי מַמָּה שְׁעָבַר עָלַיָּךְ, וְתַתְּחִיל חַיִּים חֲדָשִׁים, וְתוֹכַל לְהַתְּחַתֵּן וְלִכְנֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל בְּגִאּוּהַ וּבְגִאּוּן, וְלֹא תִצְטָרֵךְ יוֹתֵר לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף אַחַד, וְכִמוֹבָן, שֶׁלֹּא כְּדַאי לָךְ לְדַבֵּר מִזֶּה עִם אֶף אַחַד, שֶׁסֶּתֶם יוֹצִיא לְעַז עָלַיָּךְ וְכוּ', רַק אִם תִּלְךָ אֶל יוֹעֵץ בְּעֵנִינִים אֵלּוּ.

חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִצֵּא מִזֶּה, וְתַתְּחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים חֲדָשִׁים וּמְאֲשָׁרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁיִּכּוֹל לְעֹזֵר לְאָדָם כְּמוֹ מִצּוֹת צְדָקָה, שְׁזֵה פּוֹתַח אֶת כָּל הַפְּתָחִים, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ו): "פְּתַח תִּפְתַּח", שְׁעַל יְדֵי צְדָקָה נִפְתַּח בְּכָל פְּעַם פְּתַח חֲדָשׁ, וְכִכֵּל

שְׁמֵרְבִים בְּצִדְקָה נִפְתַּח נִפְתַּח וּמִתְרַחֶבֶת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הַצִּדְקָה מוֹעֵלֶת תְּמִיד, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁירְבָה בְּצִדְקָה, כִּי רַק בְּזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לְהִגָּאֵל, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: (ישעיה א' כ"ז) "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וּשְׁבִיָּה בְּצִדְקָה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדַרְשׁ זוֹטָא, שִׁיר הַשִּׁירִים א') הַדּוֹרוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִדְקָה, שֶׁכֵּן הוּא אוֹמֵר (משלי כ"ג) "צִדְקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לַהוֹי"ה מִזְבַּח", כֵּן הַנּוֹתֵן צִדְקָה - אֶפְלוּ הֵיטֵה בִּידוֹ עֲבָרָה וְנִחַתָּם דִּינוֹ לְהֶאָבֵד וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרָעָנוֹת לִילֵךְ וְיִפְרַע מִמֶּנּוּ אֵינוֹ יָכוֹל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר לוֹ (משלי י"ב) "צִדְקָה תִצְלֵל מִמּוֹת", וְיָכוֹל לִהְיוֹת מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם שְׁנֹאֲמַר: (תהלים פ"ט ט"ו) "חֶסֶד וָאֱמֶת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ" וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר לְמַלְאָךְ שֶׁל פְּרָעָנוֹת: אַל תִּגַּע בּוֹ, מְצַאֲתִי לוֹ זָכוֹת לְמַחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צִדְקָה, חֶלֶק ב', סִימָן י"ד) יֵשׁ תְּפִלוֹת שְׂאִינָם נִתְקַבְּלִים לְמַעַלְהָ אֲלֵא עַד שְׁנוֹתָנִים כָּל-כֶּךָ מַעוֹת לְצִדְקָה כְּפִי מִסְפֵּר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה הַשֵּׁיף לְזֶה הַדְּבָר, לְמִשְׁלַל כְּשִׁמְתַּפְּלֵל אֵלָיו הַתְּבוֹת "תֵּן לִי בְּנִים", צְרִיךְ לִתֵּן צִדְקָה כְּמִסְפֵּר אוֹתִיּוֹת "תֵּן לִי בְּנִים"; וְכֵן הוּא לְכָל דְּבַר מָה, שְׂאִדָּם צְרִיךְ, שִׁיתֵּן צִדְקָה כְּפִי מִסְפֵּר הַדְּבָר שֶׁצְרִיךְ.

בְּיִדְאֵי אִם תִּכְנִים אֶת הַצִּדְקָה בְּקַפְת "קֶרֶן הַצִּדִּיק", יוֹעִיל לָךְ מְאֹד כְּמוֹ פְּדִיוֹן, כִּי הַצִּדְקָה הַזֶּה הוֹלֶכֶת הֵן לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - "אֶהֱל אַבְרָהָם", אֲשֶׁר זֶה הַצִּדְקָה הַכִּי גְדוּלָה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל לְרַעֲבִים וּלְשִׁתּוֹת לְצַמְאִים, וּבְזֶה לֹא יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת אֵף אַחַד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּבָא בְתָרָא ט) "אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת", הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבָּאָמַת רַעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכְן אֵין צִדְקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֶּתֶת לְרַעֲבִים וְצַמְאִים, וְכֵן זֶה עוֹזֵר לְמַקְנְאוֹת טְהוֹרָה שְׁלֵנוּ, הֵן לְגִבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים מֵאֵף מְקוֹם אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, וְהַכֵּל בָּא מֵהַתְרוּמוֹת שְׂאֲנָשִׁים תּוֹרְמִים, וְכֵן לְהַחֲזִיק הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וְהַכּוּלָלִים שְׁלֵנוּ, שְׁגָם כֵּן לֹא מְקַבְּלִים שׁוֹם עֲזָרָה מֵאֵף אַחַד, רַק מֵהַקְּפוֹת צִדְקָה, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁשִּׁיג קַפְת צִדְקָה "קֶרֶן הַצִּדִּיק", וְעַל יְדֵי זֶה יוֹעִיל לוֹ כְּמוֹ פְּדִיוֹן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם עלי לברך אותך על אמץ לבך שאת אשה כשרה, שמחזקת ומעודדת את בעלה בעת המצוקה שעובר עלי, אשריך ואשרי חלקך, וירבוי נשים כמותך, שמחזקות ומאמצות את בעליהן, שזה דבר גדול מאד מאד, כי אשה שהיא מחזקת ומעודדת ומשמחת את בעלה, שכרה גדול בשמים, כי היא היא נקראת "אשת חיל", אשה כשרה העושה רצון בעלה, כי הבעל עובד מאד מאד קשה, ומנסה להביא פרנסה בבית וכו', וסובל עלבונות, בזיונות, שפיכות דמים במקום עבודתו וכו', ולא בכל פעם הוא מצליח וכו', אזי על פי רב אשה, כשאין לה מה שהיא צריכה וכו', היא מתפרצת על בעלה, כמאמרם ז"ל (תמורה טז.) אשה - כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת, איני יודע מה היא צועקת? הרי בעלה משתדל במסירות נפש להביא פרנסה, ובמקום לעזור לו להקל ממנו את העל ולדבר אתו מלים יפות ולחזק ולעודד ולשמח אותו וכו', עוד זאת האשה יורדת לחייו, מה זה צריך להיות? ותהלה לאל, את אשה כשרה, אשת חיל אמתית, שמחזקת ומעודדת את בעלה, ואת מצטרפת לצערו הקשה, אשריך ואשרי חלקך וירבה נשים כמותך בעם ישראל, וממך ילמדו כל הנשים.

עכשו בענין פרנסה, אני מכרח להגיד לך שהכל תלוי רק במדת השמחה שיש באדם, אם אדם תמיד שש ושמח על ידי זה מצליח בגשמיות וברוחניות ובכל הענינים, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות שמחה, חלק

ב', סימן א') מי שהוא שֶׁמַח תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְכֶם רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִם שָׂהָה בָּא כָּל-כֶּךָ קָשָׁה כִּי מֵר לָכֶם מְאֹד עַל הַמְּצַב הַעֲגוּם שֶׁלָּכֶם, עִם כָּל זֹאת עֲלִיכֶם לְהִכְרִיחַ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תהלים קמ"ה) "פֹּתַח אֶת יְדֶיךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דברים ט"ז ט"ו) וְהֵייתָ אִךְ שִׂמְחָה, וְלִכֵּן הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן - אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת עַצְמְכֶם, וְאִם שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָכֶם וְמוֹר לָכֶם הַחַיִּים מִמּוֹת שְׂאֵתֶם עוֹבְרִים נְסִיוֹנוֹת כָּל-כֶּךָ קָשִׁים וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְבוֹאוּ לְשׁוּם דָּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמְרוּ: 'בְּמַה יֵּשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אָנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת?' אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עֵקֶר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֵמִין הָאֱמֵתִי שְׂמֵאֵמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֵצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ג:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תָּמִיד שֶׂמַח, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרִנְסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּשַׂמְחוּ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם שְׁנִבְרַאתֶם יְהוּדִים וְשֵׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמִחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד וְתִרְאוּ עַל יְדֵי שִׂמְחָה יִתְרַחַב לָכֶם דַּעְתְּכֶם, וְהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתּוֹשֵׁעַ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הָעֶקֶר הוּא תְּפִלָּה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִזְמִין לָךְ אֶת בַּת זִוְגָה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת - שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ט') עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה יִכּוֹל לְשַׁנּוֹת זִוּוּגוֹ הַנִּכְרָז בְּשָׂמִים, עַד כְּדֵי כִּף גְּדֻלָּה מַעֲלֵת הַתְּפִלָּה, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (שָׁם, אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן כ"ח) עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה יִכּוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְּזָל; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (שָׁם, אוֹת חֲתוּן, סִימָן א') מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצֵּא אֶת זִוּוּגוֹ, יֹאמֶר בְּכוּנָה שִׁירַת הַיָּם; וְלִכֵּן אֵל תִּתְיָאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, רַק תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיִמְצֵיא לָךְ אֶת בַּת זִוְגָה, וְתִהְיֶה רְגִיל בַּתְּפִלָּה זוֹ כָּל יוֹם:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְזַכְּנִי לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוּגִי, וְאֶתָּה בְּעֲצֻמְךָ יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי מוֹכֵן כְּבָר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֲךָ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְיִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאַת זִוּוּגִי, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתָּה גְּלִית עַל יְדֵי חֲכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגִלִּית לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְּחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיֶיבְנָא לִיהַּ בַּת זִוּוּגִיהּ, וְהִנְנִי שֹׁב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בַּת זִוּגִי, וְאֶזְכָּה לְהִקְיָם בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

מָה אָמַר לָךְ? חֲכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) "נִנְחִית דְּרַגָּא נְסִיב אֶתְתָּא", אֶתָּה צָרִיךְ לְרַדֵּת מְדַרְגָּה, וְאֶז תִּמְצָא אֶת הַזִּוּוּג שֶׁלָּךְ, כִּי בְּדַרְךָ כָּלָל בְּחֹזֵר הוּא גְּאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מִתְיָאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זוֹ אוֹ אֶת זוֹ וְכוּ', "אֲנִי הִכִּי חֲכָם וְהִכִּי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זוֹ? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָם וְהִכִּי יָפֵה וְהִכִּי מִשְׁפִּיל וְכוּ', אֶקַּח אֶת זוֹ?" וְהוּא מִסְתּוֹבֵב וּמְחַפֵּשׂ אֶת הַבַּת זִוּג שֶׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בּוֹ

כָּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה הוּא? וְהוּא רוֹצֵה שְׂיִבּוֹא אֵלָיו זְוִיג מִשָּׁהוּ, שְׁעָרִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֵּשׁ וְכוּ', וּמִסְתּוֹכֵב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בְּחִירַת לִבִּי, שְׁתִּבּוֹא אֵלַי עַל סוּס לִבְנֵי עַם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הִבְחֹר מִחֶכְהָ עַד שְׂיִוָּלַד זְוִיג כְּזֶה, וּבֵינֵן כֶּף הוּא לֹא קוֹלֵט שְׁהַזְמַן לֹא מִחֶכְהָ, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם "הַזְהַר מִן הַזְמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפֵס אֶת עַצְמוֹ רוֹאֵה שֶׁהוּא כֹּבֵר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה: (יְבָמוֹת סג.) "נַחֲתִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תֵּרַד מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיק מֵעַצְמְךָ כָּל-כֶּף גְּדוּל וְכוּ', וְאִז תִּמְצָא בְּקִלּוֹת בֵּת זְוִיג מִה שְׂיִתָּאִים לָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁתִּזְכֶּה לְמַצָּא בְּקִרְוֹב מְאֹד אֶת בֵּת זְוִיגְךָ, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְמָח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִשְׁדוּף כְּזֶה וְכוּ', כִּי אֶתָּה תִּכְנַס כְּכֹר בְּמִטָּה חוּלָה, וּמָה אֶתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה? וְלָכֵן לְדַעְתִּי, תַּעֲזֹב אֶת הַשְּׁדוּף הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָךְ בַּחוּרָה שְׁלָךְ לְפִי שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, וְלֹא עֲנִין שְׁלִי שְׁלָךְ, שְׁלָךְ שְׁלִי וְכוּ', מָה אֶתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה? אֶפְלוּ כְּשֶׁתַּחַתְנֶנּוּ לְבִסוּף תַּתְּפָּרְדוּ, כִּי הִיא תַּחֲזוֹר אֶל הַחֵבֶר הָרֵאשׁוֹן, וְלָכֵן לְמָה אֶתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה?

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר לָךְ אֶת דַּעְתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּת זְוִיגְךָ מִשְׁרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין הֵם עֵז לְיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ו) מִנֵּיִן שֶׁהַתְּפִלִּין עֵז הֵם לְיִשְׂרָאֵל? דְּכַתִּיב (דְּבָרִים כ"ח י') "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם הוֹי"ה נִקְרָא עָלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ", וְתַנְיָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר אֱלוֹ תְּפִלִּין שְׁבַרְאֵשׁ; וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן ל"ח) שֶׁהַתְּפִלִּין הֵם סוּד הַדְּבָקוֹת, שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשָׁבָתוֹ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנַן תְּרָאָה לְשׁוֹמֵר מְאֹד עַל הַמַּחְשָׁבָה שְׁלֵף, וְתַכְנִיִּס בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹאת תְּמִיד תִּלָּךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם, שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשָׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה, וְתִרְאָה שְׁבֻזָּכוֹת זֶה תְּזַכֶּה לְמִצְאָת אֶת בֵּית זִוְגָךְ הַשִּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתָּךְ מֵהַ שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְמַט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי וַיֵּאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

בּוֹדְאֵי מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְהַרְגִּיל אֶת הַיְלָדִים שִׁיעֲזָרוּ בְּבֵית, אֲבָל צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אוֹתָם בְּצוּרָה חֲכָמָה וְכוּ', אֲבָל לֹא לְהַכְרִיחַ אוֹתָם וְכוּ', כִּי כָּל דְּבָר שֶׁבָא בְּכַח וְכוּ', אֲזִי גוֹרֵם אֶת לְבַדְיוֹק הַהַפָּךְ שֶׁהַיְלָדִים מִתְמַרְדִּים וְכוּ', צְרִיכִים לְפַעַל אֲצֵל הַיְלָדִים בְּטוֹב וּלְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת גְּדֻלַּת הַתּוֹעֵלֶת שִׁישׁ מֵהֶם כְּשֶׁעוֹזְרִים בְּבֵית, וְכֵן הֵם מְרַגִּישִׁים בּוֹגְרִים, וּבְאֵמַת כֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת לְהַרְגִּיל אֶת הַיְלָדִים שִׁיעֲזָרוּ בְּבֵית, וְכֵן הֵם נַעֲשִׂים עֲצָמָאִים, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלֹא נוֹרָא אִם הַיְלָדִים יִתְנוּ יָד לְעֹזֵר לְהֵאמָר בְּהַמְטִיבָת וְכוּ', אֲבָל הַבְּעִיָּה שֶׁעַל

פי רב הנשים לא מענינות שהילדים יעזרו להן, הן עדין חושבות שהילדים קטנים וכו', ומזה בא התרשלות שהילדים לא עוזרים בבית, ובאמת צריכים להרגיל אותם מגיל קטנות לעזור בבית, ושיהיו בעלי דרך ארץ, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות בנים, סימן ס"ד) צריך ללמד דרך ארץ מנעוריו; וזה אחד מדרכי הדרך ארץ שיעזרו להגיש את האכל וכו', ולהוריד את הצלחות מהשלחן וכו', ובזה מרגילים את הילדים להיות בעלי אחריות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתתקנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ח' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לה על כל התפלות שאתה מתפלל עבור בריאותי, וכל המברך ומתפלל על הזולת, יתברך מפי אל עליון.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מצית את רבנו ז"ל, ומתמיד בלמוד תורה הקדושה, ואתה לומד על פי סדר דרך הלמוד שנתי לנו רבנו ז"ל, כמובא באריכות בדבריו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) שזה דרך ועצה קלה מאד מאד ללמד הרבה תורה, ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות וכו' וכו', ואשרי מי שמצית את רבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו התנא הקדוש (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד, ושומעים בכל יום אסונות שבחורים צעירים נפטרו מהעולם לא עלינו, וכן אברכים צעירים נפטרו מהעולם לא עלינו, ולכן כל מי שהוא חכם ומצית את רבנו ז"ל, אזי זוכה לעבר בימי חייו את כל התנ"ך, וכל ששה סדרי משנה, וכל הש"ס בבלי, ירושלמי, תוספתא, וזוהר לגמר את כל ספרי הפוסקים: רמב"ם, טור

ושלחן ערוך, וכל המדרשים בלם וכו' וכו', ואין לו ממה להתביש כשיוצא מזה העולם וכו' וכו', כי התורה תלויה אותו בחייו ולאחר מותו, ואוי להטפש הזה, שאומר שהוא מקרב אל רבנו ז"ל, אבל הוא לא מציית את רבנו ז"ל, אזי נשאר קרח מכאן וקרח מכאן, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן ש"כ) כל מי שייצית אותי ויקים כל מה שאני מצוה, בודאי יהיה צדיק גדול יהיה מה שיהיה, והעקר להשליך שכל עצמו לגמרי, רק אשר יאמר הוא וקים הכל כמאמרו, ומן הסתם מי שיכול ללמד ביותר מסגל ביותה, ואמר (חיי מוהר"ן, סימן שני"ד) על שתי כתות אנשים: יש לי רחמנות גדול עליהם, על אלו אנשים, שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי. כי אני יודע שיהיה עת בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם, שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה. אבל לא יועיל אז; עין שם, ולכן אפה צריך מאד מאד לשמח שאתה מקרב אל רבנו ז"ל, ומקים את דבריו שאתה לומד כפי סדר דרך הלמוד שלו, אשריך ואשרי חלקך.

עכשו בענין המחשב שמחבר אל האינטרנט, או שאר כלים מרעין בישין כמו איפון וכו', בלקברי וכו', שיכולים לראות בזה כל מיני זבל שבועולם, אני מכרח להגיד לך שהקללה הכי גדולה שיש לנו בדור הזה, הוא הפלים המתעבים האלו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאונה כעצימת העינים", ואמר "אין לך איבר באברי האדם, שיגרם לו מכשול כמו העינים", ולכן כל מי שיש לו את הפלי המתעב הזה וכו', וצופה ומביט בכל הזבל והלכלוך שיש בעולם, פשוט נעשה משגע, כמו שכתוב (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) שרב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות נאוף, ובפרט שעל ידי שמסתכל על השקוץ, תעוב וערום וכו' וכו', הוא מחמם את עצמו ובא לידי הוצאת זרע לבטלה, שזה החטא הכי מגנה והכי חמור שרק יש, כי כך אמרו

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (נִדְהָ י"ג.) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן - כָּל הַמוֹצֵיא שֶׁכַּבַּת זֶרַע לְבִטְלָה חֵיב מִיָּתֵה; וְאָמְרוּ: (שם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אָמִי אָמְרֵי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים שְׁנֵאמַר (ישעיה נ"ז ה') "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שִׁחֲטֵי הַיְלָדִים בְּנַחֲלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" - אֵל תִּקְרֵי "שׁוֹחֲטֵי" אֶלָּא "סוֹחֲטֵי"; כִּי מְכַל טַפָּה וְטַפָּה יְכוּלִים לְהוֹלֵד וְלֵד, וְכִשְׁפוּחַט אֶת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֲט אֶת יְלָדוֹ, וְהַעֲוֹן הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת הַמָּח וְהַדַּעַת, וּמְכַנֵּס אֶת הָאָדָם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִיאֹשׁ גָּדוֹל כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן לֹא בַחֲנָם שְׂאֵתָה כָּל-כֶּךָ מֵיֵאֵשׁ וְאֵתָה לֹא רוּצָה לַחֲיוֹת יוֹתֵר, וְנִמְאָס לָךְ הַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ לְהַסְתַּכֵּל בְּהַלְכָלוֹךְ וְהַזְכֵּל הַזֶּה, הוּא בָּא לְיַדֵּי הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה שֶׁהוּא בְּכָלֵל רוּצַח גָּמוּר, כִּי מְכַל טַפַּת זֶרַע יְכוּל לְהוֹלֵד וְלֵד, כְּשֶׁאָדָם מוֹצֵיא אֶת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה, עַל יַדֵּי זֶה הוּא הוֹרֵג אֶת הַיְלָד וְכוּ', וְאִם אֶחָד הוֹרֵג בֶּן אָדָם, הֲרֵי הוּא רוּצַח, וְאִם הוֹרֵג שְׁתֵּי בְנֵי אָדָם, הוּא רוּצַח שְׁבָרוּצְחִים וְכוּ', וְכֵן כְּכֹל שְׂאָדָם הוֹרֵג יוֹתֵר אֲנָשִׁים, הוּא אַרְכֵי רוּצַח, וּמְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁאָדָם הוֹרֵג אֶת בְּנוֹ אוֹ אֶת בִּתּוֹ, זֶה רוּצַח מְשַׁעַר וְכוּ', וְהֵנָּה מוּבָא בְּסִפְרֵים שְׂאִם יִסְתַּכְלוּ בְּטַפַּת זֶרַע, יִרְאוּ שֶׁמִּתְנַעֲנַע וְלֵד שְׁלֵם, רֵאשׁ גּוֹפָה, יָדִים וְרַגְלִים וְכוּ', וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם מוֹצֵיא זֶרַע לְבִטְלָה, הֲרֵי הוּא הוֹרֵג וְלֵד, וּמְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁמוֹצֵיא זֶרְעוֹ לְבִטְלָה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, הֲרֵי הוּא רוּצַח וְכוּ', וְלִכְן הַחֲמִירוֹ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים יוֹתֵר מִהַכֵּל, מְלַבֵּד שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם שִׁיְהִי תְּמִיד מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא, וְלִכְן שָׁלַח לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְדוֹר הַזֶּה, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת כָּל אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת וְהַפְּגוּמוֹת, וְלְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ, וְלִכְן עֲצָתָךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל יַדֵּי לְמוֹד סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנֵּס בְּאָדָם תַּקְוָה לַחֲיוֹת וְכוּ', וְנוֹתֵן עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ שַׁעוֹר בְּסִפֵּר הַנִּפְלָא "קַדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל" הַמְדַבֵּר מִהַחֲטָא הַזֶּה, וְעֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה, וְכֵן סִפֵּר "אוֹצֵר הַקְדוּשָׁה" שֶׁגַּם בֶּן מְלֵא עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, כִּי מִי שֶׁנִּפְּל בַּחֲטָא הַזֶּה, קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי זֶה מְטַמֵּם לוֹ אֶת כָּל הַשְּׁכָל וְהַדַּעַת, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֲמִלָּל לְגַמְרֵי, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ לְקַבֵּל עַל עַצְמְךָ קַבְלָה חֲזָקָה שֶׁזֶהוּ זֶה, אֵתָה לֹא חוֹטֵא יוֹתֵר בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, שְׂאֵתָה הוֹרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְּךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי

מוֹבָא (שְׁלַחַן עֲרוּךְ, אֲבֵן הָעֶזְרָה, סִימָן כ"ג) אֲסוּר לְהוֹצִיא שְׂכָבֶת זֶרַע לְבִטְלָה, וְעוֹוֹן זֶה חָמוּר מִכָּל עֲבֻרוֹת שְׂבִיתוֹרָה וְכוּ', אֵלּוּ שְׂמֵנָאֲפִים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שְׂכָבֶת זֶרַע, לֹא דִי לְהֵם שְׂאֵסוּר גְּדוּל הוּא, אֲלֵא שְׁהַעוֹשָׂה זֶה בְּנִדְוִי הוּא יוֹשֵׁב, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּה א' ט"ו) "יְדִיכֶם דְּמֵימִים מְלֵאוּ", וּכְאֵלּוּ הֵרַג הַנֶּפֶשׁ; וְלִכֵּן אֲתָהּ צָרִיף לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִּיךָ, וּלְהַפְסִיק עִם הַזֶּבֶל וְהַזֶּהֱמָא הַזֶּה, שְׁהוֹרֵס לָךְ אֶת הַחַיִּים שְׁלָךְ.

אֲשֶׁרִיף וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָךְ שְׁזֹרְקָת אֶת הַכְּלִי הַמֵּתַעֵב הַזֶּה, וְכָךְ לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם נִסְיוֹנוֹת יוֹתֵר.

כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱרָר הַיּוֹם מִכְרָחִים לְחַתֵּן אוֹתָם מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, כִּי רַק זֶה הַפְּתוּרֹן לְחַתֵּן אֶת הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּמוֹת סב:) הַמְדַרְיָךְ בְּנִי וּבְנוֹתָיו בְּדַרְךָ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׁיאֵן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלִיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אֵיוב ה') "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ"; וְרַק זֶה הַפְּתוּרֹן - לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצְלוּ מִחַטָּא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, וּבְכָלֵל לֹא יִרְצוּ כְּבָר לְהַחְזִיק אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה בְּכִיסוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוְגָךְ בְּקְרוֹב מְאֹד, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְנָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִהְיֶה, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָא וְאֶתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְלֹא רָצָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן שְׁיָבוֹא אֵלָיו רוּק, וְתַכְּף וּמִיד אָמַר לוֹ לְלַכֵּת לְהִתְחַתֵּן, כִּי אֵי אִפְּשֶׁר לְהַשִּׁיג אֶת הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, רַק כְּשֶׁנְּשׂוֹאִים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים:

(קדושין כ"ט): מִשְׁתַּבַּח לִיה רַב חֶסֶדָא לְרַב הוֹנָא בְּדַרְבַּי הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוֹל הוּא, אָמַר לִיה לְכַשְׁיבּוּא לְבִיתְךָ הִבִּיאָהוּ לְיָדִי, כִּי אָתָּא חַזְיִיה דְלֹא פָּרִיס סוּדְרָא, אָמַר לִיה מַאי טַעְמָא לֹא פָּרִיס מִרְ סוּדְרָא? אָמַר לִיה דְלֹא נְסִיבְנָא אַהֲדִינְהוּ לְאַפִּיה מִינִיה, אָמַר לוֹ חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְנִסְבַּת, רַב הוֹנָא לְטַעְמִיה דְאָמַר בֵּין עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשָּׂא אִשָּׁה - כָּל יָמָיו בְּעֵבְרָה, בְּעֵבְרָה סִלְקָא דַּעְתָּךְ, אֲלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהַרְהוּר עֵבְרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם מִתִּי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּינּוּן שֶׁהֵגִיעַ עֶשְׂרִים וְלֹא נִשָּׂא אוֹמֵר: תַּפַּח עֲצֻמוֹתָיו...

הַרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שֶׁצְרִיכִים לְהוֹדְרוֹ וְלְהִתְחַתֵּן, כִּי רַב הַמְּנוּנָא בָּא אֶל רַב הוֹנָא וְרָאָה שֶׁעֲדִין לֹא הִתְחַתֵּן, אָמַר לוֹ: אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְרֵאוֹת אֶת הַפְּנִים שֶׁלְךָ עַד שֶׁתְּחַתֵּן, וְעַקֵּר הַתְּכָלִית לְהִתְחַתֵּן הוּא כְּדֵי לְהַנְצִל מִחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת, וְכֵן לְהוֹלִיד יְלָדִים, וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן יֵשׁ עָלָיו מַחְיבוֹת לְחִיּוֹת בְּיַחַד עִם אִשְׁתּוֹ, וּבְעֵת שֶׁהִיא טְהוֹרָה הוּא מְחַיֵּב לְחִיּוֹת אִתָּהּ, וְזֶה מְצוּה גְּדוֹלָה שֶׁל (שְׁמוֹת כ"א י') "וְעֲנַתָּה לֹא יִגְרַע", וּמֵה גַם שֶׁהִיא מְצַלֵּת אוֹתוֹ מִהַחֻטָּא, וּבַפֶּרֶט בְּדוֹר הַפְּרוּץ הַזֶּה שֶׁהַכֹּל הֶפְקֵר וְכוּ', וְהִרְחוּבוֹת מִתְעַבִּים בְּשִׁקּוּץ, עָרוֹם וְזוּהוּם וְכוּ', וַיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אֶת הַנְּסִיווֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה אִשְׁתּוֹ מְצַלֵּת אוֹתוֹ מִהַחֻטָּא, וְלָכֵן זֶה מְצוּה גְּדוֹלָה לְחִיּוֹת בְּיַחַד עִם אִשְׁתּוֹ, וְלֹא לְחִיּוֹת פְּרוּשׁ וְכוּ', שֶׁזֶה יָבִיא אוֹתוֹ אַחַר כֵּךְ לְעֵבְרוֹת חַמּוּרִים, וּכְשֶׁהִיא אֵינָה טְהוֹרָה, אֲזִי בּוֹדָאִי אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְלָכֵן דַּעַת רַבְּנֵי ז"ל הוּא לְחִיּוֹת שְׁמוֹר מִן הַחֻטָּא, וְכֵן לְחִיּוֹת עִם אִשְׁתּוֹ בְּעֵת שֶׁהִיא טְהוֹרָה אֶפְלוּ כָּל יוֹם, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן נ"א) אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁכִּנְגַד הַתְּאוּוֹת הַמְטְרִידִים אֶת הָאָדָם וְכוּ', בְּאֵמַת אֵין נִמְצֵא שׁוּם תְּאוּה כָּלָל. כִּי אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה הוּא הַכְּרַח לְקִיּוּם הַגּוּף, וְגַם בְּנִים מְכֻרְחִים לְהוֹלִיד, וְכָל זֶה הָאָדָם מְכַרַח, וְאִם כֵּן אֵין שׁוּם תְּאוּה כָּלָל, רַק שֶׁצְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בָּהֶם בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה. וְהַשְׁכָּל שֶׁל הָאָדָם יְכוּל לְעַמֵּד כִּנְגַד כָּל הַתְּאוּוֹת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵהֵב חֻכְמָתָא לְחַכִּימִין, כִּי יֵשׁ לְכָל אֶחָד חֻכְמָה בְּכַח, רַק שֶׁצְרִיכִין לְהוֹצִיאָם מִכַּח אֶל הַפַּעַל; וְזֶה יִצִּילוּ מֵהַכָּל, כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם מַח נָקִי, אֶפְלוּ שֶׁהוּא עִם אִשְׁתּוֹ, שׁוּם דְּבָר לֹא מְפָרִיעַ לוֹ כִּי יֵשׁ לוֹ פֶּת בְּסִלּוֹ, וְנִצּוֹל עַל יְדֵי זֶה מִחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת חַמּוּרִים, מֵה שֶׁשְׂכִיחַ הַיּוֹם, וְלָכֵן אֵין לָנוּ אֲלֵא

דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא לְמַד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהִזְהַר מֵאֵד מֵאֵד מִפְּגָם הַבְּרִית, שֶׁזֶה פְּגָם הַיְסוּד, פְּגָם הַמַּח וְכוּ', וְעַל יְדֵי שְׂמִתְחַתֵּן וְחֵי עִם אֲשֶׁתּוֹ, זֶה עֶקֶר תִּקּוּן הַבְּרִית, וּבִפְרוּשׁ כְּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת, יוֹם הַכַּפּוּרִים, הַלְכָה א', אוֹת א') מִי שְׂאִינוּ נִשְׂוֵי הוּא פְּגוּם בְּבְרִית, וְלִכְּן אֵין לָנוּ אֶלָּא אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא בֵּין הַשְּׂמִחָה, הָעוֹסֵק לְקַשְׁרֵינוּ אֶל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמִחָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ דֶּרֶךְ נִפְלְאָ אֵיךְ לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וְהוּא (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׂאֵדָם צְרִיף לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ וְלִמְצָא בְּעֲצָמוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂלֵא יִהְיֶה בּוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, פִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ג"ז) אֶפְלוּ הֲרִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרֻמוֹן, כֹּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא מְלֵא מִצּוֹת, וְאֵף שְׂאֵתָה מְרַגֵּישׁ שְׁגָם בְּתוֹךְ הַמִּצּוֹת שְׁלֶךְ נִמְצְאִים פְּגָמִים רַבִּים, וְכֵן אֵין בָּהֶם שְׁלֵמוֹת וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת אֵיךְ שֶׁהוּא אֵתָה הוֹלֵךְ עִם צִיצִית וּמְנִיחַ תְּפִלִּין, וְיֵשׁ לְךָ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתְךָ, וְעִם זֶה רְאוּי לְךָ לְהַחְיֹת עֲצָמְךָ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (לְקוּטֵי תְהִלִּים רַמְזוֹ תרל"ג) כֹּל שֵׁישׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּזָרוּעוֹ וְעַל רֹאשׁוֹ, וְצִיצִית בְּכַבְדּוֹ, וּמְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, בְּחֻזֵק שְׂלֵא יִחָטָא.

הֵינֵנו עֶקֶר הַחֲטָאִים בָּאִים לְאָדָם שֶׁהוּא תָּמִיד מְמַרְמֵר וְשׁוֹרֵה בְּדַכָּאוֹן פְּנִימִי, וְשׁוֹרֵה עֲלֵיו יְאוּשׁ מַחְלֵט, עַל יְדֵי זֶה הוּא חוֹטָא, אָבָל אִם אָדָם מַחְיָה עֲצָמוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא, אָנִי מְעַטָּף עִם צִיצִית, וְהַנְּחֵתִי תְּפִלִּין, וְיֵשׁ לִי מְזוּזָה עַל

פֶּתַח בֵּיתִי, בְּזֶה הוּא יְכוּל לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה יֵצֵא מֵהִמְרִירוֹת שְׁלוֹ, כִּי אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מַעְלַת יְהוּדִי, שֶׁהוֹלֵךְ כָּל הַיּוֹם עִם טְלִית קָטָן, וְכֵן יֵשׁ לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ, וְהַנִּיחַ הַיּוֹם תְּפִלִּין, אֲשֶׁר בְּזֶה רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְעַם שְׂמֻחַת הַמְצֻוֹת אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ד) אֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, הוּא יְכוּל לְצַאת מִשֶּׁם וּלְעֲלוֹת מֵעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה וַיִּגְיַע לְעוֹלָם הַיְצִירָה, וּמִהָעוֹלָם הַיְצִירָה יִגְיַע לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה, עַד שְׂיִהְיֶה נִכְלָל בְּעֲצָמָם הָאֲצִילוֹת בְּסוּד מְטִי וְלֹא מְטִי, הֵינּוּ שְׂרִיגֵיִשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ כָּבֵר לֹא יִהְיֶה מְבוֹדָד וְכוּ', אֲלֵא יִשְׁמַח עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרַחֵב דַּעְתּוֹ, וַיִּזְכֶּה לְצַאת מֵעֲצָמוֹ וְכוּ', וְלָכֵן לְדַעְתִּי, תִּתְחִיל לִילֵךְ עִם הַגְּלוּי הַזֶּה, לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמְךָ טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי שְׂתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ בְּךָ, רַק הַסֵּמ"ךְ מ"ם מַעְלִים וּמְסַתִּיר מִמֶּךָ אֶת הַטּוֹב, כְּדֵי שְׂתַשְׁרֶה תְּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְרוּצָה לְאֲמַלֵּל אוֹתְךָ כְּאֵלוֹ אֵין לְךָ כָּבֵר שׁוֹם תְּקוּהָ וְתוֹעֲלַת וְכוּ', וּבְזֶה יִלְכֹּד אוֹתְךָ בְּמִצּוֹדְתּוֹ וְכוּ', וּרְבִנּוּ ז"ל שֶׁהוּא הַבַּעַל תְּפִלָּה וְהַחֲזוֹן, לוֹקֵט אֶת כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, שֵׁשׁ אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמִתְפַּלֵּל עִמָּהֶם לְמַעַן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְהַחֲיוֹתָם וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְשַׁמְחָם, וְכֵךְ מַעֲלָה אוֹתָם עַד רוֹם הַמַּעְלוֹת.

וְלָכֵן רְאוּי לְךָ לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ עַל כָּל פְּנִים בְּזֶה שְׂאֲתָה מְקָרֵב אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, וְאֲתָה בָּא אֵלָיו פַּעַם בְּשָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן בְּכָל יוֹם אֲתָה אוֹמֵר אֶת הַתְּקוּן הַכָּלְלִי, עִם זֶה יֵשׁ וַיֵּשׁ לְךָ בְּמַה לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל, תַּהֲלֶה לְאֵל, אֲתָה עֹדִין לֹא נִמְצָא בְּמַצֵּב כָּל-כֶּף גְּרוּעַ, שְׂמִפְחִיד אוֹתְךָ הַסֵּמ"ךְ מ"ם, אֲשֶׁר מְזַה נִכְנָס בְּךָ חֲרָדוֹת, כִּי יֵשׁ בְּךָ רִגְשֵׁי אֲשָׁמָה וְכוּ', עַל כָּל מַה שְׂעֵבַרְתָּ וְכוּ', וְלָכֵן לְמַה לֹא תִזְכֹּר מַה שְׂאָמַר לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהַר"ן, סִימָן קצ"א) מַה לָּכֶם לְדַאֵג כְּשֶׁאֵנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, תִּבְטְחוּ עַל גְּדֵל כַּחֲזִי.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת כִּי הַחֲרָדוֹת וְהִרְעָשִׁים שְׂאֲתָה שׁוֹמֵעַ, זֶה בָּא מֵרַב לַחֲץ, שְׂמִלְחִיץ אוֹתְךָ הַהֶעֱבֵר וְהַהוֹנָה וְהַעֲתִיד וְכוּ', תְּמִיד אֲתָה נִמְצָא מְלֵא חֲרָדוֹת וְחֵי עִם פְּחָדִים וְכוּ', מַה יִּהְיֶה? וְאֵיךְ יִהְיֶה? וְכוּ'.

וְלִכְּנֵן הִרְגַּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאִף שִׁבְתַּחֲלָה יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ שְׂאִין מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ וְכוּ', כֹּל זֶה רַק דְּמִיּוֹן, שְׁנוּבֵעַ מִהֶעֱוֹנוֹת וְכוּ', שְׂאָדָם לֹא מְרַגֵּשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂאָמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה בְּאָדָם, אֲבָל אִם תִּהְיֶה חֲזָק וְאִמִּיץ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִף שְׂאֵתָה לֹא מְרַגֵּשׁ שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה יִרְפָּא אוֹתָךְ מִכָּל הַפְּחָדִים וְהַחֲרָדוֹת וְהַרְעָשִׁים וְכוּ', וְתִהְיֶה בְּרִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִמִּיד תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

נֹא וְנֹא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, וְאִפְלוּ שְׂאֵתָה צְרִיף לְקַחַת אִיזָה תְּרוּפָה לְהַרְגִיעַ אֶת עֲצָבֶיךָ וְכוּ', זֶה גַּם כֵּן לֹא נוֹרָא, הֶעֱקָר תְּצִיַּת אֶת רַבְּנּוּ ז"ל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֶׁתִּמְצָא בְּעֲצָמָךְ, וְתִדְּוִן עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְלֹא יִכְנַס בְּךָ שׁוֹם רְגִשֵׁי אֲשֶׁמָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְכֵן תִּרְגִּיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז כָּל חַיִּיךָ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

מִה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שִׁבְתָּ קי"ח:) כָּל הַשׁוֹמֵר שִׁבְתָּ אִפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוּשׁ, מוֹחֲלִין לוֹ, יֵשׁ לוֹמֵר בְּפְשִׁיטוֹת, כִּי עֲבוּדָה זָרָה - כְּפִירָה בְּמְצִיאוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְשִׁבְתָּ זֶה גְּלוּי עֲצָמוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל הַזּוֹכָה לְשִׁמְרָה כָּל הַשִּׁבְתָּ בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ אֶת עֲצָם עֲצָמֵי אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא מִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ כָּלֵל, אִזִּי נִמְחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי הֶעֱוֹן זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי בְּאִם הִיָּה מֵאִמִּין שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, לֹא הִיָּה חוּטָא, וְאִם חוּטָא סִימָן שְׁנַמְשָׁךְ בּוֹ עֲבוּדָה זָרָה, הִיָּינוּ שְׁנַעְקָר מֵעֲצָמֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב') שְׂצָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת הַשִּׁבְתָּ לְשִׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, שְׂאִז יִתְבַטֵּל אֲצִלוֹ הָעֲבוּדָה זָרָה יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעִלֵי אֲוֶן, וְיִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֵן סוֹפְרִים כָּל יוֹם לְשִׁבְתָּ, הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בְּשִׁבְתָּ וְכוּ', כְּדִי לְקַשֵּׁר כָּל יוֹם לְשִׁבְתָּ, שְׁנֵה עֲצָם עֲצָמֵינוּ אֱלֹקוֹתוֹ לֹא לְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַע, וְזֶה שְׁמוּבָא בְּשֵׁם צְדִיק אַחַד בְּרֵאשִׁי"ת הִיא אוֹתִיּוֹת רֵא"י שִׁבְתָּ, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד יִרְ"א וְיִצְפָּה אֶל שִׁבְתָּ, אִזִּי יִתְקַים

אֶצְלוּ יַרְ"א שְׁבִ"ת, שְׁבֻזְכוֹת שְׁבֵת יִתְיָרָא מִלְחָטָא, וְאִזּוּ יִזְכֵּה יַא"ר שְׁבִ"ת, שְׁיֵאִיר לוֹ אוֹר הַשְּׁבֵת תְּמִידָה, וְיִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּקְנָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נְקֻדַּת בְּטָחוֹן עֲצָמִי, הֵינְנוּ אִם יֵשׁ לָךְ נְקֻדָּה, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה עִם הַנְּקֻדָּה הַזֹּה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, זֶה כָּלֵל רֵאשׁוֹן בְּחַיִּים, מִי שֵׁיִשׁ לוֹ יָדַע אוֹ נְקֻדָּה פְּנִימִית שְׁחֻזְקָה אֶצְלוֹ וְכוּ', הוּא צְרִיף לְהִיּוֹת חֲזָק בְּהַנְּקֻדָּה שְׁלוֹ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאִפְלוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה קְשָׁיִים בְּחַיִּים, עִם כֹּל זֹאת שְׁלֹא יַעֲזֹב אֶת הַנְּקֻדָּה שְׁלוֹ, וְזֶה נְקֻדַּת בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְכֵךְ לְמַד אוֹתְנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ד) שֵׁיִשׁ לְכֹל אֶחָד וְאַחַת נְקֻדָּה פְּנִימִית, שִׁשְׁיָף לוֹ אוֹ לָהּ, כָּל יְהוּדֵי יִשְׂרָאֵל לֹא נְקֻדָּה מֵהַ שְׁאִין בְּהַשְׁנִי, וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּמֵה שְׁאֵת רוּצָה, וְאִזּוּ תִמְצָאִי אֶת מְקוֹמָךְ אִיפֹה שֶׁרַק תְּרַצִּי, רַק תִּהְיִי חֲזָקָה עִם הַנְּקֻדָּה שְׁלָךְ.

כֹּל הַכְּבוֹד לָךְ שְׁאֵת רוּצָה שֶׁבְּעֵלְךָ יֵשֵׁב וְיִלְמַד תּוֹרָה, עִם כֹּל זֹאת כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (אֲבוֹת פָּרָק ב') "יִפֹּה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שִׁיִּגִיעַת שְׁנִיָּהּ מִשְׁכַּחַת עוֹוֹן. וְכֹל תּוֹרָה שְׁאִין עֲמָה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְּטִלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹוֹן"; זֶה לֹא נוֹרָא שְׁגָם הַבַּעַל עוֹבֵד חֲצִי יוֹם וְלוֹמֵד חֲצִי יוֹם, וְהוּא עוֹזֵר בְּפִרְנֹסָה, וְזֶה דַעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל, כְּמוֹ שְׁאָמַר (תַּיִי מוֹהֲר"ן, סִימָן תַּק"א) שְׁחַפְּץ מֵאֵד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אֵף עַל פִּי שְׁבִטָחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שֵׁיִשׁ לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמִקּוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן - בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרָת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל

הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם; עין שם.

עוד יסוד גדול בהחיים שאדם אסור לו לקחת דבר שזה נגד רצונו וכו', היינו להכריח את עצמו לעבד לגבי מה שזה כנגד רצונו או מצפונו, לא באנו לזה העולם לסבל, באנו להתענג מזיו השכינה, להכיר את הבורא יתברך שמו מכל פרטי הבריאה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא נשא) בשעה שברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם נתאוה שיהא לו דירה בתחתונים; ואנחנו נזכה להכירו מכל פרטי הבריאה, כי באמת אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם, צומח, חי, מדבר זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, וכשבר ישראל מחדיר בעצמו ידיעות אלו, אזי הוא חי חיים נעימים, חיים טובים, חיים מאשרים.

תהלה לאל, הקהלה הקדושה שלנו ביבנאל היא חממה של אמונה, קהלה כזו, שאין בכל העולם, כי אצלנו יש קבוץ גלויות מכל העדות ומכל הנסחאות וכו' וכו', וכלם מתפללים תחת גג אחד, דבר זה עדין לא מצינו בשום מקום, ולכן את יכולה לנסות את המזל שלך שמה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתבשרי לי בשורות משמחות תמיד, העקר שתתדלי מאד מאד שיהיה בינך לבין בעלך שלום בית ואהבה והבנה הדדית, אשר זה יסוד מוסד אצל רבנו ז"ל, שיהיה בין איש לאשתו שלום בית, וחכמינו הקדושים אמרו: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתעברי את ההריון בקלות ותולדי בקלות, ותהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקנוד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא בְּסִפֵּר "דְּבַרֵי תוֹרָה" (חֶלֶק א' סִימָן י"ג) עֲנִיֵן הַשִּׁירִים, שֶׁנֶּהֱגוּ הַחֲסִידִים לְקַח מִמֶּאֱכָל רֶבֶם וְכוּ', הַמְקוֹר לְזֶה בִּירוּשָׁלַיִם (מוֹעֵד קָטָן, פָּרָק ב', הַלְכָה ג') רַבִּי יוֹחָנָן בְּצַפְרָא הָיָה נֹחֵית לְכַנְיָשְׁתָּא וְהָיָה מְלַקֵּט פְּרוּרִין וְאָכִיל (קֶרְבֵן הַעֲדָה וּפְנֵי מִשָּׁה פָּרְשׁוּ שֶׁבִשְׁחִרְתִּי הָיָה יוֹרֵד לְבֵית הַכְּנֶסֶת, שֶׁיִּשְׁבּוּ שָׁם אֶתְמוֹל לְקֹדֶשׁ הַחֲדָשׁ, וְהָיָה מְלַקֵּט הַפְּרוּרִין, שֶׁנִּפְלוּ בְּסֵעוּדָה, שֶׁאָכְלוּ לְאַחַר קֹדֶשׁ הַחֲדָשׁ וְאָכְלוּ), וְאָמַר: יְהֵא חוֹלְקֵי עִם אֵילִין דְּאָכְלִין הֵכָא רַמְשָׁא (שֶׁאָכְלוּ כֵּן אֶתְמוֹל בְּעָרְב, שֶׁקִּיְמוּ מִצְוַת קֹדֶשׁ הַחֲדָשׁ, וְגַם הִסְעוּדָה מִצְוָה רַבָּה הוּא, עַד כֵּן לְשׁוֹן הַקֶּרְבֵן הַעֲדָה), וְהָרִי זֶה מְפָרֵשׁ דְּמִסְעֵדַת מִצְוָה צְרִיכִין לְחַבֵּב וְלֵאכֹל שִׁירֵי הַפְּרוּרִין, וְשִׁירֵי מִצְוָה מֵעַכְבִּין אֶת הַפְּרָעָנוּת (סִפָּה ל"ח). וְהֵינּוּ לְדִידֵן סֵעוּדַת שְׁבֵת וְיוֹם טוֹב וְרֵאשׁ חֲדָשׁ אוֹ שְׁאָרֵי סֵעוּדַת מִצְוָה כְּגוֹן בְּרִית מִיֵּלָה וְנִשְׁוֵאֵי תְלִמְיָדֵי חֲכָמִים וְכִיּוֹצֵא, וְגַם הַצְּדִיק, שֶׁאוֹכֵל בֵּימֹת הַחוּל בְּכּוֹנֹת וְיַחֲוִידִים, הָרִי זֶה סֵעוּדַת מִצְוָה, וְשִׁירֵיהֶּ מֵעַכְבִּין אֶת הַפְּרָעָנוּת, וְגַם יֵשׁ לְיֹמֵר מִי שֶׁלֹּא בָּא בְּסוּד הַשֵּׁם וּמִתְנַהֵג עַל פִּי שְׁלַחַן עָרוֹךְ וְאוֹכֵל כְּדִי שֶׁבִשְׁבִיל אָכִילָה הֵוֵא יוֹכֵל לְלַמֵּד וְלִהְיֵת פְּלִל פְּרָאוֹי, הָרִי זֶה מְקַיֵּם (מִשְׁלֵי ג' ו') "בְּכֹל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ", וְנִמְצָא עוֹבֵד הַשֵּׁם תָּמִיד גַּם בְּאָכִילָתוֹ, כְּמִבְּאֵר בְּטוֹר וְשְׁלַחַן עָרוֹךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן רל"א סֵעִיף א') הָיָה גַם כֵּן הַשִּׁירִים שִׁירֵי מִצְוָה; עֵינִ שָׁם.

וְאִם כְּבוֹר מְדַבְּרִים מְאִכִילַת שִׁירִים שֶׁל צְדִיק, יְדוּעַ שֶׁאֲצֵל הַחֲסִידִים חוֹטְפִים אֶת הַשִּׁירִים שֶׁל הָרַבִּי וְכוּ', אָבֵל אֲצֵל רַבְּנֵי ז"ל הָיָה דֶרֶךְ אֶרֶץ כָּל-כֶּף גְּדוֹל, שֶׁפְּלֵם עָבְרוּ בְּתוֹרָה, וְכָל אֶחָד לְקַח מִמֶּשׁ קֶצֶת וְכוּ', כְּדִי שֶׁיִּשְׁאָר גַּם לְחִבְרוֹ, כָּל-כֶּף הַקֶּפִיד רַבְּנֵי ז"ל עַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ וְסֵדֶר וְכוּ', וּפְעַם הִתְבַּטָּא וְאָמַר "אִם קִיסְרִין וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ שֶׁאֲנִי מְלַמֵּד אֶת חֲסִידֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת יְלָדֵיהֶם לְלַמֵּד אֲצֵלִי דֶרֶךְ אֶרֶץ", כִּי אֲצֵל רַבְּנֵי ז"ל הָיְתָה הַקֶּפְדָּה מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת בַּפְּרָאוֹת וְכוּ', רַק שֶׁהִפֵּל יִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הקדוש ברוך, הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מוכא (חיי מוהר"ן, סימן תל"ח) שפעם אחת היה רבנו ז"ל מדבר עמנו, והיה מרבה לדבר אז מענין מעלת ה"התבודדות", והיה מפליג מאד בשבח מעלת גדלת הנהגה זו לדבר עמו יתברך, ולהשיח ולספר את כל אשר עם לכבו עמו יתברך, ואמר שאי אפשר לצוות לאנשים שינהגו הנהגה זו כי אם שעה אחת ביום, כי אי אפשר להכביד עליהם יותר. אבל באמת היו צריכים שיהיה להם כל היום התבודדות; ובאמת מה שיך שיהיה לאדם כל היום התבודדות? הרי את השלש תפלות הקבועות שחרית, מנחה, ערבית מכרחים להתפלל, לאכל ולברך לפניו ולאחריה צריכים, וללמד כל יום תורה מכרחים, וכן לעסק במשא ומתן גם כן צריכים, ואם כן איך שיך להתבודד כל היום? אלא רבנו ז"ל רוצה להחדיר בנו שגדע בידיעה ברורה ומזככת אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ולכן מהרגע שאדם פותח את העינים בעת שנתעורר מהשנה וכו', עד הרגע שסוגר את העינים בעת שהולך לישן וכו', שידבר עמו יתברך, כי כשמברר לאדם ידיעה ברורה אשר אין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אזי הוא תמיד ידבר עמו יתברך, ובין כך הוא מתפלל את השלש תפלות הקבועות שחרית, מנחה, ערבית, וגם אז הוא משלב בתוך גסח התפלה שיחה בינו לבין קונו וכו' וכו', וכן בשעה שאוכל מדבר עמו יתברך, וכן בשעה שעוסק במשא ומתן הוא מדבר עמו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ה) שהלמוד שלומד תורה בחינת

שְׁנֵה שְׁנוֹתַי נִיחָא לְהַמוֹחִין מִהַדְּבָקוֹת, וְכֵן מִשָּׂא וּמִתֵּן הוּא בְּחִינַת שְׁנֵה שְׁנוֹתַי
 נִיחָא לְהַמוֹחִין מִהַדְּבָקוֹת, עֵינֵי שָׁם, וְהַפְּלֵל שְׂרַבְנוּ ז"ל רָצָה שְׁכָל הַיּוֹם נְדַבֵּר
 עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִךְ הֵיחֵד שְׁלֵא כָּל אֶחָד מִחֻזֵּיק בְּמַדְרַגָּה זוֹ שִׁיחֵיהָ לְפָנַי עֵינָיו אֲשֶׁר
 אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, לְזֹאת כְּדַאי לִיחַד לְעַצְמוֹ אֵיזָה שְׁעָה בְּיוֹם אוֹ בְּלַיְלָה,
 וְאֵז לְבוֹא לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, לְהַרְגִיל
 אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְלַחֲזוֹר
 בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כַּמּוּבָא בְּזֵהר (חַיִּי שְׁרָה קכ"ט). זְכָאֵין אֲנֹנִן מְאִרְיָהוֹן דְּתַשׁוּבָה,
 דְּהָא בְּשַׁעְתָּא חֲדָא, בְּיוֹמָא חֲדָא, בְּרִגְעָא חֲדָא, קְרִיבִין לְגַבֵּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 מַה דְּלֹא הָוָה הֵכִי אֶפְלוּ לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים, דְּאִתְקַרְבּוּ גַבֵּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּכַמָּה שָׁנִין; [אֲשֶׁרִי אֵלוֹ שְׁחֻזְרִים בְּתַשׁוּבָה שְׁבִשְׁעָה אַחַת וּבְיוֹם אֶחָד וּבְרִגְעָה
 אֶחָד הֵם מִתְקַרְבִּים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּצוּרָה כְּזוֹ מַה שְׁצַדִּיקִים גְּמוּרִים
 הִתְקַרְבוּ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּכַמָּה שָׁנִים, כָּל-כֶּף חָשׁוּב בַּעַל תַּשׁוּבָה אֲצִיל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא], אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקִינוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאַנְחָנוּ
 מִקְרָבִים אֶל רַבֵּי כְּזֵה, שְׂרוּצָה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְקַרְבֵּי אֵלָיו,
 וְזֵה הַמִּתְנָה הֵכִי יִפֵּה שְׁקַבְלָנוּ מִמֶּנּוּ ז"ל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשַׁפְּתַי
 הָאֵם שְׁלָנוּ.

כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵז מִתְבָּרַר וְנִזְדַּכֵּךְ מִחוּ
 וְדַעְתּוֹ וְזוֹכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וְאֵז הוּא כְּכַר יוֹדַע לְהַבְחִין בֵּין הָאֲמַת
 לְהַשְׁקָר, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקִינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְנוּ.

בְּעֻזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וְאִתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד עִם, שְׁחִי עִם סֹדֵר כְּמוֹ עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁהַיּוֹם שְׁלוֹ מְסֹדֵר בְּסֹדֵר

נפלא מאד מאד, כְּשֶׁקָּמִים בְּבִקְרֵי הַדָּבָר הַרְאִישׁוֹן צָרִיךְ לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין שְׁחָרִית, כְּשֶׁמְגִיעַ אַחַר הַצְּהָרִים מִסְּבִיבוֹת שָׁעָה שְׁלֹשׁ כָּבֵר מִתְּחִיל זְמַן תְּפִלַּת מְנַחָה, וְאִיךְ שֶׁנַּעֲשֶׂה לִילָה כָּבֵר מִתְּחִיל זְמַן תְּפִלַּת עֶרְבִית, וְהַסֵּדֵר הַזֶּה זֶה יְסוּד מוֹסֵד אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְכַפִּי זֶה הוּא צָרִיךְ לְהִנְהִיג אֶת הַיּוֹם שְׁלוֹ, וְכֵךְ הוּא יִהְיֶה מְסֻדָּר בְּסֻדָּר נְכוֹן מְאֹד.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא לֹא כְּמוֹ רוֹבּוֹט וְכוּ', שֶׁיִּכְוִלִים לְכַנֵּן אוֹתוֹ שֶׁיַּעֲשֶׂה כֵךְ כָּל יוֹם וְיוֹם וְכוּ', כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּכָל יוֹם מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים אַחֲרֵים וְכוּ', וְלִכְּן כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְתַמְרֵן עִם הַיּוֹם שְׁלוֹ כְּפִי שֶׁהוּא וְכוּ', הֵינּוּ כְּפִי בְּחִינַתּוֹ, כְּפִי יְרִידָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל הַיְסוּד מוֹסֵד צָרִיךְ לְהִיּוֹת: כְּשֶׁקָּמִים הוּא מִתְּפַלֵּל תְּפִלַּת שְׁחָרִית בְּמַגִּין דִּיקָא, וְאַחַר הַצְּהָרִים הוּא צָרִיךְ לַעֲצֹר אֶת הַכָּל וּלְחַטֵּף תְּפִלַּת מְנַחָה בְּמַגִּין דִּיקָא, וְלַעֲת עֶרֶב כְּשֶׁגָּמַר אֶת הַיּוֹם, הוּא צָרִיךְ לְהִכְנִס לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְחַטֵּף תְּפִלַּת עֶרְבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, וְסְבִיב אֵלֵי הַתְּפִלוֹת הוּא צָרִיךְ לְתַמְרֵן אֶת הַיּוֹם שְׁלוֹ.

הַעֲקָר רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחֻמֵן, וּמוֹחֵל עוֹנוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, וְאִסוּר לְהִכְנִס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ וּלְהִיּוֹת שְׁבוּר וְעֵצוּב וּמְדַכָּא וְכוּ' וְכוּ', אֲדַרְבֵּה, כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עוֹ, אֲפִלּוֹ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּיוֹם זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצֵלוֹ יְסוּד מוֹסֵד וְחֻזֵּק מְאֹד, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') שֶׁזֶה מְנַחָה יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם הוּא חֻזֵּק עִם הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, הוּא עֲדִין נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, אֲבָל תִּכְף וּמִיד כְּשֶׁמִּתְּחִילִים לְזַלְזֵל בְּזֶה וְכוּ', אֲזִי יוֹצֵא מִמְּחַנֵּה יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכֵךְ מְדַרְדֵּר עַד שְׁפוּרֵק עַל לְגַמְרֵי, וְלִכְּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת חֻזֵּק עִם הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּכָל יוֹם, וְכֵךְ יוֹכֵל לְתַמְרֵן אֶת הַיּוֹם שְׁלוֹ סְבִיב וְכוּ' וְכוּ', וְאֵז יִהְיֶה לוֹ הַצְּלָחָה הֵן בְּגַשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, וְזֶה מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא מְסֻדָּר בְּסֻדָּר נְכוֹן דְּרַךְ הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁלוֹ.

הַעֲקָר הוּא הַתְּחַזְּקוֹת לְהִתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְכַרְחִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלִי בְּדַעַתוֹ אֲפִלּוֹ שֶׁעֵבֵר עָלָיו כָּבֵר מֵה שֶׁעֵבֵר, עִם כָּל זֹאת תְּמִיד יִשְׁתַּדֵּל

להכנס לבית הכנסת שלש פעמים ביום אפלו שמרגיש שהוא הכי גרוע וכו', וכו', ואפלו שהוא עשה מה שעשה וכו' וכו', ונפל למקום שנפל וכו' וכו', כל זמן שיהיה חזק להכנס לבית הכנסת שלש פעמים ביום, אזי יזכה לטהר את עצמו סוף כל סוף מהפח יקוש, שנכנס בו וכו' וכו', כמאמרם ז"ל (לקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן, כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אפלו שנכשלת בעברות חמורים, ורמנא לצלן, עם כל זאת זכור מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל - תאמין שיכולים לתקן.

בני אדם לא יודעים מה זה להיות קבוע להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית בבית הכנסת דיקא, כי אם היו יודעים מה זה מעלת בית הכנסת, היו תמיד נכנסים שמה אפלו שמרגישים שהם הכי גרועים והכי פחותים וכו' וכו', כי חכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה, פרשה ה', סימן ג') "אני ישנה" - בבית המקדש, "ולבי ער" - לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים, פרשה ב', סימן כ"ד) על הפסוק (שיר השירים ב' ט') "הנה זה עומד אחר כתלנו" - אחר כתלי בתי כנסיות ובתי מדרשות, "משגיח מן החלונות" - מבין כתפיהם של כהנים, "מציצן מן החרכים" - מבין אצבעותיהם של כהנים; כי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, שמתפללים שם, והכהנים עולים לדוכן, על ידי זה ממשיכים את שכנית עזו יתברך אלינו, ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) כל זמן שישאל מעצרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש-ברוך-הוא עוצר שכניתו עמהן, ולכן אל תהיה 'בטלן'! תמסר את נפשך לבוא לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות, ולא יהיה הדבר הזה קל בעיניך, כי אתה יכול לזכות על ידי זה לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּיַתֵּר שְׂאֵת, בְּיַתֵּר עֵז, וְלִדְעַת שְׂאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, וּבִדְוֵאֵי אֲנַחְנוּ יוֹתֵר קְרוּבִים אֵל הַגְּאֻלָּה, וְיוֹתֵר קְרוּבִים אֵל בְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְאַף שְׁנֵתְקִים (וְרַמְיָה ח' כ') "עֵבֶר קָצִיר כְּלָה קִיץ וְאַנְחָנוּ לֹא נוֹשָׁעֵנוּ", עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב מֵאַתְּנוּ, וְעֲלִינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקִינוּ שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת שְׂמֵחַתְנוּ, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, אֲדַרְבָּה אֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קָשֵׁי עֶרְף, לֹא עוֹזְבִים לְרַגַע אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הַמְצָבִים, שְׂרַק עוֹבְרִים עֲלֵינוּ, וְזֶה הַשְּׂבַח שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ: (תְּנַחֲמָא בְּחֻקוֹתֵי) אֵלֹהֵינוּ יוֹדְעֵי הָאֲמוֹת שֶׁבְּשִׁבִיל עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם לוֹקִין, הֵיוּ מְעַמִּידִים לָהֶם שְׂתֵי שׁוּמְרִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּדֵי שִׁישְׁמְרוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת, בְּיַתֵּר עֵז יוֹתֵר לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצֻוֹת, וְלִמְסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְבוֹא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן ג') "אֲנִי יְשֻׁנָּה" - בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, "וְלִבִּי עֵר" - לְבַתֵּי כְּנֶסֶיּוֹת וּלְבַתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וְאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שִׁיר הַשִּׁירִים, פְּרָשָׁה ב', סִימָן כ"ד) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ב' ט') "הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתָלְנוּ" - אַחֵר כְּתָלֵי בְּתֵי כְּנֶסֶיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, "מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת" - מִבֵּין כְּתֵפֵיהֶם שֶׁל כְּהֻנִּים, "מִצִּיץ מִן הַחֲרוּפִים" - מִבֵּין אֲצִבְעוֹתֵיהֶם שֶׁל כְּהֻנִּים; כִּי בְּתֵי כְּנֶסֶיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, שְׂמֵתִפְלְלִים שֶׁם וְהַכְּהֻנִּים עוֹלִים לְדוּכָן, עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים אֶת שְׂכִינַת עֵז וְיִתְבָּרַךְ אֱלֹהֵינוּ, וְאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָּא) כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְעַצְרִין בְּתֵי כְּנֶסֶיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹצֵר שְׂכִינַתוֹ עִמָּהֶן, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה 'בְּטוֹלָן'! תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וְלֹא יְהִיָּה הַדְּבָר הַזֶּה קַל בְּעֵינֶיךָ, כִּי אֵתָּה יָכוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי זֶה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

זְכוּר גַּם זְכוּר מֵה שְׂאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנָא דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק כ"ח)

אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אֱהוּבֵי, מָה אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם? אֶלֶּא שְׁתִּהְיוּ אוֹהֲבֵינָּךְ זֶה אֶת זֶה, וְתִהְיוּ מִכְּבֹדֵינָּךְ זֶה אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ - עֲכָשׁוּ מִתְחִיל הַחֶפֶשׁ הַגָּדוֹל, וַיְבוֹאוּ הַרְבֵּה אוֹרְחִים, תִּקְבַּל אֶת כָּלֶם בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוֹת, וְלִקְדַּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ שְׁלֹא יִזְיָקוּ וְלֹא יִנְזָקוּ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַרְבֵּה אֶסוּנוֹת קָרָה, לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי, עַל יְדֵי שֶׁהַהוֹרִים לֹא שָׁמְרוּ עַל יְלָדֵיהֶם וְנִזְקוּ, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְאֵל תִּגִּיד שְׁאִין לָךְ כַּח, וְאֵתָה לֹא יְכוּל וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּנִפְשֶׁךְ הַדְּבָר הַזֶּה, הַהוֹרִים צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵיהֶם, אֶפְלוּ שְׁזֶה חֶפֶשׁ הַגָּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', אֲדַרְבֶּה עֲכָשׁוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁלֹא יִזְיָקוּ וְלֹא יִנְזָקוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְאֵת יְלָדֵינוּ, וְאֵת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּקְנָח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וְאֵתְחַנֵּן, י' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

עֲלֵינוּ לְהַתְחַזֵּק עֲכָשׁוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, אִף שְׁנִתְקַיֵּם (רַמְבַּם ח' כ') "עֲבַר קָצִיר כְּלָה קִיץ וְאִנְחָנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ", עַם כָּל זֹאת עֲלֵינוּ לְדַעַת שְׁאִין יוֹדְעִים כָּלֶל, וְכוּדָאֵי אִנְחָנוּ יוֹתֵר קְרוּבִים אֶל הַגְּאֻלָּה, וְיוֹתֵר קְרוּבִים אֶל בְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּמָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מֵאִתָּנוּ, זֶה רַק שְׁנֵאֵהָב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק כ"ח) אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אֱהוּבֵי, מָה אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, אֶלֶּא שְׁתִּהְיוּ אוֹהֲבֵינָּךְ זֶה אֶת זֶה, וְתִהְיוּ מִכְּבֹדֵינָּךְ זֶה אֶת זֶה, וְעַל זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ כָּל הַמִּחַ מִחֻשְׁבָּה שְׁלָנוּ, אִיף יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּלֶל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֵהָבָה שְׁנִכְנִים אֶחָד בְּהַשְּׁנִי, וּבִפְרָט הַנְּשִׁים צְרִיכוֹת מְאֹד מְאֹד

לשמר שיהיה ביניהן אהבה גדולה, ולכבד אחת את השנייה, אשר אין למעלה מזה, וכן לקרב את השכנות שלה.

איזה נחת רוח הוא לראות את החסד, שיש בין נשות אנשי שלומנו, איך שהכינו את הבית התבשיל – "אהל אברהם" לקראת גמירת הצום וכו' וכו', החסד הזה עשה נחת רוח גדול בשמים, כמאמרם ז"ל " (לקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש-ברוך-הוא: חביב עלי חסד, שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ובפרט חסד כזה, שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל: (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, היינו, בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים ולצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ועל כן תעשי כל מיני השתדלות לבוא לעזור בבית התבשיל – "אהל אברהם" על כל פנים פעם בחדש, כי אנחנו צריכים את העזרה שלך, ובפרט עכשו שהחפש הגדול מתחיל ובאים הרבה אורחים, והם מבקרים בבית התבשיל – "אהל אברהם", וזה מקדש את שם רבנו ז"ל עד מאד, ולכן תבואי לעזר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שנזכה לעשות תמיד חסד, שזה הנחת רוח הכי גדול של הקדוש-ברוך-הוא, כמאמרם ז"ל (לקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון: בשעה שבא הקדוש-ברוך-הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים פתות פתות, מהם אומרים: יברא, ומהם אומרים: אל יברא, חסד אומר: יברא, שהוא גומל חסדים; וכזה שאנחנו נעשה חסד, נראה להקדוש-ברוך-הוא את מעלת נשמות ישראל שכן עושים חסד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

הַגְּהָה הַיּוֹם מִתְחִיל מֵה שְׁנֵקְרָא "הַחֲפֵשׁ הַגְּדוֹל", (אף שְׁאֲצַלְנוּ אִין מִשְׁג כְּזָה
"חֲפֵשׁ הַגְּדוֹל", כִּי כֶךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (שְׁבֵת ל.) לְעוֹלָם יַעֲסֹק אָדָם בַּתּוֹרָה
וּבַמִּצְוֹת קֹדֶם שְׂיַמּוֹת, שְׂכִיּוֹן שְׂמַת בְּטֵל מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמִּצְוֹת, וְאִין
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂבַח בּוֹ, וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: מֵאִי דְכָתִיב: (תְּהִלִּים פ"ח
ו') "בַּמִּתִּים חֲפֵשִׁי" - כִּיּוֹן שְׂמַת אָדָם - נַעֲשֶׂה חֲפֵשִׁי מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמִּצְוֹת;
רַק כְּשֶׁאָדָם נִפְטָר אֲזִי יֵשׁ לוֹ חֲפֵשׁ הַגְּדוֹל.)

וְיָבוֹאוּ הַרְבֵּה אוֹרְחִים בִּיבְנֵאֵל מְכַל הַמְקוֹמוֹת, וְלִכְּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִשְׁמַר שְׁהַמְקוֹם יִהְיֶה נָקִי וּמְסֻדָּר, וְהַעֲקֹר שְׁהַמְגִינִים הֵן
שְׁחָרִית, וְהֵן מְנַחֶה, וְהֵן עֲרַבִית, שְׂיִהְיוּ מְסֻדָּרִים לְרוּחַת כָּל הַנוֹפְשִׁים, כְּדִי
שְׁנִנְכָה לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל מְאֵד, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּשְׁמַר מְאֵד מְאֵד שֶׁלֹּא
יִכְנַס בֵּינֵינוּ אֶחָד תְּמָהוּנִי, שְׂבָשׂוּם פְּנִים וְאִפְּן אֲנִי לֹא רוּצָה שְׂיִהְיֶה דְבָר כְּזָה
אֲצַלְנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרַחֵם עַל עֲצָמֵנוּ יוֹתֵר שֶׁלֹּא יֵצֵא עֲלֵינוּ שֵׁם רַע, וְלִכְּן
צְרִיכִים לְגַרֵּשׁ אוֹתָם כְּלֵי שׁוֹם רַחֲמָנוּת, כִּי כֶךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (קֹהֶלֶת
רְבָה, פְּרָשָׁה ז' כ"ד) כָּל מִי שְׁנִעֲשֶׂה רַחֲמָן בְּמָקוֹם אַכְזָרִי - סוּף שְׁנִעֲשֶׂה אַכְזָרִי
בְּמָקוֹם רַחֲמָן; וְלִכְּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִקְפִּיד שְׂבַד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ לֹא יִמְצֵא לֹא
תְּמָהוּנִי וְכוּ' לֹא אֶחָד שְׁלוֹקֵחַ סָמִים אוֹ אֲלִפְוֵהוּלִיסְט וְכוּ', אוֹ שְׂאָר מְרַעִין
בִּישׁוּן, אֲצַלְנוּ אֲסוּר לְהַמְצֵא אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, וְצְרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל
הַכֹּחַ שֶׁרַק יְכוּלִים, וְאִם צְרִיכִים לְעַרְב מִשְׁטָרָה, מְעַרְבִים מִשְׁטָרָה, יִבְנֵאֵל הוּא
לֹא מִהַעֲרִי מִקְלֵט, וְלִכְּן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִקְפִּיד עַל זֶה, כִּי זֶה רַק יִכְפִּישׁ אֶת
שְׂמֵנוּ. וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה מְאֵד מְאֵד חֲזָק.

הַעֲקֹר הַיּוֹת שְׂאֵתָה אַחֲרָאֵי עַל כָּל זֶה, אֲזִי אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ
שְׂתִשְׁמַר עַל הַסֵּדֶר.

אֲנִי מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכְלִתָךְ לְחַטָּף בְּכָל יוֹם אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגִירְסָא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.)

לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים ברכים את הדף היומי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמר על הסדר בבית התבשיל - "אהל אברהם" שאתה ממנה על זה, ויען שעכשו יתחילו לבא הרבה אורחים ביבנאל מכל המקומות, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר שהמקום יהיה נקי ומסודר, והעולה על הכל תשמר מאד מאד שלא יכנס בינינו אחד תמהוני, שבשום פנים אפן אני לא רוצה שיהיה דבר כזה אצלנו, ובשום פנים ואפן אל תניח להם לאכל, כי המקום אינו הפקר כלל וכו', וכו', כי אנחנו צריכים לרחם על עצמנו יותר שלא יצא עלינו שם רע, ולכן צריכים לגרש אותם בלי שום רחמנות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (קהלת רבה, פרשה ז' כ"ד) כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי - סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן; ולכן אני מאד מאד מקפיד שבד' אמות שלנו לא ימצא לא תמהוני וכו', לא אחד שלוקח סמים או אלכוהוליסט וכו', או שאר מרעין בישין, אצלנו אסור להמצא אנשים כאלו, וצריכים להוציא אותם עם כל הכח שרק יכולים, ואם צריכים לערב משטרה, מערבים משטרה, יבנאל הוא לא מהערי מקלט, ולכן אני מאד מאד מקפיד על זה, כי זה רק יכפיש את שמנו. ואני עומד על זה מאד מאד חזק.

הַעֲקֹר הַיּוֹת שְׁאַתָּה אַחֲרָי עַל כָּל זֶה, אֲזִי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ
שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַסֵּדֶר.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכֶלְתָּךְ לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, שְׁאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (עֲבוּדָה זָרָה יט.)
לְעוֹלָם לְגֵרִים אִינִישׁ וְאֶף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, כִּי
דָּף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדִיךָ, וְהַלּוֹאִי שְׁתּוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁבַקְהֶלְתָּנוּ, שְׁלוּמֵדִים
בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְסָא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחְיוּ נֹצֵחַ
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי שְׁאַתֶּם כְּבָר אוֹחֲזִים
בְּהַדְפַּסַּת פְּרֻךְ קִי"ז וְזִשׁוּ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ
לְכֶם שֶׁבְזָכוֹת שֶׁתּוֹדְדוּזוּ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַחֲלָקִים עַד הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְכוּ', עַל יְדֵי
זֶה תִּהְיוּ שְׂמוּרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים וּמְרַעִין בִּישׁוּן וְכוּ', וְשׁוּם עֵין הָרַע לֹא
יִוֹכַל לְשַׁלֵּט בְּכֶם, וְיִחְזֹר וְיֵאִיר לְכֶם הַחַיִּים בְּתוֹסַפַּת מְרַבָּה וְכוּ' וְתִזְכּוּ
לְהֵאִיר בְּאוֹר הַחַיִּים תָּמִיד.

עֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עֵז, וְלִדְעַת שְׁאִין יוֹדְעִים
כָּלֵל וְכוּ', וּבּוֹדָאִי אֲנַחְנוּ יוֹתֵר קְרוּבִים אֶל הַגָּאֲלָה, וְיוֹתֵר קְרוּבִים אֶל בְּנֵי

בית המקדש, ואף שנתקיים (וימיה ח' כ') "עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו", עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא רוצה רק את הטוב מאתנו, ועלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקינו שנבראנו מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, וזה צריך להיות שמחתנו, ולא להשבר משום דבר, אדרבה אנחנו עם ישראל הם עם קשי ערף, לא עוזבים לרגע את הקדוש-ברוך-הוא בכל המצבים שרק עובר עלינו.

לעת עתה אני צריך רפואה שלמה גדולה מן השמים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיחזיר לי את הבריאות בשלמות, ויהיה "חדש ימינו כקדם".

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שעד תחלת השבוע כבר יהיה גמור כל פּרָק ו' מספר "לב אבות", ותוכלו להדפיס את זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתתקסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיהיה לך אם תפיץ את "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", כי כל שאלה וספק שיש שמה וכו', ויש על זה תרוץ וכו', אתה צריך לדעת שלכל הפחות עוד עשרת אלפים אנשים יש להם אותו שאלה, כמו שאמר הרמב"ם דבר שנדפס - זה כאלו שדרש לעשרה אלף אנשים, ולכן אשרי ואשרי חלקך, שאתה זוכה ומזכה את הרבים שזכות הרבים תלוי בך.

רק חֲזַק וְאִמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גָדוֹל אֲדוּוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם תִּלְךָ לְהַפְיֵץ בֵּין הַחֲבֵרִים שְׁלָךְ, שְׁגָרִים בְּגוֹשׁ עֲצִיּוֹן וְאֵלּוּן שְׁבוּת וְכוּ' וְכוּ', אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה כִּי הֵם אֲנָשִׁים יְקָרִים מְאֹד, וְהַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שְׁלֵהֶם זֶה לְהַפְּלִיא, וּמִי יִתֵּן שִׁגְם הֵם יִזְכּוּ לְהַתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֶצְלוֹ הָיָה הַיְסוּד תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: אִף שְׁדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם עֲמָקִים מְאֹד מְאֹד עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצֵא וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַתְּמִימוֹת שֶׁבָּהֶם יוֹתֵר עֲמָקָה מִזֶּה וְכוּ', כִּי דַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם עֲמָקִים מְאֹד וְלִקְיָם אֶת זֶה בְּתְּמִימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת, וְלִכֵּן מִי יִתֵּן שִׁיכַנְס בֵּין חֲבֵרָיָהּ וְקְרוּבֶיהָ, שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, הֵם אֵלֶּפֶי אֵלֶּפִים בְּאוֹתוֹ סִגְנוֹן.

וְכֵן רָאָה לְעוֹרֵר אֶת הַחֲבֵרִים שְׁלָךְ מִטְּבַעוֹן וּבִמְבוּא חוֹרוֹן שִׁגְם הֵם יַעֲסִקוּ בַּהֲפָצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, עֲלֵינוּ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּיֵתֵר שְׂאֵת, בְּיֵתֵר עֵז, וְלִדְעַת שְׂאִין יוֹדְעִים כָּלֵל וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי אֲנַחְנוּ יוֹתֵר קְרוּבִים אֶל הַגָּאֹלָה, וְיוֹתֵר קְרוּבִים אֶל בְּגִין בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ, וְאִף שְׁנַתְקִים (וְרַמְיָה ח' כ') "עֹבֵר קָצִיר כְּלָה קִיץ וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ", עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב מֵאֲתָנוּ, וְעֲלֵינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֵינוּ שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת שְׂמִחַתְנוּ, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, אֲדַרְבָּה אֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קָשִׁי עֲרָף, לֹא עוֹזְבִים לְרַגַע אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הַמְּצַבִּים שֶׁרַק עוֹבֵר עֲלֵינוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

העבר אין וכו', תשפח מכל מה שעבר והיה וכו' וכו', תכניס את עצמך ביתר שאת, ביתר עז להציל את הבחורים הנושרים, שזה ממש "המציל מזוטו של ים" וכו', ואם תזכה להחזירם למוטב - אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיהיה לה.

עלינו להתחזק מאד מאד ביתר שאת, ביתר עז, ולדעת שאין יודעים כולל וכו', ובודאי אנחנו יותר קרובים אל הגאולה, ויותר קרובים אל בנין בית המקדש, ואף שנתקים (ירמיה ח' כ') "עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לוא נושענו", עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא רוצה רק את הטוב מאתנו, ועלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקינו שנבראנו מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, וזה צריך להיות שמחתנו, ולא להשבר משום דבר, אדרבה אנחנו עם ישראל הם עם קשי ערף, לא עוזבים לרגע את הקדוש-ברוך-הוא בכל המצבים שרק עובר עלינו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חִלְקֶיךָ שְׁאֵתָהּ מְכַנִּים אֶת עֲצָמֶיךָ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּעֵמֶק הַלְמוּד סוּגִית הַטְּהָרָה וְכוּ', וְכוּ', עִם זֶה רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.
 בְּעֵינַי חֲקִים וְכוּ', אֵינְ לִי שׁוֹם מִשָּׁג בְּזֶה, אֵת זֶה אֵתָהּ צְרִיךְ לְשָׂאֵל מִי
 שְׁבָקִי בְּזֶה.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתָּךְ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם עוֹבֵד
 עַל כָּל אָדָם כָּל-כָּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל
 יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֵכָנִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעֵינָיו, וְלִכְן אֵתָהּ
 מְכַרְח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתֵהִיָּה
 בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
 חֵלֶק ב', סִימָן י') מָה שְׂבָנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד
 יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵינְ יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְּׂמִיחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֵת
 נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

עֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּיָתֵר שְׂאֵת, בְּיָתֵר עֵז, וְלִדַּעַת שְׂאִין יוֹדְעִים
 כָּלֵל וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי אֲנַחְנוּ יוֹתֵר קְרוּבִים אֶל הַגְּאֻלָּה, וְיוֹתֵר קְרוּבִים אֶל בְּנֵי
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְאַף שְׂנֵתִקִּים (יְרֵמְיָה ח' כ') "עֵבֶר קָצִיר כָּלָה קִיץ וְאֲנַחְנוּ לוֹא
 נוֹשְׁעֵנוּ", עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק אֵת הַטוֹב מֵאֵתָנוּ, וְעֲלִינוּ
 לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֵינוּ שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי
 הָאָרְצוֹת, וְזֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת שְׂמֵחֵינוּ, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, אֲדַרְבָּה אֲנַחְנוּ
 עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קָשֵׁי עֶרְף, לֹא עוֹזְבִים לְרַגַע אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל
 הַמַּצְבִּים שֶׁרַק עוֹבֵר עֲלֵינוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לברח מחברים רעים, כי בקלות הם יכולים להוריד אותך לשאול תחתית ומתחתיו, ותהיה אבוד משתי העולמות וכו' וכו', ואם תכנס בשיבת "דמשק אליעזר" ותשב בפנה שלך ותתמיד לגרס הרבה משניות בכל יום עד שתזכה לסיים כל שבוע ששה סדרי משנה, זה יטהר אותך מכל מיני חלדה שנדבק בה, ואל יהיה דבר זה נקל בעיניך, כי בחור צעיר יכול להראות את זה, לסיים כל יום כמו ארבעים-חמשים פרקים משניות, וכך תזכה לסיים את כל ששה סדרי משנה, וזה יוציא אותך מהבץ שנפלת אליה, כי מ'שני'ה ראשי תבות (תהלים ל') ה'עליית מן שאול נ'פשי, דיקא על ידי משניות יכולים לעקר את עצמו מהרע שנפל אליה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, היינו שלש תפלות, היינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אצוה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת, ביתר עז, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שהכל יסתדר אצל אשתך וכו' וכו', ותשמחו יחד ותשתדלו מאד מאד לשמר על טהרת המשפחה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת י"ג). תני דבי אליהו: מעשה בתלמיד אחד, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפלו ומחזירתן בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם, פתיב בתורה: (דברים ל) "כי הוא חייך וארך ימיו", בעלי, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מספרת כל אותו מארע. ואמרת לה: בתי, בימי נדחתך - מה הוא אצלך?

אמרה לי, חס ושלום, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניך מה אצלך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשר, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרת לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה: (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב".

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-

ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב המצב, שבו האמא נמצאת וכו' וכו', ואין לנו מה לעשות רק תפלה, ועוד פעם תפלה, ועוד פעם תפלה, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממנה כל הדינים וישלח לה רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ושלא יהיה לה שום מחלות וחלאים רעים.

נא ונא אתה והאחים שלך צריכים להמשיך לדבר עם האבא, ולא לעזוב אותו, ולשפך את הלב שלכם לפניו איך שזה כואב לכם וכו' וכו', כי בסוף האשה, שהיא הקלפה שנדבקה בו תתן לו בעיטה ותזרק אותו לכל הרוחות וכו', ולכן למה שיעשה את זה עכשו לאשתו האמא של הבנים שלו?

תחזק מאד את האמא שלך, שאין לה שום מחלה רק מרב הלחץ, חס וחלילה, נדמה לה כאלו מי יודע מה, זה רק בא מלחץ, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתַּנִּי לְשִׁמְעַ שְׂאִתָּה זֹכָה לְלַמַּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה, וְזִכִּיתָ כָּבֵד לְסִיִּם שְׁבָעִים וּשְׁמֹנֶה פְּעֻמִּים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וּמִסְכַּת בְּרִכּוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁמֹנֶה פְּעֻמִּים, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלֻקָּה, וְתַתְּמִיד בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם כֹּל יוֹם, וְכֵן לְגַרְסַּת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְיֹתֵר מִזֶּה אֵל תְּעַמִּים עֲלֶיךָ.

דַּע לָךְ, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן שֶׁלָּךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת קֹנֵב): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְנִרְדָּא", עֵקֶר יְפֵי הַפֶּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׂאֲדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עֲרֹכּוּ יָקָר מִשְׁנָיִם רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקֻנָתוֹ, וּכְתִיב (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגַבֵּר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", רַק תִּשְׁמַר לֹא לְהַעֲמִים יוֹתֵר מִהַלְמוּדִים הָאֵלֶּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּרְאִי לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁחָכִי קַל בְּשִׁבִילָךְ.

הַעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלִי מָאד שִׁיְהִי בִּינִיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מָאד מָאד, כִּי

כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוטה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנֵּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַתּוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַתּוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִתְבָּרָךְ.

דַּע לְךָ שְׁמִכָּל הַצְּרוּת יְכוּלִים לְצִאת אִם רַק זֹכִים לְשַׁכַּל וְדַעַת, אֲכַל כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מַה שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאֵין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן, וְהָעֵקֶר לְהַשְׁתַּדֵּל לִישׁוּב עֲצָמוֹ הַיִּטֵּב, מַה הַתְּכֹלֵת מִכָּל הַתְּאוּוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּוֹת הַנִּכְנָסוֹת לַגּוֹף, הֵן תְּאוּוֹת שְׁחוּץ לַגּוֹף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאֵז בְּוֵדָאֵי יָשׁוּב אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֶף דַּע, שְׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה אִי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג אֶת הַמַּחַ כְּרֻצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קֶשֶׁה לוֹ לִישׁוּב דַּעַתוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְּׂמִחָה יוּכַל לְהִנְהִיג הַמַּחַ כְּרֻצוֹנוֹ, וְיוּכַל לִישׁוּב דַּעַתוֹ, כִּי שְׂמִחָה הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (ישעיה נ"ה) "כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ", שְׁעַל יְדֵי שְׂמִחָה נַעֲשִׂין בֵּין חוּרִין וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשִׂמְשֵׁר שְׂמִחָה אֵל הַמַּחַ, אֲזִי מַחוּ וְדַעַתוֹ בֵּין חוּרִין מִמֶּשׁ, וְאֵינּוּ בְּבַחֲיִנַת

גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחירות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולבוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (פרכות ג"ה) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" - מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזו עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו, וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, והשמחה מביאה את האדם לכל ההצלחות שבעולם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שעבר ממך כל הכאבים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותהיה בריא ושלם ויהיה לכם רב נחת דקדשה אתה ואשתך מבגד החמוד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם

להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, היינו שלש תפלות, היינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכלתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא י) "רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי, אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) 'אני בצדק אחיזה פניך'", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן י' מנחה אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שתחזק ותעודד ותשמח את אשתך, ותשתדל שיהיה תמיד שמחה בביתך, כי (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום, אמרו חכמינו הקדושים, (שפת י) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

רֵאָה לְצַמְצֵם אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל דְּבַר שְׁלֵא יִהְיֶה רַבּוּי אוֹר.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֹשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכֹל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֹשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שְׁלֵא לּוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקֹר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מַתְמַדִּים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיֶה 'בְּטָלָן'! אִפְלוּ כְּמַה דְּבוּרִים שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינְנוּ שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הֵינְנוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מַאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אִפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמְּחַנְהַ יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדָּקָה בְּקַפְתַּ הַצְּדָקָה, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יַהֲיִיב פְּרוּטָה לְעֲנִי וְהָדָר מְצַלִּי, אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקִיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מְכַרְחַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה 'בֵּין הַזְּמַנִּים' וְכוּ', כִּי רַק פַּעַם אַחַת נִקְרָא 'בֵּין הַזְּמַנִּים', שְׁזֶה בֵּין מִיתָה לְקַבּוּרָה, כִּי בְהִרְגַע שְׂאֵדָם מֵת וְעַד שְׂקוּבָרִים אוֹתוֹ לּוֹקַח קֶצֶת זְמַן, וְזֶה נִקְרָא 'בֵּין הַזְּמַנִּים', וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת פ"ג): אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן: לְעוֹלָם אֵל יִמְנַע אָדָם אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית הַמְּדַרְשׁ וּמִדְּבַרֵי תוֹרָה וְאֶפְלוּ בְשַׁעַת מִיתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר: (בַּמִּדְבָּר י"ט) "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל" - אֶפְלוּ בְשַׁעַת מִיתָהּ תִּהְיֶה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה.

צְרִיכִים לְחַקֵּק בְּדַעְתּוֹ שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה וְאִין מְשַׁג כְּזֶה 'חִפְשׁ הַגְּדוֹל', כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שְׁבַת ל.) לְעוֹלָם יַעֲסֹק אָדָם בַּתּוֹרָה וּבַמְצוּוֹת קִדְּוִים שְׂמִימוֹת שְׂכִינּוֹן שְׂמַת בְּטַל מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמְצוּוֹת, וְאִין לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂבַח בּוֹ, וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מֵאֵי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים פ"ח ו') "בְּמַתִּים חִפְשִׁי" - כִּינּוֹן שְׂמַת אָדָם נַעֲשֶׂה חִפְשִׁי מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמְצוּוֹת; רַק כְּשֶׁאָדָם נִפְטָר - אָז יֵשׁ לוֹ חִפְשׁ הַגְּדוֹל.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵינּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֻזֵּק מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְתַחֲזוֹר אֶת הַדֶּף כַּמָּה פְּעָמִים, עַל כָּל פְּנִים גְּמָרָא רַש"י, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם עַקְר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּקֵה, אָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבְיַתִּי אֵין לְחַס וְאִין שְׂמֵלָה" - שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שְׂלֹא לּוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ.

הַעֲקוּר תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה 'בְּטֻלָּן'! אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

רְבִנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן, סימן צ"ח) שְׁבִקִיץ מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְצִאת בְּשֻׁדָּה בֵּין הַעֲשָׂבִים וְלִהְתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֹז כָּל יְבוּל הַשֻּׁדָּה נִכְלָל בְּתַפְלָתוֹ שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתִּקְעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּסַבִּיר לְאֲשֶׁתְךָ שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא מְשַׁנֵּים שֵׁם, וּבִפְרֵט שְׁקַבְּלָתֶם עַל עֲצֻמְכֶם לְקַרְא אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה, וְלִכֵּן לְמָה לָכֶם לְהַכְנִס בְּצָרָה גְדוֹלָה לְשִׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה אַתֶּם יְכוּלִים לְאַבֵּד, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶת הַבֵּן שְׁלָכֶם, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לְזֶה שׁוֹם עֶרְךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אִם נִתְתַּם אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה - זֶה הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הִילָד, וְאִם תּוֹצִיאוּ אֶת הַשֵּׁם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אַתֶּם תּוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַנֶּפֶשׁ, הָאִם אַתֶּם מְסַכְּמִים לְדַבֵּר כְּזֶה?

דַּעוּ לָכֶם שְׁעַם שְׁמוֹת לֹא מְשַׁחֲקִים, וּבִפְרֵט כְּשִׁמְקַבְּלִים עַל עֲצֻמְכֶם אִיזָה שֵׁם, צְרִיכִים לְעַמֵּד בְּהַבְטָחָה, וּכְבָר מְצִינּוּ בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת י:): מִנָּא לָן דְּשָׂמָא גְרִים? אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּאָמַר קָרָא: (תְּהִלִּים מ"ו) "לִכּוֹן חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת הַיְוָיָה אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ", אֵל תִּקְרָא "שְׁמוֹת" אֶלָּא "שְׁמוֹת", וּמוֹבָא בְּמַהֲרָש"א (שם) שְׁפַעֲלַת הַיְוָיָה נִמְשָׁכִים אַחַר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא הַגּוֹרֵם.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם את הדעת והשכל, ואל תשנו את השם בשום פנים ואופן, כי אתם משחקים עם אש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מרחח להגיד לך כי במריבות תמיד צריכים שנים, כי אחד לבד לא יכול לריב, אם לא היית עונה לאשתך וכו', מזמן היה נגמר המריבות וכו', ולכן הרגל את עצמך לדם ולשתק ולא לענות לאשתך כשהיא מתפרצת וכו', ואלא תראה לעזר לה בכל המובנים, ואזי תראה שלא יהיה יותר מריבות ביניכם, ולא ימאס לך החיים.

זכור גם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

אני מרחח להגיד לך שאם אתה ואשתך תפסיקו לריב, ותפסיקו ללכת ראש בראש אחד עם השני וכו', אז ממילא יגמר ויסתים כל המריבות בבית.

רבנו ז"ל אמר: (ספר המדות, אות קלפה, חלק ב', סימן א') יש שדים, שמצויים בבתים, שהם מקלקלין השלום בית, ועל ידי זה כעס וקטטות בבית. ועקר

הַבַּיִת הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יומא ב.) בֵּיתוֹ זֶה אֲשֶׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עֶקֶר הַקְּטָטוֹת מְמַנָּה. וְלַפְעָמַיִם נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקְּטָטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבַּיִת. וְזֶה מְפָרֵשׁ בְּפִסּוּק: (איוב כ"א) "בְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רש"י שם) "מִפְּחָד" - אֱלוֹ שָׂדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְׁלוֹם הַפֶּךָ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשָּׂדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שִׁבְט אֱלוֹהִים" וְכוּ', הַיִּינוּ הַיִּסּוּרִים, עֵינֵי שָׂם.

וְאֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַשָּׂדִים הָאֵלוֹ נִבְרָאִים רַק מִהַכַּעַס וְהַמְחַלְקָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ט"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה - שֶׁם הַשָּׂטָן; וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִכַּעַס, כִּי כַּעַס בְּבֵית מִחְרִיב אֶת הַבַּיִת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעַס, סִימָן ט"ו) כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מִחְרִיב אֶת הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁשְׁמוֹ "שְׁלוֹם", יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאָמַר (שיחות הַר"ן, סִימָן ל"ג) אֶצֶל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, וְאֶצֶל אֱמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְעֶקֶר הָאֱמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחִקִּירוֹת כְּלָל. רַק בְּפִשְׁטוֹת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַהֲמוֹן עִם הַכְּשָׁרִים מְאֲמִינִים.

וְלָכֵן אֶת תְּדַבְּרִי כְּמוֹ שֶׁאֶת רִגְלָהּ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתֵאמְרֵי לִי שֶׁזֶה יִכְנֶס טוֹב טוֹב בְּלִבוֹת הַשׁוֹמְעוֹת דְּבָרֶיךָ, וּבּוֹדָאֵי כְּדָאֵי לְתַבְּלָא אֶת הַדְּבוּרִים גַּם עִם סְפוּרֵי צְדִיקִים, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) דַּע

שִׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַצְדִּיקִים, הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מַצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ, שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ" נִתְעוֹרְרָת בְּעַת שְׁמִסְפְּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרְרָת לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל בְּעַת דְּרֻשָׁה שְׁמוּסָרִים לְרַבִּים, לְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁזֵה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עוֹז בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹש הַזֶּה, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמְאָצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְדָבָר זֶה אֶת צְרִיכָה לְהַחֲדִיר בְּהַנָּשִׁים כְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, אֶת תְּדַבְּרֵי אֶתְּן כְּפִי מִיֵּטֵב הַדְּבוּרִים שְׁלֶךְ, וְתִרְאֵי אִיךְ שְׁזֵה יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בִּינֵיהֶן, כִּי אֱמוּנָה זֶה יִסוּד כָּל הַחַיִּים, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיִטִּי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ב) שֶׁעֵקֶר הַיְהִדּוּת הוּא תְּמִימּוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאָמַר (שִׁיחּוֹת הַר"ן, סִימָן ט"ו) שֶׁהוּא חֲכָמָה וּמְלָאכָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְּהִמָּה. וְזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל"ו א') "וְכָל אִישׁ חָכֵם לֵב אֲשֶׁר נָתַן הוֹי"ה חֲכָמָה וְתְבוּנָה בְּהִמָּה", הַיֵּינוּ שֶׁהוּא חֲכָמָה לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּבְהִמָּה, וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֶלְוֵן ה':) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ו ז): "אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה" - אֵלוֹ בְּנֵי אָדָם שֶׁעָרוּמִים בְּדַעַת וּמְשִׁימִין עֲצָמָן כְּבְהִמָּה. וְכְמוֹ שֶׁאָמַר אֶסְף: (תְּהִלִּים ע"ג כ"ב) "וְאֲנִי בָעַר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עֲמֹךְ"; אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַתְּמִימּוֹת. וּכְבָר סִפֵּר לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ט', מְהַחֲכֵם וְתָם) אֶל מֵה זָכָה הַתָּם וְכוּ' שֶׁנַּעֲשֶׂה מִיְנִיסְטָר עַל כָּל הַמִּיְנִיסְטָרִין, צְדִיק עַל כָּל הַצְדִּיקִים? עֵין שָׁם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ דְּבוּרֵי חֵן, וְתִזְכֵּי לְהַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּהַשׁוּמְעוֹת דְּבוּרֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְמָה אֶתְּךָ צְרִיךְ לְעַמֵּד בְּסִדְרֵי הַיְשִׁיבָה, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד מְאֹד אֶת הָרֵאשׁ יְשִׁיבָה, וְאֶת הַמְשָׁגִיחַ, וְכַמוֹכֵן גַּם אֶת הַחֲבָרִים.

אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁאֶתְּךָ לּוֹמֵד בִּישִׁיבָה, אֶפְלוּ שׁוֹהַ מְעֻט, תַּחֲזוֹר עַל זֶה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, כְּדֵי שֶׁהַלְמוּד יִקְלֵט הֵיטֵב בְּדַעְתְּךָ.

מְלַבֵּד זֹאת תִּקַּח מִסְכָּתָא אַחַת, עֲדִיף מִסְכָּתָא קְלָה, כְּגוֹן מִסְכַּת בְּרָכוֹת, וְתַתְּחִיל לְגַרֵס קִדְמָה רַק אֶת הַגְּמָרָא עֲצֻמוּ בְּלִי רִש"י וְתוֹסְפוֹת כְּמוֹ עֶשֶׂר פְּעָמִים, וְאַחַר כֵּךְ תַּתְּחִיל לְחַזֵּר לְגַרֵס אֶת הַגְּמָרָא עִם רִש"י כְּמוֹ עֶשֶׂר פְּעָמִים, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאַחַר כֵּךְ תַּתְּחִיל לְגַרֵס עוֹד פְּעַם אֶת הַגְּמָרָא עִם רִש"י וְתוֹסְפוֹת כְּמוֹ עֶשֶׂר פְּעָמִים, וְאֵז אֶתְּךָ יִכּוֹל לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד גַּם אֶת הַרִי"ף וְהָרֵאש"ש עַל מִסְכָּתָא זוֹ, וְכֵן לְאֵט לְאֵט תוֹסִיף מִפְּרָשִׁים וְכוּ', אֲבָל לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוֹל עַל זֶה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד שִׁימְנַע אוֹתְךָ מִזֶּה, אוּ יְדַבֵּר נֶגֶד זֶה וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִם תִּקַּח מִסְכָּתָא אַחַת וְתַחֲזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפֵּר, לְבִסוּף יִהְיֶה לְךָ לְכָל הַפְּחוֹת מִסְכָּתָא אַחַת בְּרוּר לְךָ, וּבִפְרָט בְּעִנְיַי בְּרָכוֹת, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְכִשְׁתִּזְכֶּה כְּבָר לְסִים אֶת הַמִּסְכָּתָא עֲשִׂירִיּוֹת פְּעָמִים, אֶתְּךָ יִכּוֹל גַּם לְהוֹסִיף אַחַר כֵּךְ לְלַמֵּד אֶת הַטוֹר וְהַבֵּית יוֹסֵף וְכוּ', וְהַשְּׁלַחֵן עָרוּף וְהַמְּגַנֵּים וְכוּ', הַשְּׁיָכִים לְהַלְכוֹת בְּרָכוֹת, וְכֵן תִּהְיֶה בְּקִי עַל כָּל פְּנִים בְּמִסְכָּתָא אַחַת, וְאַחַר כֵּךְ תוּכַל לְקַח עוֹד מִסְכָּתָא וְגַם בֵּן לְלַמֵּד בְּצוּרָה כְּזוֹ, וְלֹא לְאֵט לְאֵט תִּקְנֶה לְעֲצֻמְךָ יְדִיעוֹת בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל תִּזְכֹּר כִּשְׁאֶתְּךָ עוֹסֵק בְּמִסְכָּתָא אַחַת אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִמִּסְכָּתָא אַחֶרֶת, וְהַעֲקָר תִּדְעֵ לְךָ שֶׁהַכָּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת עִם שִׁכְלָא וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, וְתִזְכֹּר מַה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא פְּנַחֵס י"א) לְמָה נִמְשָׁלָה תוֹרָה לְתַאנָּה? שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאַחָדָה, וְהַתְּאָנָה נִלְקָטָה מְעֻט מְעֻט, וְכֵן הַתוֹרָה - הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעֻט, וְלִמְחָר הַרְבֵּה, לְפִי שֶׁאֵינָה מִתְלַמְּדַת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם; וְאֲמָרוּ: (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה

ח', סימן ד') הטפּש הַזֶּה תִּמְנָה אִיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי: לָמָּה הִדְבָּר דּוּמָה? לְכַפֵּר שְׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר, טַפֵּשׁ אֹמַר: מִי יוּכַל לְהִבְיָאוּ? וּפְקַח אֹמַר: 'לֹא אֶחָד תִּלְהֶה אוֹתוֹ?' מִבְּיַא סֵלָם אוּ קִנְה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ, כֶּף כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמַר: אֵימְתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה? וּמִי שֶׁהוּא פִקַּח - מֵהוּ עוֹשֶׂה? שׁוֹנֶה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמֹסִים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְזֶה שְׁלֵמוֹת סֹדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל שֶׁהִחְדִּיר בְּנוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַצִּית אוֹתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר מַעְלַת מִצְוֹת צְדָקָה, שְׂרַק בְּזִכּוֹת זֶה נִגְאָל גְּאֵלַת עוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (יִשְׁעִיָּה א' כ"ז) "צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָּה בְּצְדָקָה", וְאֹמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (מְדַרֵּשׁ זוֹטָא, שִׁיר הַשִּׁירִים א') הַדּוֹרוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְדָקָה, שְׁפָן הוּא אֹמַר (מִשְׁלֵי כ"א ג') "צְדָקָה וּמִשְׁפַּט נִבְחָר לְהוֹי"ה מִזְבַּח", כֵּן הַנוֹתֵן צְדָקָה אֶפְלוּ הִיָּתָה בְּיָדוֹ עֲבָרָה וְנִחַתְם דֵּינּוּ לְהֶאֱבֹד וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרָעָנוֹת לִילָךְ וְיִפְרַע מִמֶּנּוּ אֵינוּ יְכוּל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹמַר לוֹ: (מִשְׁלֵי י' ב') "צְדָקָה תַצִּיל מַמּוֹת", וְיְכוּל לְהִיּוֹת מְקַבֵּל פְּנֵי שְׁכִינָה בְּכָל יוֹם שְׁנֵאמַר: (תְּהֵלִים פ"ט ט"ו) "חֲסֵד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פְּנֵיךְ", וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֹמַר לְמִלְאָךְ שֶׁל פְּרָעָנוֹת: אֵל תִּגַּע בּוֹ, מְצַאֲתִי לוֹ זְכוֹת לְמַחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

לְדַעֲתִי, יֵשׁ שְׁתֵּי צְדָקוֹת, שֶׁהֵם הִכִּי גְדוּלוֹת וְקְדוּשׁוֹת שְׁאֵין לְמַעְלָה מֵהֶם.

א', לְתַת לְעֲנִיִּים וְלֶאֱבִיּוֹנִים וְלְרַעֲבִים וְלְצַמְאִים לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת, שְׁזֶה הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה, כְּמֵאמָרְם ז"ל: (בְּבָא בְתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמוֹזְנוֹת, הֵיִינוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעַב וְצַמָּא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׁבִאָמַת רָעַב אוּ צַמָּא הוּא יֹאכֵל

וַיִּשְׁתַּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלָכֵן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֶּתֶת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצָמְאִים.

ב', זֶה עֵסֶק הַהֲדַפְסָה וְהַפְצַת סְפָרֵי רַבְנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הַצְדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, בְּרַכַּת הַשְּׁחָר, הַלְכָה ה', אוֹת ל"ו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק"ט) "צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת", אֵיזֶה צְדָקָה נִשְׁאַרָה לְעוֹלָם? כְּשֶׁנוֹתְנִים לְהַדְפִּיס אֶת סְפָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, שְׁמַגְלֶה תּוֹרַת אֱמֶת, הַמְקַשְׂרֵת אֶת הָאָדָם אֶל הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּאֵמַת הָעוֹלָם הוּא מְלֵא כַפִּירוֹת וְאִפְיקוּרוֹסוֹת, וְכָל מִינֵי שְׂקוּץ וְתַעֲוֵב מְדַפְסִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂמַעְבִּירִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל דַּעְתָּם, וְשׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמַתָּם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל צְדִיקֵי אֱמֶת, הַמְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֵין שׁוּם תַּכְלִית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כֹּל הַרְצוֹן שֶׁלּוֹ רַק יִהְיֶה נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיִּזְכֶּה לְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצְוֹת, לְהַתְחַזֵּק בְּאֶמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, אֵלוֹ הַסְּפָרִים מַעֲמִידִים אֶת הָאָדָם בְּקֶרֶן אוֹרָה, וְעַל כֵּן כְּשֶׁנוֹתְנִין צְדָקָה בְּשִׁבִיל לְהַדְפִּיס רַבּוּי סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֱמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְחַזְקִים וּמַעֲוֹדְדִים אֶת כָּל הַנְּפוּלִים וְהַמְשֻׁלְכִים בְּתַאוּתִיהֶם וּבַמְדוּתִיהֶם הָרַעוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּזֶה מְבַטְלִין בְּיוֹתֵר מִצַּח הַנְּחָשׁ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְעַל כֵּן עַל יְדֵי הַצְדָקָה שְׁנוֹתְנִין בְּשִׁבִיל לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ שְׂמַבְטְלִים הַסְּפָקוֹת בְּשִׂרְשָׁם, נַעֲשֶׂה תַקוּן הַצְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת נִפְלָא, כִּי עוֹקְרִים אֶת כָּל מִצַּח הַנְּחָשׁ לְגַמְרֵי שֶׁלֹּא יוּכַל עוֹד לְהַטִּיל סְפָקוֹת כָּלֵל וְכוּ', וְזֶה 'צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם', שִׁיְהִיָּה קִיּוֹם לְהַצְדָקָה לְעוֹלָם, זֶה זוֹכִין עַל יְדֵי 'וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת', עַל יְדֵי שְׁנוֹתְנִין צְדָקָה לְחַבֵּר סְפָרִים וְלְהַאִירֵם בְּעוֹלָם לְבָאֵר דְּבַרֵי הַתּוֹרָה שִׁידְעוּ הַכֹּל אֱמַתַּת הַתּוֹרָה, בְּסוּד 'וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת', עַל יְדֵי זֶה בּוֹדֵאֵי 'צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם', כִּי זֹאת הַצְדָקָה קִיַּמַּת לְעוֹלָם, כִּי עָקַר תַקוּן הַצְדָקָה נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי זֶה בְּיוֹתֵר, שְׂמַדְפִּיסִים סְפָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעָקַר הוּא הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הַמְבִיאִים לְיָדֵי מַעֲשֶׂה, לְיָדֵי קִיּוֹם הַתּוֹרָה, שֶׁלֹּזֶה צְרִיכִין סְפָרִים רַבִּים מְאֹד עַד אֵין קֶץ שְׂיוּכַל כָּל אָדָם אֵיךְ שֶׁהוּא בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא וּבְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלוּ בְּנַעֲרוֹתוֹ וּבְזַקְנּוֹתוֹ וְכוּ', בְּטִיבוֹ וּבְעֵקֶו, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂיוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וְלְהַשִּׁיב אֶת נַפְשׁוֹ וְלִקְבֵּל וּלְשַׂאב מֵהֶם

עצות אמתיות איך להתנהג באפן שישאר קנים על עמדו, ואם יפל לא יוטל וכו'. כי בכל מה שעובר עליו איך שהוא אם מתחזק עצמו ברצון שיהיה רצונו חזק לחזור בתשובה אליו יתברך, בודאי ירחם עליו השם יתברך ויורהו הדרך האמת, לכוון רצונו יתברך עד שיהיה נכלל לגמרי בו יתברך.

ואתה צריך לדעת כי אלו השתי הצדקות הם הכי גדולות א', היינו לנדב לביית התבשיל - "אהל אברהם", ששם נותנים כל יום אכל לרעבים ולצמאים, ומחלקים למעלה מאלף מנות כל יום לכל הבא, אדרבה כל אחד מזמן לבוא ולראות את המציאות, זה פתוח לכלם, ב', לנדב להדפיס את ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם בכל העולם כלו, ולהחדיר אמונה פשוטה בעם ישראל, ולחזק ולעודד ולשמח את כל הנשמות הנפולים והירוודים, ולקרב אותם אליו יתברך.

אלו השתי צדקות - אחד הוא להגוף, ואחד להנשמה, אשרי מי שיש לו חלק בשתי הצדקות האלו, ואז נכון לבו יהיה בטוח שנמתן את הצדקה האמתית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה להחליף את השם שלך, כי את מסכנה - אין לך שם, או על כל פנים להוסיף שם, כי השם הוא הנפש כמו שכתוב (בראשית ב') "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו", ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לתת שמות בדויים להילדים שאין לזה שום ערך וכו', ומסכנה הנפש שלך, שאין לה שם לגמרי.

כל הספור לא מוכן לי שאת בזוגיות כבר ארבע שנים וכו', תסבירי לי למה אתם מסתובבים ככה ארבע שנים?? שזה עוון חמור מאד מאד סתם להסתובב ככה וכו', ובוודאי נכשלים במה שנכשלים וכו', והקדוש-ברוך-הוא מאד מאד מאד מקפיד על דברים כאלו, כי אין העולם הפקה כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה כ"ו, סימן ה') על הכל הקדוש-ברוך-הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו: (במדבר רבה, פרשה ט', סימן ז') אמר הקדוש-ברוך-הוא: על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו: (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש-ברוך-הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות וכו' וכו', אשה חושבת שהכל הפקה, ולית דין ולית דין וכו' וכו', ופתאום היא מקבלת את המכה בצורה כזו שהיא לא חלמה.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכננו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל-כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמ"ך מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבועולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חתנה, ויתחתנו, ויחיו חיים באשה, וזה הדרך האמתי של יהודי מאמין בהקדוש-ברוך-הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש-ברוך-הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו', ונפרדים וכו', ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה ומפירים אחד את השני וכו', שכבר יעשו ארוסין וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה פסך וכו', עד שיהיה חכמה וכו', כי כבר אמר החכם מפל אדם (קהלת א' י"ח) "כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב", ודרשו על זה חכמינו הקדושים: (קהלת רבה, פרשה א', סימן ל"ז) "ברב חכמה רב כעס" - כל זמן שאדם מרבה בחכמה מרבה בכעס, וכל זמן שהוא מרבה בדעת מרבה ביסורין, אמר שלמה: על ידי שהרביתי בחכמה - הרביתי בכעס, ועל ידי שהרביתי בדעת - הרביתי ביסורין; הרי שלך לפניך, אם אדם חושב הוא חכם ובר דעת, ומושך את הזמן וכו', על ידי זה לבסוף מתפוצץ

הכל וכו', ונעשה ביניהם ריב וכעס ונפרדים, ולכן אשרי הבחור או הבחורה, שמוצאים אחד את השני, ויש ביניהם משיכה והבנה הדדית, שכבר יראו לסגור את הכל, והפלל הזה טוב לכל אחד ואחת, אשרי מי שיצית ויקים את כל זה, ואז יהיה להם חיים מאשרים מאד.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותראי לגמר בסימן טוב ובמזל טוב את השדוך הזה שאת מסתובבת עמו כבר ארבע שנים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

החיים של אדם מאד מאד קצרים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, ואמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כציל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) "כציל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן אדם צריך להתחיל לחשב על התכלית הנצחית, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ד) כי צריכים לשמר מאד את הזכרון שלא יפל בשכחה, שזה מיתת הלב, היינו שצריכים לזכר שיש עוד עולם, ויבוא היום שנצטרף לעזוב את זה העולם, ולכן אשרי האדם שזוכה לחטף בכל יום טוב אמתי ונצחי, שזה ללכת שלש פעמים ביום להתפלל שחרית, מנחה, ערבית במנין, ולקבע עתים לתורה ולקיים את המצוות בשמחה, וגם לעסוק באיזה משא ומתן לפרנס את אשתו וילדיה, ויהיה רק שמח, שזה התכלית בזה העולם, ואדם צריך להיות מוכן

כָּל יוֹם שִׁיקְרָאוּ אוֹתוֹ חוֹרֵה לַמַּעֲלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (שְׁבַת קנ"ג.) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר שׁוֹב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתַתָּה, שְׂאֵלוֹ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: "וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ אֵיזוֹהוּ יוֹם יָמוּתָּ?", אָמַר לָהֶן: וְכָל שָׁכֵן יָשׁוּב הַיּוֹם שְׂמָא יָמוּת לַמַּחֲרָ, וְנִמְצָא כָּל יָמָיו בְּתַשׁוּבָה.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ סִפּוּר אַרְבֵּי מֵאָד מֵאָד הַמֵּלֵא מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל וְהַנְהַגָּה עַל כָּל הַחַיִּים, וְהוּא הַסִּפּוּר מֵהַחֶכֶם וְהַתָּם (עֵינֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה ט') הַחֶכֶם הַתְּחִיל לְלַמֵּד כְּמָה וְכְמָה שְׁנַיִם אֵיזוֹה אֲמֵנוּת וְכוּ', וְכוּ', עַד שֶׁנִּפְּלַל לְאַפִּיקוֹרְסוֹת גְּמוּרָה וְכוּ', וְעָבַר עֲלָיו חַיִּים מְרוֹרִים מֵאָד מֵאָד וְכוּ', מָה שְׂאִין כֵּן הַתָּם הָיָה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וּמָה שָׂרַק נִתְּנוּ לוֹ לְעַבֵּד עֲבָד, וְהָיָה סוֹדֵלָר פְּשׁוּט, וְהַרְוִיחַ מִיָּד לְיָד וְכוּ', וְכוּ', וְרַק הָיָה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר לְאַשְׁתּוֹ: מָה אֲנִי מִפְּסִיד בְּזוֹה הָעוֹלָם? הֲרֵי הַכֵּל רוּחַ קָל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֻקִּים אֶת דְּרָךְ זֶה, וְאֵז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים נְעִימִים וּמְאֻשְׁרִים, וְלֹא מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֹה תִשְׁכָּחֵל וְתִצְלַח. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְפָּא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לִנְכוּן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ שְׂאֵת שׁוֹלַחַת אֶת בַּעֲלָךְ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, אֶת אֲשֶׁה בַּעֲלַת שְׁכָל וְדַעַת, וְיוֹדַעַת מָה שְׂאֵת עוֹשָׂה וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת יֵשׁ נָשִׁים שְׂמוֹנְעוֹת אֶת בַּעֲלֵיהֶן מִלְּהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְהֵן אֶפְלוּ לֹא חוֹשְׁבוֹת מָה הֵן עוֹשׂוֹת, כִּי בְּאֵמֶת אֶף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מְבִין מָה זֶה לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֲרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ח): בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִדוֹן מָה יְהִיָּה

בסופו, היינו בראש השנה הוא יום הדין והנורא, שדנים את כלם כל הבריאה כלה, מה יהיה עם כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי בשרפה וכו', וכן אמרו (פיצה ט"ז). כל מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה, היינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, וכן אמרו: (בראשית רבה, פרשה נ"ו, סימן י"ג) כל ימות השנה ישראל נאחזין בעברות, ומסתבכין בצרות, ובראש השנה הן נוטלין שופר ותוקעין בו, ונזכרים לפני הקדוש-ברוך-הוא, והוא מוחל להם; כשאדם חוטא בר מינן, אזי בלי שום ספק יקבל ענש, כי יש דין ויש דין, אבל כשבא בראש השנה ומבקש סליחה, ומכניע את עצמו לפניו יתברך, מיד הוא מוחל לו, כמאמרם ז"ל: (שחר טוב, תהלים ק"ב) "פנה אל תפלת הערער", אמר רבי יצחק, כלפי דורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן ולא בית המקדש שיכפר עליהם, אלא עוד תפלה אחת שנשתיר להם שהם מתפללין בראש השנה ויום הכפורים, ולא תבזה אותו מהם. הוי, "ולא בזה את תפלתם"; הרי שלך לפניך שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם כלו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עונף דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העונף דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות, רחמנא לצלן, אזי לוקחים את העונף דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעונף דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העונף דין הכי גדול בעולם, והוא הכריז: (חיי מוה"ר, סימן ת"ה) "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי"; ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עונף דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך ישמר אותנו כל השנה מפל מיני צרות ורעות רבות וכו', ושנזכה להפתב בשנה של בריאות והצלחה בהחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מפל מיני גנבות וגזלות ואלימות, ומפל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העונף דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁהִיא מְבִינָה אֲשֶׁר בְּזֶה שֶׁהִבְעֵל נוֹסֵעַ אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, בְּזֶה הִיא מְצִילָה אֶת עֲצָמָה וְאֶת הַיְלָדִים וְאֶת בְּעֻלָּהּ מִכָּל מִינֵי מֵאֲרָעוֹת וּמְכַשׁוּלִים וּסְכָנוֹת שֶׁרַק קוֹרֵה בְּעוֹלָם, וְכֵן שֶׁתִּכְתַּב בְּפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעוֹ, וּבְכָל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁרַק צְרִיכִים, הֵאֵם לֹא כְּדָאֵי בִּשְׁבִיל זֶה לְהִשָּׂאֵר לְבַד עִם הַיְלָדִים סָךְ הַכֹּל כְּמָה יָמִים? הֲרִי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה פּוֹעֲלִים אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּמִילִיוֹנִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי הָאֱמוּנָה הַחֲזוּקָה בְּזֶה וְכוּ', וְלִכֵּן לָמָּה לְהִנָּשֵׂים לְדָאֵג? אֲדַרְבָּה הֵן צְרִיכוֹת לְגַרֵּשׁ אֶת בְּעֻלְיָהֶן לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, כִּי אִם שָׁמָּה מְחַלְקִים בְּרִיאוֹת, פְּרֻנְסָה, שְׁלוֹם בֵּית, יְלָדִים, נַחַת וְכוּ' וְכוּ', הֵאֵם זֶה לֹא שׁוּה פִּי מִלִּיּוֹן מְלַנְסֵעַ לְעֶסְקִים מְעַבְרֵי לַיִם לְמַזְרַח הַרְחוֹק כְּמוֹ סִין, אוֹ בְּמַעְרָב הַפְּרוּעַ כְּמוֹ לוֹס אֲנַגְ'לָס? וְלִכֵּן הַנָּשִׁים צְרִיכוֹת לְדַעַת שֶׁבְּעֻלְיָהֶן לֹא נוֹסְעִים לְחַפְשָׁה כְּמָה יָמִים אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲלֹא שֶׁם נִמְצָא הָעוֹרֵף דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם שֶׁהוּא מְמַלִּיץ עֲבוּרָנוּ, וּבְזִכְרוֹתוֹ נִבְיָא הַבֵּייתָה כָּל מָה שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים וְכוּ', וְכֵן הַנָּשִׁים צְרִיכוֹת לְדַעַת שֶׁזֶה בְּכֹל לֹא קָל לְהִיּוֹת שָׁמָּה כְּמָה יָמִים הָאֵלֹהִי, הַגְּשָׁמִיוֹת אֵינּוּ גְשָׁמִיוֹת בְּכֹלל וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד עוֹבֵר אֶת הַתְּקוּן שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּוֹדָאֵי זֶה מִשְׁתַּלֵּם בְּמִילִיּוֹן אַחֲזוֹ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנַן אוֹתְךָ עִם דַּעַת וְעִם שִׁכְל וְאֶת עוֹד מְגַרֶשֶׁת אֶת בְּעֻלְךָ שִׁיסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ, וְכְמוֹךָ יִרְבוּ בִּישְׂרָאֵל.

הִיּוֹת שֶׁהֵבֵן הַקְטָן כְּבָר הָיָה פֶּעַם בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, לֹא כְּדָאֵי לְקַחַת אוֹתוֹ עוֹד פֶּעַם כִּי הוּא פָּשׁוּט יִפְרִיעַ לְבַעַלְךָ לְהַתְּפַלֵּל, וְגַם אֶת תַּתְּגַעְגְעֵי אַחֲרָיו מָאֵה, וְלִכֵּן שִׁישָׂאֵר בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, חַיִּים נְעִימִים וּמְאֲשָׁרִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּרָאָה תִּכְף וּמִיד לְקַבֵּעַ תִּאֲרִיךְ לַחֲתֹנָה, וְלֹא לַחֲכוֹת כְּרָגַע, אִם בְּאַתֶּם
כָּבֹר לְמַצֵּב כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', אֲזוּ אַתָּה מְכַרַח לְהִתְחַתֵּן אַתָּה.

רַבְנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לַחֲכוֹת בֵּין אֲרוּסִין לְנִשׁוּאִין, כִּי יָכוֹל
לְצַאֵת מִזֶּה הַרְבֵּה קַלְקוּלִים כְּמוֹ שְׂיָצָא אֲצִלְכֶם, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ כְּשִׁקְרָה כָּבֹר מֵהַ
שִׁקְרָה, תִּרְאוּ לְהִתְחַתֵּן מִהַ שְׂיֹתֵר מֵהֵר, אֲפִלּוּ חֲתֹנָה צְנוּעָה הָעֵקֶר לְהִתְחַתֵּן
מִהַ שְׂיֹתֵר מֵהֵר.

בְּעִנְיַן עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה
לְהַחֲזִיק מִמְעַמְד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וּמִהַפֶּךְ אֶת הַחֲשׂוֹף לְאוֹר וְאֶת הָרַע לְטוֹב,
וְאֶת הַמֵּר לְמֵתוּק, שְׂאֲזוּ הוּא זוּכָה גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִתְעַנֵּג מִזִּיּוֹ הַשְּׂכִינָה,
וּמִוּבָא בַּזֶּה (הַקְדָּמָה ה) מֵאֵן מְנִכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מִהַפְּכָן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא
לְמַתְקָא, עַד לֹא יִיתוּן הָכָא. מֵאֵן מְנִכּוֹן דְּמַחְפָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ'
מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהִוָּא עֲלֵמָא, לִית לִיהַ חוּלְקָא הָכָא; [מִי מְכֶם
יָכוֹל לְהַפֶּךְ אֶת הַחֲשׂוֹף לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שְׂלֹא יָבֹא לְעוֹלָם
הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֶם שְׂמַחֲכֶה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שְׂיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי
שְׂלֹא יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא], מְכָל זֶה
רוֹאִים מְעַלְתַּת הָאָדָם שְׂאֲפִלוֹ שְׂעוּבֵר עֲלִיו כָּל מִינֵי חֲשֻׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ',
אִף עַל פִּי כֵּן הַכֵּל הוּא מִהַפֶּךְ לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׂבְּעוֹלָם
לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִגְנִין דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ
גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') שְׂמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׂלֹשׁ
פְּרָסָאוֹת, הֵינְנוּ שְׂלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינְנוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת,
הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִכְף וּמִיד כְּשִׂיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל
אֲפִלוּ מִתְפִּלָּה אַחַת, הוּא כָּבֹר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵהַ

שְׂבִיכְלֶתְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצַלִּי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֻּק אֶחֱזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִיִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אל תהיה 'בְּטָלָן' תְּצִיֵת אֶת כָּל מַה שְׁכָתוּב פֶּה, וְאִז תִּהְיֶה שְׂנִיכֶם הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּיכֶם, וְהַהֲפֹךְ מוּבָן מִמִּילָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְפָּג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, הִיּוֹת שְׂבִיבִית חוֹלִים "פּוֹרְיָה" נִמְצָא שְׁמָה פְּרוֹפֶסוֹר גְּדוֹל מְמַחָה מִיְחָד בְּתַחוּם הַלֵּב, וְשָׁמוּ פְּרוֹפֶסוֹר ... נָרוּ יְאִיר, הוּא הַקִּים בְּבֵית חוֹלִים "פּוֹרְיָה" וּמְקִים שֵׁם מְרָפֵז קְרִדְיָאֵלִי מוֹפְתֵי הַכּוֹלָל יְחִידַת צְנַתוֹרִים, יְחִידַת טְפוּל נְמָרֶץ, מַחְלָקַת קְרִדְיּוֹלוֹגִית, וְיַחֲדָה וְהַעֲרָכָה בְּלֵתִי פּוֹלְשָׁנִית שֶׁל הַלֵּב.

הוּא טַפָּל אֶתִי אִישִׁית בְּנִאֲמָנוֹת גְּדוֹלָה, וְכֵן טַפָּל עִם כְּמָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַצִּיל אוֹתָם מִמָּשׁ מִמּוֹת לַחַיִּים, וְעַכְשָׁו מְאִיזָה סְבָה רוֹצִים לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, שִׁיחַתְמוּ עַל הַעֲצוּמָה שְׂבִידֵי הָרֶאֱב"ד שֶׁל קְהֵלְתָנוּ, הָרַב ... שְׁלִיט"א, וְיָפֶה שְׁעָה אֶחַת קָדָם, כִּי זֶה פְּשוּט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, וּמָה גַם הַכְּרַת הַטּוֹב שִׁישׁ

לנו להפרופסור הזה, ולכן אני מבקש את כלם בלי יוצא מן הכלל שיחתמו על העצומה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתתקפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג
לכל מאן דבְּעֵי וּלְכָל הַמְעַנִּינִים

עלי להמליץ על פרופסור ... נרו יאיר שהוא ראש מרכז קרדיאלי בבית חולים "פוריה", הוא פרופסור ממחה עולמי, לדעתי, בתחום שלו, הוא טפל בי בנאמנות ובאהבה יוצא מן הכלל, וכן הציל ממות בטוח כמה מאנשי קהלתי במסירות נפש הכי גדולה, ולכן הוא ראוי להוקרה מיחדת.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שעוד רבות בשנים ישרת את הצבור בנאמנות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המברך את כל השומעים בקולי

גתתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך זה שאלה להלכה, וזה לא כל-כך פשוט לענות על פי שכל והגיון וכו', ולכן אעתיק לך שאלה כעין זה ששאלו את הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, ומה ענה על זה: "מעשה שהיה באדם שהתגרש מאשתו, ונשא לאחרת, אשתו הראשונה גדלה את בנה ולא התחתנה שוב, הֵבֵן נִמְצָא בְּקִשְׁרִים טוֹבִים עִם אָבִיו, וּמִפְעַם לְפַעַם נִפְגַּשׁ עִמוֹ, וְגַם הָאֵב עוֹזֵר

לוּ בְכִסְפִּים, הִבֵּן הַתְּאָרֶס, וְאָבִיו אָמַר לוֹ שְׂאֵם לֹא יִזְמִין אֶת אִשְׁתּוֹ (מזווג שני) לַחֲתָנָה, הוּא לֹא יָבֹא לַחֲתוּנָתוֹ, מֵאִידֶךָ אִמּוֹ אוֹמְרַת לוֹ שְׂאֵם יִזְמִין אֶת אִשְׁתְּ הָאָב זֶה יֵהָרֵס לָהּ אֶת כָּל הַנְּחֹת, וְיִזְיֵק לְבָרִיאוֹתָהּ, הַדִּין בְּזֶה שֶׁהִבֵּן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְטֵל עָלָיו לְהִזְמִין אֶת אִשְׁתְּ אָבִיו, וְצַעְרָה שֶׁל אִמּוֹ אֵינּוּ מְצַדֵּק, שֶׁהָרִי כְּשֶׁאָבִיו נָשָׂא בְּשֵׁנִית נִהַג כְּדִין, וְאֵם הָאֵם חוֹשֶׁשֶׁת לְבָרִיאוֹתָהּ, שֶׁתִּלְךְ לְרוֹפֵא אוֹ שֶׁתִּקַּח כְּדוֹר הַרְגָעָה", עֵינֵי שָׂם.

עַם כָּל זֹאת הֶחָכֵם עֵינָיו בְּרָאוּשׁוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת עִם חֲכָמָה וְלִקְיָם מֵה שֶׁרְבִנּוּ ז"ל אָמַר (ספר המדות, אות אמת, סימן ב') מִתֵּר לְשָׁנוֹת בְּדָבָר הַשְּׁלוֹם; וְכִדִּי לֹא לַעֲצֹר אֶת הָאֵמָא, עָלֶיךָ לְהִתְחַמֵּק וְכוּ', וְאֵם תִּשְׁאַל אוֹתָךְ תִּגִּיד שְׂאֵתָהּ לֹא קָרַאת אוֹתָהּ וְכוּ', וְאֵם הִיא תּוֹפִיעַ אֲזִי כְּדִי שֶׁהָאֵמָא לֹא תִצְטַעַר, תִּגִּיד לָהּ שְׂאֵתָהּ לֹא קָרַאת אוֹתָהּ, הִיא בָּאָה עִם הָאָבָא, וְכֵךְ תִּצָּא נְקִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְפוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁמְכָל צָרָה יְכוּלִים לְצַאת, וּמְכָל בּוֹר עֵמֶק וְחֹשׁוֹךְ וְכוּ', יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת קֶצֶה הַמְּנַהֲרָה וְכוּ', וְלִכֵּן תּוֹצִיאִי מֵהָרָאשׁ שְׁלֶךְ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאָבְדוֹת שֶׁזֶה לֹא יָבִיא אוֹתָךְ לְשׁוֹם דְּבָר, כִּי מֵה אֶת חוֹשֶׁבֶת - שְׁמָה בְּקָבֶר יוֹתֵר טוֹב? הָרִי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רְבִנּוּ ז"ל (שיחות הר"ן, סימן פ"ד) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (אבות פ"ק ד') "וְאֵל תֵּאֱמַר שֶׁהַשְּׂאוֹל וְהַקָּבֶר בֵּית מְנוּס לָךְ" - כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שֵׁישׁ לְהָאָדָם טְרָדוֹת וְעַל הַפְּרִנְסָה, יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁיַּעֲקֹץ וַיִּנְשֹׁף אוֹתוֹ פְּרַעוֹשׁ וְהוּא לֹא יִרְגִישׁ, מַחְמַת שֶׁמַּחְשְׁבָתוֹ טְרוּדָה בְּאִיזָה מַחְשְׁבָה שֶׁל פְּרִנְסָה וְכִיּוֹצֵא. אָבֵל שֵׁם בְּקָבֶר, שְׂאֵז אֵין לְהָאָדָם שׁוֹם טְרָדָא וְשׁוֹם מַחְשְׁבָה אַחֲרָת, אֲזִי הוּא שׁוֹמֵעַ אֶפְלוּ הַרְחִישָׁה וְהַהֲלוּף שֶׁל הַתּוֹלְעִים אֵיךְ הֵם רוֹחֲשִׁים

ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה. ואין שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה, רחמנא לצלן; אל תחשבי לרגע שבקבר זה כל-כך נעים, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (שפת י"ג): קשה רמה למת כמחט בכשר החי; מה את כל-כך ממהרת למות ולהכנס בקבר, ששמה לא תשמעי שום דבר, רק עכברי השדה וכו', התולעים והעקרבים והנחשים שייסבבו אותך וכו', ומה היחוס להתאבד? ומלבד זאת תשאירי חמשה יתומים, שממילא סובלים עכשו מהגרוש הרשע שלך שזרק אותך וכו' וכו'.

עצתי שתפני אל עזרה סוציאלית וכו', ותספרי את כל המצוקה שלך, ובדואי יעזרו לך כספית וכו', וגם יתנו לך עורך דין טוב כדי שלא יקחו לך את הבית.

נא ונא תחזיקי מעמד, ושום דבר בעולם שלא ישבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן ובדואי אם תפני אליו, תראי ישועות גדולות מאד, ואיך פונים אל הקדוש-ברוך-הוא? גלה לנו רבנו ז"ל שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ויספר לפניו יתברך את כל מה שמעיק ומציק לו, ותהיי עקשנית גדולה על דבר זה, ואף שבתחלה יהיה נדמה לך שאין מי ששומע אותך, אני מכרח להגיד לך שאין דבר כזה, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה, וכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך נשמע ונתקבל, ואם מתעקשים יום יום לבוא ולספר להקדוש-ברוך-הוא כל מה שמעיק לך, תראי לבסוף את הנסים והנפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא יתברך אב הרחמן ומרחם על בריותיו, ואי אפשר לתאר ולשער ולספר כלל בפה ומכל שכן בכתיב עד היכן גדלה רחמנותו יתברך, ואל יטעה אותך יצרך כאלו הקדוש-ברוך-הוא רוצה לנקם בך, אין דבר כזה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (פסחים פ"ו:) אפלו בשעת כעסו של הקדוש-ברוך-הוא זוכר את הרחמים, ובפרט את לא עשית שום דבר, רק הגרוש שלך, שהוא רשע מרשע, שעזב אותך כך על המים בלי כלום וכו', הוא הרשע, אבל הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ולכן תעשי כל מה שביכלתך לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור כמו שמדברים אחד עם השני, בלי שום חכמות והשכלות כלל, וכך תעשי יום

יום, ואֶפְלוּ שִׁיִּקַּח כְּמָה שְׁעוֹת מֵהַ בְּכָף? דְּעֵי לָךְ שְׂאִין לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אֵב הַרְחָמָן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (מִדְרַשׁ אַגְדָּה) אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בְּמִדַּת הַרְחָמִים בְּרַאתִי אֶת הָעוֹלָם, וּבְמִדַּת הַרְחָמִים אֲנִי מְנַהִיגוֹ, וְעַתִּיד אֲנִי לְחַדְשׁוֹ בְּמִדַּת הַרְחָמִים, וּבְדַאי לֹא חָסַר רְשָׁעִים אֲרוּרִים כְּמוֹ הַגְּרוּשׁ שְׁלֵף, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנּוּן אוֹתְךָ עִם חַמֵּשׁ יְלָדִים חֲמוּדִים, אֲזִי אֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת אֲשֶׁה חֲזָקָה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶי אֶת הַיְפִי שְׁבַחֲיִיהָ, (מִשְׁלֵי כ"ז כ"ד) "כִּי לֹא לְעוֹלָם חֶסֶן", הַכֹּל יוֹכַל לְהִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלָכֵן רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים שֵׁשׁ לָךְ, וְאֵל תִּהְיֶי שְׁבוּרָה, אֲדַרְבֶּה תִּרְאֵי לְחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵף, וּלְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִיית, וּדְבוּרֵי בְטָחוֹן שְׁעוֹד יוֹם יָבוֹא וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ וְנִזְכֶּה לְצִאת מֵהַצָּרוֹת שְׁלָנוּ, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לָךְ לְקַבֵּל וְכוּ', כִּי בְשָׁעָה שְׂאֵדָם נִמְצָא בְּצָרָה - קָשֶׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהֶאֱמִין שְׁפַעַם יוֹכַל לְצִאת מֵהַצָּרָה וְכוּ', אֲבָל בְּאֵמַת זֶה לֹא כִּכָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ עוֹנֶה לְתַפְלַת כָּל פֶּה, וּבִפְרָט מִי שְׂבָא בְּלֵב נִשְׁבֵּר, לֵב אֵמַת, אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹפֵן אֶת כָּל מְרִירוֹת לְבוֹ, תַּפְלָתוֹ אֵינָה שְׂבָה רִיקָם, וְיִרְאֶה נְסִים וּנְפִלְאוֹת, שֵׁיַעֲשֶׂה עִמוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אֵל תִּתְיַאֲשֵׁי בְשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד הֵן בְּשִׁבְלֵךְ וְהֵן בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֶשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ בְּעֵינַי אֲמוּנָה לֹא שִׁיךְ לְהִתּוֹכַח עִם אֶף אֶחָד, כִּי אֲמוּנָה זֶה דְּבַר שְׁלֹמֶעֱלָה מֵהַשֶּׁכֶל, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁהַשֶּׁכֶל מִבֵּין לֹא שִׁיךְ אֲמוּנָה, כִּי הוּא מִבֵּין אֶת זֶה בְּשֶׁכֶלּוֹ, אֲבָל אֲמוּנָה זֶה לְמַעְלָה מֵהַשֶּׁכֶל שֶׁהַשֶּׁכֶל לֹא מְגִיעַ לְשֵׁם, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְאָדָם, שְׁחָטָא בְּכָל מִינֵי חֻטָּאִים וְעוֹנוֹת שְׁפִטָּם אֶת עֲצָמוֹ בְּטִרְפוֹת וּנְבִלוֹת בְּשֵׁר הַחֲזִיר וְהַשְּׁפָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְעָבַר עַל כָּל הָעֲרִיּוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכָל הָרָאשׁ שְׁלוֹ מְלֵא נְאוּף, שְׁקוּץ וְתַעֲוֹב וְכוּ' וְכוּ', וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנִּיס כְּפִירָה לְאָדָם; וְכָכָל שְׁאָדָם חָטָא יוֹתֵר, נִכְנָס בּוֹ יוֹתֵר כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי לְאָדָם כְּזֶה שְׁמֵלֵא טְנוּף וְנְאוּף, שְׁקוּץ וְעָרוֹם וְכוּ', וְרָאשׁוֹ לוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֲמוּנָה, כִּי הָאֲמוּנָה הוּא דְבַר דִּק וְרוּחָנִי וְכוּ', שְׁלֹמֶעֱלָה מֵהַשֶּׁכֶל וְהַדְּעַת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת דִּיקָא עַל יְדֵי אֲמוּנָה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּדְרָגוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, אִם רַק יִסְלַק חֻכְמָתוֹ הַמַּדְמָה, וְיִדַע שְׁאִין לוֹ שֶׁכֶל כָּלָל.

וּבְאֵמַת מִי שְׁמִסְתַּכֵּל בְּעֵינַי הָאֵמַת וְרוּאָה אֵיךְ שֶׁהַגּוֹף שְׁלוֹ מִתְּפַקֵּד הָרַמ"ח אֲבָרִים וְשִׁס"ה גִּידִים שְׁלוֹ מִמֶּשׁ כְּמוֹ מְכוּנָה וְכוּ' וְכוּ', מִכְרַח לְהִיּוֹת שְׁמִישֵׁהוּ מִפְעִיל אֶת זֶה וְכוּ', וְכֵן מֵה שְׁקוּרָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ - מִכְרַח לְהִיּוֹת אֶחָד שְׁמִפְעִיל אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה שִׁישׁ מְנַהֵג לְבִירָה, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא מְתַנְהַג לְבַד, וְלִכֵּן אָדָם שְׁמִסְתַּכֵּל עִם עֵינַי הָאֵמַת וְאֶפְלוֹ רוּצָה לְחַקֵּר אַחַר הָאֵמַת, הוּא יְבוֹא לְהַחְלִטָה שִׁישׁ בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הַמְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד וּבְרַחֲמִים וּבְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדְבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה בְּעַצְמוֹ אֵלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

וְהִנֵּה רְבִנּוּ ז"ל אָמַר: (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ל"ב) צְרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה, וְלְבַלִּי לְהַכְנִס בְּחַקִּירוֹת כָּלָל, וְלְבַלִּי לְעֵינַי כָּלָל בְּסִפְרִים שֶׁל מַחְקָרִים, רַק לְהֵאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֲמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוֹם חַקִּירוֹת כָּלָל. וְאֶף עַל פִּי

שְׁנַדְמָה לָנוּ שֶׁהֶמוֹן עִם הֵם רְחוּקִים מִחֲקִירוֹת, וְאִינֶם חוֹקְרִים כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֵן בְּאֵמַת כֻּלָּם הֵם מְעַרְבִים בְּחֲקִירוֹת. כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ חֲקִירוֹת, וְאֶפְלוּ קִטְנִים בָּאִים עַל מַחְשַׁבְתָּם חֲקִירוֹת וּבִלְבוּלִים. אָבֵל בְּאֵמַת צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִזְהַר מְאֹד לְהִרְחִיק מִחֲקִירוֹת מִלְּבוֹ וּלְהַשְׁלִיכֵם מִלְּבוֹ לְגַמְרִי, לְבִלְי לְהִיּוֹת חֵס וְשְׁלוֹם שׁוֹם חֲקֵרֵן כָּלֵל, רַק לְהֶאֱמִין בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ וּבְהַצְדִּיקִים אֱמֵתִיִּים בְּאֵמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל. כִּי כָּבֵר זָכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְבֹר הָיָה לָנוּ צְדִיקִים רַבִּים גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וְרֵאוּי לָנוּ לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת, וְלִילֵךְ בְּעַקְבוֹתֵיהֶם לְהֶאֱמִין בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת וּלְקַיֵּם תּוֹרַתוֹ וּמִצְוֹתָיו כְּאֲשֶׁר מְסֻרוֹ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְדוֹר דּוֹר.

וּכְשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת בְּאֵמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת יְכוּל לְזַכּוֹת שְׂעִיזוֹר לוֹ הֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיָבֹא לְבַחֲיַנַּת רְצוֹן, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִחֲכָמָה. כִּי בְּאֵמַת חֲכָמָה דְקִדְשָׁה הוּא לְמַעַלָּה מֵאֵמוּנָה, אָבֵל אֵף עַל פִּי כֵן אָנוּ צָרִיכִים לְבִלְי לִילֵךְ בְּחֲכָמוֹת וּחֲקִירוֹת רַק בְּאֵמוּנָה לְבַד, כִּי אֵמוּנָה הוּא דָבָר חֲזָק מְאֹד, וְאִזִּי כִּשְׁהוֹלֵךְ בְּאֵמוּנָה לְבַד בְּלִי חֲקִירוֹת וּחֲכָמוֹת, אִזִּי זוֹכֵה לְבֹא לְבַחֲיַנַּת רְצוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה אֶפְלוּ מִחֲכָמָה, דְּהֵינּוּ שְׂיִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לוֹ רְצוֹן מִפְּלֵג חֲזָק מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁתַּוְקָקוֹת נִמְרָץ מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יִדַּע מַה לַעֲשׂוֹת כָּלֵל מִגְּדֵל הַהַשְׁתַּוְקָקוֹת, וְיִצְעַק אֶל הֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַשׁוּקָה עֲצוּמָה שְׂאֵנִי רוּצָה לְהַכְּלִל בְּךָ לְגַמְרִי וְכוּ'. אֵךְ יֵשׁ חֲקֵרֵן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ לֵב בְּנֵי אָדָם. דְּהֵינּוּ הַבַּעַל דָּבָר שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, הַמְּכַנִּים חֲקִירוֹת בְּלֵב הָאָדָם וְצָרִיכִין לְהַכְּנִיעוֹ וּלְגַרְשׁוֹ לְגַמְרִי מִלְּבוֹ שֶׁלֹּא יְהִיָּה לוֹ שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל, רַק לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּחוֹת כָּלֵל.

וְדַע כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְכַנִּיסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וְיֵשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת עַל הָאֵמוּנָה מִחֲמַת שֶׁלֹּא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרֵאוּי. וְיֵשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים שֶׁעָשׂוּ בְּעֲצָמָם כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאֵמוּנָה, וְלִזְהַר צָרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר, שְׂמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ חֲקִירוֹת וּמַחְשָׁבוֹת אֵלָיו, חֵס וְשְׁלוֹם, רֵאוּי לוֹ לְהַתְּבַיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נוֹלַד בְּגַשְׁמִיּוֹת כְּזֶה אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ שְׂבָא לְזֶה שְׂיָבֹאוּ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּנֶגֶד אֵמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה

"וַיִּמְלֵא כְבוֹד הַיְיָ אֶת כָּל הָאָרֶץ" (במדבר י"ד כ"א) כִּי (ישעיה ו' ג') "מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעָלְיוּ בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, לְגַרְשׁוֹ וּלְעַקְרוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, מֵאֲלָקִים חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ. וְאִין צְרִיךְ לְבֹאֵר גְּדֵל הַבוֹשֶׁה שְׂרָאוּי שִׁיְהִיָּה לוֹ כְּשִׁבְאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי בּוֹשֶׁה וְלֵב נִשְׁפָּר עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ וּמִשְׁבֵּר הַחֲקִירוֹת וְהַמְחָשָׁבוֹת הַנִּלְוִי.

וּבְאֵמֶת אֲמוּנָה הוּא עֲנִין חֲזָק מְאֹד, וְחַיֵּיו חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אֲמוּנָה. כִּי כְּשִׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה אֶפְלוֹ כְּשִׁבְאִים עָלָיו יְסוּרִים, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזַי יִכָּל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וְלַהֲחִיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלָיו וַיִּיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהִיְסוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפְרָה, וּבִסוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אָבֵל מִחֶקֶר, שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, כְּשִׁבְאָ עָלָיו אִיזָה צָרָה אִין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאִין לוֹ בְּמָה לַהֲחִיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ. וְהַמְשַׁכֵּל יִבִּין דְּבָרִים אֵלוֹ מֵאֲלִיו, וַיִּבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבֹאֵר הַכֹּל בְּכַתֵּב. וְהַכֵּלֵל שְׁעָקֵר הוּא הָאֲמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וּבְזָה יִהְיֶה חֲזָק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וּלְעוֹלָם לֹא יִמוּט אֲשֶׁרֵי לוֹ.

גַּם זֹאת צְרִיךְ לְדַעַת, שִׁישׁ נִשְׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת, שְׁנוּלְדוֹ כְּכִשְׁרוֹת וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מַעֲשֵׂיהֶם, שְׂאִין בָּאִים עָלֵיהֶם כָּלֵל מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֶפְלוֹ כְּשִׁמְדֵּבְרִים בְּפִנְיָהֶם מַעֲנִינִים אֵלוֹ לֹא אֶכְפַּת לָהֶם כָּלֵל וְאִינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כָּלֵל. וְזֶה דּוּמָה כְּמוֹ שְׁמֵדֵבְרִים מִתְאַוֶּה הִידוּעַ בְּפִנְיֵי סְרִיס, שְׁבּוּדָאֵי אִינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כָּלֵל, כֵּן אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים אִינָם שׁוֹמְעִים כָּלֵל וְאִינוֹ נִכְנָס בְּאֲזוּנֵיהֶם כָּלֵל עֲנִינֵי חֲקִירוֹת וּבְלִבּוֹלִים.

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵחֵר הַקְּדָמָה זֶה כְּבָר יֵצֵא מִמֶּךָ כָּל הַסְּפָקוֹת שְׂאִיזָה מְרָצָה מְטַמְטֵם עִם קְרַחַת וְכוּ', שְׁעֵבֵר עַל כָּל הַעֲרִירוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, וְהִרְאֵשׁ שְׁלוֹ מִלֵּא טְנוּף וְצוּאָה שֶׁל נֶאֱוָף וְכוּ', וְלֹא יְכוֹל לַהֲנַהֵיג אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', אִיךָ הוּא יְכוֹל לַהֲנַהֵיג אֶת אַחֲרִים?

עִם כָּל זֹאת אֶעֱתִיק לָךְ אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׂמֵאֵד מְאֹד נְחוּץ לְכָל אֶחָד שִׁישׁ לוֹ סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה, לוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, שְׁנִאֲמָרָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּרָה מְאֹד, וְנִמְשָׁכִים מִשְׁעַר הַחֲמִשִּׁים דְּקִדְשָׁה:

(לקוטי תפלות תפלה ק"ט)

"כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שֶׁקָּר רַדְפוּנִי עֲזַרְנִי", אֵל אֱמוּנָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכְּנִי לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲתַחֲזֹק בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲתַחֲזֹק בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל עֵת, וְאֶכְנִיס אֶת עַצְמִי בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְעֹלוֹת בְּכָל פֶּעַם לְאֱמוּנָה גְבוּהָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְבוֹא אֶל הַשֶּׁכֶל עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה, שְׁאֲזַכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהִתְחַזְּקוֹת הָאֱמוּנָה בְּאֵמֶת, וְלִהְבִּיץ וּלְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלִי אֶת הַדְּבָרִים שֶׁלֹּא הִיִּיתִי מְבִינָם בְּתַחֲלָה. וְהִיִּיתִי צָרִיךְ לְהִתְחַזְּקַת בָּהֶם בְּאֱמוּנָה לְבָד. וְעַתָּה אֲזַכֶּה לְהִבִּינָם וּלְהַשִּׁיגָם בְּדַעְתִּי וּשְׁכְלִי, רַק בְּדְבָרִים גְבוּהִים וְנִעְלָמִים יוֹתֵר שֶׁלֹּא אֲבִינָם עַדִּין אֲתַחֲזֹק בָּהֶם בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. וְכֵן אֲתַחֲזֹק בְּאֱמוּנָה גְדוּלָה בְּתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה בְּכָל פֶּעַם, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְהִבִּיץ וּלְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלִי וְדַעְתִּי גַם אֵלּוּ הַדְּבָרִים הַגְּבוּהִים וְנִעְלָמִים יוֹתֵר, וְכֵן בְּכָל עֵת וְעַת אֲתַחֲזֹק בְּאֱמוּנָה גְדוּלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה, לְבוֹא אֶל הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַדְּבָר, שֶׁבְּתַחֲלָה הָיָה נִעְלָם מִמֶּנִּי וְהִיִּיתִי צָרִיךְ לְהֵאֱמִין בּוֹ בְּאֱמוּנָה לְבָד, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְבוֹא לְרֹאשׁ אֱמוּנָה, וּלְדַעַת שְׁלֹם בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּאֵמֶת. וְאֲזַכֶּה לְדַעַת וּלְהִבִּיץ כֹּל מֵה שְׁאֲפָשֶׁר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשִׁי לְהִבִּיץ בְּאֵמֶת. וּמֵה שְׁאֵי אֲפָשֶׁר לְהִבִּיץ בְּהַדַּעַת, אֲזַכֶּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה הַעֲלִיוֹנָה כְּרִצוֹנָךְ וְכְרִצוֹן צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר זָכוּ לְאֱמוּנָה וּלְדַעַת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה שְׁאִין מַעֲלָה אַחֲרָיו. וְאֲזַכֶּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה כָּל-כָּף עַד שֶׁתַּפְשֹׁט הָאֱמוּנָה בְּכָל הָאֲבָרִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כּוּלָּא, יְהוָה, עֵינֶיךָ הִלּוּא לְאֱמוּנָה, תֵּן לִי אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָהּ יוֹדַע כֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כֹּל הָעוֹלָם בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל, וּבִפְרָט מֵה שְׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, שֶׁהֵם כֻּלָּם מְאֱמִינִים בְּנֵי מְאֱמִינִים, אֵךְ אֵךְ עַל פִּי כֵן יֵשׁ אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מְדַרְגּוֹת בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְכֹל הַצְּרוֹת וְכֹל הַגְּלוּיּוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל עַל יְדֵי פָגַם הָאֱמוּנָה, שֶׁהוּא יְסוּד כֹּל הַתּוֹרָה כְּלָה כְּאֲשֶׁר גְּלִית אֲזַנִּינוּ עַל יְדֵי חֲקֻמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים (וּבִפְרָט מֵה שְׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

יֵצֵא הַקֶּצֶף מֵאֶתֶד וְנִגְזְרוּ כַּמָּה גְזֵרוֹת רְעוֹת עַל יִשְׂרָאֵל. אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרָנוּ, נִחְלָה מְכוֹתֵינוּ, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ, אוֹי, מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ בְּעֵת צָרָה מְרָה כְּזֹאת. אוֹי מָה נַעֲשֶׂה לָנוּ. אוֹי אוֹי לְהִיכֵן נִבְרַח, לְהִיכֵן נָנוּס לַעֲזוּרָה, וּבִפְרָט שְׁנִשְׁמַע שְׂרוּצִים לְהוֹצִיא עוֹד, חֵס וְשָׁלוֹם, גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרְעוֹת מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכֻלָּם כְּנִגְדַּת יִשְׂרָאֵל. אוֹי אוֹי וְאָבוֹי, אוֹי וְמַר אוֹי וְמַר, וְכֻלָּם אֱלוֹ הַצָּרוֹת כְּלָם בְּאִים עַל יְדֵי פֶגַם אֲמוּנָה. וְעַתָּה מָה נַעֲשֶׂה לְתַקֵּן זֹאת, וּבִפְרָט אֲנֹכִי אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְפִשְׁעַ נִגְדָה, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל בָּא עַל יְדֵי פֶגַם אֲמוּנָה, שֶׁהִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. וּבְאֵמַת כָּל אֶחָד תְּלוּי בְּחִבְרוֹ שֶׁמְחַמֵּת רַבּוּי הָעוֹוֹנוֹת אֵין הָאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת וּמְחַמֵּת חֶסְרוֹן הָאֲמוּנָה שְׁאִינוּ בְּשִׁלְמוֹת בָּאוּ הָעוֹוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן מֵעַתָּה, אֲבָל אֵיךְ מֵתְקַנִּים זֹאת, וּמֵהִיכֵן מֵתְחִילִים לְתַקֵּן:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אֲתָה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדְעַ תּוֹרָתָךְ, וְתַתֵּן לָנוּ תּוֹרַת אֵמֶת בְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נֶאֱמַן בֵּיתָךְ, וּבְרַחֲמֶיךָ וְחַמְלָתְךָ שֶׁלַּחַת לָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צְדִיקִים וְחַסִּידִים אֲמִתִּיִּם קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר זָכוּ לְהַשִּׁיג תְּבוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעַמְקָהּ, וּגְלוּ לָנוּ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לְשׁוֹן בְּעוֹלָם, שְׂיוּכַל לְסַפֵּר תַּקְףָּ רּוּם נִשְׁגָּבוֹת מַעֲלָתָם וּגְבָהָם וּקְדוּשָׁתָם וְכֹחָם. וְכֻלָּם מְסֻפְּרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֻזּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וּמִמְשִׁיכִים וּמִגְלִים הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עֵין בְּעֵין לְכָל בְּאֵי עוֹלָם. וְאַחֲרֵי כָּל אֵלֶּה עֲדִין לֹא שִׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ, וּבְכָל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר עוֹבְרִים עָלֵינוּ בִּפְרָט עַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, לֹא דֵי שֶׁלֹּא זָכִינוּ לְהִתְעוֹרֵר לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה שֶׁלַּחַת עָלֵינוּ כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלֶּה, אֵף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִתְרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד אֲשֶׁר נִמְצְאִים כַּמָּה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִתְעַקַּם דַּעְתָּם וּלְבָבָם וְנִפְלוּ מֵאֲמוּנָתָם עַל יְדֵי מְרִירוֹת הַצָּרוֹת הָאֵלֶּה. אוֹי מָה נֹאמַר וּמָה נְדַבֵּר, רַק אֲתָה לְבַד יוֹדַע כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עַתָּה בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, וּמִי יוֹדַע מָה יְהִיָּה עוֹד, חֵס וְשָׁלוֹם. אוֹי מִי יִקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא. רַחֵם עָלֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים, כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ בְּכֻלָּל וּבִפְרָט. רַחֵם עָלֵינוּ אֵל אֲמוּנָה רַחֵם, רַחֵם, הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעָה, "יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הָאֲזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי בְּאֵמֶתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתָּךְ. יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִדְךָ אֲמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים". עֲזָרְנוּ לְמַעַן שָׁמְךָ, וְזָכְנוּ לְאֲמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת בְּכָל עֵת, עַד אֲשֶׁר

יבוא עלי אימה ויראה ופחד גדול מאתך יהוה אלהינו, אשר מלא כל הארץ כבודך. ואתה עומד עלינו בכל עת ורואה במעשינו, ויודע מחשבותינו, ובוחר לבבנו. אדון יחיד, מלא רחמים, חומל דלים, חזקנו ואמצנו לידע ולהאמין בכל זה באמת בכל עת ורגע, באפן שנופה להנצל על ידי זה מכל מיני חטאים ועוונות ופשעים ומכל מיני מחשבות והרהורים רעים, ומכל מיני בלבולים, ובפרט מכל מיני עקמימות שבלב, מכל מיני מחשבות והרהורים רעים, שהם כנגד אמונתך הקדושה:

רבונו של עולם, אדון כל, אתה לבד יודע את עצמך, ואין מי שיודע אותך כלל, רק אנו מאמינים באמונה שלמה שאתה נמצא המחייב, יחיד, קדמון, נצחי, בלי ראשית בלי תכלית, ואתה בראת העולם יש מאין המחלט זה חמשת אלפים ושבע מאות ושבעים ושלוש שנים, וברחמיך הגדולים התחלת להאיר בנו אמונתך הקדושה על ידי אבותינו אברהם, יצחק ויעקב, אשר הם התחילו לגלות אלהותך בעולם, ואחר כך נתת לנו תורתך הקדושה בכתיב ובעל פה על ידי משה נביאך נאמן בידך. אשר הוא האיר עינינו ופתח לנו אור הדעת לידע ולהודיע ולהודע כי אתה הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדך, על ידי כל הגדולות והנוראות אשר עשה עמנו לחיותנו כיום הזה. ובחמלתך הגדולה הוספת חסד וטוב, ושלחת לנו בכל דור צדיקים אמתיים, זקנים ונביאים, ראשונים ואחרונים, תנאים ואמוראים, ורבנן סבוראי, וגאונים ורבנים וחסידים צדיקים וקדושים שהיו בכל דור ודור, עד שזכתנו גם בדורות האלה ושלחת לנו צדיקים נוראים כאלה:

על כן זכנו ברחמיך הרבים לילך בדרכיהם ולצית אותם בכל אשר ציו אותנו, ולהיות כרצונם באמת בכל עת, למדנו והורנו איך להמשיך עלינו האמונה הקדושה שהמשיכו אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים ממקום שהמשיכו על ידי קדשם העצומה עד שזכו למה שזכו. זכנו להמשיך עלינו אמונתם וחסדם וטובם וצדקתם אשר יגעו וטרחו במסירות נפש ביגיעות וטרחות גדולות מאד להיטיב לכל בני ישראל לדורות עולם. והעקר להמשיך ולגלות האמונה הקדושה לכל באי עולם ובפרט לישראל עם קדוש, עם קרובו עם סגלה. עזרנו והושיענו בעת צרה הזאת למען כחם וזכותם הגדול

והקדוש, הנורא והנשגב מאד עד אין חקר. הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש, זכנו לאמונה שלמה באמת, עד שנוזקה בכל פעם לבוא על ידי האמונה הקדושה אל הדעת, ותתפשט האמונה הקדושה בכל אחד ואחד בכל האברים. ונוזקה תמיד לדבר האמונה הקדושה בפה מלא ובלב שלם באמת כמו שנאמר: "חסדי יהוה עולם אשירה, לדר ודר אודיע אמונתך בפי". ונאמר: "וידודו שמים פלאך יהוה, אף אמונתך בקהל קדשים". ונאמר: "לדר ודר אמונתך, כוננת ארץ ותעמד". ונאמר: "דרך אמונה בחרתי, משפטך שויתי". ונאמר: "כי ישר דבר יהוה, וכל מעשהו באמונה". ונאמר: "וצדיק באמונתו יחיה". ונאמר: "ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו". ונאמר: "כי טוב יהוה לעולם חסדו, ועד דר ודר אמונתו". ונאמר: "וארשתיה לי לעולם, וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים. וארשתיה לי באמונה וידעת את יהוה. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן":

ולכן בכל פעם שיכנס לך ספקות באמונה הקדושה, חס ושלום, תאמר את התפלה הנוראה הזאת, כי מזהרנ"ת ז"ל הפליג מאד מאד במעלת התפלות שלו, אשרי מי שיהיה רגיל לאמרם בכל יום, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם אב התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מקווה שהכל בסדר אתך, והבן החמוד שלך... נרו יאיר לאט לאט מסתדר וכו', רק ראי לחזק אותו שילך לכל הפחות להתפלל בכל יום במנין, כדי שלא יהיה מכנס בעצמו וכו', אל תהיי שבנרה מזה שחזר, כי יש הרבה ילדים שמאד מאד מתגעגעים אל הבית, וגם אני כשהייתי יותר צעיר ממנו לא רציתי ללכת בשום פנים ללמד במקום רחוק מהבית, ולכן שזה לא ישבר אותך, ואף שאני מבין טוב טוב את הבעיות שעובר עליך

וכו' וכו', עם כל זאת את צריכה לזכר שמכל צרה יכולים לצאת, ומכל בור עמק וחשוף וכו' וכו', יכולים לראות את קצה המנהרה וכו', ואף שעכשו כל-כך מר לך, שאת לא יכולה לתאר שאי פעם יהיה לך טוב בהחיים וכו', עד כדי כך שאחותך ... תחיה כתבה לי היום שאת הולכת עם מחשבות של התאבדות, רחמנא לצלן, אף שאני לא מאמין לזה שזה נכון, כי אני מכיר אותך לאשה יותר חזקה וכו' וכו', עם כל זאת אני מאד מבקש אותך שתוצאי מהראש שלך מחשבות של התאבדות, שזה לא יביא אותך לשום דבר, כי מה את חושבת - שמה בקבר יותר טוב? הרי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן פ"ד) על מאמרם ז"ל (אבות פרק ד) "ואל תאמר שהשואל והקבר בית מגוס לך" - כי בעולם הזה שיש להאדם טרדות ועל הפרנסה, יכול להיות שיעקץ וינשך אותו פרוש, והוא לא ירגיש, מחמת שמחשבתו טרודה באיזה מחשבה של פרנסה וכיוצא. אבל שם בקבר, שאז אין להאדם שום טרדא ושום מחשבה אחרת, אז הוא שומע אפלו הרחישה וההלוך של התולעים איך הם רוחשים ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה. ואין שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה, רחמנא לצלן; אל תחשבי לרגע שבקבר זה כל-כך נעים, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת י"ג:) קשה רמה למת כמחט בבשר החי; מה את כל-כך ממהרת למות ולהכנס בקבר, ששמה לא תשמעי שום דבר, רק עכברי השדה וכו', התולעים והעקרבים והנחשים שייסבבו אותך וכו', ומה היחוס להתאבד? ומלבד זאת תשאירי חמשה יתומים, שממילא סובלים עכשו מהגרוש הרשע שלך שזרק אותך וכו' וכו'.

עצתי שתפני אל עזרה סוציאלית וכו', ותספרי את כל המצוקה שלך, ובדואי יעזרו לך כספית וכו', והרי הבאתי לך עורך דין טוב, שהוא לא יעזב שיקחו לך את הבית, כמו שאת יודעת וכו'.

נא ונא תחזיקי מעמד, ושום דבר בעולם שלא ישבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ובדואי אם תפני אליו, תראי ישועות גדולות מאד, ואיך פונים אל הקדוש-ברוך-הוא? גלה לנו רבנו ז"ל, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש

אֶל רַעְהוּ, וַיִּסְפַּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֵת כָּל מַה שְּׁמַעִיק וּמְצִיק לוֹ, וְתִהְיֶי עֵקֶשׁנִית גְּדוּלָה עַל דְּבַר זֶה, וְאַף שְׁבִהתְחַלָּה יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ שְׂאִין מִי שְׁשׁוּמַע אוֹתָךְ, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאִין דְּבַר כְּזָה, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ שׁוּמַע תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְאִם מִתְעַקְשִׁים יוֹם יוֹם לָבוֹא וּלְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְּׁמַעִיק לָךְ, תִּרְאֵי לְבִסוּף אֵת הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אֲב הֶרְחַמְן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר וּלְסַפֵּר כָּלֵל בְּפֶה, וּמְכַל שְׂכַן בְּכֶתֶב עַד הֵיכֵן גְּדֻלַּת רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵל יִטְעַה אוֹתָךְ יִצְרָךְ כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּרְוַעַה לְנֶגְמָה בָּךְ, אִין דְּבַר כְּזָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסוּחִים ב'י"ז): אֶפְלוּ בְשַׁעַת כַּעֲסוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֹכֵר אֵת הֶרְחַמִּים, וּבִפְרָט אֵת לֹא עֲשִׂית שׁוּם דְּבַר, רַק הִגְרוּשׁ שְׁלָךְ, שֶׁהוּא רָשַׁע מְרָשָׁע שֶׁעֲזַב אוֹתָךְ כִּךְ עַל הַמִּים בְּלִי פְלוּם וְכוּ', הוּא הִרְשָׁע, אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲב הֶרְחַמְן, וְלִכְן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר כְּמוֹ שְׁמֻדְבָּרִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וְכִךְ תַּעֲשִׂי יוֹם יוֹם, וְאֶפְלוּ שֶׁיִּקַּח כַּמָּה שְׁעוֹת, מַה בְּכִךְ? דְּעִי לָךְ שְׂאִין לָךְ בְּזַה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אֲב הֶרְחַמְן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְכִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה) אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בְּמִדַּת הֶרְחַמִּים בְּרֵאתִי אֵת הָעוֹלָם, וּבְמִדַּת הֶרְחַמִּים אֲנִי מְנַהִיגוֹ, וְעַתִּיד אֲנִי לְחַדְּשׁוֹ בְּמִדַּת הֶרְחַמִּים, וּבִדְוֵאֵי לֹא חָסַר רָשָׁעִים אֲרוּרִים כְּמוֹ הִגְרוּשׁ שְׁלָךְ, עִם כָּל זֹאת עֲלִיךְ לְדַעַת שְׁתַּהַלָּה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנַן אוֹתָךְ עִם חֲמֻשָּׁה יְלָדִים חֲמוּדִים, אֲזִי אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת אִשָּׁה חֲזָקָה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוּל אֲדוּנִינּוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֵי אֵת הִפִּי שְׁבַחֲיִיךָ, (מְשַׁלִּי כ"ז כ"ד) "כִּי לֹא לְעוֹלָם חֲסָן", הַכֵּל יוֹכַל לְהִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְלִכְן רְאִי לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד בְּהַמְצָבִים הַכִּי קִשִּׁים שִׁישׁ לָךְ, וְאֵל תִּהְיֶי שְׁבוּרָה, אֲדַרְבָּה תִּרְאִי לְחֲזִק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֵת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וּלְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִיית, וּדְבוּרֵי בְטָחוֹן שְׁעוֹד יוֹם יָבוֹא וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, וְנִזְכֶּה לְצִאת מֵהַצָּרוֹת שְׁלָנוּ, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אֲנִי יוֹדַע שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְקַבֵּל וְכוּ', כִּי בְשַׁעַה שְׂאֵדָם נִמְצָא בְּצָרָה - קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהֵאָמִין שְׁפַעַם יוֹכַל לְצִאת מֵהַצָּרָה וְכוּ', אֲבָל

בְּאֵמֶת זֶה לֹא כֹכָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ עוֹנָה לְתַפְלַת כָּל פֶּה, וּבִכְרֵט מִי שֶׁבָּא בְּלֵב נִשְׁבֵּר, לֵב אֵמֶת, אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹפֵךְ אֶת כָּל מְרִירוֹת לְבוֹ, תַּפְלָתוֹ אֵינָה שְׂבָה רִיקָם, וַיִּרְאֶה נְסִים וּנְפִלְאוֹת, שִׁיעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשִׁי בְשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, רַק תַּחֲזִיקִי מֵעֲמֵד הֵן בְּשִׁבְלֶיךָ וְהֵן בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים שֶׁלְּךָ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁמַנְסִים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים כְּכֹל יוֹם וְיוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחֲזִיק מֵעֲמֵד בַּעַת הַנִּסְיוֹן, וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת זֶה עַל יְדֵי אֲמוּנָה פְּשוּטָה, שֶׁצְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמוֹ תְּמִידָה, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלֻעְדוֹ נִמְצָא, וְכֹתֵב מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, כְּלֵי הַיַּיִן, הַלְכָה א', אוֹת א') מִי שֶׁלְּבוֹ שְׁלֵם עִם הַשֵּׁם וְאֲמוּנָתוֹ חֲזָקָה וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּאֵגָה וּפְחָד כְּלָל מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִם כֵּן אֵין לוֹ לְהִתְיַרֵּא מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי מִי יוּכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבַר גְּדוֹל אוֹ דְּבַר קָטָן בְּלֵי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ? וְעַל כֵּן הוּא שִׂמַּח תְּמִידָה, וְכֵן מִשְׂמַח אֶת אַחֵרִים וְכוּ', וְאַפְלוּ אִם לְפַעְמִים בָּאֵין עָלָיו אֵיזָה יִסּוּרִים, חֶסֶד וְשְׁלוֹם וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵּן מֵאַחַר שִׁיּוּדַע שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לְבַד, הוּא יוּכַל לְשִׂמַּח אֶת עֲצֻמוֹ תְּמִידָה, כִּי בּוֹדָאֵי כּוֹנֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁמֵּבִיא עָלָיו הַיִּסּוּרִין הוּא בּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, אִם לְהִזְכִּירוֹ שֶׁיָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו וְכוּ', וְאִם כֵּן הַיִּסּוּרִים,

חס ושלום, הם טובות גדולות, ועל כן הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא רחמים, וכונתו יתברך בודאי רק לטובה, ובודאי ששוב השם יתברך וירחמהו ויטיב אחריתו, והיסורים יתהפכו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים, ועל כן הוא בשמחה תמיד.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך ראה לחזק את עצמך ביתר שאת, ביתר עז, ועקר ההתחזקות הוא בזה שתחזק את אחרים, אזי הדבורים יקפצו חזרה אליך, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ה, ובשיחות הר"ן, סימן צ"ט) בשעה שאדם מדבר עם אחרים, על ידי זה אפלו שלא יפעל אצלו, אז לכל הפחות, הדבורים חוזרים אליו שהוא מתחזק מהדבורים של עצמו, ולכן זה מצוה גדולה לדבר עם הזולת מעבודת השם יתברך, ולחזק אותו להיות בשמחה, ויחטף טוב אמתי ונצחי בכל יום.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לבוא להתפלל במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין.

והעולה על הכל תראה לשמר על הילדים שלא יזיקו ולא ינזקו וכו', כי עכשו בהחפש הגדול ילדים מתירים לעצמם הרבה דברים וכו', ולכן על ההורים לשמר מאד מאד על הילדים, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בנים, סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו; אשרי מי שמציית את רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם אב התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם לחזק את עצמך להיות בשמחה עצומה, ואף שאני יודע שזה בא לך מאד מאד

קָשָׁה מְכַל הַצְרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ',
 וְכוּ', עִם כָּל זֹאת דַּעֲי לָךְ שְׁעַם עֲצָבוֹת לֹא פוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, אֲלֹא מִסְתַּבְּכִים
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהַחְזִיק מִמַּעֲמָה, וְזֶה גְדֹלַת הָאִשָּׁה
 שֶׁהִיא חֲזָקָה בְּדַעְתָּהּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִשָּׁבֵר וְלֹא לְהִכְנַע לְאַף אֶחָד.

נָא וְנָא רְאֵי לְחֻזַּק נְשִׁים אַחֲרוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה אֵת תְּהֵי הַמְחֻזָּקָת, כִּי כִּף
 אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ה, וּבְשִׁחוֹת הַר"ן, סִימָן צ"ט) בְּשַׁעַה
 שְׂאֲדָם מְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, עַל יְדֵי זֶה אֶפְלוּ שְׁלֹא יַפְעֵל אֲצִלוּ, אֲזַל לְכָל הַפְּחוֹת
 הַדְּבוּרִים חוֹזְרִים אֵלָיו שֶׁהוּא מִתְחַזֵּק מִהַדְּבוּרִים שֶׁל עֲצָמוֹ, וְלִכֵּן זֶה מִצְוָה
 גְּדוּלָה לְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת מִעֲנִינֵי שְׂמֵחָה, שֶׁתִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
 כִּי הַשְּׂמֵחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵינֵי, וְאֵף שְׂשִׂמְחָה בָּא לְאָדָם
 מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל מִינֵי אֲפָנִים
 שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה עֲבוּדָה תְּמִידִית שְׂצָרִיךְ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
 לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן לְחֻזַּק וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׂמֵחַ נְשִׁים אַחֲרוֹת, הֵן
 נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו צְרִיכוֹת לְהִתְחַזֵּק אַחַת עִם הַשְּׂנֵיָה, וְהֵן שְׂכָל אִשָּׁה צְרִיכָה
 לְחֻזַּק אֶת הַשְּׂכֵנָה שְׁלָהּ, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבְזֶה תְּחֻזְרֵי אוֹתָהּ בְּתִשׁוּבָה,
 כִּי כָּל הַצְרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת, שְׂרַק עוֹבֵר עַל כָּל אִשָּׁה וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁהִיא
 עֲדִין רְחוּקָה מִהִיָּהוּת וְכוּ', הַכֹּל בָּא רַק מִחֻמַּת מְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת וְדַפְאוֹן
 פְּנִימִי, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלֹא
 לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֻצִית אֶת רַבְּנּוּ ז"ל, וּמְקִים אֶת כָּל זֶה, וְאֲזַ
 תִּזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְיִהְיֶה הַבַּיִת מְבָרָךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲזְרֵי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - "אֵהָל אֲבָרְהָם",
 וְכֵן תִּקְבְּלֵי אֶת כָּל הָאוֹרְחִים בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוֹת, כְּדֵי לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנּוּ ז"ל,
 כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם הַרְשָׁע עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַחְבּוּלוֹת לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׂמֵנו וְכוּ', וְלִכֵּן
 אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ יְתִבְרָךְ וְאֶת שֵׁם הַצְּדִיק.

וְהַעוּלָה עַל הַכֹּל רְאֵי לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלֹא יִזְיָקוּ וְלֹא יִנְזָקוּ וְכוּ', כִּי
 עֲכָשׁוּ בְּהַחֲפֵשׁ הַגְּדוּל יְלָדִים מִתִּירִים לְעֲצָמָם הַרְבֵּה דְּבָרִים וְכוּ', וְלִכֵּן עַל
 הַהוּרִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת

בנים, סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו; אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

המקור הוא בתוספות (פסחים קי"ד) דבור המתחיל: ואין מיסב בסעודת מצוה "היינו סעודת מילה, דאמר במדרש דנצול מדינה של גיהנום", עין שם.

הרב הקדוש רבי צבי אלימלך מדינוב זי"ע, מביא בספריו הקדושים (בני יששכר - תשרי, וכן אגרא דפרקא סימן קמ"ו) מביא בשם המדרש מי שמשתתף בכרית מילה - עוונותיו נמחלין, כי אליהו הנביא התנה עם הקדוש-ברוך-הוא דאינו רוצה לילך לברית פשרשעים נמצאים שם, ולכן הבטיח לו הקדוש-ברוך-הוא שימחל לכל העם העומד אצל הברית מילה, והגם דמדרש זה אינו בנמצא לפנינו, הובאו דבריו גם בספר "שלחן גבוה" לרבי יוסף מלכו ז"ל (נדפס בשנת תק"ד) ובספר "מכשירי מילה" לרבי אליהו ברבי יוסף שמאע הלוי ז"ל (נדפס בשנת תקנ"ג), וסמכו על זה גם להלכה לענין הקפדת המהרי"ל והלבוש להדר אחר מזהל מבחר ביראת שמים, כדאיתא בספר "מכשירי מילה" (פרק ד', אות י"ח) וזה לשונו שם: ולפי המדרש שאמרו שאין אליהו בא לברית מילה אלא אם כן מכפר הקדוש-ברוך-הוא את כל עוונות הנמצאים שם, ושמעתי שיש במדרש שאם יש רשע באותה מילה, אומר אליהו להקדוש-ברוך-הוא: 'איני הולך לשם מפני פלוני הרשע שיש שם', והקדוש-ברוך-הוא מוחל כל עוונותיו כדי שילך אליהו לשם, אם כן אין אנו צריכין לדבר הזה של אור זרוע לבקש איש תם וישר להיות סנדק

או מוהל, דְּכָל הַעוֹמְדִים שָׁם הֵם מְכַפְּרֵי עוֹוֹן, וְכֵן הַמְּנַהֵג שְׁלֹא לְדַקְדֵּק אַחַר זֶה, וּמָה גַם דְּגִדּוֹל הַחֲזָקָה דְּכָל יִשְׂרָאֵל בְּחֻזְקַת כְּשָׁרִים הֵם", וּבִסְפָר "זִכְרֵי הַדָּוָד" (מֵאֲמָר א', פָּרָק מ"ח) לְבֵן דּוֹרוֹ שֶׁל הַחֵיד"א כָּתַב דִּישׁ לְסַמֵּךְ עַל זֶה בְּמָקוֹם הַצָּרָה, וְגַם בִּסְפָר "מְעַבְרֵי יִבְק" (חֲלָק עֵתָה, עֲנֵן קִטְרֵת, פָּרָק ה') הִפְלִיג בְּחֻשִׁיבוֹת הַמְּשִׁתַּף בְּמַעֲמַד הַמִּלָּה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שָׁם: "כָּל הָעַם הַהוֹלְכִים לְבְרִית מִלָּה, הֵם כְּמִקְבָּלִים פְּנֵי הַשְּׂכִינָה הַבְּאָה לְהוֹפִיעַ מֵאוֹרָה עַל כָּל הַמְּטַפְּלִים בְּמַצָּה הַהִיא, וַיֵּשׁ לָהֶם תּוֹסֶפֶת נְשָׂמָה גַם כֵּן, לְכֵן אָמְרוּ שְׂיֹם טוֹב שְׁלָהֶם הוּא, כְּמוֹ שְׂבִיּוֹם טוֹב יֵשׁ נְשָׂמָה יִתְרָה, וְלִכֵּן חֵיבִים כָּל הָעַם לְעַמֵּד בְּעֵמִידָה בְּשַׁעַת הַמִּלָּה", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

כָּל הַכְּבוֹד לָךְ שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל, אֲבָל דַּע לָךְ: מָה שְׂאֵנִי אוֹמֵר, וּמְכַל שְׂכֵן מָה שְׂאֵנִי כוֹתֵב, וּמְכַל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן מָה שְׂאֵנִי מְדַפֵּס, יֵשׁ עַל זֶה מְקוֹר, וְאִם כְּבָר מְדַבְּרִים מִמִּצּוֹת מִלָּה, רְאוּי לְזַכֵּר מָה שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת מוהל, סִימָן ד') מִצּוֹת מִלָּה יֵשׁ לָהּ כַח שְׂיֵשׁ לְבִגְדֵי כֹהֵן גְּדוֹל הַהֵינּוּ מְכַפֵּר עוֹוֹנוֹת, כִּי כָל בְּגָד שֶׁל הַכֹּהֵן כָּפַר עַל דְּבָרִים אַחֲרִים], וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שָׁם אוֹת ב') אֲשֶׁה, שְׂאֵינָה יְכוּלָה לְהִתְעַבֵּר, תְּבִיט עַל הַסִּכִּין שֶׁל מִלָּה אַחַר הַמִּלָּה, וְסִפֵּר לִי הֵרֵב הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק בְּנֵדֵר ז"ל שְׂכָף הָיָה הַמְּנַהֵג בְּאוֹמֵן בְּקִלּוּיָו, שְׂאֵחַר שְׁהָיָה בְרִית הָיָה הַמוֹהֵל מְגַבִּיָּה אֶת הַסִּכִּין כְּדֵי שֶׁהַנָּשִׁים תִּסְתַּכְּלְנָה עַל זֶה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת מוהל, סִימָן א') צְרִיף לְחַזֵּר אַחַר מוהל צְדִיק וַיִּרְא שְׂמִים, כִּי כְּשֶׁהַמוֹהֵל אֵינּוּ טוֹב, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁלֹא יְהִיָּה מוֹלִיד, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, הַנְּמוּל עַל יָדוֹ. גַּם עַל יְדֵי שְׁהַמוֹהֵל אֵינּוּ טוֹב, עַל יְדֵי זֶה בָּא הַתִּינּוֹק, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לִידֵי חֲלֵי נוֹפֵל; (עוֹד שָׁם, סִימָן ג') הַמוֹהֵל נוֹתֵן הַבְּנָה לְנִמּוּל בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַקְפִּיד לְקַחַת מוהל יִרְא שְׂמִים, וְהַעֲקָר שְׁהִיָּה זְרִיז בְּמַלְאֲכָתוֹ שְׁזֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכָּל].

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת פְּדִיּוֹן שְׂבִיּוּיִים, סִימָן י"ב) מִי שְׁהוּא רְגִיל לְהִיּוֹת מוהל אוֹ לְסַפֵּק צְרִכֵי סְעוּדַת בְּרִית מִלָּה שֶׁל עֲנִי, עַל יְדֵי זֶה נְצוּלִין מִבֵּית

הָאָסוּרִין; אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּלַעֲזוֹר לְסַעֲוֹדַת בְּרִית מִלֵּה, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי
מִי שְׁזוּכָה לְהוֹפִיעַ בְּבְרִית, שְׂאֵז מוֹחֲלִין לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם אֵב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקויטס-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ו) אָסוּר לְאָדָם לַעֲמֹד עֲצָמוֹ
עַל שׁוֹם דְּבָר, הֵיִינוּ שְׂאָסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ בְּתַפְלָתוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה
לוֹ דְּוָקָא אֶת בְּקִשְׁתּוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ לֹקַח דְּבָר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה. רַק צָרִיף
לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
יִתֵּן, וְאִם לֹא - לֹא, וְזֶה (אֲבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קָבַע', מְלִשׁוֹן גִּזְלָה,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשַׁלֵּי כ"ב) "וְקָבַע אֶת קַבְעֵיהֶם נִפְשׁ". הֵיִינוּ שְׂכָל מַה שֶׁהוּא
מְבַקֵּשׁ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂאָר צָרְכִים, אָסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ וְלַעֲמֹד עֲצָמוֹ
בְּתַפְלָתוֹ, שְׂדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִלַּת
קָבַע שְׁלֹקַח הַדְּבָר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים; וְזֶה
הֵיִסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, לְבַקֵּשׁ וְלְהַתְּחַנֵּן כְּמוֹ עֲנִי שְׁעוֹמֵד בְּפֶתַח וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן
עַל נִפְשׁוֹ, וְלֹא עוֹזֵב וְכוּ', הֵיִינוּ לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אֲבָל לֹא לְבוֹא
בְּטַעֲנוֹת אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵתָה מְכָרַח לַעֲזוֹר לִי וְכוּ', כִּי עַל זֶה כָּבַר
אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת ל"ב:) כָּל הַמְּאָרִיף בְּתַפְלָתוֹ וּמַעֲיֵן בָּהּ - סוּף
בָּא לִידֵי כָּאֵב לֵב שְׁנֵאֲמַר (מְשַׁלֵּי י"ג י"ב) "תּוֹחֲלַת מְמַשְׁכָּה מַחֲלָה לֵב", וּפְרַשׁ
רש"י: "מַצְפָּה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּקִשְׁתּוֹ עַל יְדֵי הָאֲרָכָתוֹ, סוּף שְׂאֵינָה נַעֲשִׂית, וְנִמְצָאֵת
תּוֹחֲלַת מְמַשְׁכַּת חֲנָם, וְהִיא כָּאֵב לֵב כְּשֶׁאָדָם מַצְפָּה, וְאִין תְּאֹתוֹ בָּאָה"; עֵין
שָׁם.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה 'בְּטָלָן'! תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרַחֲמִים

ובתחנונים, אם יתן יתן ואם לאו - לא, ואתה אל תפסיק מלהתפלל, וסוף כל סוף תבנה לעצמך כלי כזו שתהיה ראוי לקבל את הישועה שאתה מצפה אליה, כי שום תפלה לא הולכת לריק.

אשרי האדם שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום ויום, וכל מה שהוא צריך מבקש ממנו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, שעל ידי זה יראה נסים ונפלאות, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') שאמונה תפלה - נסים תלויים זה בזה, היינו שאדם חזק באמונה פשוטה ויודע שאין בלעדו יתברך כלל, והפלל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומלא כל הארץ כבודו, על ידי זה הוא תמיד יתפלל רק אליו יתברך, ואיך שהוא מתפלל תמיד לפניו יתברך, ומבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, יראה נסים ונפלאות, כמאמר ז"ל (מגלה כ"ז) "ואלישע דעבד ברחמי הוא דעבד", היינו כל הכח של אלישע שהראה נסים ונפלאות שדוד הטבע, הכל היה דרך תפלה, ולכן אל תהיה 'בטלן'! תמשיך להתפלל בשמחה עצומה, ותראה סוף כל סוף נסים ונפלאות, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקצג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו: (ברכות ט.) על הפסוק: (שמות כ"א י"ט) "ורפא ירפא" - מפאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש, ולכן אסור להתיאש, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות י.) אפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים; ולכן צריכים להרבות בתפלות ובתחנונים, ובפרט החולה

בְּעֶצְמוֹ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בראשית רבה, פרשה נ"ג, סימן י"ד) יָפָה תְּפִלַּת הַחוּלָה לְעֶצְמוֹ יוֹתֵר מִכָּל; וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל: (ספר המדות, אות תפלה, סימן ס"ד) "הַחוּלָה שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל עֶצְמוֹ בְּדַמְעוֹת, בּוֹדֵאֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְפָּא אוֹתוֹ וַיִּקְבַּל תְּפִלָּתוֹ"; וְלִכְּנֵן אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ מִן הַרְחָמִים, אֲלֵא תִתְחִילוּ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרֹט הַחוּלָה בְּעֶצְמוֹ שֶׁמִּתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלוֹ, וְלֹא יִתְיַאֲשׁ, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְחִבָּל חִבָּל שְׁחוּלָה לֹא מְרַבֶּה לְהִתְפַּלֵּל, אֲלֵא נוֹפֵל בִּיאוֹשׁ וּמִתְרַשֵּׁל מִהִתְפַּלָּה, בְּשִׁעָה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲכֶה שִׁיתְפַּלְלוּ אֵלָיו, הֶעֱקַר לְקִשְׁרֵי אֵת עֶצְמוֹ אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא מְאִיר בְּנוֹ שְׁאִין שׁוֹם תְּכִלִּית בְּזֵה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ רּוֹפֵא חוֹלִים, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן קצ"ו) הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְּדִיק הוּא רְפוּאָה גְּדוּלָה.

יְדוּעַ, שֶׁהַגָּאוֹן הַגְּדוֹל הָרַב קְרִיִּיזוֹוִירְט זצ"ל רַבֵּה שֶׁל אֲנִטּוֹאֶרְפֵן, חָלָה בְּמַחֲלָה הַמְּמָאֶרֶת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֵף אַחַד לֹא יָדַע מְזֵה, וְנִסַּע אֶל הַגָּאוֹן הַצְּדִיק הַסְּטִיפֶלְעֵר זי"ע וְשִׁפָּךְ לְפָנָיו אֵת מֵר לְבוֹ וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ הַסְּטִיפֶלְעֵר, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: אֲנִי אוֹמְרִים בְּכֹל בְּקֹר אֵת הַבְּרִיתָא "אֵלֵינוּ דְּבָרִים שְׁאִין לָהֶם שְׁעוֹר וְכוּ', בְּקוֹר חוֹלִים וְהַכְּנַסְתָּ כְּלָה וְהַלְוִית הַמֵּת" וְכוּ', וְכֵךְ אָמַר לוֹ, מִצַּד אַחַד כְּתוּב "בְּקוֹר חוֹלִים", וּמִצַּד שְׁנֵי כְּתוּב "הַלְוִית הַמֵּת", וּבְאֵמֶצֶע כְּתוּב "הַכְּנַסְתָּ כְּלָה", וְלִכְּנֵן הַמְּשִׁיד הַסְּטִיפֶלְעֵר, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְאָמַר לוֹ, אִם תִּעֲסַק בְּמִצְוֹת הַכְּנַסְתָּ כְּלָה, אֲזִי תִרְאֶה שִׁיְהִי לָךְ אַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, כִּי מִצְוֹת הַכְּנַסְתָּ כְּלָה עוֹמֵד בֵּין חוּלָה וּבֵין מֵת, וְלִכְּנֵן רְאֵה לְעִסַק בְּמִצְוֹה רַבָּה זֹה בְּהִצְנַע שְׂאֵף אַחַד לֹא יָדַע מְזֵה שְׂזֵה בָּא מִמֶּךָ, וְתִרְאֶה יְשׁוּעָה, וְכַמוֹכֵן, הַגָּאוֹן קִים אֵת זֶה, וְהֶאֱרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת בְּמִשָּׁךְ עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, וְזֵה נִתְגַּלָּה רַק אַחַר שְׁנַפְטֵר, וְאֵז הַתְּחִילוֹ לְסַפֵּר אֲנָשִׁים בְּלִי שְׁעוֹר עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁהִיָּה לְאֵדָם הַזֶּה, שֶׁהִצִּיל מֵאוֹת רַבּוֹת שֶׁל זּוּגוֹת שֶׁהוּא חֲתָן אוֹתָם, רּוֹאִים מִכָּל זֶה מַעֲלַת מִצְוֹת הַכְּנַסְתָּ כְּלָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּזְכּוּ לְקִים אֵת הַמִּצְוָה הַזֹּאת בְּשִׁלְמוֹת, וּבִפְרֹט הַחוּלָה בְּעֶצְמוֹ וְיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד, הֶעֱקַר לֹא לְהִתְיַאֲשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, וּמִי יִתֵּן שִׁיִּנְדָּב גַּם לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל

"אֵהָל אֲבָרְהָם", שֵׁשׁ לָנוּ בֵּיבְנֵאֵל, שְׂבוּזוֹת הַצְדָּקָה הַזֹּאת לְאֹכֵל לְרַעֲבִים וְלַצְמֵאִים, יָקִים אֶצְלוֹ (מְשַׁלֵּי י' ב') "וּצְדָקָה תַצְלִיל מַמּוֹת", וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְצָד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם אֵב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי הֵם "רַבְּנֵי בְּרֶסֶלֶב" שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר, לָנוּ אֵין אֵלָא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא בֶּן הַשְּׂמֹחָה, הַנִּכְלָל בְּמַקּוֹר הַשְּׂמֹחָה, וְעוֹסֵק לְקֶשֶׁר אוֹתָנוּ אֶל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמֹחָה, עֲלִינוּ רַק לְמַסֵּר אֶת כָּל כְּלָנוּ לְלִמּוֹד הַרְבֵּה סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוֹר עַל פִּינוּ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ הֵם נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן מִי שֶׁבָּאֵמֶת רוֹצֵה לְדַעַת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, יִתְמִיד מְאֹד בְּסְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּהַתְמַדָּה וּבִשְׂקִידָה עֲצוּמָה, וְיַעֲשֶׂה לְעֲצָמוֹ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", "סְפָרֵי מַעֲשִׂיּוֹת", "סֵפֶר הַמַּדּוֹת", וּבְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁבְּסְפָרֵי "שִׁיחוֹת הַר"ן" וְ"חַיֵּי מוֹהֲר"ן", וְשֵׁם תִּרְאֶה מֶה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ, וְלֹא יוֹכְלוּ לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתְּךָ לְגַמְרֵי, כִּי כִּבֵּר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה מ"ז): מִשְׂרַבּוּ תִלְמִידֵי שְׂמַאי וְהֵלֵל, שֶׁלֹּא שָׁמְשׁוּ כָּל צָרְכָן - רַבּוּ מַחְלוֹקוֹת בִּישְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂית תוֹרָה כְּשִׁתִּי תוֹרוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז', וְסִימָן ס"ח) שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאָדָם יִהְיֶה לְמַעֲלָה וְגַם לְמַטָּה, יִהְיֶה לְמַטָּה וְיִהְיֶה גַם לְמַעֲלָה, הֵינּוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹרִיד נִשְׁמָה מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְהַלְבִּישׁ אוֹתָהּ בְּלְבוּשׁ גִּשְׁמִי וְחַמְרֵי שֶׁל עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, וּבִיחַד נַעֲשֶׂה אָדָם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו') אָדָם זֶה א' ד'ם, הֵינּוּ הַגּוֹפֵן בְּעֲצָמוֹ זֶה אֲכָרִים וְגִידִים שְׁעוֹבֵר דְרָכָם

הַדְּמִים, אֲבָל צְרִיכִים לְהִכְנִיס גַּם אֶת הָא' בְּתוֹךְ הַדְּ"ם, וְנַעֲשֶׂה אֹדֶם, הַיְיִנוּ א' אֲלוֹכּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּתוֹךְ הַדְּ"ם, מִזֶּה נַעֲשֶׂה אֹדֶ"ם, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפְּיִן יֵשׁ בְּאֹדֶם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (נִדְּהָ ל"א.) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפְּיִן יֵשׁ בְּאֹדֶם - הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָבִיו וְאִמּוֹ, אָבִיו מִזְרִיעַ הַלֶּכֶן, שְׁמַמְנוּ עֲצָמוֹת וְגִידִים וְצַפְרָנִים וּמַח שְׁבֵרָאֵשׁוּ וְלֶכֶן שְׁבַעֲיִן, אִמּוֹ מִזְרַעַת אֹדֶם, שְׁמַמְנוּ עוֹר וּבָשָׂר וּשְׁעָרוֹת וְשָׁחַר שְׁבַעֲיִן, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וּנְשָׁמָה וּקְלִסְתֵּר פָּנָיו וְרֵאִיתָ הָעֵינַי וְשָׁמִיעַת הָאָזְנוֹ וְדַבּוֹר פִּיהָ וְהַלּוֹךְ רַגְלָיו וּבִינָה וְהַשְׁכָּל; נִמְצָא שְׁאֹדֶם כָּלוּל מִגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁקֶבֶל מֵאָבִיו וּמֵאִמּוֹ, וּמְרוּחָנִיּוֹת שֶׁמִּקְבֵּל מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֶכֶן הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׁכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, הַיְיִנוּ שְׁאֹדֶם יִדַע שְׁאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדַבָּר גָּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, אִין טַבַּע וּמִקְרָה וּמְזֹל כָּלֵל, כִּי אֶפְלוּ דוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגַבֵּי אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנַחֲמָא נִשְׂא) "בְּשַׁעָה שְׁבֵרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם נִתְאַוָּה שְׁיֵהָא לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים", וְאָמְרוּ: (בְּבֵא בְּתָרָא כַּה.) מְלַמֵּד שֶׁהַשְּׁכִינָה בְּכָל מְקוֹם; וְלֶכֶן מֵה שֶׁיֵּךְ לְהִיּוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה צְרִיכִים לְדַחֵק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַעְלָה בְּשָׂמִים בְּשַׁעָה שֶׁהוּא נִמְצָא אֲתָנוּ עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, כִּי אִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ג"א) שֶׁשְּׁלֵמוֹת הָאֱמֶת הוּא שְׁאֲחַר הַבְּרִיאָה יִהְיֶה מְקֻשָּׁר לְקִדְּם הַבְּרִיאָה, הַיְיִנוּ שְׁתַּמִּיד יִדַע שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא נִמְצָא פֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם אֲתָנוּ כְּמוֹ שְׁנִמְצָא לְמַעְלָה, הֵן אֱמֶת שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה ג:) בְּתַחֲלָה קִדְּם שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל הֵיטָה הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאמַר: (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הִוְיִ"ה אֱלֻקֶיךָ מִתְּהִלָּךְ בְּקִרְבִּי מִחֲנֻךְ", כִּיֵּן שְׁחָטָאוּ נִסְתַּלְקָה שְׁכִינָה מֵהֶם; וְלֶכֶן כָּל עֲבוּדָתְנוּ צְרִיךְ לְהִיּוֹת לְהוֹרִיד חֲזָרָה אֶת הַשְּׁכִינָה פֶּה, שְׁאֹדֶם יִרְגִישׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֶּה אֲתָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֶפְלוּ שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדִים, צְרִיךְ לְהַחֲדִיר בָּהֶם גַּם כֵּן אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִדְעַת שֶׁהַכֵּל מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵה שֶׁיֵּךְ דְּבַר כְּזֶה שְׁצְרִיכִים לַעֲזוֹב אֶת הַכֵּל רַק לַעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה וְכוּ', לֹא! הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא בַחֲנָם שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן ג"ב) מְכַל הַדְּבָרִים צוּעַק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֶפְלוּ מִסְפּוּרֵי הַגּוֹיִים

צוּעַק גַּם כֵּן כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים צ"ו ג) "סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ", שְׁאֵפְלוּ בְּסִפּוּרֵי הַגּוֹיִים צוּעַק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ צוּעַק תְּמִיד וְקוֹרָא וּמְרַמֵּז לְהָאָדָם שֶׁיִּתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יִקְרַב אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים, בְּאֵהָבָה וּבְחַפְזָה גְדוֹלָה; וְכו', עֵינַי שָׁם, וְלִכְּן כָּל אֱלוֹ הַלְמוּדִים שֶׁמְלַמְּדִים אֶת הָאָדָם שֶׁיַּעֲזֹב אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת כָּל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵם לְמוּדִים פְּגוּמִים מִשְׁדִּינַי יְהוּדָאִין, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ח) שֶׁמְבִיָּשָׂא לֹא הוּוּ טְבָא, שְׂאֵלוֹ הָאֲנָשִׁים לֹא יִכּוּלִים לַעֲזוֹר לְאָדָם כָּלֵל, וְאֶדְרָבָה עַל יָדָם נוֹפְלִים בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁלָּהֶם זֶה בְּבַחֲנֵינָא "בְּנֵי לָן בֵּיתָא בְּאִירָא", דְּבַרֵי רוּחַ וְהֶבֶל.

כִּי הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכְמוֹ שֶׁרַבְּנֵי ז"ל מִתְחִיל אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", אִישׁ הֵיִשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְהִסְתַּכַּל תְּמִיד בְּהַשְׁכֵּל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר, הֵיִינוּ בְּהַחֲיוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחַיֶּה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וְלִקְשֹׁר עֲצָמוֹ אֶל הַשְׁכָּל וְהַחֲכָמָה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר, כִּי בְּכָל דְּבַר יֵשׁ אֱלֻקוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה מְאִיר לוֹ הַשְׁכָּל בְּאוֹר גְּדוֹל מְאֹד בְּכָל דְּרָכָיו, וְזֶה הַתְּכָלִית שֶׁבִשְׂבִיל זֶה נִבְרָאנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְמַצָּא כָּאֵן אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִמְלֵאוֹת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה עִם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, לְגַלּוֹת לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאִשֶּׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, אֲשֶׁר הִתְעַנּוּג הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַתְּעַנּוּגִים, שֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְלִכְּן אֲנִי לֹא יוֹדַע מִי אֱלוֹ שְׁלוּמֵדִים אֲתָךְ שֶׁצָּרִיכִים לַעֲזֹב אֶת הַכֵּל וְלַעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה וְכו', וְכו', אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁמִּי שֶׁהוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, הוּא יוֹרֵד מִטָּה מִטָּה לְשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵי וְכו', וְכו', וְכִבְרָ אֲמַר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ד) שֶׁגַּם מִחֲכָמוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ צָרִיךְ לְהִרְחִיק מְאֹד. כִּי כָּל אֱלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁיֵּשׁ לְהַנְכַנְסִין וּמִתְחִילִין קִצַּת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטוּתִים וּבִלְבוּלִים גְּדוֹלִים. וְאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת מְפִילִין מְאֹד אֶת הָאָדָם מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם, דְּהֵיִינוּ מֵה שְׁחוֹשֵׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיוֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא כְּרָאוּי בְּמָה שֶׁעוֹשֶׂה. כִּי בְּשׁוֹר וְדָם אִי אֶפְשָׁר לוֹ שֶׁיַּצֵּא יְדֵי חוּבְתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו (עִבּוּדָה זְרָה ג.), וְלֹא נִתְּנָה תוֹרָה לְמִלְאֲכֵי הַשָּׂרָת (קדוּשִׁין

נ"ד). ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות, עליהם נאמר (ויקרא י"ח) "וְחַי בְּהֵם", ולא שְׁמִימֵת בָּהֶם, (יומא פ"ה:) כי אין להם שום חיות כלל, ותמיד הם במרה שחורה, מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחורות שלהם (ואמר רבנו ז"ל שהוא בעצמו אינו מחמיר שום חמרא כלל), אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו, שאנחנו מקרבים באמת אל רבנו ז"ל, ומקיימים את דבריו בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חממות והשכלות כלל.

כלל זה תקח בידיך, אם אחד לא מעורר אותך על סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, המובא באריכות (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) האדם הזה כבר שקרן, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן רפ"ז) מה יש לאדם לעשות בזה העולם? אין צריך כי אם להתפלל וללמד ולהתפלל; והנה יום והנה לילה, והנה שבוע והנה חודש, והנה שנה וכו' וכו', וצריכים לעשות לעצמו חשבון הנפש האם היום הזה למדתי קצת מקרא? קצת משנה? קצת גמרא? קצת שלחן ערוך? וכו' וכו', ואם לא - חבל שהיום עולה למעלה ריק לגמרי, ומה ישיב לשולחו דבר? כששומר הפתח ישאל אותו: "עריך מקרא שקרית, משנה ששנית" וכו' וכו', ולכן צריכים לזכור מה שאמר רבנו ז"ל: (שיחות הר"ן, סימן נ"א) "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם", כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תקף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא (דברים ד') "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", שיחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, שזה יש לו תקף ומיד ביה, "ומה שביד בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולדעת שאני עצמאי ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזור לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמוד תורה הקדושה, ולכן צריך לזכור: "מה שביד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת: "מה שביד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור: "מה שביד

בְּטוּחַ", וְאִם, חָס וְשָׁלוֹם, לֹא מִקְבָּלִים אֶת זֶה מֵהָרֶב, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְלִבְסוֹף יִפְתַּח אֶת הַיָּד וְיִרְאוּ שְׂאִין בְּיַד שׁוֹם דְּבָר, וְסִתָּם רְצִי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאַבְדֵתִי אֶת שְׁנוֹתַי הַיְקָרִים וְכוּ', וְכוּ', כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן ו') הֵיִצֵּר הָרַע דּוֹמָה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרָץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה, וְאִין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֶּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אַחָה, "מָה אֲנִי אוֹחֲזִי?" וְלְכָל אַחָד נִדְמָה כְּאִלוֹ הוּא אוֹחֲזֵי מַה שֶׁהוּא מְתַאָּוֶה. וְעַל כֵּן הַכֹּל רְצִים אַחֲרָיו כִּי כָּל אַחָד סוֹבֵר שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ מַה שֶׁהוּא חֲפֵץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּךְ הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ, וְאִין בְּהַ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הֵיִצֵּר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַכֹּל רְצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֶּה לְכָל אַחָד וְאַחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אַחָד כְּאִלוֹ יֵשׁ בְּיָדוֹ מַה שֶׁהוּא חֲפֵץ, כָּל אַחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ בְּסוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ, וְאִין בְּהַ כְּלוּם, כִּי אִין מִי שֶׁיִּמְלֵא תַאֲוָתוֹ אֲצִלּוֹ; וְכֵן הוּא אֲצִל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רָץ אַחַר מִי שֶׁהוּא יוֹמֵר וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוֹר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שֶׁיִּשְׁוַעֲתוּ תְלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עֲלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַכִּסִּים וְכוּ', אוֹ מֵהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשֶּׁכָּל מֵהַדַּעַת וְכוּ', וְלִבְסוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְרוֹאֶה שֶׁהַכֹּל כְּלוּם וְכוּ', וְסִתָּם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלֵי בִימֵי חַיִּי, וּמֵאוּמָה אִין בְּיָדִי וְכוּ' וְכוּ', אָבָל זֶה כְּבָר מְאַחַר וְכוּ', וְזָכוֹר גַּם זָכוֹר מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (תַּיִי מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁנ"ד) עַל שְׁנֵי כְּתוּבֵי אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עֲלֵיהֶם, עַל אֵלוֹ אֲנָשִׁים, שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלַי וְאִינָם מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֵלוֹ הַמְקַרְבִּים אֵלַי, וְאִינָם מְקִימִים אֶת דְּבָרֵי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיְהִי עַת - בְּעַת שֶׁיְהִי הָאָדָם מִנְּחָ עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדֶּלֶת, אֲזִי יִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ הַיֵּטֵב וְיִתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁלֹּא זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַי, אוֹ שֶׁלֹּא קָיָם אֶת דְּבָרֵי. כִּי אֲזִי יִדְעוּ שֶׁאֵם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי וּמְקִימִים אֶת דְּבָרֵי, לֹא הָיָה שׁוֹם דְּרָגָא בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא הָיִיתִי מְבִיאֵם לְאוֹתָהּ הַמְדַרְגָּה. אָבָל לֹא יוֹעִיל אֲזִי; עֵינִ שָׁם.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַרְבֵי בְּאֵמַת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כְּלָל, וּמִתְמַיֵּד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וּמִתְחַבֵּר רַק אֶל אֵלוֹ שֶׁמְדַבְּרִים מִזֶּה כָּל הַיּוֹם, וְהֵם תְּלַמְּיֵדֵי "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ" שְׁבוּנָה רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרָיו ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ט) שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֶה "הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקצה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ובאמת יהיה לי רפואה שלמה בקרוב.

קדם אני מברך אותך בברכת מזל טוב חמה ולבבית שזכית לעשות שדוף, שאין מצוה יותר גדולה מזו, מלהיות שדכן, לשדך בני ובנות ישראל, ואני בטוח במיליון אחוזי שגם אתה תזכה למצא בקרוב מאד את הבת זוג שלך, רק אל תתיאש בשום פנים ואפן, מלהמשיך להתפלל אליו יתברך, כי גדל רחמנותו יתברך אין לתאר ואין לשער כלל, כי הוא חנון המרבה לסלוח, ובודאי בזכות הצדיק האמת, שהוא רבנו ז"ל, תזכה גם אתה למצא את בת זוגך בקרוב, אף שאתה רוק בגיל עשרים ושמונה, כי רבנו ז"ל הוא השדכן, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק ב', סימן פ"ט) שהצדיק הוא השדכן המשדך כל השדוכים, ובודאי בזכות זה שנסעתי שבע שנים רצופות לרבנו ז"ל, תמצא את בת זוגך, ולכן ראוי לך לרקד מרב שמחה, כי קרובה ישועתך לבוא, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שתבשר לי בשורות משמחות בקרוב מאד.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאתה צריך לשמח שנתנו לך מתנה - כסף לרכישת כרטיס לנסע אל רבנו ז"ל לאומן על ראש השנה, ולכן אני מאד מאד מתפלל עליך: למה יש לך בדיוק עכשו ספקות האם לנסע בראש השנה לאומן או לא? מה אתה? אחרי שראית אצל רבנו

ז"ל נסים ונפלאות כאלו וכו' וכו', עדין יש לה ספקות? ואם זה שאתה כותב שיש לה בלבולים, הרי ידוע מה שאמר רבנו ז"ל לאחד מאנשי שלומנו (היי מוה"ר, סימן ת"ד) שאמר לרבנו ז"ל שהיה ניחא לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש השנה, כי אין לו מקום לעמד שם בבית המדרש, וגם אין לו אכסניא טובה לאכל וללון, ומחמת זה דעתו מבלבלת מאד ואינו יכול להתפלל בכונה, על כן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה. השיב לו רבנו ז"ל בזה הלשון, "אם לאכל אם שלא לאכל, אם לישן אם שלא לישן, אם להתפלל אם שלא להתפלל (רצונו לומר שלא להתפלל בכונה פראוי), אף ורק שתהיו אצלי על ראש השנה - יהיה איך שיהיה". ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: "יא עסין ניט עסין, יא שלאפין ניט שלאפין, יא דאווינען ניט דאווינען, אבי דו זאלסט ביי מיר זיין אויף ראש השנה" (ובאמת כל דברים הללו הם רק דמיונות ופתויים של הבעל דבר וכו', כי תהלה לאל, נראה בחוש שעל פי הרב מתפללין יותר בכונה בכלל הקבוץ הקדוש על ראש השנה, ממה שהיה מתפלל בביתו); ולכן ראה לבטל את דעתך המדומה לגמרי וכו', ותזרק את השטויות שלך וכו', בדיוק עכשו שראית כבר ישועה אצל רבנו ז"ל אתה לא רוצה לבוא? אדרבה מפני שאתה חייב כל-כף הרבה חובות, זה הזמן לבוא עוד פעם אל רבנו ז"ל, וכך תפטר מהחובות שלך, וזה ברור כשמש.

הקדוש-ברוך-הוא יאיר לה את הדעת האמת, ותבוא על ראש השנה בשמחה, ותפעל שם כל מה שאתה צריה, ותזכה תכף ומיד להתחתן בסימן טוב ובמזל טוב.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתתקצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְהִתְחַתֵּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ מִתְּנוּת יְלָדִים חֲמוּדִים, אָבֶל הֵיטֵב חָרָה לִי שֶׁנִּפְלַת בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת כָּל-כָּךְ וְכו', עַד שֶׁאַתָּה מִבְּלָבֶל עֲצָמְךָ הָיִיתָ שֶׁאֲשַׁתְּךָ חֲסִידַת חֲב"ד, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִתְלַבֵּשׁ וּלְהִתְנַהֵג כְּמוֹתָם וְכו', אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד לִי מַה הֵם הוֹלְכִים אַחֲרַת מֵאֲתָנוּ? הֲאֵם הַכּוֹבֵעַ קוֹבֵעַ? הֲרֵי יָדוּעַ אֵיךְ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַבַּעַל הַתֵּנְיָא זי"ע, וְקָרָא אוֹתוֹ "שֶׁר הָאֱלֹף", וְעוֹד הַפְּלָגוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁהַפְּלִיג רִבְנוּ ז"ל בְּמַעֲלָתוֹ, וְכֵן הַבַּעַל הַתֵּנְיָא, זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, הַתְּבַטָּא: מִי שֶׁחֹלֵק עַל רִבְנוּ ז"ל הוּא חוֹלֵק עָלַי, וְאֵיךְ אַתָּה יָכוֹל לְהִתְלַבֵּל בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם וְלַחֲיוֹת בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת וְכו'? אֲדַרְבֶּה הַכֹּל אַחַד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַלְבִישׁ אֶת עֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל, בְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת, שְׁזֵה כָּלֵל עֲשָׂרָה כְּתוּת שֵׁישׁ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, נַהֲיִים אֵלוֹ הֵם הַבַּעַלִּי מוֹסֵר הַמְּחֻזָּקִים אֶת הַמּוֹן עִם בְּלִמּוּד מוֹסֵר וְכו' וְכו', חֲגִ'ת הֵם כָּלֵל הַחֲסִידִים הַעוֹסְקִים בְּמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בִּידְיָהֶם וּבְגוּפָם וְכו' וְכו', וְחֲסִידֵי חֲב"ד הֵם עוֹבְדִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַחִין וּבְגִלּוּי אֱלָקוֹת וְכו' וְכו', וְדַבֵּר רִבְנוּ ז"ל הוּא כְּתוּר רְצוֹן שֶׁבְּרַצוֹנוֹת רַעְוָא דְרַעְוִין, שֶׁאֲדָם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְיִתְחַזֵּק בְּרַצוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים עֲצוּמִים אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ וְכו' וְכו', אֲזִי מַה הַבְּלָבוּל שֶׁאַתָּה מִבְּלָבֶל אֶת עֲצָמְךָ? הֲרֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְיִכּוּלִים לְמַצֵּא אוֹתוֹ בְּכֹל מְקוֹם, וְלָכֵן יְכוּלִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אִיפֹה שֶׁרַק נִמְצְאִים, וְאִם כֵּן: לְמָה לְךָ לְהִתְלַבֵּל בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם? אֲדַרְבֶּה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד וְיִפְּיִרוּ כֹל אַחַד אֶת מַעֲלָתוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ וְשָׂרְשׁוֹ וְכו', וְאֵיךְ שֶׁכֵּלֵם כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה, אֲזִי דִיקָא יְהִיָּה הַגְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, וְלָכֵן לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְבִלְבֵל אֶת עֲצָמְךָ? וְאִם מִשׁוּם הַלְבוּשׁ? הֲרֵי אָמַר רִבְנוּ ז"ל (סְפִירוֹי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה י"ב) שֶׁהַבַּעַל תְּפִלָּה לֹא הִקְפִיד עַל לְבוּשִׁים כָּלֵל, אֵיךְ שֶׁהוֹלְכִים הוֹלְכִים.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵף, שָׂרְבֵנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רס"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּשִׂים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכֹל עֲצָם מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֻמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וּבְכַבְדִּים מְאֹד וְכו' וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבָא מִצֵּיא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶוּ

כִּי הִיכִי דְתַתְעֲתְרוּ, [תִּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת טו.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדֻּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמַצַּלְת אֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזָכוּר גַּם זָכוּר כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיחָן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיחָהּ לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְצוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֶכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקְכֶם שְׂאֵת וּבַעֲלֵךְ מִקְרָבִים אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אָבֵל פְּלֵא גְדוֹל אִידֵי יְכוּלִים לְפַתּוֹת אֶתְכֶם בַּעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵא לְנִסְעַ לְאוּמָן, בְּשַׁעַה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל בִּקֶּשׁ מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְּאוּ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִפְרוּשׁ אָמַר (חיי מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ג) הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלֵי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלֵי מֵאֲמִינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיחָיו כָּלֵם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עַנְיָן שְׁלֵי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יַחֲסֹר אִישׁ, וּמִי שֶׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹא לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וְשָׂתוּ מִמֵּתִיקִים ... כִּי

חֲדוֹת הַיּוֹ"ה הִיא מְעֻזְכֶם". וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר: (חיי מוהר"ן, סימן ת"ה) הִרְאֵה הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כָּלְכֶם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיֵין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

וְאֵת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּאוּמָן, וְשֵׁם מְקוֹם גְּנִיזָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (ימי מוהרנ"ת, סימן ס"ו) "הַעִיר, אֲשֶׁר בַּחֲרָ בּוּ בַּחַיִּים חִיּוֹתוֹ לְהַקְבֵּר שָׁם כְּאֲשֶׁר נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, שְׂאֵמֵר לְפָנַי כְּמָה אֲנָשִׁים שֶׁקָּהֵלֵת אוּמָן הוֹטְבָה בְּעֵינָיו לְהַקְבֵּר שָׁם, מִחֲמַת שֶׁהָיוּ שָׁם קְדוּשִׁים הִרְבָּה וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה הָיָה עָקֵר שָׂבָא לְאוּמָן חֲצִי שָׁנָה קִדְּם הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ וְכוּ', כִּי שָׁם הַמְּקוֹם הַמוּכָן לוֹ מִשְׁשֵׁת יְמֵי בְּרֹאשִׁית לְעֶסֶק שָׁם בְּתַקּוֹן הָעוֹלָם לְדוּרוֹת, לְכָל מִי שְׂיָבוֹא אֵלָיו לְשֵׁם וְיֹאמֵר הַעֲשֵׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלִּים הַנִּקְרָאִים אֶצְלָנוּ וְכוּ', אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְזֶה", עֵין שָׁם, וְלֹא בְּמְקוֹם אַחֵר כְּמוֹ שֶׁכְּמָה בְּעֵלֵי דְמִיּוֹנוֹת הַמְּצִיאוֹ לְאַחֲרוֹנָה וְכוּ' וְכוּ'.

יְדוּעַ אֶצְלָנוּ שֶׁהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֶהְרָן הֵרֵב מִבְּרֶסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹנָה תַקַּע"א וְכוּ', (עֵין חיי מוהר"ן, סימן ת"ו) עָנָה רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר אִזּוּ בְּקוֹל חֲזֵק מֵעֵמֶק הַלֵּב, מָה אָמַר לְכֶם? אֵין דְּבָר גָּדוֹל מִזֶּה, הֵינְנוּ מִלְּהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן בְּקוֹל זֵיעַ סִגְיָא: "וְוִי אֲזוּי זָאל אֵיף אֵינִיף זָאגִין, קִיין גִּרְעֶסְעֶרְס דְּעֵר פּוֹן אִיז נִישְׁט פֶּאָר. אֵיִי אַנְדֶּרְעֶ גוֹטְעֶ יוֹדֵן זָאגִין נִישְׁט אֲזוּי, אִיז נֶאָרְ אַקְשִׁיָּא" (מָה אָמַר לְכֶם אֵין דְּבָר גָּדוֹל מִזֶּה, וְאִם צְדִיקִים אַחֲרִים אֵינֶם אוֹמְרִים כֵּךְ אִז עוֹד קְשִׁיָּא), (כְּלוּמַר: הִלֵּא בְּלֹא זֶה כְּכָר מִקְשִׁין עֲלֵי קְשִׁיּוֹת הִרְבָּה, וְיִהְיֶה קְשָׁה עוֹד קְשִׁיָּא זֹאת גַּם בֵּן מִה שֶׁהַקְּפִיד כָּל-כֵּךְ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא).

וְכַתַּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (שָׁם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁדְּבָר אִז עֲמָנוּ לְמַדְנֵי כְּמָה דְּבָרִים. לְמַדְנֵי עוֹד הַפְּעַם עֲצֵם גְּדֵל הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אֵף עַל פִּי שִׁדְעֵנוּ זֹאת מְכַבֵּר, אֵף עַל פִּי כֵן מְרֹבּוּי דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים אִז בְּזָה, וּמִתְּנוּעוֹתָיו הַנוֹרָאוֹת אִז, הִבִּינוּ עֲצֵם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְבָאָר זֹאת בְּכַתֵּב.

וגם אִז לְמַדְנוּ שְׂרָצוֹנוּ חֶזֶק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד
לְאַחַר הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ, וְשָׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

וגם לְמַדְנוּ כִּמְהָ צְרִיכִין לְחֻזַּק לְשַׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שְׂבִקְדָּשָׁה, בְּפֶרֶט
הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׂצָרִיכִים לְשַׁבֵּרם בְּיוֹתֵר וְלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שְׂאֵפְלוּ אִם הוּא ז"ל בְּעֶצְמוֹ מִצְוָה וּמִסְכִּים לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצָרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִּי לְשָׂאֵל
אוֹתוֹ שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יֵשִׁיב בְּוֵדָאִי לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ, וְאֵף עַל פִּי
כֵן בְּנִקְדַּת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ צְרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגַע לְמָה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדַרְךְ שְׂאֵדָם
רוּצָה לִילָךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שְׂפָרַשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ב) "לָךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מִשֵּׁה
רְבֵנוּ בְּעֶצְמוֹ לְשִׁלְחָם, אֵף עַל פִּי שְׂבָאֲמַת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזֵה. וְעַנִּין זֶה
רְאִינוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים, בְּפֶרֶט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ
לְהֵם מְנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ בְּעֶצְמוֹ וְהִשִּׁיב
לְהֵם שְׂלֵא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ: "הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל
הָאֲזִזְהָרָה לְהִיּוֹת אֶצְלָכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה", וְעָשָׂה עֲצוּמוֹ כְּמִקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגָעַר
בָּהֶם שְׂלֵא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ
זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעַמֵּד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִכְנוּ בְּרָמָז וּבְפִירוּשׁ שְׂפָנִימִיּוֹת
רְצוֹנוֹ אֵינוּ נוֹחֵה בְּזֵה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לוֹמֵר לְהֵם כֶּף מַחְמַת שְׂשׂוֹאֲלִים
אוֹתוֹ עַל זֶה. וְיֵשׁ בְּזֵה הִרְבָּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹבָא (שִׁיחֹת הַר"ן, רי"ד) כְּשְׂאֵדָם שׂוֹאֵל
לְהַצְדִּיק אִם לַעֲשׂוֹת דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא
רְאוּי לוֹ לְהִשִּׁיב וּלְצוּת עֲלָיו שְׂלֵא לַעֲשׂוֹת. וְאֵף עַל פִּי כֵן הַשׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ
לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אִז רְבֵנוּ ז"ל כֹּל מֵה שֶׁהַצְדִּיק מִצְוָה לַעֲשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם,
רַק כְּשֶׂמְצִיָּה שְׂלֵא לִסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכוּ', עֵין
שָׁם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שְׂכַשְׂשׂוֹאֲלִין לְהִרְבֵּי וְהַמְּנִיעֵי עַל דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ
כְּעֵין מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשִּׁיב לָאוּ, אֵף עַל פִּי שְׂבָאֲמַת לְאֱמֶתוֹ רְצוֹנוֹ שְׂיִמְסַר
נֶפֶשוֹ וְיִשְׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת בְּאֱמֶת

לאמתו, צריך להזהר מאד לבלי לשאל אותו בזה כלל, עיני שם בתיי מוהר"ן
כל זאת באריכות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שבעלך יסע לראש השנה לאומן, ותזכו לשנה
טובה ומתוקה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ואתחנן, י"א מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

טוב מאד שספרת להורים שלך, כי סוף כל סוף אם היית משאירה את
זה בתוך תוכך, הרי המצפון הורס אותך יותר ויותר, כך לכל הפחות ההורים
יודעים וכו', ואף שזה לא מעלה ולא מוריד וכו', עם כל זאת לכל הפחות
ההורים משתתפים בצערך, שזה גם בן כבר ישועה גדולה מאד, כי את צריכה
לדעת אשר את מוכרחה להוציא ממך את רגשי האשמה, את צריכה לדעת
שאת לא אשמה - בכלל לא, ואסור לך שיהיה לך דקה רגשי אשמה וכו', כי
את בכלל לא חייבת בדבר וכו', אלא איזה מנוח רוצה בצע בך מעשים מגנים
וכו', והוא יבוא על ענשו, אבל לך אין שום חלק בזה וכו', ולכן תוציאי את
רגשי האשמה ממך, כי רגשי אשמה יכולים להרג את בן אדם לגמרי, ולכן את
צריכה מאד מאד לשמר לא להסתובב עם רגשי אשמה, שזה מכניס באדם
יסורי מצפון ומרירות ודכאון פנימי וכו' וכו', ולא רוצים להפגש יותר עם
אף אחד וכו', ודנים את כלם לכף חוב, ומפחדים מכל אחד וכו', ולכן אם
את יכולה ללכת לעזרה וטפולים, מה טוב ומה נעים, כדי שתוכלי להתמודד
עם מה שעברת וכו' וכו'.

הטפול הכי טוב והכי קל שגלה לנו רבנו ז"ל, הוא שתרגילי את עצמך
לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל

"התבודדות", וזה יבנה אותך נפשית ופיזית וכו', כי מרב שברון לב ודכאון שונכנס בך שאת מרגישה רגשי אשמה וכו' וכו', אם תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, תצאי מעצמך וכו', ועל ידי זה תשתחררי מהלחץ התמידי שאת נמצאת בה וכו', וכן תצאי מהבדידות שמאז את מתחבאת בחדרי חדרים ולא רוצה לצאת מהבית ולדבר עם שום בן אדם וכו', כי בזה שאת תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, לבסוף תרגישי בת אחרת לגמרי, ותביני שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יתברך לא יעזב אותך, כי הוא אוהב אותך ורוצה את הטוב שלך, וכך תרגישי תקשרת ורחני עמו יתברך, וזה יבנה אותך עד שלא תצטרכי כבר עזרה משום בריה שבעולם, ואדרבה את תוכלי לעזור לנפגעים אחרים, וכן בזה שתרגילי את עצמך לדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, על ידי זה תכני את מהותך וישותך וכו' וכו', וכבר לא תצטרכי להתחבאות בחדר, כי התפלה שיחה בינו לבין קונו, בונה את האדם נפשית ופיזית, עד שלא צריך טובות מאף אחה, כי יש לו את הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שהוא צריך וכל מה שעובר עליו יש לו כתבת למי לפנות, ולכן תהיי חזקה בזה, ואף שבהתחלה ידמה לך שאף אחד לא שומע אותך וכו' וכו', עם כל זאת תהיי חזקה בזה, כי סוף כל סוף ירד ממך כל המסכים מבינך לבין הקדוש-ברוך-הוא, ותרגישי את אמתת מציאותו יתברך, ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת השיחה בינו לבין קונו, והרבה לדבר אתנו שזה העצה היחידה שאדם יכול לצאת מכל המרירות והדכאון והכאב שנצטבר אצלו יהיה ממה שיהיה וכו' וכו', ולכן תתחזקי ביתר שאת, ביתר עז בעבודה הקדושה הזו, וכן תבקשי הרבה את הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיי ששה ושמחה וחינוך על הפנים שלך, והעקר שתצאי מעצמך ולא תפחדי משום בריה שבעולם, וזה יתן לך חזק לב שזה מאד מאד נחוץ לכל אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו

רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וְלִבְשׁ גְבוּרָה, דְּהֵיִינוּ שָׂבָא לוֹ חֶזֶק וְתִקְוָה גְבוּרָה בְּלִב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרְאוֹת, וְלָכֵן זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק עַל יְדֵי שְׁמֵרְגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, שְׁזֵה בּוֹנֵה אֶת הַגְּבוּרָה בְּלִב, עַד שֵׁישׁ לָהּ עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת דְּקִדְשָׁה שְׂאִינָה מִפְּחַדַת מֵאֵף אֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַכֹּל, וְתִשְׁתַּחֲרָרִי מֵהַלְחָץ הַפְּנִימִי שֶׁלָּךְ, וּבְקָרוֹב מְאֹד כְּשֵׁיגִיעַ הַזְּמַן תִּזְכְּרִי לְמִצְאָ בֶן זֹוג וְלֵהִתְחַתֵּן וּלְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּקְצַט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כְּשֶׁנִּמְצְאִים בֵּין אֲנָשִׁים שְׂמֵדְבָרִים לְשׁוֹן הָרַע, אִם אֶתָּה יְכוּל לְבָרַח מִשְׁמָה, מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, וְאִם אֶתָּה לֹא יְכוּל לְבָרַח וְכוּ', אֲזִי אֶתָּה עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמְךָ כְּאֵלוֹ לֹא שׁוֹמֵעַ וְכוּ', וְלֹא מַעֲנִין אוֹתְךָ וְכוּ', רַק אֶתָּה תִּשְׁמַר שְׂלֵא תִהְיֶה שְׂתַף בְּזֵה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה נָקִי מֵעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרִיב ט"ו). כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע מְגַדִּיל עוֹנוֹתָיו כִּנְגַד עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיִכוֹת דָּמִים, כָּל-כֶּף חֲמוּר עוֹוֹן לְשׁוֹן הָרַע, וְכֵן אָמְרוֹ (שם) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאֵלוֹ כִּפּוּר בְּעַקֵּר, שְׂנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ב) "אֲשֶׁר אָמְרוֹ לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן לְנוּ", וְאָמְרוֹ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ח, סִימָן נ"ו) לְשׁוֹן הָרַע נִמְשָׁלָה כַּחֲץ, שְׂמֵכָה בְּרַחוּק, כֶּף הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאָמְרוֹ בְּרוּמִי וְקִטִּיל בְּסוּרְיָא; וְלָכֵן זֶה כָּל-כֶּף חֲמוּר, כִּי אֶחָד מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים עַל הַזּוּלָת, וְהֵלְשׁוֹן הָרַע מִתְקַבְּלָת, וּמֵאֲמַלְלִים אֶת הָאָדָם שְׂדַבְּרוּ עָלָיו עַל לֹא דְבַר, וְזֵה כָּל-כֶּף קָשָׁה לְהַנְצִל מִזֶּה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא קס"ה). רַבָּם בְּגוֹל וּמַעוּטָם בְּעֲרִיּוֹת, וְהַכֹּל בְּלִשׁוֹן הָרַע.

ואתה צריך לדעת שהבחירה חפשית לכל אחד - כן לדבר לשון הרע או לא לדבר לשון הרע וכו', כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהרנ"ת ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתמיד נבחר בטוב, ונזכה להכלל בו יתברך.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד. אלפים

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן, י"ב אב (שבת נחמו) התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ב) שיש קלפה, שנקראת אריך אנפין, שאיפה שרק מסתכל, רחמנא לישזבן, הוא צריך לראות זבל ונאוף וכו', ובפרט עכשו בקיץ שהוציא הקדוש-ברוך-הוא את החמה מנתיקה וכו', והיצר הרע משתולל ברחובות וכו', ונכשלים בראיות אסורות, אשר זה מאד מאד חמור, כי זה משגע את האדם, כמו שכתוב (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) שרב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות נאוף, וכך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים", ואמר: "אין לך אבר באברי האדם, שיגרום לו מכשול כמו העינים", ולכן כדי להנצל מזה, גלה לנו רבנו ז"ל הוא להרבות בצדקה, כי צדקה הוא סגלה גדולה

מאד להנצל מהרהורי נאוף, ולכן תעשה לעצמה הרגל גדול שכל יום לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה של בית הכנסת, שעל ידי זה התפלות מתקבלות לרחמים ולרצון, כמאמרם ז"ל: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') טוב לתן צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם, וכן לפני שיוצאים לנסיעה, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א) שצריכים לתת צדקה כדי להנצל מכל מיני תאוונות דרכים ומכל מיני מרעין בישין וכו', וכן בעת האכל צריכים להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה, ואל יקל בעיניו אלו הפרוטות הקטנות שאתה מכניס בכל יום ויום, כי רק זה ילנה אותה, כמו שכתוב (ישעיה ג"ח) "והלהך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספך", ודרשו על זה חכמינו הקדושים: (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה - מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר: "והלהך לפניך צדקה"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות, שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה: (בבא בתרא יא.) אבותי גזזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר: "והלהך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספך", אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו, שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפוך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם: איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי 'היום לעשותם' - כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, וכן זה הלכה מפרשת שאפלו עני שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה חייב לתת צדקה פמוכא: (רמב"ם פרק ז' מהלכות מתנות עניים, הלכה ה') "ואפלו עני, המתפרנס מן הצדקה חייב לתת צדקה לאחר"; וכן הוא: (שלחן ערוך, יורה דעה, סימן רמח, סעיף א') "כל אדם חייב לתת צדקה, אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתת ממה שיתנו לו".

וְזָכוֹר וְגַם זָכוֹר מֵהַ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (מְדַרְשׁ זוּטָא שִׁיר הַשִּׁירִים פְּרָשָׁה א') חָטָא אָדָם - יָשׁוּב וְיִתֵּן צְדָקָה וְיִמְחַל לוֹ שְׁנֵאמַר: (מְשַׁלֵּי ט"ו ר') "בְּחֶסֶד וְאֱמֶת יִכְפֹּר עֵוֹן" - אִם יֵשׁ לְאָדָם אֶלֶף רְבוּאָה אֵין עוֹמְדִים לוֹ בְּשַׁעַת צָרָוּ בְּצָרְתוֹ, שְׁכֵן הוּא אוֹמֵר: (שֵׁם י"א ד') "לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה", וּמִי עוֹמֵד לוֹ? אֶסֶר אֶחָד שֶׁהוּא נוֹתֵן שְׁנֵאמַר (שֵׁם י"ב ב') "וְצְדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת". כָּל הַנוֹתֵן צְדָקָה אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא חָטָא וְנָתַן צְדָקָה, מִיָּד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר: אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לְשַׁלֵּט בוֹ, כִּי שָׂכַר אוֹתָהּ צְדָקָה שֶׁנָּתַן מִקְדָּים לְמִלְאָךְ וְאֵינוּ מְנִיחוֹ לְשַׁלֵּט בוֹ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׂדוּחֶפּוֹ וְכוּפְתּוֹ עַל פְּנֵיו וּמְפִיס עָלָיו וְאוֹמֵר: אֵף עַל פִּי שֶׁחָטָא וְנִתְנָה - אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לְשַׁלֵּט בוֹ, אֲנִי קִדְמָתִי רְשׁוּתִי וְקִדְמָה לְרְשׁוּתוֹ, כִּדָּאִי הִיא הַצְדָקָה שֶׁנָּתַן לְרַעֲבִים, וְאֵלוּלֵי שֶׁהֶאֱכִילָן הָיוּ מֵתִים, הוּא כְּסָה עֲרוּמִים וְאֵלוּלֵי שֶׁכֶּסֶן הָיוּ מֵתִים, כִּדָּאִי הִיא הַצְדָקָה שֶׁקָּיָם נִפְשׁוֹת לְהַצִּילוֹ מִמּוֹת.

וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְעוֹלָם לְקַחַת קַפְתָּ צְדָקָה "קֶרֶן הַצְדִּיק" מִהַמְשַׁרְדְּ שֶׁל קְהֵלְתֵנוּ, וְכֵךְ תּוּכַל בְּכָל פַּעַם לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂזָה חֲלֻקָךְ לְנִצָּחַ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי כֵךְ אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּבֵא בְתָרָא ט:) מֵאִי דְכְתִיב (ישעיה נ"ט) "וְיִלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשָׂרִיף", לוֹמֵר לָךְ: מֵהַ שְׂרִיֹן זֶה כָּל קִלְפָה וְקִלְפָה מְצֻטְרֶפֶת לְשָׂרִיֹן גְדוֹל, אֵף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצֻטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גְדוֹל; וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַפְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵתָהּ נוֹתֵן כָּל יוֹם, לֹא הֵייתָ מְהַסֵּס לְרַגַע, כִּי מַצּוֹת צְדָקָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְכִמוֹ שְׂצָרִיכִים לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְלְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית בְּכָל יוֹם, כֵּךְ צָרִיכִים לְתַתּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! רְאָה מֵהַ לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצְלָל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ", וְהִלּוּאֵי כִצְלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כִצְלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כִצְלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַת שֶׁהוּא עָף דְכְתִיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצְלָל עוֹבֵר", "וְאֵין מְקוּהָ", וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֹדֶשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי

ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָאֵל, א'וֹרִיאֵל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה, ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים כ"ט, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחד: "מה יהיה כבר אם אני אגרט את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרט מחר?" אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לְבָבִי וְלֹא בְדִיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, ושתתן צדקה בכל יום, כדי שתהיה הכי מאשר בחייה.

המאחל לך שבת שלום

ד.א.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן, י"ב אב (שבת נחמו) התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

ראי לשמח מאד מאד כל השבת, ותשתדלי מאד שבבית שלך יהיה אוירה של שמחה כל השבוע, ובפרטיות בשבת קדש, כי את לא יכולה לתאר ולשער את מעלת בת ישראל, שששה ושמחה כל השבת שהיא שומרת שבת, שעל ידי זה היא לא זזה משם עד שמוחלין לה על כל עוונותיה, כמאמרם ז"ל (שבת קי"ח:) כל המשמר שבת כהלכתו אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו; ואל תתקחי את זה בקלות, כי השמחה בשבת מושכת שפע על כל השבוע, ולכן רק תהיי שמחה ועליזה בשבת, ותשמרי מאד מאד לא לריב בשבת, ואני מרחח להגיד לך שמוכא מהגאון החיד"א, זכותו יגן עלינו (בספרו "עבודת הקדש" מורה באצבע, אות ק"מ) בערב שבת בעלות המנחה הוא עת מסכן למחלקת בין איש לאשתו ומשרתיו וכו', והסטרוא אחרא טורח מאד לסכסך ולחרחר ריב וכו', ולכן כל איש ואשה יראי השם יכפו את יצרים, וימנעו מכל הקפדה וכעס ומחלקת, ואדרבה יאירו פניהם לבקש

שְׁלוֹם בֵּין אֶחָד לַהֲשֵׁנִי, וְאָמְרוּ: (גטין נ"ב.) "הִנְהוּ בֵּי תַרֵּי דְאֲגָרִי בְּהוּ שְׁטָן דְּכָל בֵּי שְׁמַשֵּׁי הוּוּ קָא מְנַצּוּ בְּהַרֵּי הַדְּרִי, אֶקְלַע רַבִּי מְאִיר לְהֵתֵם עַכְבִּינְהוּ תִלְתָּא בֵּי שְׁמַשֵּׁי עַד דַּעְבַּד לְהוּ שְׁלָמָא, שְׁמַעְהָ דְקֶאָמַר וּוִי דְאֶפְקִיָּה רַבִּי מְאִיר לְהֵהוּא גִבְרָא מִבֵּיתִיהּ"; הַרֵּי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר כְּכֹר בְּעָרֵב שֶׁבֶת שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְוֹחִים עִם אֵף אֶחָד, וּמְכַל שְׁכָן הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה וְכֵן עִם הַיְלָדִים וְכוּ', בְּשֶׁבֶת צְרִיכִים רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְשֹׁפֵךְ דְּמַעוֹת כַּמֵּיִם, כִּי אֲזִי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֶּלֶת הֵן עַל עֲצָמָהּ וְהֵן עַל הַבַּעַל וְהֵן עַל הַיְלָדִים, מְאֹד מְקַבְּלוֹת בְּשָׂמִים, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּכָר זֶה, כִּי הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת זֶה מִצְוָה נְדִירָה שְׁנִתְּנָה לְנִשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא מְצַרְע) מִנִּין שְׁחִיב אָדָם לְהִיּוֹת זֹהִיר וְזָרִיז בְּהַדְּלָקַת הַנֵּר בְּשֶׁבֶת, שְׁנֵאֲמַר: (יְשַׁעִיָּה נ"ח) "וְקִרְאַתְךָ לְשֶׁבֶת עֲנִיג" - זֹה הַדְּלָקַת הַנֵּר בְּשֶׁבֶת, וְלָמָּה נִמְסְרוּ לָאִשָּׁה? אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: הִיא כְּבָתָה נֵרוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּכָתִיב (מְשָׁלִי ה') "נֵר הַיְיִ"ה נִשְׁמַת אָדָם" לְפִיכֶךָ תִּשְׁמַר הַדְּלָקַת הַנֵּר;

וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁבְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת תִּתְּפַלְּלִי הַרְבֵּה עֲלֶיךָ וְעַל הַבַּעַל וְעַל הַיְלָדִים כִּי אֲזִי הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לָאִשָּׁה, וְכֵל הַמְּרַבֵּה אֲזִי בַתְּפִלָּה נִשְׁמַעָה וְנִתְּקַבֵּל בְּשָׂמִים.

וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל לְלַמֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בִּתּוֹ הַיְחִידָה שֶׁבְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת כִּשְׁהִיא מִתְּפַלֶּלֶת עַל עֲצָמָהּ וְכוּ' שְׁתּוֹסִיף תְּפִלָּה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֶׁם שְׁאֲנִי מִדְּלָקַת אֶת נְרוֹת שֶׁבֶת כֵּן תְּאִיר וְתִדְּלִק אֶת אוֹר רַבּוֹנוּ ז"ל בְּלִבּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה.

אֲבַקֵּשׁ שֶׁתְּתַפְּלְלִי גַם עָלַי שְׁאֲנִי צְרִיךְ לִישׁוּעָה וְלְרַפּוּאָה גְדוּלָה.

נָא וְנָא תִּשְׁמְרֵי כָּל הַשֶּׁבֶת לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּבָה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה כִּי מַעֲלַת שְׂמֵחַת שֶׁבֶת עוֹלָה עַל הַכֹּל וְזוֹכִים עַל יְדֵי זֶה לְמַחִילַת עֲוֹנוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

דב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שַׁבַּת נְחֻמוֹ) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַתְּלִמִיד הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר

דַּע לָךְ שְׁעַכְשָׁו זֶה הַזְמַן שְׁלֶךְ, הֵיינוּ בְּגִיל הַזֶּה אַתָּה יְכוּל לְהַתְעַלּוֹת
בְּיַתֵּר שְׂאֵת, בְּיַתֵּר עַז בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת צַדִּיק גְּדוּל, כִּי כִּךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קִנְבֵּ): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא", עָקַר יְפִי הַפֶּרֶחַ כְּשֶׁצִּדִּין
בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הֶעֱבֹדוֹת שְׂאָדָם
עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכַחְרוֹתוֹ, כָּל יוֹם - עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה
לְעַת זַקְנָתוֹ, וּכְתִיב (אִיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגָבֵר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו".

וְלָכֵן הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן תִּרְאֶה לְהִתְרַחֵק מִחֲבָרִים רְעִים כְּמוֹ שְׁבוּרָחִים
מֵאֵשׁ, כִּי חֲבָרִים רְעִים בְּקַלּוֹת יְכוּלִים לְהוֹרִיד אוֹתָךְ לְשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמַתְחָתִיו,
וְכֵן שְׂלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם עֵסֶק עִם אֶף חֲבֵר רַע, שְׁמַעְשֵׁן סִיגְרִיּוֹת וְכוּ', שְׁמַנְבֵּל
אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ וְכוּ', שְׁעוֹשֶׂה הַזְּקוּת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִקְרָא: מִפְּרֶשֶׁת הַשָּׁבֻעַ, שְׁזֶה סְגֻלָּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל
(בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם,
שְׁכָּל הַמְשָׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מְשָׁנָה: לְגֵרֶס
בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְאִם תּוֹכֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי זֶה מְטִהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה
וְהוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע לְגַמְרֵי, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם
הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא כְּסִדְרָן דִּיקָא, כְּדִי שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים אֶת הַש"ס, אֲשֶׁר אֶפְלוּ
אֲמִירָה בְּעֵלְמָא זֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרֶס
אִינִישׁ וְאֶף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, וְאִם תִּזְכֶּה לְסִים
אֶת הַש"ס פְּעָמִים, אֲזִי תִקַּח מִסְכְּתָא אֶחָד וְתַחזֹר עָלֶיהָ מֵאָה פְּעָמִים וְאֶחָד,
וְאַחַר כִּךְ עוֹד מִסְכְּתָא וְעוֹד מִסְכְּתָא וְכוּ', וְזֶה חֲלָקָךְ לְנִצָּחַת, וְכִךְ עוֹשִׂים אֲצִלִּי
כָּל הַבַּחֲוֹרִים, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא הֵם עָקַר
הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבִבֵּיתִי

אֵין לַחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" - שְׂאִין בְּיַדֵּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשָׁה לְמוֹדֵים הָאֵלוֹ.

וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם קְצוֹר שְׁלַחַן עָרוּף "יִלְקוּט יוֹסֵף", כְּדֵי שֶׁתִּדַּע הַלְכָה אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וּרְבִנו ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְאָמַר (שיחות הר"ן, סימן כ"ט) שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה בְּשֻׁלְחַן עָרוּף.

הַעֲקָר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזָה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה 'בְּטֹלָן'! אֲפִלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּבִפְרָט כְּשֶׁתִּלְךָ קֶצֶת לְטִיֵּל בְּשָׂדוֹת וְשֵׁם תִּדְבַּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי וְתִגְרַם לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ד.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדֵּר וְאֶתְחַנֵּן, י"ב אָב (שֶׁבֶת נַחְמוּ) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁאַתָּה עוֹסֵק בְּלֶאֱסֹף קְפוֹת, וּבְזֶה אַתָּה עוֹזֵר לִי לְהִחְזִיק מִעֲמֵד וְכוּ', וְכֵן לְהַרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁנֶּעֱשֶׂתָה פְּנֵת יְקָרָת בְּכָל הַגָּלִיל, וּבָאִים תִּירִים מִכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת אֶת הַנִּפְלְאוֹת, שֶׁזְּכִינוּ קִמְץ קִטָּן שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִקִּים קְהֵלָה נִפְלְאָה כְּזוֹ, וְלָךְ יֵשׁ חֵלֶק גְּדוֹל בְּזֶה עַל יְדֵי שֶׁנֶּעֱשִׂיתָ שְׁלוּחָא דְרַבְּנָן לְאַסְפֵי קְפוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּתַמִּיד בְּזֶה וְיִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֹשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מַתְמַיְדִים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטָלָן'! אֶפְלוּ כְּמָה דְבוּרִים שְׁמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

דד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרָ וְאֶתְחַנֵּן, י"ב אָב (שְׁבַת נְחֻמוֹ) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיָנִיק וְהַחֲכָמִים ... גְּרוּ יְאִיר

הִנֵּה דְאֲגַתִּי שְׂיִהְיֶה לְךָ עֲבוּדָה בְּמִשְׁרָדְנוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר עַל זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה, שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דְּיָקָא, וְאֵל תַּחֲסִיר שׁוֹם תְּפִלָּה, וְכֵן תִּלְמַד כָּל יוֹם חֶמֶשׁ עִם הַתְּרַגּוּם וְתַגְרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת כְּסִדְרָן.

שְׁמַר מְאֹד לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה שְׁלֶךָ, כִּי זֶה עָוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאִם אֲתָה רוֹצֵה לְהַשְׂאֵר בַּעֲבוּדָה תְּצִיַת אוֹתִי, אֲקַוֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַח לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ד.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שַׁבַּת נַחְמוּ) הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַצְּנִיעוּת בְּהַחֲנוּת שֶׁהַקְּמַת וְכו',
שְׁלֹא יִהְיֶה שָׁמָּה קְבוּצָה שֶׁל בְּנִים וּבָנוֹת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, וְאִם
לֹא תִשְׁמַר עַל זֶה אֲנִי אוֹרִיד אֶת הַהִשְׁגָּחָה מִזֶּה וְכו', כִּי לֹא יִתְכַן שִׁיקְרָא:
"פְּלֶאפֶּל בְּרִסְלָב", שִׁישׁ שָׁמָּה עֲרֻבוּבֵיָא שֶׁל בְּנִים וּבָנוֹת! וְכֵן הַמוּכָר שֶׁלֹּא
יִנְבֵּל אֶת הַפֶּה שֶׁלֹּו עִם בְּנוֹת וְכו', כִּי שְׁמַעְתִּי שֶׁהִבְחֹר ... וְכו', מְנַבֵּל אֶת הַפֶּה
שֶׁלֹּו כְּלָפֵי בְּנוֹת שְׁבָאוֹת, וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיף לְהִזְהִיר אוֹתוֹ, וְאִם הוּא לֹא יִשְׁמַע
בְּקוֹלְךָ אַתָּה שׁוֹלַח אוֹתוֹ, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁאֲצִלְנוּ יִהְיֶה עֲרֻבוּבֵיָא שֶׁל נְאוּף, אֲנִי
מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּצִּית אוֹתִי.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ,
מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכֹל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד לְלַמֵּד
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ
הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שַׁבַּת ק"כ.)
"וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" - שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא
תְלָמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מִתְמַדִּים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה 'בְּטֻלָּן'! אִפְלוּ כְּמָה
דְּבוּרִים שְׁמַדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

דו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שַׁבַּת נְחֵמוֹ) הַתּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה
 לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָאָד מָאָד אֲנִי שׁוֹמֵחַ לְקִרְאָת הָאֲרוּסִין שֶׁל בְּנֵיכֶם ... נִרוּ יְאִיר, יַעֲזֹר
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה
 מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

בְּעֵינֵי הַתְּקוּנִים בְּהַמְקָרָה, אֲנַחְנוּ מְטַפְּלִים בְּזֶה, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 שְׁלֵא יֵצֵא שׁוּם תְּקֵלָה עַל יְדִינּוּ, רַק לְקִדְשׁ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
 וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

דו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שַׁבַּת נְחֵמוֹ) הַתּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
 לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעֵינֵי שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי בְּפִרוּשׁ הַזֶּהִירְנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן,
 סִימָן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר
 וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מָאָד מָאָד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר
 יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מִכְּאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֶפְנָיִם הַקְּשִׁים וּכְבָדִים מָאָד
 מָאָד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִירוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ
 אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדִּלוֹת אֶת

בְּנִינוּ וּמַצְלֵת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא, וְלִכְּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדֵי דְבָרֵי בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכָרַח לְעֶזֶר לְאַשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֶזֶר לְאַשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים מְקֻרָּב בָּאוּ שֶׁמְסַלְּפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים.

נָא וְנֵא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלֵתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרֵא: מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשַׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוּק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרֵא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ.

הַעֵקֶר תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה 'בְּטָלָן'! אִפְלוּ כְּמַה דְּבוּרִים שְׂמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רַשָּׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ד.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קִדְשׁ לְסִדְרָ וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שְׁבַת נְחֻמוֹ) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחַיּוֹת שְׂאֵתָה מְכַנִּים בִּי בְּזֶה

שְׁאַתָּה מַחְזִיק אֶת הַקִּיטָּנָה, וַיַּעְזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחַ בְּגִדּוּל, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן תִּמְשִׁיךְ בְּזֶה וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, יַעְזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּעֲסֵק בְּזֶה תְּמִיד, וּבִזְכוּת זֶה יַעְזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם כָּל הַטּוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלֵל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ד.ט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָשָׂר לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שְׁבַת נַחְמוּ) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחְיֶי נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

זֶה שְׁבוּעִים שְׁאַנִּי לֹא הִיִּיתִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, וְלָכֵן לֹא יְכַלֵּתִי לְכַתֵּב לָכֶם.

יַעְזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַנְּתוּחַ יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִהְיֶי הַמְשֻׁפָּחָה הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּעוֹלָם, רַק תִּרְאוּ לְשִׁמַּח אֶת עַצְמְכֶם עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה, וּבַפְּרָט מֵה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים לְזְכוּת הַרְבִּים, זֶה יִגַּן עֲלֵיכֶם תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלֵל בַּעֲדֶכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

ד.י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"ב אָב (שֶׁבֶת נְחֻמוֹ) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם: זָכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה
אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהֵבִיא לָכֶם יְלָדִים, בְּשַׁעַת שֶׁהֲרוּפָאִים אָמְרוּ שֶׁאֵין
סִכּוּי לְהֵבִיא יְלָדִים וְכוּ', וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁאַתֶּם עֲדִין זוֹכְרִים אֶת זֶה, כִּי
אֲנִי לֹא שִׁכַחְתִּי מִזֶּה.

וְלִכֵּן בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אֶתְכֶם בְּעֵינַי מְאֹד מְאֹד נְחוּץ שֶׁל זוגִיּוֹת, שֶׁאַתֶּם
שְׂנִיכֶם צְרִיכִים לְדַעַת הֵיטֵב הֵיטֵב אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים
אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה
מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהִשְׁתַּלֵּט עַל
הַזּוּלַת, דַּעוּ לָכֶם שֶׁזֶה הַסֵּמ"ך מ"ם יִמַח שְׁמוֹ, שֶׁבָא לְשַׁבֵּר אֶת הַבֵּית, הַזֹּהֵר
הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוֹ "פֶּלֶג גּוּפָא", חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתַּחַת זֶה גּוּף
שְׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הִינֵנו
שְׂנִיָּהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֵם, מֵה שֶׁאֵין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל
הַזּוּלַת, זֶה הַסֵּמ"ך מ"ם, הִינֵנו שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע
שֶׁהִבְעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהִשְׁנִי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, וְהֵהוּא
פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ך מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים,
וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִשׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף
אֶחָד, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׂנִיִּים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר
יֵשׁ לָהֶם שֶׁכָּר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד
שִׁיפּוֹל וְאֵין שְׁנֵי לְהִקְיָמוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יִחָם",
וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵי הַצְּדִדִים, הֵן מֵהִבְעַל וְהֵן
מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְאֵז הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתְּפִים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יַחֲיוּ
בִּיחַד בְּאֶהְבֶּה וּבִהְבִּנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתְּבִינּוּ בְּעַצְמְכֶם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וְאֵז תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי

נשואיכם, שניכם מכרחים להיות ותרגים אחד להשני, והעקר שיהיה הדברות ביניכם, ואל תריבו ואל תתוכחו, כי זה לא מביא שום תועלת.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתציתו אותי, ויחזרו השלום בית והאהבה ביניכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

דיא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן, י"ב אב (שבת נחמו) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר תראה שיהיה לך בטחון עצמי ואז תצליח בכל הענינים.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ ומתפלל בעדךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, ובְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח. המאחל לךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

דיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וְאֶתְחַנֵּן, י"ב אָב (שֶׁבַת נְחֻמוֹ) הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לאביה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תשמר מאד על עיניך, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאווה כעצימת העינים", ואמר "אין לך אבר באברי האדם, שיגרם לו מכשול כמו העינים".

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

דיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן, י"ב אב (שבת נחמו) התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפיו להודות לך על המסירות נפש, שמסרת את נפשך לנסע לניצן וכו', ולעזר שמה לשמח יהודים, שעברו מה שעברו וכו' וכו', שאי אפשר לתאר ולשער את גדל הצער שלהם, אבדו את פרנסתם ואת הכל, ולכן זה דבר גדול מאד שמפעם לפעם תסע לשמה ותשמח אותם, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שתקח אתך את האברך ... גרו יאיר, והוא יעזר לך, כי אין מצוה יותר גדולה מזו, רק חזק ואמץ להיות בשמחה, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שתבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

דיד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן, י"ב אב (שבת נחמו) התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה להבין שלכם, אל תכנסו בלחץ, הוא יהיה בריא לחלוטין, רק לדאג שהרופא יהיה רופא ממחה גדול בתחום הזה.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד וּתְבַשְׂרוּ לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

דטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שַׁבַּת נַחְמוּ) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵי אֶפְשֶׁר לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּיַד קֶשֶׁה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וּבִפְרֵט כְּשֶׁהֵלֵךְ הַיִּפְרָאקְטִיבִי וְכוּ', זֶה מַחְלָה שְׁמַתְחִיל אֶצֶל יְלָדִים מְסִימִים מְגִיל קְטָנוּת, וְכִכֵּל שְׁגוּדֵל זֶה הוֹלֵךְ אִתּוֹ, וְלִכֵּן רַק בְּעֶצֶת רוֹפֵא צְרִיכִים לְתַת לוֹ תְּרוּפָה, וְכִךְ יַעֲזֹרוּ לוֹ לְהִתְגַּבֵּר עַל הַקְּשָׁיִים, וְאַף אֶחָד לֹא צְרִיךְ לְדַעַת מְזֵה, אֲבָל עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת מְאֹד מְאֹד טוֹבוֹת בְּשִׁבְלִי זֶה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְלַכֵּת עִם יְלָד כְּזֶה בְּיַד קֶשֶׁה, כִּי הוּא מְסַכֵּן - לֹא יְכוּל לְהִתְגַּבֵּר עַל עֲצָמוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתְּבַשְׂרֵי לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

דטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שַׁבַּת נַחְמוּ) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ שְׁנֹסַעַת עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר לְחֲזֹק אֶת כָּל אֵלוֹ שְׁגִרְשׁוֹ מִגּוֹשׁ קְטִיף וְכוּ' וְכוּ', כִּי הֵם עֲדִין בְּלַחֲץ וּבְדַחַק וּבְעֲנִיּוֹת וְכוּ', וּשְׁבוּרִים וְרְצוּצִים לְגַמְרִי, וְלִכֵּן זֶה מִצְוֵה גְדוּלָה מְאֹד לְהַפִּיץ בֵּינֵיהֶם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֲשַׁרֶיךָ וְאֲשַׁרֵי חֵלְקֶךָ שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת,

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד יהיה לך חלק בזה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל-כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחם לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ו) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

דין

בעזרת השם יהברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן, י"ב אב (שבת נחמו) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבילתי את מכתבך.

כל מה שיש לי לכתב לך זה רק תמשיך עם הנער, שאין עוד מצוה יותר גדולה מזו, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצלח בגדול, ואתה לא יכול לתאר ולשער מה שאתה פועל אצל הנער, ולכן תעשה כל מה שביכלתך להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל-כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי

הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵינָיו, וְלָכֵן אֶתָּה מְכַרְח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') "מָה שֶׁבִּנְי אָדָם רָחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשִּׂמְחָה", וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ תִּזְכָּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבַר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

דִּיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאַתְחַנֵּן, י"ב אָב (שַׁבַּת נַחְמוּ) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּלַכְתָּ עִם מְטַפַּחַת וְכוּ', מֵאֲשֶׁר לְלַכְתָּ עִם פֶּאֶה וְכוּ', וְלָכֵן תִּבְחָרִי מֵהַ שְׁיִוְתֵר טוֹב לָךְ, הַעֲקָר שְׁלֵא יֵרְאוּ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת - שְׂזָה חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּזִהְרָ: (נִשְׂא קכ"ה:) תּוֹנָבָא לִיתִי [קַלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בַר נֶשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיָּה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דִּיתַחְזִי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁא לְבַר [שִׁיְהִיָּה הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָרָאשׁ מְגֻלוֹת, וְרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חָד מֵאֵינוּן צְנִיעוּתָא דְבִיתָא [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתְתָּא דְאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁא לְבַר [וְאַשְׁה שְׁמַגְלִית אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאַתְתְּקֵנָא בֵּיה [לְיַפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזִהָ] גְרִים מְסַכְנוּתָא לְבִיתָא [גוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבִית], וְגִרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרֵמַת שְׁהִלְדִּים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגִרִים מְלָה אַחְרָא דְשְׂרִיא בְּבִיתָא [וְגוֹרֵם שְׁהַסְטָרָא אַחְרָא וְהַחִיצוּנִים יִשְׁרוּ בְּבִית, שְׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְרִים דָּא? [מִי גוֹרֵמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹ?] הַהוּא שְׁעָרָא דְאַתְחִזִּי מְרִישָׁה

לְכַבֵּר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [נְאֻם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוּ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגַלֶּית בְּשַׁעְרוֹת בְּבֵיתָא] כָּל שֶׁכֵּן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיּוּצֵי אֶת בַּחוּץ בְּגִלּוּי שַׁעַר, הִיא גּוֹרֶמֶת לְעִצְמָהּ וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילָדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת], וְכֵן שֶׁכֵּן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בַּחֲצִיפוֹת אַחְרָת, הִיּוּנוּ שְׂמִסְתּוֹבְכַת עַל הָרְחוֹב בְּבָגְדִים צְמוּדִים וְשִׁקּוּפִים וְכוּ' כְּדִי לְגַרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרֶמֶת שֶׁהַחֲצִיזוּנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ].

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאֻשְׁרֵת בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

דִּיט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ד אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת, בְּיָתֶר עֲזוֹ בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַע לְךָ שֶׁכָּל רְגַע וְדָקָה וְשָׁנִיָּה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֵׁל: "וּבּוֹ תִּדְבָּק", וְכֵן הַמִּצְוֹת שְׂאָדָם מְקַיֵּם צְרִיךְ לְהִבְיֵא אוֹתוֹ לְאֻמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְכֶּת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים קי"ט) "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֻמוֹנָה" - כָּל הַמִּצְוֹת צְרִיכִים לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם לְאֻמוֹנָה, וּרְבִנּוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְאָמַר: (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן ל"ג) אֲצֵל הָעוֹלָם אֻמוֹנָה הוּא דְבַר קָטָן, וְאֲצֵלִי אֻמוֹנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְעַקֵּר הָאֻמוֹנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֻקִּמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל. רַק בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים וְהַהֲמוֹן עִם הַכְּשָׁרִים מְאֻמִּינִים; וְכֵן הַצְּרוֹת שְׂאָדָם רַק סוֹבֵל, זֶה רַק מַחֲמַת חֶסֶד אֻמוֹנָה, כִּי מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּעִצְמוֹ אֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְרַגֵּל אֶת עִצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזֵה נִקְרָא "הַתְּבוֹדְרוֹת", עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִכָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים, וּמִתְחַבֵּא בְּסֵתֶר צֵל כְּנִפְיוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ

מטעה את עצמו בזה העולם כלל, אלא מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות גמורה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שבیکלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל: (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מפל מיני חלדה, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדף היומי, או שתלמד לבד או שתלמד עם חברותא או שתלך לשמע שעור בדף היומי, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם, שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשלשה למודים האלו מקרא, משנה, גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"ב.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו. מאד מאד אני מבקש אותך שתהיה זהיר להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ותבוא בכל יום לבית הכנסת אפלו במסירות נפש גדול מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים פרשה ב' סימן כ"ד) על הפסוק: (שיר השירים ב' ט') "הנה זה עומד אחר כתלנו" - אחר כתלי בתי כנסיות ובתי מדרשות, "משגיח מן החלונות" - מביח כתפיהם של כהנים, "מציץ מן החרכים" - מבין אצבעותיהם של כהנים; כי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שמתפללים שם, והכהנים עולים לדוכן, על ידי זה ממשיכים את שכנינת עזו יתברך אלינו, ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) כל זמן שישראל מעצרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש-ברוך-הוא עוצר שכנינתו עמהן, ולכן אל תהיה 'בטלן'! תמסר את נפשך לבוא לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות, ולא יהיה הדבר הזה קל בעיניך, כי אתה יכול לזכות על ידי זה לכל טוב אמתי ונצחי.

מה אמר לך? חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד - הקדוש-ברוך-הוא משאיל בו; היינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש-ברוך-הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש-ברוך-הוא מתעניין, כפיכול, למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, וכך מובא מספרי קדמונים, התפלה במנין - יש לה כח לשנות הטבע, וכן להנצל מן הסכנה, וכן הכח התפלה במנין לבטל את כל אשר נגזר כבר עליו, ולכן אשרי מי שאינו 'בטלן'! אלא מוסר את נפשו להתפלל במנין דיקא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד.כ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ד אב התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֵיהָ

ראי לחזק את עצמך בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עֵז, וְתַתְּחַבְּרֵי עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת וְלַחֲזֹק אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד מוֹסֵד אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח גַּם אֶת הַזּוֹלָת, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר זוֹכֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּמְשַׂמַּח גַּם אֶת אַחֵרוֹת, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ נֹאמֵר: (דברי הימים א' ט"ז) "עֵז וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ".

אני מאד מאד רציתי שיהיה לך קפה צדקה "קרן הצדיק" בבית, וְכָל פַּעַם לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה לְעֲלוֹי נְשִׂמַת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, וְאֶפְלוּ שְׂיִהְיֶה רַק כְּמָה פְּרוּטוֹת, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינֵיךָ, כִּי כָּךְ אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נוֹתֵן מְצַטְרַפֶּת לְחֶשְׁבוֹן גָּדוֹל, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בבא בתרא ט:) מֵאִי דְכָתִיב (ישעיה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֵׁרִיף" - לוֹמַר לָךְ מֵה שְׁרִיף זֶה - כָּל קִלְפָה וְקִלְפָה מְצַטְרַפֶּת לְשֵׁרִיף גָּדוֹל,

אף צְדָקָה כֹּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרֶפֶת לְחֶשְׁבוֹן גְּדוּלָּה; וְהַצְדָּקָה שׁוֹמֵרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת רָעוֹת שֶׁרַק נִגְזְרוּ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁבְּכָל יוֹם הִיא עוֹשֶׂה לְעֲצָמָה קְבִיעוֹת לְהִכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפְת הַצְדָּקָה, וְאִז לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כֹּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי כִשְׁנוֹתָנִים צְדָקָה וְאַחַר כֵּךְ מִתְפַּלְלִים, אִזִּי הַתְּפִלָּה מִתְקַבֵּלֶת לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.

הַעֲקָר רַק תַּחֲזִיקֵי אֶת עֲצָמָךְ בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן תְּבוֹאֵי לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - "אֵהָל אֲבָרָהִם", שֶׁזֶה הַצְדָּקָה הִכִּי גְדוּלָּה שֶׁרַק יִכּוֹל לְהִיּוֹת, כִּי אִין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלְּתֵת אֲכָל לְרַעֲבִים וְלְצַמְאִים, כִּי עַל כָּל צְדָקָה יְכוּלִים לְעַבֵּד עַל בְּנֵי אָדָם, אֲבָל לֹא עַל אֲכָל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּבֵרָה ט) אִין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יִכּוֹל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבָּאֵמֶת רָעֵב אוֹ צָמָא - הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וְמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצָמָא - הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אִין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלְּתֵת לְאֲכָל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּכָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ד אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ שֶׁהַתְּחִלָּתָם לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יַעֲזֵר שְׁתַּקְפִּידוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת, כִּי כֹל הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּא רַק בְּזִכּוֹת שַׁבָּת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק: (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְוָיָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" - בְּרַכַּת הַיְוָיָה הִיא תַעֲשִׂיר - זֶה הַשַּׁבָּת, שְׁנֵאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֵךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשַּׁבְּעִי".

העקר את צריכה לראות לחזק ולעודד ולשמח את בעלה, כי שמחה מסגלת לפרנסה, כי השם של פרנסה, שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פֹּתַח אֶת יְדֵי", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "וְהֵייתָ אֵדָךְ שִׂמְחָה", ולכן הדבר הראשון את ובעלך צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם שזכיתם לחזר בתשובה שלמה, ולהתחיל לשמר שבת, שזה השמחה הכי גדולה, כי השבת היא מקור הברכות, ומקור הישועות וכו', ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות מרב עניות שמסבב אתכם וכו' וכו', עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתבכו יותר ויותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו: 'במה יש לנו לשמח? הרי אנו עניים ואביונים ומלאים חובות?' אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו: (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתחו לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

העקר תצאו מקטנות הדעת, שזה הורס את האדם לגמרי, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתשתדלו שיהיה ביניכם שלום בית אמתי, ושיהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, והבנה הדדית, ותעזרו אחד להשני, ואז השכינה תשרה בתוך ביתכם, ואמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פ"ק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא,

וְלִכְּנָן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת",
הֵיִינוּ שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלְיִחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ד.כ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ד אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׂזָכִיתָ כְּבָר לְנִסֵּעַ הַרְבֵּה פְּעָמִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.

מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם עוֹלָה עַל הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת אֵתָּה צְרִיךְ לְהִסְבִּיר
לְהַהוֹרִים מַה זֶה לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה? כִּי בְּאַמַּת אֶף אֶחָד
לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מֵבִין מַה זֶה לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֲרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ח): בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִדוּן מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפוֹ, הֵיִינוּ בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׂדָנִים אֶת כָּלֶם כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, מַה יִּהְיֶה עִם
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנָה זוֹ, מִי לְחַיִּים, מִי לְמוֹת וְכוּ', מִי בְּחִינָה וּמִי בְּשִׁרְפָה
וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ: (בִּיצָה ט"ז) כָּל מְזוֹנוֹתֶיךָ שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֵיִינוּ
שְׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה
נ"ו, סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזִין בְּעִבְרוֹת, וּמִסְתַּכְּכִין בְּצָרוֹת,
וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפָר וְתוֹקְעִין בוֹ, וְנוֹזְכִּים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, בַּר מֵיָנָן, אֲזִי בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק יִקְבֹּל
עֲנָשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אֲבָל כְּשֶׁבֵּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְּקֵשׁ סְלִיחָה, וּמְכַנְיֵעַ
אֶת עַצְמוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, מֵיָד הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (שׁוֹחַר טוֹב, תְּהִלִּים

ק"ב) "פְּנֵה אֶל תְּפִלַּת הָעֶרְעָר", אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל־פִּי דוֹרוֹת אָמְרוּ, שְׂאִין לָהֶם לֹא נִבְיָא וְלֹא כֹהֵן וְלֹא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שִׁיכַפְרֵי עֲלֵיהֶם, אֲלֵא עוֹד תְּפִלָּה אַחַת שְׁנֹשְׁתִּיר לָהֶם, שֶׁהֵם מִתְּפַלְּלִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא תִבְזֶה אוֹתוֹ מֵהֶם. הִינֵי, "וְלֹא בִזָּה אֶת תְּפִלָּתְךָ"; הִרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אִזּוֹ הוּא הַמְשַׁפֵּט לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִנֵּה יָדוּעַ שְׁכַשְׁשִׁישׁ מְשַׁפֵּט חֲמוּר צְרִיכִים לְקַחַת עוֹרֶךָ דִּין גְּדוֹל, וּכְכֹל שֶׁהַמְשַׁפֵּט יוֹתֵר גְּדוֹל וְיוֹתֵר מְסַבֵּךְ, לוֹקְחִים אֶת הָעוֹרֶךָ דִּין הַכִּי גְדוֹל, וְאִם נִגְזַר עָלָיו אִיזָה עֲנֵשׁ מוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אִזִּי לוֹקְחִים אֶת הָעוֹרֶךָ דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, וְאִף שְׂזָה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפּוֹת, מוֹכְרִים אֶת כָּל מָה שִׁישׁ לוֹ כְּדִי לְשַׁלֵּם לְהָעוֹרֶךָ דִּין, הָעֶקֶר שִׁיִּצִּיל אוֹתוֹ מְמוֹת בְּטוּחַ לְחַיִּים, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל הוּא הָעוֹרֶךָ דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, וְהוּא הַכְּרִיז: (תני מוה"ר"ן. סימן ת"ה) "הִרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמַתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מָהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֲפֹלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי"; וְלִכֵּן נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדִי שֶׁהוּא יִהְיֶה לָנוּ עוֹרֶךָ דִּין בְּהַמְשַׁפֵּט שְׁשׁוֹפְטִים אִזּוֹ אֶת כָּל אָדָם, וְהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר כָּל אֶחָד שֶׁבָּא אֵלָיו וְחוֹזֵר שֵׁם בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה וּמִבְּקָשׁ מְמַנּוּ יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַר אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנָה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרַעוֹת רְבוֹת וְכוּ', וְשִׁנּוּכָה לְהַכְתֵּב בְּשָׁנָה שְׁל בְּרִיאוֹת וְהַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים, וּפְרֻנְסָה טוֹבָה, וְשִׁמְרִיהָ מִכָּל מִינֵי גְּנֻבּוֹת וּגְזוּלוֹת וְאַלִּימוֹת, וּמִכָּל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא הָעוֹרֶךָ דִּין הַכִּי גְדוֹל, וּרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׁכַלֵּם יִהְיוּ אֲצִלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלִכֵּן הַהוֹרִים שְׁלֹף צְרִיכִים לְהַבִּין כִּי בִזָּה שְׂאֵתָהּ נוֹסֵעַ אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל, אֵתָהּ מִצִּיל אֶת עַצְמָךְ וְאֵת כָּל הַמְשַׁפְּחָה וְכוּ' מִכָּל מִינֵי מְאָרְעוֹת וּמִכְשׁוּלִים וּסְכָנוֹת שֶׁרַק קוֹרֶה בְּעוֹלָם, וְכֵן שִׁתְּכַתְּבוּ בְּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וּבְכָל הַיְשׁוּעוֹת, שֶׁרַק צְרִיכִים, הָאֵם לֹא כְּדָאֵי בְּשִׁבִּיל זֶה לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל? הִרִי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה פּוֹעֲלִים אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל בְּמִילְיוֹנִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי הָאֵמוּנָה הַחֻזְקָה בִּזָּה וְכוּ', וְלִכֵּן לָמָּה לְהַהוֹרִים לְדָאֵג? אֲדַרְבֵּה הֵם צְרִיכִים לְגַרֵּשׁ אֶת יְלָדֵיהֶם לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, כִּי אִם שָׁמָּה מַחְלָקִים בְּרִיאוֹת, פְּרֻנְסָה, שְׁלוֹם בֵּית, יְלָדִים, נַחַת וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם זֶה לֹא שְׁוֵה פִי

מיליון מלנסע לעסקים מעבר לים למזרח הרחוק כמו סין, או במערב הפרוע כמו לוס אנג'לס?!

האמת שכבוד אב ואם זה מצוה מאד מאד גדולה וחמורה שבחמורות, עם כל זאת, לצערנו הרב, הם לא יודעים מה זה להיות בראש השנה אצל רבנו ז"ל באומן, שהבטיחנו הבטחה כל-כף גדולה, וכו', וכו', תבטיח להם שתתפלל עליהם ולא תעזב את התפלות להתפלל עליהם שם לבריאות ואריכות ימים ופרנסה בנקל ונחת וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד.כ.ג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ד אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי שלא כדאי לריב עם בעלך בשביל זה, סוף כל סוף זה ההורים שלו, ולכן למה לך להכנס במתחים וכו', את צריכה לראות רק להיות עם בעלך באהבה גדולה מאד, והוא לא חייב במה שקורה בבית ההורים שלו וכו', ולכן תראי שמצדך יהיה רק שלום בית, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות. פ"ק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

ובענין עין הרע וכו' וכו', ראי להתפלל בכל יום אליו יתברך שלא יזיק לך שום עין הרע ותנצלי מכל עין הרע, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתעברי

אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, רַק תִּהְיֶי רִגְלֵהּ לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁמָאֵד מְסַגֵּל לְלֶדֶה קָלָה, וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוֵי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטֵּבֵע; וְלָכֵן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְאָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זּוֹכְרֵת, תִּהְיֶי רִגְלֵהּ לּוֹמֵר אֶת זֶה מִדֵּי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאֵי שְׁתּוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרַתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֶד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבֵּר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. וְלִהְיוֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים זֶה גַּם כֵּן מְסַגֵּל לְהַנְצִיל מֵעֵין הָרַע, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִכְנִיס בְּךָ שׁוֹם עֵינַי הָרַע, וְתִהְיֶי שְׁמוֹרָה מִהַכֵּל, הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת אוֹ וּכְוָחִים עִם בְּעַלְךָ, כִּי חָבַל מְאֹד שֶׁיִּהְרַס הַבַּיִת שְׁלָכֶם בְּשִׁבִיל אַחֲרֵים וְכו', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ מִתְּנָה בְּעַל נִפְלֵא וְכו', אֲזִי מָה הוּא חַיִּב בְּשִׁבִיל הַהוֹרִים שְׁלוֹ? וְלָכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְחִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם בְּעַלְךָ, וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם עֵינַי הָרַע, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא יִזִּיק לְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דָּכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ד אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע"ב) שְׁגַם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יֵשׁ יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא "פֶּן יִהְרָסוּ לְעֵלוֹת אֶל הַשֵּׁם", וְכָלֵל גְּדוֹל שְׂרֻבּוּי אוֹר מִבֵּיא אַחַר כֵּן רַבּוּי חֲשֵׁף גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל דְּבָר, וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ו', וְסִימָן ס"ח) שְׂצָרִיכִים לִהְיוֹת לְמַעְלָה וְגַם לְמַטָּה, הֵינּוּ מֵצַד אֶחָד לִהְיוֹת דְּבוּק בַּהֲקֵדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵצַד שֵׁנִי לֹא לְשִׁכַח מְאֻשְׁתּוֹ וּמֵהִלְדִּים שְׁלוֹ, שְׂזָה גַם כֵּן הָרָצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּמֹוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגֹפּוֹ, וְהַמְּכַבֵּדָה יוֹתֵר מְגֹפּוֹ, וְהַמְדַרִּיף בְּנָיו וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׂיאָן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: (אִיּוֹב ה') "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׂאָדָם צָרִיף לְאַהֲבָה אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגֹפּוֹ, וְלִכְבֹּד אוֹתָהּ יוֹתֵר מְגֹפּוֹ וְכו', וְכֵן אָמְרוּ: (בְּבָא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרִכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלֶּא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׂנַאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכּוֹ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ", (תַּכְבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ), וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׂעֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר מִהַכֵּל, וּשְׁלוֹם בֵּית זֶה עֵקֶר תַּקּוּן הַבְּרִית, תַּקּוּן הַמּוֹחִין. וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת קְמוֹן, סִימָן צ"ד) אֵין הַבְּרִכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלֶּא בְּשִׁבִיל כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן מֵעַכְשָׁו תִּרְאֶה לְהַשְׂקִיעַ הַרְבֵּה בְּאִשְׁתּךָ, שְׂזָה הִיָּה הָרָצוֹן שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן רס"ד) שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מֵהִלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהִלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מְכֹאֻבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֶפְנָיִם הַקְּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרם, וְלִכְבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכּוֹ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', וְתַכְבְּדוּ וּתִיקְרוּ

אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיּוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יבמות סג.) 'דִּינֵנו שֶׁמִּגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גָּדוֹל בַּחֲסִידוֹת בְּרֶסֶלַב, שֶׁהִבְעֵל מְכַרְח לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֱלוֹ הַחֲדָשִׁים מְקָרֹב בָּאוּ, שֶׁמְסַלְּפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וּמְהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְפִי־סֵאת אִשְׁתְּךָ וּלְעֶזֶר לָהּ בְּכָל הַמוֹבְנִים.

עֲכָשׁוּ אֶתְּךָ צְרִיף לְדַעַת: בְּוֵדָאֵי הַתּוֹרָה הִיא מֵעַל הַכּל, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים אֶת שִׁתְּיָהֶם, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (אבות פֶּרֶק ב') יִפֶּה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָף אַרְץ, שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְּטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עוֹוֹן.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלֻקְךָ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד וּמְלַמֵּד לְאַחֲרִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי דָף גְּמֵרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁוֹ, וּשְׁמִירָה גְּדוּלָּה, כִּי גְמֵרָא רַאשֵׁי תְבוֹת מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבֵרִיאַל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרִיאַל הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם.

אֲבָל טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגֵמֵרָא כְּסוּדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל מְלַבֵּד הַדָּף הַיּוֹמִי, עִם כָּל זֹאת תִּשְׁתַּדֵּל גַּם לְהַשְׁקִיעַ בְּאִשְׁתְּךָ, כִּי אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפּוֹ, וְכְמוֹ שְׂאֵתָה שׁוֹמֵר עַל הַגּוּף שְׁלָךְ כִּף תִּשְׁמֹר עַל אִשְׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְיִדוּעַ שְׁמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל הִיָּה מִתְמִיד עֲצוּם, יוֹמֵם וְלַיְלָה לֹא פָסַק מִלְּמַד, וְאֵף עַל פִּי כֵן אָמַר שְׁחַנּוּף יְלָדָיו זֶה חָשׁוּב אֲצִלוֹ כְּמוֹ עֲבוּדַת הַחֲצוֹת שְׁלוֹ.

הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנָה עֲנִיָּן שֶׁל "הַתְּבוּדָּדוֹת", וְזֶה יָבִיא אוֹתְךָ לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, כְּדֵי שֶׁתִּדַּע מִה כֵּן וְכוּ', וְמִה לֹא וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵינֵן קוֹנֵף יִהְיֶה לָךְ יִשׁוּב הַדַּעַת, וְכִכְר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל: (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רכ"ח) בְּוֵדָאֵי נְמַצָּאִים כְּשֵׁרִים אֵף עַל פִּי שְׂאִין לָהֶם "הַתְּבוּדָּדוֹת". אֲבָל אֲנִי קוֹרָא אוֹתָם "פְּלִיטִים" - מְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים, וּפְתָאוּם כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ וְיַקְרָא אוֹתָם יִהְיוּ מְעַרְבְּבִים וּמְבַלְבְּלִים. אֲבָל אֲנַחְנוּ

נהיה דומים כמו האדם אחר השנה, שדעתו נוחה ומיִשְׁכַּת היטב, בן תהיה דעתנו נוחה ומיִשְׁכַּת עלינו בלי מהומה ובלבול וכו', ולכן זה צריך להיות לך קבוע לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, וזה יכניס בך ישוב הדעת אמתי, ותדע איך להתנהג עם אשתך, לרחם עליה ולקרבה עד מאד, כי (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא "שלום בית", היינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

אקנה שתבשר לי בשורות משמחות, שהכל השתנה אצלך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ד אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שעקר התשובה זה ודוי דברים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; ולכן עקר התשובה להתודות להקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה - אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל

בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר: (במדבר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ, וְגו'" וְהַתּוֹדוֹ אֵת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְדוּי זֶה מְצוֹת עֲשֵׂה, כִּיצַד מִתּוֹדִין? אוֹמַר: "אֲנֵא הַשֶּׁם, חֲטָאתִי עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךָ וְעֲשִׂיתִי כַךְ וְכָךְ, וְהָרִי נַחֲמָתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה?" וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכֵן הַמְרָבָה לְהַתּוֹדוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעֲנִין זֶה - הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְלִכֵּן זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת כֹּל הַתְּשׁוּבָה שֶׁלָּךְ לְהַתּוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתֵאמִינִי שֶׁתִּכְרַף וּמִיד כְּשֵׁאת מִתּוֹדִית לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוּחַל לָךְ עַל הַכֹּל, כְּמֵאמָרָם וְ"ל (תּוֹרַת כְּהֻנִּים בְּחֻקוֹתֵי) אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מִתּוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיָּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאמַר: (ויקרא כ"ו) "וְהַתּוֹדוֹ אֵת עֲוֹנָם וְאֵת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ"; וְלִכֵּן רַק זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הָעֲבוּדָה שֶׁלָּךְ, לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, "רָשָׁב וְרָפָא לָךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם, שֶׁבְּעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְטָא דְרַב כְּהָנָא) גְּדוּל כֹּחָהּ שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁכִינִין שְׁאֵדָם מְהַרְהֵר בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחַד מִבֵּן אֵדָם שְׁחוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׁאֵדָם בָּא אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוֹ שֶׁהוּא עֲשֵׂה עַד עֲכָשׁוֹ מֵה שֶׁהוּא עֲשֵׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כֹּל מֵה שֶׁעָשָׂה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵר מְקַבֵּל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (במדבר רבה, פָּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלַעַם הִזְיָה רָשָׁע עָרוֹם, וְיָדַע שְׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרָעֲנוֹת אֲלֵא תְשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמַר: 'חֲטָאתִי', אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כֹּל אֵדָם: מֵה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה? וּמֵה לָּךְ לְהַתּוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שְׁחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה וּמִתּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנַחֲוּמָא נח) אֵין מִכָּה בְּעוֹלָם שְׁאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע - תְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמּוֹחַ שְׁאֵת זוּכָה לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, וְהָעֲקָר לְשִׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, אֵין לָךְ עֵבֶר כִּלְלִי, וְתַעֲשֵׂי הַתְּחִלָּה חֲדוּשָׁה וְתֵרָאִי אֵיךְ שְׁכָל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ד אב התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

על פי הלכה יכולים לקצץ את השפם במספרים, ולא כדאי לך לעשות מריבות עבור זה, ומכל שכן וכל שכן צריכים לשמור על כבוד אם.

מוהרנ"ת ז"ל אמר: (לקוטי הלכות, גלות, הלכה ג', אות ב') עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ובפאות, ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברוך השם, מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפר, חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך, חס ושלום, מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות, כי כל דברי תורתנו הקדושה וכל המצוות כלם הם בחינת צמצומים להשגת אלקותו יתברך, כי כל אות ואות וכל תבה ותבה מתורתנו הקדושה שבכתב ובעל פה וכל מצוה ומצוה וכל מנהג כשר של ישראל עם הקדוש והנבחר, כלם הם שעורין וצמצומין, שעל ידם יזכו להשיג השגת אלקותו יתברך, כל חד לפום מה דמשער בלביה, כפי אשר יזכה על ידי עבודתו ויגיעתו בתורה ומצוות ומעשים טובים, ויפרש ממעשים רעים. וכל אלו שמורידים את הזקן והפאות בשאט נפש ובזדון ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל, ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. ובשביל זה נתפשטה, בעוונותינו הרבים, מאד חכמת הפילוסופיה והאפיקורסות במדינת אשכנז וסביבותיהם, שפרקו מעליהם באלו הדורות על מלכות שמים לגמרי והשליכו זקנם והפאות ומלבשים במלבושיהם וכו',

וּבְאֵמֶת אֵינָם עוֹבְרִים עַל חֲמֹשֶׁה לְאוֹיֵן בְּלִבָּהּ, כִּי כְשֶׁמְשַׁחֲתִיתִין פָּאֵת זְקִנָּם כְּאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ תְּלוּיָהּ בָּזָה, כִּי עַל יְדֵי הַתַּעַר וְהַסְּפִינִין שְׁמֵרִימִין עַל הַדִּיקָנָא קִדְיִשָּׁא לְהַשְׁחִיתָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר מַלְכוּת עַמְלָק.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנֹזְכָה לְגַדֵּל זְקֵן וּפְאוֹת, וּלְסַדֵּר אֶת זֶה בְּסֵדֶר נָכוֹן שְׂיֵצֵא לוֹ שֵׁם טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ד אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת בְּעֵצְמְךָ כּוֹתֵבֶת שְׁאֵת הַבְּחוּרָה נִצְלוֹ אֶת הַתְּמִימוֹת שְׁלָהּ, וְהַכְּנִיסוּ אוֹתָהּ בְּחֻבּוֹת גְּדוּלוֹת וְכוּ', בְּיָדָי זֶה עוֹלָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְלִצְעֲרָנִי הָרַב, זֶה קוֹרָה הָרַבָּה מְאֹד, שֵׁישׁ אֲנָשִׁים בְּלִי רִגְשׁ וּבְלִי רַחֲמָנוּת, וּמְפִילִים אֶת הַזּוּלַת בְּחֻבּוֹת גְּדוּלִים מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'.

עִם כָּל זֹאת לְדַעֲתִי לֹא כְּדָאי לְשַׁבֵּר אֶת הַשְּׂדוּף בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי חֵבֵל מְאֹד מְאֹד עַל הַבֵּן שְׂיֵאֲבֵד בַּחֲוָרָה נִפְלְאָה כְּזוֹ רַק מִפְּנֵי שְׁנִצְלוֹ אוֹתָהּ וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְעִם עוֹרֵךְ דִּין טוֹב יְכוּלִים לְצִיאַת מִכָּל סִבָּה שֶׁסִּבְּכוּ אוֹתָהּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַחֲתָנָה תְּהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת עֵקֶב, י"ד אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית כ"ו): שְׂבַחַמְשָׁה עֶשֶׂר בָּאָב הָיוּ בְּנוֹת יִרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת וְחוֹלוֹת בְּכַרְמִים, וּמָה הָיוּ אוֹמְרוֹת, 'בַּחֹר, שָׂא נָא עֵינֶיךָ וְרָאָה מָה אֵתָּה בּוֹרֵר לָךְ, אֵל תִּתֵּן עֵינֶיךָ בְּנוֹי, תֵּן עֵינֶיךָ בְּמִשְׁפַּחָה', שֶׁקֵּר הַחֵן וְהַכֵּל הֵיפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת הַשֵּׁם הִיא תִתְהַלֵּל, וְאוֹמֵר: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וְיִהְלִלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים מַעֲשִׂיהָ, וְכֵן הוּא אוֹמֵר: צֹאנָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ, וְזֶה הַמְּקוֹר שְׂחַמְשָׁה עֶשֶׂר בָּאָב זֶה יוֹם שְׂמֻסְגָּל לְמַצִּיאַת הַזְּוֹג.

בְּעֵינַי שֶׁהוֹלְכִים אֶצְלָ קָבֵר הַתֵּנָּא יוֹנְתָן בֶּן עֲזִיָּאל, דְּבָר זֶה מְקַבֵּל אֶצְלָ עַם יִשְׂרָאֵל, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים: (פְּסָחִים ס"ו) הֵנַח לְהֵן לְיִשְׂרָאֵל, אִם אֵין נְבִיאִים הֵן בְּנֵי נְבִיאִים הֵן; וְלִכֵּן אֲסוּר לְצַחֵק מִשׁוּם מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, כִּי יֵשׁ לְכָל דְּבָר מְקוֹר, צְרִיכִים רַק לְלַמֵּד, וְאֵז יִמְצְאוּ מְקוֹר לְכָל מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא קִדְשׁ קְדָשִׁים.

וַיֵּשׁ לוֹמֵר רַמְזוֹ: לְמָה קִבְרוּ שֶׁל רַבֵּי יוֹנְתָן בֶּן עֲזִיָּאל מְסַגְּלָת לְמַצִּיאַת הַזְּוֹג, וְהוּא עַל פִּי דְבָרֵי הַזֵּהָר (רַעֲיָא מֵהֵימְנָא, פְּנַחֵס רנ"ז) פְּקוּדָא חַד סָר, אִיְהִי אֲתַקְרִיאַת צְלוֹתָא דְשַׁחְרִית, מְנַחָה, עֲרַבִית, מְסַטְרָא דְתַלְתָּא אַבְהֵן, וְאִיְהִי תַפְלַת כ"ל פ"ה, לִית 'כָּל' אֶלָּא צְדִיק, דְּכַתִּיב (דְּבָרִים הַיָּמִים א' כ"ט י"א) "כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ", וְתִרְגַּם יוֹנְתָן בֶּן עֲזִיָּאל: "דְּאֲחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאֶרְעָא", פ"ה כְּחוּשְׁבָן מִל"ה, וּמָה בְרִית בֵּיה מְתִיחְדִין דְּכָר וְנוֹקְבָא דְלִתְתָא, אוֹף בִּיסוּד מְתִיחְדִין חֲתָן וְכֹלָה דְלַעֲיָלָא, הוּא חֵי עֲלָמִין כָּלִיל ח"י בְּרַכָּאן, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (מַשְׁלִי י"ו) "בְּרַכּוֹת לְרֵאשׁ צְדִיק", וּבְגִין דָּא כָּל הַכּוֹרַע כּוֹרַע בְּכוֹרָה, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, דָּא שְׂכִינְתָא בְּשֵׁם דֵּהוּי"ה, בֵּיה צְרִיךְ לְזַקְפָּא שְׂכִינְתָא, הֵהִיא דְאֲתַמְרָ בָּהּ (עֲמוֹס ה' ב') "נִפְלְאָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל", עַל יְדֵי דְרַגָּא

אחרא, ובגין דא (עמוס ט' י"א) "ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת", ההוא דאתמר ביה (תהלים קמ"ו ח') "הוי"ה זקף כפופים"; וזה רמז נכון מאד.

יש קנטרס שנקרא "מציאת הזוג", אשרי מי שיהיה רגיל בקנטרס זה ויאמר את כל התפלות האמורות שם ויקים את כל הסגלות שנמצאות שם, אזי ברור שימצא את בת זוגו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר עקב, י"ד אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מודה לך על הטרחה שאת טורחת ויגעה עבור קהלתנו הקדושה, וזכית להיות טלפנית בהמשרד שהקמתי כדי לגייס כספים להוצאות השוטפות של קהלתנו הקדושה, ולכן בזכות זה שאת עוזרת לי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא שתתברכי מפי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה.

וכמה שרק את עושה בשביל קהלתנו, את בעצמך לא יודעת איזה זכות יש לך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהזכות הזו יגן עליך תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

אני מאד מעריך אותך ועם עבודתך הקדושה שאת עובדת במשרד קהלתנו הקדושה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה כּוֹתֵב שֶׁהָאָבָא שֶׁלְךָ הוּא אָדָם פְּשוּט מְאֹד, וּבִקְשֵׁי שׁוֹמֵר רַק שִׁבְתָּ וּכְשָׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל הַבְּחִוְרָה הִיא צְנוּעָה וַיִּקְרָה מְאֹד, וְגַם יְתוּמָה, וְהִיא מִחֲפָשֶׁת בַּחוּר שְׁרוּצָה לְלַמֵּד וְשִׁיְהִיָּה עוֹבֵד הַשֵּׁם וְכוּ' וְכוּ', אֲזַ אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ: הָאֵם אֶתָּה מִתְחַתֵּן עִם הָאָבָא אוֹ עִם הַבְּחִוְרָה?

וְלִכְּנֵן, לְדַעְתִּי, אֵל תִּהְיֶה לְרַגֵּעַ וּתִגְמַר אֶת הַשְּׂדוּף מֵהַ שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, כִּי צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדוּכָן, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ט), וְלִכְּנֵן אִם מְצִיעִים לְבַחוּר שְׂדוּף, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם הַתְּאֵמָה וּמְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְגַמֵּר אֶת זֶה מֵהַ שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי וּתִגְמַר אֶת הַשְּׂדוּף בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וּפֶה תִקְבַּל תְּפִלָּה שֶׁתִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם עֲבוּר מְצִיאת הַזְּוִיג, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַחוּנֵן דַּעַת יִתֵּן לְךָ דַּעַת שֶׁתִּקְבַּל שְׂכָל מֵהַצְּדִיק שֶׁהוּא הִבֵּר דַּעַת:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַפְנִי לְמִצָּא אֶת בֵּת זְוִיגִי, וְאֶתָּה, בְּעֶצְמְךָ יוֹדַע שְׁאֲנִי מוּכָן כָּבֵד לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעַבְרוֹת חַמּוּרוֹת, אֶךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִיִּם וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זְוִיגִי, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַשְּׁרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׁרוּי בְּלֹא שְׂמִחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכְּנֵן הַגְּנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהַר, תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, חֹזֵר וַיְהִיבְנָא לִיהַ בֵּת זְוִיגִיהַ, וְהַגְּנִי שָׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכְּנֵן תִּזְמִין לִי אֶת

בת זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, ט"ו אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

היום הוא חמשה עשר באב, ומוכא בספר "בני יששכר", שמהיום עד ראש השנה יש ארבעים יום, ולכן מהיום כבר מתחיל הארה של ראש השנה, ולכן עלינו להכין את עצמנו להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן, ואף שזה בא לכל אחד ואחד קשה מאד, עם כל זאת עלינו לזכר אשר בקש מאתנו רבנו ז"ל, ואמר: (חיי מוהר"ן, סימן ת"ג) "הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה", והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה - ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה; ולכן אשרי מי שמתחיל כבר עכשו להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא שיזכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (תענית ל): אמר רבן שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים: בשלמא? יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה, יום שנתנו בו לוחות האחרונות, אלא חמשה עשר באב מאי היא? אמר רב יהודה אמר שמואל: יום שהתרו שבטים לבוא זה בזה; ויש לומר בפשיטות, ביום הכפורים אז הקדוש-ברוך-הוא מכפר על עוונות שבין אדם למקום, אבל עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו, ויען שבחמשה עשר באב

התרו השבטים לבוא זה בזה, כי נעשה השלום הכי גדול בין השבטים, שזה ענין של לפי אהד את השני וכו', ולכן לא בחנם שבחמשה עשר באב הוא חג כל-כך גדול כמו יום הכפורים, כי מכפרים את העוונות שיש בין אדם לחברו, ולכן כבר צריכים לפי אהד את השני, כי לזכות שיהיה לו שנה טובה ומתוקה צריכים לפי אהד את השני, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם להשלים אחד עם השני, כי הסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד שיהיה מחלקת ומריבות בין נשמות ישראל, שכל הכח הטמאה שלו זה "הפרד ומשל", להפריד בין נשמות ישראל, והוא בא בתרגילים וכו', כאלו שהוא רוצה שלום, אבל תחת הלשון החלקלקה שלו מנח כל מיני ארס וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא כג): ארס נחש בין שניו הוא עומד; וכך הם גם בני ישמעאל שבאים במתק לשונם וכו', שרוצים רק שלום וכו', אבל תחת הגב שלהם יש להם ספין וכו', רחמנא לישזבן, משלום כזה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מהסמ"ך מ"ם שעובד עלינו מאד מאד, ורק מדבר כל יום משלום ושלום וכו' וכו', וצריכים להתרחק ממנו כמו שמתרחקים ממצרע וכו'.

נא ונא תעשה התחלה חדשה דיקא ביום הזה, כי מחמשה עשר באב מתחיל הלילה להתארך, ואשרי מי שזוכה להתחיל להתמיד בתורה, כמאמרם ז"ל: (תענית ל"א.) מכאן ואילך דמוסיף יוסיף ודלא מוסיף יאסף, ופרש רש"י מכאן ואילך: מחמשה עשר באב ואילך, דמוסיף לילות על הימים לעסק בתורה יוסיף חיים על חייו: דלא יוסיף: לעסק בתורה בלילות, תקבריה אימיה: כלומר ימות בלא עתו; ולכן תראה דיקא מהיום להתמיד יותר ויותר בלמוד תורה הקדושה, ותראה שלא יחסר לך יום אחד מבלי ללמד שעור במקרא, שעור במשנה, שעור בגמרא ושעור בהלכה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דל.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, ט"ו בָּבֶבְתִּישׁ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם הוּא חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּבֶבְתִּישׁ, שֶׁהוּא יוֹם שְׁמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּעֲנִית ל'): לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּבֶבְתִּישׁ וְכִיוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁאֵז הִתְרוּ הַשְּׂבָטִים לְבוֹא זֶה בְּזֶה, וְכֵן מֵצְאוּ אֶת הַשְּׂדוּכִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנָן בְּיוֹם זֶה הוּא שְׁמִיחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה וּבִפְרָט לְהַנְשִׁים, שְׁיִכּוּלוֹת לְמַצָּא אֶת בְּנֵי זוּגָם, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁכָּבַר הִתְחַתֵּן, הַיּוֹם הַזֶּה מְסַגֵּל מְאֹד לְעִשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדוּשָׁה בְּשִׁלּוֹם בַּיִת לְהִתְחַבֵּר יַחַד מִחֲדָשׁ בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוּחַל עַל עֲוֹנוֹת שְׂבִין אָדָם לְמִקּוֹם, וּבְחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּבֶבְתִּישׁ אֵז הוּא זְמַן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִתְפַּיְסִים אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, וְהִתְרוּ לְבוֹא בְּקֶהֱל וּלְהַשְׁתַּדֵּךְ זֶה בְּזֶה, וְלִכְּנָן זֶה שְׁמִיחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְעַל כֵּן רְאִי לְהִתְפַּיֵּס עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ וּתְשַׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶן, וְתִרְאוּ מְאֹד לְהַשְׁמֵר מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה מִמַּחְלָקָת, כִּי שְׁנוּאָה הַמַּחְלָקָת בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (שְׁבַת י') שְׁמוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "שְׁלוֹם", וְלִכְּנָן אֵיפֹה שָׂרַק יֵשׁ שְׁלוֹם, שְׁמָה נִמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנָן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִמַּחְלָקָת, וּבִפְרָט שְׁכָל הַכַּח הַטְּמָאָה שֶׁל הַסֵּמ"ך מ"ם הָרָשָׁע, זֶה רַק "הַפֶּרֶד וּמִשְׁל", שֶׁהוּא בָּא בְּלִשׁוֹן חֲלֻקְלָקָה וְהוּא תְּמִיד מְדַבֵּר מִשְׁלוֹם, אֲבָל בְּתוֹךְ הַלִּשׁוֹן שֶׁלוֹ יֵשׁ אָרֶס, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּבֵא קָמָא כג): "אָרֶס נִחַשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד"; וְכֵן הֵם גַּם בְּנֵי יִשְׂמַעֵאל שְׂבָאִים בְּמִתְק לְשׁוֹנָם וְכוּ', שְׂרוּצִים רַק שְׁלוֹם וְכוּ', אֲבָל תַּחַת הַגֵּב שְׁלָהֵם יֵשׁ לָהֶם סִכִּין וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן מִשְׁלוֹם כְּזֶה, וְלִכְּנָן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִהַסֵּמ"ך מ"ם שְׁעוֹבֵד עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְרַק מְדַבֵּר כָּל יוֹם מִשְׁלוֹם וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שֶׁמִּתְרַחֵקִים מִמְּצַרְעַת וְכוּ'.

רְאִי לְהִתְחַבֵּר עִם הַשְּׂכֵנּוֹת שְׁלֶךְ, כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁכָּבַר נִגְאָל גְּאֵלַת עוֹלָם, וְזֶה תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה שְׁיִהְיֶה לָנוּ אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִצָּא מִקְהֵלָתָנוּ נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי קֵהֵלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא חֲמִמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹךְ קֵהֵלָתָנוּ, וְאַנְחָנוּ

צריכים לקרב את כלם, ובפרט האורחים שבאים עכשו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שנוצה לקדש את שם רבנו ז"ל, ויצא לקהלתנו שם טוב לכל האורחים והתירים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דלג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, ט"ו באב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה כותב שהאבא שלך הוא אדם פשוט מאד, ובקשי שומר רק שבת וכשרות וכו' וכו', אבל הבחורה היא צנועה ויקרה מאד, וגם יתומה, והיא מחפשת בחור, שרוצה ללמד ושיהיה עובד השם וכו' וכו', אז אני שואל אותך האם אתה מתחנן עם האבא או עם הבחורה?

ולכן לדעתי, אל תהסס לרגע ותגמר את השדוף מה שיותר מהר בסימן טוב ובמזל טוב, כי צריכים לזכר שהצדיק הוא השדכן, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ט), ולכן אם מציעים לבחור שדוף, ויש ביניהם התאמה ומשיכה אחד להשני, צריכים לגמר את זה מה שיותר מהר.

תמיד בשדוף צריכים להסתכל על הקרן וכו', היינו על הבחורה שאתה הולכים להתחנן, ולא להסתכל על המשפחה וכו', בודאי אם יש משפחה טובה אין למעלה מזה, אבל אם אין וכו', בשביל זה לא עוצרים שדוף אם יש ביניהם התאמה ומשיכה אחד להשני, ולכן לדעתי, אתה פן צריך ללכת על זה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך הצלחה גדולה מאד.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי ותגמר את השדוף בסימן טוב ובמזל טוב, ופה תקבל תפלה שתתפלל כל יום עבור מציאת

הזווג, והקדוש-ברוך-הוא החונן דעת יתן לך דעת שתקבל שכל מהצדיק שהוא בר הדעת:

רבוננו של עולם, חוס וחמל עלי וזכני למצא את בת זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מצאיאת זווגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, פי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים: כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר, תקין י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שב בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בת זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"ב.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, ט"ו באב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוּט-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכ"ט) עַל הַפְּסוּק: (בַּמִּדְבָּר י"ג) "אֶרֶץ אֲכַלֶּת יוֹשְׁבֶיהָ", כְּשֶׁמִּקְרַב לְהַצְדִּיק אַף שְׂאִינוּ מְקַבְּל מִמֶּנּוּ כֹּלֵל, הוּא גַם בֶּן טוֹב מְאֹד. וְהָאֲמוּנָה לְבַדָּה שְׂמָאֲמִין בְּהַצְדִּיק, מוֹעִיל לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי טַבַּע הָאֲכִילָה שֶׁהַמְּזוֹן נִתְהַפֵּף לְנוֹזֵן, כְּגוֹן כְּשֶׁחַי אֲכִילַת צוּמָח כְּגוֹן עֲשָׂבִים, נִתְהַפְּכִין הָעֲשָׂבִים לְחַי, כְּשֶׁנִּכְנָסִין בְּתוֹךְ מַעֲיָה. וְכֵן מַחֵי לְמַדְבַּר, כְּשֶׁהַמִּדְבַּר אוֹכֵל הַחַי, נִתְהַפֵּף הַחַי לְמַדְבַּר. וְלִכְּל מְקוֹם שֶׁנִּכְנָס לְשֵׁם הַמְּזוֹן שֶׁנִּתְחַלַּק לְהָאִיבָרִים, נִתְהַפֵּף לְמַהוּת הָאִיבָר מִמֶּשׁ שֶׁנִּכְנָס לְשֵׁם. כְּגוֹן הַחֵלֶק מִהַמְּזוֹן הַנִּכְנָס לְהַמַּח נִתְהַפֵּף לְמַח, וְהַנִּכְנָס לְלֵב נִתְהַפֵּף לְלֵב, וְכֵן לְשֶׁאֵר הָאִיבָרִים. וְזֶהוּ "אֶרֶץ אֲכַלֶּת יוֹשְׁבֶיהָ" - כִּי אֶרֶץ הוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (תְּהִלִּים ל"ז) "שָׁכַן אֶרֶץ וִרְעָה אֲמוּנָה". וְזֶהוּ "אֲכַלֶּת יוֹשְׁבֶיהָ", כִּי כְּשֶׁנִּכְנָס לְאֶרֶץ, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲמוּנָה, נֶאֱכַל אֲצֵלָה, הֵינּוּ שֶׁנִּתְהַפֵּף לְמַהוּתָהּ. הֵינּוּ כְּשֶׁדְּבוּק לְהַצְדִּיק וּמֵאֲמִין בּוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶרֶץ, נֶאֱכַל לְהַצְדִּיק וְנִתְהַפֵּף לְמַהוּת הַצְדִּיק מִמֶּשׁ; עַיִן שָׁם.

הֵינּוּ כְּמוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁאָדָם מְסֻתָּבֵב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמֵאֲמִין בְּקִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא נֶאֱכַל בְּתוֹךְ הָאֶרֶץ, כִּי מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן הַצְדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁמְגַלֵּה אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְדַרְיָף אֶת הָאָדָם בְּדֶרֶךְ נִכּוּנָה אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא וְאֵיךְ לְגַלוֹת אֶת אֲמִתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ כָּל הַהִסְתָּרוֹת אֲזִי אִם הוּא מֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק וְהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא נֶאֱכַל בְּהַצְדִּיק, וְאֵפְלוֹ שֶׁבְּהִתְחַלְּהָ הוּא לֹא מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ כְּלוּם, אֲבָל עֲצָם הָעֶבְדָּה שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק הַזֶּה, וְכוֹסֵף וּמִשְׁתוֹקֵק לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַצְדִּיק הַזֶּה, אֲזִי הוּא נֶאֱכַל לְמַהוּת הַצְדִּיק.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְּוֵא אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר: (תִּי מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ג) "הֲרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאֲחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלָי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עַנְיָן שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה", וְהִזְהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרַב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוֹ, לֹא יַחֲסֵר אִישׁ, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׂמְח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וְשָׂתוּ

ממתקים... כי חדות הַיָּוִ"ה היא מְעֻזְכֶם", וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן ר"כ) מָה אָמַר לָכֶם? אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֶה, הֵינּוּ לְהִיּוֹת אֶצְלֵי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אָף עַל פִּי שְׁשֶׁאֵר צַדִּיקִים אֵינֶם אוֹמְרִים כֶּן, כִּי אֶצְלֶם אֵינּוּ חַיּוּב גְּדוֹל כָּל-כֶּן לְהִיּוֹת אֶצְלֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֲרִי עוֹד קִשְׂיָא אַחַת. [כְּלוּמַר בְּלֹא זֶה כְּבֹר מִקְשִׁים עָלָיו קִשְׁיוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד, וְיִהְיֶה קֶשֶׁה עָלָיו עוֹד קִשְׂיָא זו גַם כֵּן מַה שֶּׁהוּא מְזַהֵר בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא יוֹתֵר מִשְׁאֵר הַגְּדוֹלִים]. וְאָמַר שְׁכָל עֶסְקוֹ הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְהַפְּלִיג אִז מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנוּ בְּזוֹ הַלִּשׁוֹן: "וְוָאס זָאל אַיךְ אַיךְ זַאגִין? קִיין גְּרֵעֶסְעֶרס דְּעֵר פֿון אִיז נִיט פֿאַרהַנְדן, אִי אַנְדֶּעֶרִי זַאגִין נִישְׁט אַזוי, אִיז נֶאָךְ אַ קִשְׂיָא, גָּאָר מִיין זַאךְ אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה" [מָה אָמַר לָכֶם? אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֶה, וְאִם אַחֲרִים אֵינֶם אוֹמְרִים כֶּן, נוֹ, זֶה עוֹד קִשְׂיָא עָלֵי, כִּי כָל עֵינֵי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה]. גַּם כְּבֹר אָמַר "אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַּאַרְפֵּן אַלְע זֵיין" [עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּלָם צַרִּיכִים לְהִיּוֹת]. וְכָל זֶה הָיָה בְּאוּמָן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַאַחֲרוֹן שְׁאִז דְּבַר עֲמַנּוּ זֹאת. וְגַם מִכְּבֹר דְּבַר עֲמַנּוּ הַרְבֵּה שֶׁהוּא מְזַהֵר וּמְצַנֶּה לְכָל מִי שְׂרוּצָה לְשַׁמֵּעַ וּלְצִיַּת אוֹתוֹ שִׁיְהִיָּה אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְלִכֵּן אֶפְלוֹ אָדָם הוּא עֲדִין רְחוּק בְּתַכְלִית הַרְחוּק מִהַנְּהַגוֹת הַצַּדִּיק, אָבָל הוּא בָּא וְנוֹסֵעַ אֶל הַצַּדִּיק הַזֶּה לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא נֹאכָל בְּתוֹךְ הַצַּדִּיק.

וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ה) הַהֲתַבּוּדוֹת הוּא מְעַלָּה עֲלֵינוּהָ וּגְדוּלָּה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוּ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָה לְבִדּוֹ בְּאִיְהָ חֶדֶר אוּ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלֹאוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתִבְרַךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְתַפְּלָה וְשִׁיחָה זו יְהִיָּה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְּבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהַנְּהַגָּה זו הוּא גְּדוּלָּה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מַה שִׁיחָסֵר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוּ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכָל וְכָל מְעִבּוּדָתוֹ יְתִבְרַךְ, עַל הַכֹּל יְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יְתִבְרַךְ; וְלִכֵּן מִי שְׁמַקְיָם אֵת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא נֹאכָל בְּתוֹךְ הַצַּדִּיק.

וכן הדריכנו רבנו ז"ל בסדר דרך הלמוד נוֹרָא וְנִפְלָא מַאֲד, וְאָמַר (שיחות ה"ז, סימן ע"ו) בְּעֵינֵי הַלְמוּד תּוֹרָה שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד הִרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּלְבַלֵּי לְדַקְדָּק הִרְבֵּה בְלִמוּדוֹ. רק ללמד בפשיטות בזריזות. וְלְבַלֵּי לְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ הִרְבֵּה בְשַׁעַת לִמוּדוֹ מֵעֵינֵי לְעֵינֵי, רק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדָּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינוֹ יִכּוֹל לְהִבִּין דָּבָר אַחַד, אֵל יַעֲמַד הִרְבֵּה שָׁם וַיִּנִּיחַ אוֹתוֹ הָעֵינֵי וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרַב יֵדַע אַחַר כֵּךְ מִמִּילָא מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה כְּשִׁילְמַד כְּסֹדֵר בְּזִרְיזוֹת לְהֵלֵן יוֹתֵר.

וְאָמַר: שְׂאִין צָרִיכִין בְלִמוּד רק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֹדֵר, וּמִמִּילָא יִבִּין. וְלֹא יְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לִמוּדוֹ שִׁירְצָה לְהִבִּין תְּכֵף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הִרְבֵּה תְּכֵף, וְלֹא יִבִּין כָּלֵל רק יִכְנִיס מַחוּ בְהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֹדֵר בְּזִרְיזוֹת וּמִמִּילָא יִבִּין. וְאִם לֹא יִבִּין תְּכֵף יִבִּין אַחַר כֵּךְ. וְאִם יִשְׁאָרוּ אֵיזָה דְבָרִים שְׂאֵף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמַד עַל כּוֹנְתוֹ, מַה בְּכֵף? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְכִמוֹ שְׂאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זֵרָה י"ט) "לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבְר", וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יֵדַע מַה קָאָמַר שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים ק"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שִׁילְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הִרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כְּמַה פְּעָמִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָה, לְגַמְרָם וּלְחֹזֵר לְהַתְחִיל וּלְגַמְרָם פַּעַם אַחַר פַּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כֹּל מַה שְׂאִפְשָׁר לְהִבִּין וּלַעֲמַד עַל דְּבָרֵיהֶם, וְלִכֵּן מִי שְׁלוּמַד כְּסֹדֵר דְּרֵךְ הַלְמוּד הַזֶּה וּמִצִּית אֶת רַבּוּי ז"ל, אֵף שְׁבַהֲתַחֲלָה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ, אָבֵל הוּא מְקִיִּם אֶת זֶה מִפְּנֵי שְׂרַבּוּי ז"ל גְּלָה אֶת זֶה, עַל יְדֵי זֶה הוּא נֹאכָל בְּתוֹךְ הַצַּדִּיק.

הַכָּלֵל מִי שְׂאִינוֹ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִצִּית אֶת רַבּוּי ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר, יִזְכֶּה לָרַב טוֹב הַגְּנוּז, שְׁכָל אַחַד יִכּוֹל לְזַכּוֹת עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַעֲקֹר תְּלוּי כְּפִי שְׂאָדָם מֵאֲמִין בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְּׁפֹלוֹת כָּלֵל, וּמִשְׁלִיךְ אֶת הַשְּׁכָל הַמְּדַמָּה שְׁלוֹ, וְאֵז יַעֲבֹר עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, ט"ו בָּאָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת כי הבעיה של פריצות וכו', נמצא בכל מקום שרק הולכים, ואדם שמכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, ומכל שכן וכל שכן כשמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על ידי זה הוא נצול מלפל בפח, כי מי שחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ותמיד חושב רק מזה, על ידי זה הקדוש-ברוך-הוא מציל אותו שלא יכשל, חס ושלום, בשום עברה וכו' וכו'.

והנה מהשמים הביאו אותך שיהיה לך הפרנסה שם, ולכן אתה צריך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולא להשבר משום דבר, ובכל יום תבקש ממנו יתברך שיציל אותך מהסתכליות רעות, ומהרהורים רעים, ושיחליף לך מקום עבודתך, ואז תראה את הישועות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, וכבר היה בימי רבנו ז"ל דבר כזה שהיה אחד מאנשי שלומנו היה מכרח לעבד בבית מרוח, שהיה שמה מלא גויים, ויען שהוא היה מתלמידי רבנו ז"ל בלבב אותו מאד מאד הגוים וכו', ואמר לו רבנו ז"ל: באם הקדוש-ברוך-הוא היה יודע שזה לא טוב בשבילך, לא היה מכניס אותך שם, ולכן עצתי, אמר רבנו ז"ל, שתתפלל להקדוש-ברוך-הוא שישמר אותך ויוציא אותך מזה, ותראה שתהיה תמיד שמור מהסתכליות רעות ומהרהורים רעים.

אתה צריך לדעת שהיום הנסיון הוא בכל מקום שאדם הולך הוא צריך רחמים רבים לשמר את העינים שלו, כי יש אנשים, שנדבק בהם הקלפה הזו להסתפל על כל אשה שעוברת על הרחוב וכו', וזה נעשה אצלו טבע שני עד שהוא משתגע לגמרי וכו', ונתקים אצלו (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש, פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) שרב

הַמְשַׁגְעִים מִשְׁתַּגְּעִים רַק מִחֲמַת תְּאוֹת נְאוּף, וְלִכֵּן צְרִיכִים תְּמִיד לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁישְׁמַר אוֹתוֹ מִהֶנְסִיוֹנוֹת הַקְּשִׁים הָאֵלּוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבוֹא לִיַּדֵי נִסְיוֹן וְלִיַּדֵי בְזִיוֹן, וּכְלָל זֶה תִקַּח בְּיַדֶּיךָ שְׂאֵמֶר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָרָן, חֶלֶק א'). סִימָן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּשִׁמְחָה, אֲזִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ שׂוֹמֵר לוֹ אֶת הַבְּרִית שְׁלֵא יִכָּשֶׁל, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בְּבְרִיתוֹ, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַקְדָּשָׁה, וּכְכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ יוֹתֵר נִדְבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דלו.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֲקֵב ט"ו בְּאֵב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֵיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶךָ שְׂאֵת אֲשֵׁת חֵיל עוֹזֶרֶת לְבַעֲלֶךָ לְהַתְגַּבֵּר עַל הַקְּשָׁיִים שְׂבַחֲיָיו, וְכֵךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת שֶׁהָאִשָּׁה תַחֲזֵק אֶת בַּעֲלָהּ, וְלֹא הַהֶפֶךְ וְכו' וְכו', כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּמוּרָה טז.) אִשָּׁה - כִּיֵּן שְׂאֵין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָה מִיַּד צוּעֵקָתָה, וְזֶה מְצוּי אֲצֵל הַרְבֵּה נָשִׁים, כְּשִׁישׁ דְּחֻקוֹת בְּבֵיתָה, הָאִשָּׁה מִתְּפַרְעֵת וְצוֹרַחַת וְצוּעֵקָתָה עַל בַּעֲלָהּ, וּבְאֵמַת אֵינִי יוֹדֵעַ מַה הִיא צוּעֵקָתָה? הֲרֵי בַעֲלָהּ מִשְׁתַּדֵּל בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ לְהִבְיֵא פְּרִנְסָה, וּבְמִקוֹם לַעֲזוֹר לוֹ לְהַקְל מִמֶּנּוּ אֶת הָעֵל, עוֹד זֹאת הִיא יוֹרְדֵת לְחִיָּיו, מַה זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת? אֲבָל זֶה עֲבֻדָה, רַב הַנְּשִׁים לֹא אֲכַפֵּת לָהֶן מַה שְׁקוֹרָה עִם הַבַּעַל, אֵתָה תְּבִיֵא לִי פְּרִנְסָה, נִקְדָּה! אֲבָל אַתָּה, תַּהֲלֵה לְאֵל, אֲשֵׁת חֵיל, וְאַתָּה מְחֻזָּקָת וּמְעוֹדְדָת אֶת בַּעֲלֶךָ, כֵּךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת, וּבְאֵמַת אֵת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׂרַק עַל יַדֵי שִׁיחָה שְׂמִיחָה בְּבֵית יִהְיֶה פְּרִנְסָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה, שֶׁהוּא חֵת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יַדֶּךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּיתָ אִךְ שְׂמֵחַ", וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שְׂאֵתָם שְׁנִיכֶם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת

מֵאֵד מֵאֵד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְכֶם, וְאַף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה לָכֶם וּמֵר וּמֵר לָכֶם הַחַיִּים מְמוֹת, כִּי אֵין לָכֶם פְּרֻנְסָה וְכו', עִם כָּל זֹאת עִם עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִבּוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְאִישׁוֹן תִּרְאוּ שְׂנִיכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִם תֹּאמְרוּ: 'כִּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאַבְיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת?' אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא). אֵין עֲנֵי אֲלֵא מִדַּעַת, עֵקֶר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶרֶן דַּעַת, כִּי הַמֵּאֲמִין הַאֲמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כַּדִּי כֹךְ שְׂאֵמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן כ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרֻנְסָה; וְלִכֵּן בְּזָה שֶׁתִּשְׂמַחוּ בִּיחַד עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם שֶׁנִּבְרָאתֶם מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְשִׂלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתָּחוּ לָכֶם כָּל צְנוּרוֹת הַשְּׂפַע וְהַפְּרֻנְסָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת אֲשֶׁת חֵיל וּתְחַזְקִי אֶת בְּעַלְךָ, וְאִם הַבַּעַל רוֹאֵה שֶׁהָאִשָּׁה דוֹאֲגַת בְּשִׁבְלֹהּ, וְהִיא מְשַׂמַּחַת אוֹתוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא לֹא יִלְךְ אֶל חֲבָרִים לְשִׁתּוֹת אֲלֻכוֹהוּל, שִׁזָּה בָּא מִבְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְלוּ בִּיאוֹש גְּמוּר, אֲזִי לּוֹקָחִים אֶת עֲצָמָם אֶל הַשְּׂתִיָּה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׂמוּצִיא אוֹתָם מִדַּעַתָּם, כִּי הַשְּׂכָרוֹת זֶה מַחְלָה כְּמוֹ שְׂאָר מַחְלוֹת, וְכִמוֹ כֵּן מִי שְׂלוֹקַח סְמִים, זֶה מַחְלָה כְּמוֹ שְׂאָר מַחְלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְזֶה בָּא מֵרַב יְאוֹש שְׂאָדָם נִכְנָס בִּיאוֹש, אֲזִי חוֹשֵׁב שְׂאֵין לוֹ כְּבָר תִּקְנָה, וְלוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂתִיָּה אֲלֻכוֹהוּל אוֹ לוֹקַח סְמִים, וְהוּא חוֹשֵׁב שִׁיּוֹכֵל לְבָרַח מֵהַמְּצִיאוֹת, וּבֵין כֹּךְ הוּא מִתְבַּזֶּה לְגַמְרֵי, כִּי כִשְׂאָדָם לוֹקַח סְמִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אוֹ שׁוֹתֵה לְשִׂכְרָה - עָלָיו אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא שְׂמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינֹו" - בְּכִיס כְּתִיב, הַשְּׂכּוֹר נוֹתֵן עֵינֹו בְּכוֹס לְשִׁתּוֹת, וְהַחֲנוּנִי נוֹתֵן עֵינֹו בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינֹו - רוֹאֵה אֶת חֲבָרוֹ שׁוֹתֵה, וְהוּא אוֹמֵר לוֹ: מִזְּג לִי וְאַנִּי שׁוֹתֵה, וּמִתְלַכְלֵךְ בְּרַעֲי וּבְמִימֵי רְגְלִים, "יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים" - סוֹפוֹ לְמַכּוֹר כָּל חֻפְצֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל כְּלֵי תִשְׁמִישׁוֹ וְאֵין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תִשְׁמִישֵי הַבַּיִת וְלֹא כְלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה

מִן הַכֵּל, "יִתְהַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים" - סוֹף שֶׁהוּא מִתִּיר אֶת הָעֲבֻרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הֶפְקֵר כְּמִישׁוֹר, מְשִׁיחַ עִם אֶשֶׁה בְּשׁוֹק וּמְנַבֵּל אֶת פִּיו וְאוֹמֵר דְּבָרִים רַעִים בְּשִׁכְרוֹת וְאִינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שֶׁנִּטְלָטְלָה דַעְתּוֹ, וְאִינוֹ יוֹדֵעַ מַהוּ אוֹמֵר וּמַהוּ עוֹשֶׂה; וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְחֻזֵק אֶת הַזִּוּלָת בְּעֵתִים הֵלְלוּ שְׁלֵא יִפְלוּ בִּיאוֹשׁ גְּמוּר, וְאֲדַרְבֵּה, אִישׁ אֶת רַעְהוּ "יֹאמֵר חֻזֵק", וּמִכָּל שֶׁכֵּן הִבְעֵל צְרִיף לְחֻזֵק אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְהָאֶשֶׁה צְרִיכָה לְחֻזֵק אֶת בַּעְלָהּ, כִּי אֵין עֶצֶה אַחֲרֵת רַק לְהִתְחַזֵּק, וְעָקֵר הֵהִתְחַזְקוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלָכֵן חֻזְקֵי וְאִמְצֵי בַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת לְחֻזֵק אֶת בַּעְלָהּ, וְאֵת תְּהִיֵי בְּאֵמַת הָאֲשֶׁת חֵיל, שֶׁהִיא עֲטֻרַת בַּעְלָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דלז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עַקֵּב, ט"ו בָּאָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי הַכֵּל תְּלוּי בְּהַמְלַמֵּד, כִּי מְלַמֵּד מִמְּחָה צְרִיף לְדַעַת אֵיךְ לְרַדֵּת לְכָל יֶלֶד לְרִמָּה שְׁלוֹ, וְזֶה עָקֵר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל מְלַמֵּד טוֹב, שֶׁיִּכּוֹל לְשַׁחֵק עִם כָּל יֶלֶד עִם הָרֵאשׁ שְׁלוֹ, וְלְלַמֵּד עִם כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְכוּ', וּכְכֹל שֶׁהַמְלַמֵּד מִבֵּין אֶת הַתְּלִמִּידִים, כֵּן הוּא יִצְלִיחַ יוֹתֵר עִמָּהֶם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִבִּין שֶׁיֵּשׁ מְצִיאוֹת כְּזֶה - שֶׁיֵּשׁ יֶלְדִים שֶׁמְכַרְחִים לְקַבֵּל תְּרוּפָה וְכוּ', כִּי יֵשׁ יֶלְדִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם בְּעִיּוֹת נִפְשִׁיּוֹת, כִּי הֵם רוֹקְדִים עַל הַשְּׁלֵחָנוֹת וְכוּ', וּמִפְרִיעִים בְּהַפְתָּה וְכוּ', זֶה לֹא אֲשַׁמַּת הַמְלַמֵּד כָּלָל, כִּי יִכּוֹל לְהִיּוֹת הַמְלַמֵּד הַכִּי טוֹב, אֲבָל אִם הַיֶּלֶד אֵין לוֹ רִכּוּז וְכוּ', וְיֵשׁ לוֹ בְּעִיּוֹת נִפְשִׁיּוֹת וְכוּ', הוּא מְכַרְח לְקַבֵּל טְפוּל רְפוּאֵי וְכוּ', וְהַיּוֹם כָּל-כָּךְ הַתְּפַתַּח נוֹשֵׂא הַתְּרוּפּוֹת וְיִכּוֹלִים לְהַצִּיל אֶת הַיֶּלְדִים עוֹד מִגִּיל קִטְנוּת, אִם הַהוֹרִים הֵיוּ אַחֲרָאִים וְהֵיוּ מוֹדִים לְבַעֲיַת הַיֶּלֶד וְכוּ', וְלֹא הֵיוּ מְטִיחִים אֶת זֶה וְכוּ', אוֹ מְטַאטְאִים אֶת זֶה תַּחַת הַשְּׁטִיחַ וְכוּ', הֵיוּ יְכוֹלִים לְהַצִּיל אֶת הַיֶּלֶד בְּקִלּוֹת, הַבְּעִיָּה הִיא שִׁיּוּתֵר קַל לְזַרֵּק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה אוֹ עַל הַבֵּית סֵפֶר, אוֹ עַל הַמְלַמֵּד, אוֹ עַל הַמְּנַהֵל, אוֹ עַל כָּלֵם

בִּיחָד, הֶעֱקָר לֹא עַל הַבֵּן אוֹ הַבֵּת שְׂסוּבָלִים נִפְשִׁית וְכוּ', וְלִכֵּן הַהוֹרִים צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, וְאִם הֵם רוֹצִים שְׁיִהְיֶה לָהֶם נַחַת מִיִּלְדֵיהֶם, עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְטַפֵּל בְּבַעֲיַת הַיְלָדִים מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהָ, וְזֶה לֹא בּוֹשָׁה וְכוּ', כִּי צְרִיכִים לְהַצִּיל אֶת הַיְלָדִים בְּעוֹדָם בְּקִטְנוּתָם, שְׂאֵז יוֹתֵר קָל לְהַצִּיל אוֹתָם וְכוּ', וְאִין זֶה בּוֹשָׁה כָּלֵל, וְכַמוֹכֵן שֶׁהַכֵּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּדִיִּסְקְרַטִּיוֹת וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְפָרֶסֶם אֶת זֶה לְאַף אַחָה, וְאִפְלוּ לֹא לְקְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה, אֲבָל מְחִיבִים לְטַפֵּל עִם בֵּן אוֹ בַת, שְׁיִשׁ לָהֶם אֶת הַבְּעִיָּה נִפְשִׁית, וְהַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת מִיַּחְדוֹת לְזֶה, אֲבָל כְּשֶׁהַהוֹרִים לֹא רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, אֲלֵא מְטִיחִים אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד זוֹרְקִים אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַמְּלַמֵּד אוֹ עַל הַמּוֹרֶה, אוֹ עַל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה אוֹ עַל הַבֵּית סֵפֶר אוֹ עַל הַמְּנַהֵל, שְׁכֻלָם חִיבִים רַק לֹא הַבֵּן אוֹ הַבֵּת שְׁלָהֶם, זֶה טַפְשׁוֹת מְאֹד גְּדוּלָה.

הֶעֱקָר לְשַׁפֵּף שִׁיחַ וְתַפְלָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִזְכֶּה לִיְלָדִים בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם וּבְשֻׁכְלָם וּבְמַדוֹת טוֹבוֹת, כִּי מֵהַ שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת - שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאִשְׁרֵי הַהוֹרִים שְׁשׁוֹפְכִים דְּמַעוֹת כַּמִּים עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דלח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר עֲקֵב, ט"ו בָּבֵת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד לְקַחַת אֶת הַבֵּת לְאַבְחוּן וְכוּ', זֶה לֹא בּוֹשָׁה, וְאִף אַחַד לֹא צְרִיךְ לְדַעַת מְזֵה וְכוּ', כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים הַכֵּל לְרַפְּאוֹת, אִם רַק מַכִּירִים אֶת הָאִמַּת הַמְּרָה וְכוּ' וְכוּ'.

העקר הוא רק לקרב ולחזק ולעודד ולשמח ולתת מחמאות וכו' וכו', הן אמת שההורים יגעים מרב צער ועגמת נפש שעובר עליהם, עד שמתפוצץ להם העצבים וכו' וכו', עם כל זאת אם רוצים להצליח עם הילדים, מכרחים לקנות לעצמו את המדה היקרה של סבלנות, וכבר אמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות בנים, סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן, והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל ילדיו, ולספר להם ספורי צדיקים, וכן להתעניין בכל מה שעובר עליהם, שזה מעקר החנוּה, בזה העולם מכרחים לקנות לעצמו את המדה היקרה של סבלנות, ובפרט עם ילדים אם רוצים להצליח עמהם, מכרחים סבלנות כמו ברזל ופלדה וכו', ולצערנו הרב, רב ההורים הם כל-כך יגעים ומתשים וכו', עד שמאבדים את הסבלנות, צועקים וצורחים על הילדים, ועושים עליהם בקורות, וקוראים אותם שמות, ויש גם שמרביצים להילדים וכו' וכו', אזי במקום שהילדים יגדלו בריאים בנפשם ובשכלם, עוד זאת הם יותר ויותר מתפרעים וכו'.

ולכן אשרי מי שקונה לעצמו מדת הסבלנות, שסובל וסובל וסובל, כי הסבלן הוא המנצח, והסבלן הוא הגבור וכו' וכו', כי העקר בהחיים הוא סבלנות, שזה המתנה הכי יפה, כי החיים מלאים קשיים ונדמים כים הסוער וכו' וכו', ומי המצליח בחייו? זה רק הסבלן, ואמר החכם: "אין דבר שמחסר מן הרעה, כמו הסבל", כי הסבלן הוא המנצח, ואמר החכם "הסבל מעלה גדולה, והיא תחבולה למי שאין לו תחבולה", ולכן תראה להתאזר במדת הסבלנות הן לגבי ילדיה, והן לגבי אשתה, ואז תהיה המצלח הכי גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד.ט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, ט"ו אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רבנו ז"ל אָמַר: (ספר המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ללכת לקברי צדיקים לבקש ולהתחנן שם אליו יתברך בזכות הצדיק הקדוש והנורא הגנוז במקום זה, כי במקום של קבר הצדיק, שם שורה נפש ורוח הצדיק וכו', ולכן המקום מאד מסגל שתתקבל יותר תפלתו בזכות הצדיק הנורא שמתפללים אצלו, כי שם בקבר הצדיק יש אור הנח והזה, ובזכות הצדיק תתקבל התפלה יותר ויותר, וכן אָמַר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות אמונה, סימן ט') מי שנאבד אמונתו ממנו, ילך על קברי הצדיקים ויספר החסדים שעשה לו הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן מי שזוכה לבוא אל ציון של צדיק שיתפלל אליו יתברך בלשון שהוא רגיל בה, שזה נקרא בלשון רבנו ז"ל "התבודדות", אשר אין למעלה מזה, שאדם משיח ומספר את כל אשר עם לבבו עמו יתברך בתמימות ובכפשיטות גדול, ומבקש ממנו יתברך שבזכות התנא או האמורא או הצדיק הקדוש הגנוז כאן, שיתקבל תפילתי לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

גם רבנו ז"ל כשהיה ילד קטן היה רגיל מאד לבלות אצל ציון הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וכן בקש את אנשי שלומנו שנהיה רגילים לבוא אל ציונו הקדוש, ויהיה לו נחת רוח גדול מזה.

ומובא (שיחות הר"ן, סימן קנ"ו) כשהיה רבנו ז"ל באומן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם, שדרךם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: "אבי, אבי", בקול מר מאד וכו' וכו', ובתו אדל תחיה, היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה רבנו ז"ל, "האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי, אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל" וכו', ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא

כָּל הַמַּתִּים נִסְתַּלְקִים מִמָּקוֹם קְבוּרָתָם לְמָקוֹם שְׁנַטְרָדִים, כִּי הִרְבֵּה שְׂרוּיִים עַל קִבְרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעַם כְּדֵי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאַבְיָהֶם וְכוּ', וְאָמַר אָז: אֲבָל אֲצֵל הַצַּדִּיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שֶׁמָּא אֵינוֹ שָׁם. כִּי מִיתַת הַצַּדִּיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שִׁיוּצָא מִחֻדָּר לְחֻדָּר אַחֵר. וְהַמְּשִׁיל אֲזַי לְבַתּוֹ עַל עֲצָמוֹ: "כְּמוֹ שְׂאֲנֵי עֵתָה בְּחֻדָּר זֶה, וְאַחֵר כִּף אֲנִי יוּצָא מִחֻדָּר זֶה וְנִכְנֵס לְחֻדָּר הַשְּׁנִי וְסוּגֵר הַדֶּלֶת אַחֲרָי. אִם אֶת תְּבוּאֵי אֲצֵל הַדֶּלֶת וְתַצְעֵקִי: אָבִי, אָבִי וְכוּ', לֹא אֶשְׁמַע דְּבָרֶיךָ?" [כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שְׂרָמַז לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמָה גְדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שִׁזְכָּה לְבוֹא עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדָאֵי יִשְׁמַע דְּבָרָיו וְיַעֲזֹר וְיוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מַה דְּאֶפְשָׁר].

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. **הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם**

ד.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תִּגִּיד לְחֻבְרֵיךָ, וְכֵן אֶתָּה תִּכְנִיס אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּרֵאשָׁךְ, אִם הֵייתָם מִתְמַיִדִים כָּל הַשָּׁנָה בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּר, וְהֵייתָם מְצִיִּתִים אֶת הָרֵאשׁ יִשִּׁיבָה וְנוֹתְנִים לוֹ אֶת הַכְּבוֹד הָרְאוּי לוֹ, וְכֵן הֵייתָם מְצִיִּתִים אֶת הַמְּשָׁגִיחַ וְהֵייתָם שׁוֹמְרִים עַל סֹדֵר הַיִּשִּׁיבָה, וְהֵייתָם 'הַבְּחוּרִים' הַכִּי מְצִיִּנִים וְכוּ', תֵּאֲמִינוּ לִי שֶׁהָרֵאשׁ יִשִּׁיבָה וְהַמְּשָׁגִיחַ שְׂאֵפְלוּ הֵם מִתְנַגְּדִים וְכוּ', הֵיוּ נוֹתְנִים לָכֶם בְּכְבוֹד גְּדוֹל לְנִסְעַ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֲבָל הַהַפֵּךְ הוּא הַנִּכּוֹן, שֶׁכָּל הַשָּׁנָה אֶתָּם לֹא שׁוֹמְרִים עַל סֹדְרֵי הַיִּשִּׁיבָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לוֹעֲגִים עַל הָרֵאשׁ יִשִּׁיבָה וְעַל הַמְּשָׁגִיחַ וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֵה עׇוֹן חֲמוּר מְאֹד

מאד, כי על הכל הקדוש-ברוך-הוא מוחל, אבל לא על עלבון תלמיד חכם, ולכן לא בחנם שהוא מונע אתכם מלנסע אל ציון רבנו ז"ל.

אני מכרח להגיד לכם שהיסוד היסודות אצל רבנו ז"ל היה רק למוד תורה הקדושה, ועוד לא היה צדיק, שעורר את תלמידיו על התמדת התורה הקדושה כמו שרבנו ז"ל חזק ועודר אותנו להיות ולטייל בכל מקומות של התורה הקדושה, עד כדי כך שפעם אמר רבנו ז"ל: (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהינו לגמר בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאריז"ל, גם צריכין ללמד איזה שעור ביום בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחינות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה - שצריכין ללמד במהירות גדול ובזריזות ולכלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומגסים; עין שם, האם אתם מנסים לצית את רבנו ז"ל בזה? על כל פנים לא ללמד את כל זה, רק להתמיד בכל יום בחמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, ולהתמיד ביותר בלמוד משניות פסדרן, וכן לעשות לעצמו שעור פשוט בש"ס כסדרן, מלבד ללמד את השעור של הישיבה, ולחזור על הלמוד מה שלומדים בהישיבה כמה וכמה פעמים עד שיהיה שגור בפיו, וכן להתפלל את השלש תפלות מתוך הסדור דיקא בכונה פרוש המילות לאט לאט, וכן להתנהג בדרך ארץ גדול מאד מאד כמו שרבנו ז"ל רצה מאתנו, וחבר את הספר המדות, פי המדות הם עקר האדם, תאמינו לי: אם הייתם מקימים את זה, אזי הייתם מקבלים את הכבוד הכי גדול בהישיבה, הן מהראש ישיבה והן מהמשגיח והן מכל הבחורים, ובקלות הייתם יכולים לקרב את כל הבחורים, פי באמת כל הבחורים יש להם חשק ותשוקה עצומה להתעלות ביראת שמים שלמה ובלמוד תורה הקדושה וכו', וכשרואים חבורה של בחורים שהם רצינים מאד, אזי כלם מתחברים אליהם, אבל אם רואים חבורה של ליצנים וכו', שעושים ליצנות מכלם וכו', ובפרט מהראש ישיבה ומהמשגיח וכו', ועוד מתגאים 'כאלו הם חסידי ברסלב', איזה חלול השם וחלול שם הצדיק הם גורמים?! ואני כבר לא מדבר שבאמת אין להם שום שיכות אל

חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן ס"ט) מִי שָׂאוּהֶב אֶת הַצַּדִּיק - צָרִיךְ לִשְׁמֹר אֶת הַצַּדִּיק שֶׁלֹּא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע.

וְלִכְּנָן אַתֶּם צָרִיכִים לְקַחַת אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְיְכֶם וּלְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִזּוּ הֵייתֶם רוֹאִים אִיךְ שֶׁהַכֹּל הָיָה מִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה, וְלֹא הָיָה לָכֶם שׁוּם מְנִיעוֹת לְהַגִּיעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲדַרְבָּה הָיָה עוֹזְרִים לָכֶם עִם כָּל מָה שֶׁהָיָה רַק יְכוּלִים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּחֲדִירוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, וְתַהֲיֶה חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב אֲמֵתִיִּים, שֶׁמְתַמִּידִים בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבִמְעֻשִׁים טוֹבִים, וְקוֹנִים לְעֲצָמָם מְדוּת טוֹבוֹת, שֶׁרַק הֵם נִקְרָאִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", אֲבָל לֹא סֵתָם לִיֻּצְנִים שְׁעוֹשִׂים לִיֻּצְנוֹת מְכֻלָּם, הֵם סֵתָם בּוֹרִים וְעַמִּי הָאֲרָצִים וְכוּ' וְכוּ', מֵאֵלּוּ צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק לְגַמְרִי, וְאִין לָהֶם שׁוּם שִׁיכוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזָה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְכִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּמָא

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ? אֶת לֹא הִיחִידָה שְׁסוֹבְלַת מִהִבְעֵיָה הַזֹּו, וְזוֹ בְּעֵיָה רְצִינִית מְאֹד מְאֹד שֶׁקָּשָׁה מְאֹד לְצִאת מִמֶּנָּה, כִּי עַל זֶה נֶאֱמַר (מִשְׁלֵי ב') "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוֹן, וְלֹא יִשְׁיִגוּ אֲרָחוֹת חַיִּים", מִי שֶׁנִּלְכַּד בְּזֶה, קָשָׁה לוֹ לְצִאת מִזֶּה, וְאֲדַרְבָּה הוּא נִנְכַּס יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֹאת הַקְּלָפָה הָעֲצוּמָה, שֶׁכּוֹבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֵמוּנָה וְאֶת הִירָאת שָׁמַיִם מִבְּרִי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפְיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מִחֶשֶׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר

לְאִינְטֵרנֵט, או אִיפֵד, או בְּלֻקְבְּרֵי וכו', שְׂבֻזָּה יְכוּלִים לראות כֹּל מִינֵי שְׂקוּץ, תְּעוּב, עָרוּם וְזוּהוּם, מִהֶדְבָּרִים הַכִּי מוֹהֵמִים וכו', מִמָּשׁ גַּעַל נֶפֶשׁ וכו', וּמֵאֲמֻלָּלִים אֶת עֶצְמָם וכו', וְאֵת הַיְלָדִים וכו', כִּי כֹךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סִנְהֶדְרִין מה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֵוָה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם", וְאָמַר: "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם, שְׁיִגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבַּה בְּתֵים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מִחֻשָּׁב, שֶׁמִּחְבֵּר אֶל אִינְטֵרנֵט בְּבֵית, וְהִבְעֵל או הֶאֱשָׂה הַתְּחִילוֹ לְהַתְּכַתֵּב דְּרָךְ הַפִּיִסְבוּק וכו' וכו', וְכֹךָ נִפְלוּ בַּפֶּחַ, וּלְבִסּוֹף או הִבְעֵל או הֶאֱשָׂה בְּרַחוּ מִהִבֵּית וכו', וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבְלֵי הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסּוֹף הַתְּגַרְשׁוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן אָסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיחָה בְּבֵית מִחֻשָּׁב, שֶׁמִּחְבֵּר לְאִינְטֵרנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שֶׁמֵּאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה בַּתּוֹךְ יְדוֹ וכו', הוּא כְּבָר נוֹפֵל בַּשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּבְעַר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

וְלִכְן אֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִמְצָב שְׁלָךְ דֵּי גְרוּעָה, כִּי אִם הוּא הוֹרִיד כְּבָר אֶת הַזְּקָן וְהַפְּאוֹת, בְּזֶה הוּא מְרָאָה אֲשֶׁר הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ רְקוּבָה לְגַמְרֵי, וְהוּא מִסְתּוֹכֵב עִם נְשִׁים אַחֲרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְנִפְלַל לְשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ וכו' וכו', כִּי כֹךָ כָּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת, גְּלוּחַ, הַלְכָה ג', אוֹת ב') עֵקֶר הַדָּת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזָקָן וּפְאוֹת, וּבָהֶם נִכְרַ הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרֹךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרֵת עִמוֹ, חָס וְשָׁלוֹם, וְרוֹצֵה לְכַפֵּר, חָס וְשָׁלוֹם, בְּאֵלֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא, שֶׁמִּשְׁלִיךְ, חָס וְשָׁלוֹם, מִעָלָיו הַזְּקָן וְהַפְּאוֹת; וְאַחַר כֵּךְ הוּא מִתְּחִיל לִזְלוֹל בְּמִצּוֹת וכו', וְכֵן מְזוֹלֵל בְּהַשְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, עַד שֶׁמִּפְסִיק לְהַתְּפַלֵּל לְגַמְרֵי, וּמִתְּחִיל לְחַלֵּל שַׁבָּת וְלֶאֱכֹל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, וְנִפְלַל לְעִמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה וכו' וכו', וְקִשָּׁה מְאֹד מְאֹד לְצֵאת מִזֶּה, וְכָל הַיְרִידוֹת הָאֵלוּ מִתְּחִילוֹת רַק עַל יְדֵי הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה הַנִּקְרָא מִחֻשָּׁב שֶׁמִּחְבֵּר אֶל אִינְטֵרנֵט, או אִיפּוֹן וכו', אִיפֵד, בְּלֻקְבְּרֵי וכו', כֹּל מִינֵי כְּלִים שֶׁל טְמֵאָה וְזוּהָמָה וכו'.

אני באמת מרחם עליך שנפלת בפח הזה שבעלך בוגד בך תחת הגב שלך בלי בושה, וזה מוסר השכל לכל הזוגות שיהיו זהירים לא להכניס בביתם את הפלי משחית הזה הנקרא מחשב שמחבר אל אינטרנט פי מרה יהיה באחרונה שאחד משניהם יברחו מהבית וכו', ויבגדו וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד.מ.ב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, ט"ו אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שרבונו ז"ל רצה מאד מאד שנבוא אל ציונו הקדוש, ואמר בפרוש שרוצה מאד שנבוא אליו תמיד, ובפרט בראש השנה, כמו שאמר (חיי מוהר"ן, סימן ר"כ) מה אמר לכם? אין דבר גדול מזה, היינו להיות אצלי על ראש השנה, אף על פי ששאר צדיקים אינם אומרים כן, כי אצלם אינו חיוב גדול כל-כך להיות אצלם על ראש השנה, הרי עוד קשיא אחת. [כלומר: בלא זה כבר מקשים עליו קשיות הרבה תמיד, ויהיה קשה עליו עוד קשיא זה גם כן מה שהוא מזהיר ביותר להיות אצלו על ראש השנה דיקא יותר משאר הגדולים]. ואמר שכל עסקו הוא רק ראש השנה והפליג אז מאד מאד להיות אצלו בראש השנה, ואמר בלשון אשכנזי בזה הלשון: "וואס זאל איך אייך זאגין? קיין גרעסערס דער פון איז ניט פארהנדן, איי אנדעריי זאגין ניט אזוי, איז נאך א קשיא, גאר מיין זאך איז ראש השנה" [מה אמר לכם? אין דבר גדול מזה, ואם אחרים אינם אומרים כן, נו, זה עוד קשיא עלי, כי כל עניני הוא רק ראש השנה] גם כבר אמר: "אויף ראש השנה דארפן אלע זיין" [על ראש השנה כלם צריכים להיות]. וכל זה היה

באומן בראש השנה האחרון שאז דבר עמנו זאת. וגם מכבד דבר עמנו הרבה שהוא מזהיר ומצווה לכל מי שרוצה לשמע ולצית אותו שיהיה אצלו על ראש השנה; ולכן כשבאים אצל רבנו ז"ל זה כמו שבאים בבית חולים ורופא ממחה גדול מאד עושה את הנתוח וכו', וכשעושים נתוח אזי נותנים תרופת הרדמה וכו' וכו', והחולה לא מרגיש מה עושים אתו וכו', כמו כן הוא אצל ציון רבנו ז"ל, כשאדם בא אל רבנו ז"ל בודאי הוא עוסק בתקונו, כי בפרוש הבטיחנו בחייו אשר מי שיבוא אצלו אחר הסתלקותו היינו אל ציונו הקדוש בעיר אומן ויתן פרוטה לצדקה עבורו ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים תקון הכללי, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יוצאו מהשאול תחתית, וזה סובב על כל מיני פגמי הברית, רחמנא לישזכן, ועל כל הידידות שבעולם, ולכן אין לה להתבלבל כלום מכל הבלבולים שמבלבלים אותך וכו' וכו', הסמ"ך מ"ם וגונדא דיליה, כי על ידי שאדם נפגם בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, על ידי זה הלב שלו נתעקם בעקמומיות, והמח שלו מתבלבל בקשיות ובספקות וכו' וכו', עד שאנשים מדברים אפלו נגד ציון רבנו ז"ל וכל זה בא מחמת עוונותיהם המרבים, שעל ידי זה בוראים קלפות ומשחיתים וכו', המסבבים את האדם לגמרי וכו', עד שיש אנשים שאומרים שרבנו ז"ל לא נמצא באומן, עד כדי כך התגבר עליהם הקלפות והסטרא אחרא וכו' וכו', ובאמת צריכים לדעת אשר רבנו ז"ל נמצא באומן, ושם מקום גניזתו, כמו שכתב מוהר"ן ת"ז"ל: (ימי מוהר"ן ת, סימן ס"ו) "העיר אשר בחר בו בחיים חיותו להקבר שם כאשר נשמע מפיו הקדוש פעמים אין מספר, שאמר לפני כמה אנשים שקהלת אומן הוטבה בעיניו להקבר שם, מחמת שהיו שם קדושים הרבה וכו', ובשביל זה היה עקר שבא לאומן חצי שנה קדם הסתלקותו וכו', כי שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית לעסק שם בתקון העולם לדורות, לכל מי שיבוא אליו לשם ויאמר העשרה קפיטל תהלים הנקראים אצלנו וכו', אשרי הזוכה לזה", עי' שם, ולכן אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם. רק תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לבוא מדי פעם אצל ציון רבנו ז"ל אם אתה יכול, ואם לא אזי תבוא פעם אחת בשנה בראש השנה, כי אמר רבנו ז"ל " (ימי מוהר"ן, סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון

בְּשׁוּם אַפְּן, אַף עַל פִּי כֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֲפֵלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּנָן. אַף עַל פִּי שְׂבֻכָל הַשָּׁנָה אֲפֵלוּ הוּא בְּעֵצְמוּ ו"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנֵם, אָבֵל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנֵינִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתַקּוּנִים מַה שְׂבֻכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

אֲשֶׁרִינוּ, מַה טוֹב חֲלָקִינוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ זֹכִים לְדַעַת מַרְבֵּי נוֹרָא כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי, שְׂמַחֲזִק וּמַעוּדָד אוֹתָנוּ וּמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ עַל דְּרָךְ הַתּוֹרָה וְהָאֱמוּנָה, טוֹב הַלְהוּדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִצִּית אוֹתוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

דמג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר עַקֵּב, ט"ו אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂמֵצוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם הִיא מִהַחֲמוּרָה שְׂבַחֲמוּרוֹת, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שָׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאֵם; וְאֲמָרוּ: (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַחֲמוּרוֹת "כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ;" וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוּ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי"; רוֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא - בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכַתֵּב הָרַמְבַּ"ם: (פְּרָק ה' מֵהַלְכוֹת מִמְרִים, סִימָן ט"ו) "כָּל הַמְבַזֶּה אָבִיו אוֹ אִמוֹ אֲפֵלוּ בְּדַבְרִים וְאֲפֵלוּ בְּרַמְיָזָה - הָרִי זֶה אָרוּר מִפִּי הַגְּבוּרָה, שְׁנֵאֲמַר: (דְּבָרִים כ"ז ט"ז) "אָרוּר מְקַלֵּה אָבִיו וְאִמוֹ", וְהָרִי הוּא אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ל' י"ז) "עֵינַי תִּלְעַג לְאָב וְתִבְזוּ לִיקָהָת אִם" וְגו', וְיֵשׁ לְבֵית דִּין לְהַכּוֹת עַל זֶה מִכַּת מְרֵדוֹת וְלַעֲנֹשׁ כְּפִי מַה שְׂיִרְאוּ"; וּמוּבָא (סִפְר חֲרָדִים, פְּרָק

ט', סימן ל"ה) שְׁאִפְלוּ אִם מְבֹזָה אוֹתָם בְּלִבּוֹ בְּלִבָּהּ, הֲרִי הוּא בְּכָלֵל אַרְוֹר זֶה, עֵינַי שָׁם, וְלִכְּנָן אֵינִי לְהִילָדִים לְהִטִּיף מוֹסֵר לְהַהוֹרִים שְׁלֵהֶם, אִפְלוּ שֶׁהֵם עֲדִין רְחוּקִים מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'.

הֲרִי אַתֶּם גְּרִים בְּחוּץ לְאַרְץ, אִזּוֹ מָה אַתֶּם צְרִיכִים לְדַאֵג עַד הֵבֵר מְצֹנָה?
 מָה שְׁאַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו לְצַלְצֵל לְכָל הַפְּחוֹת פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ לְאַבָּא
 וְלְאַמָּא וְלְשֵׁאל בְּשִׁלּוּמָם, וְאַיִךְ הֵם מְרַגִּישִׁים, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים, וְלַחְזֹק
 וְלְעוֹדֵד וְלְשַׁמַּח אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְדַבֵּר שׁוּם דְּבַר מֵהִיהָדוּת, רַק לְשֵׁאל
 בְּשִׁלּוּמָם, וְזֶה יִקְרַב אוֹתָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הִיהָדוּת, כִּי יֵרְאוּ שֶׁהִילָדִים שְׁלֵהֶם,
 שְׁחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, כָּל-כָּף מְכַבְּדִים אוֹתָם, וְכָל כָּף מִתְעַנִּינִים בְּשִׁלּוּמָם, זֶה
 בְּעֶצְמוֹ יַחְזִיר אוֹתָם לְמוֹטָב, וְלִכְּנָן כָּל אֱלוֹ שְׁחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, אֶסוּר לָהֶם לְהַגִּיד
 מוֹסֵר לְאַבָּא וְלְאַמָּא, אֵינִי דְּבַר כְּזֶה, אֲבָא וְאַמָּא צְרִיכִים לְכַבֵּד יֵהִי מָה שֵׁיְהִי
 וְיֵהִי אֵיךְ שֵׁיְהִי וְכוּ', רַק צְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר אִזּוֹ יֵרְאוּ מָה
 הִיהָדוּת מְלַמֶּדֶת וְכוּ', וְאַיִךְ שְׁמַקְפִּידִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּכַבוּד אָב וְאִם, זֶה יַעֲזֹר
 מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם יִתְעַנִּינוּ בְּהִיהָדוּת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחֹת,
 אֲקַנְהָ שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי, וְעַד הֵבֵר מְצֹנָה תֵּרְאִי שְׁאִם תִּקְיָמִי מָה שְׁבִקְשִׁתִּי מִמֶּנּוּ,
 אִזּוֹ הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (כְּתוּבוֹת נט.) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדִּי שְׁעָמוּם (שְׁגֵעוֹן)
 וְלִידֵי זְמָה; כְּשֵׁאֲדָם הוֹלֵךְ בְּטַל - אִזִּי הוּא פְּשוּט מִשְׁתַּגֵּעַ מִשְׁעָמוּם וְאִינוֹ
 מוּצֵא אֶת מְקוֹמוֹ בְּשׁוּם מְקוֹם, וְלִכְּנָן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהִזְהִירוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים

שְׁאֵדָם צְרִיף לְלַמַּד אֲמָנוֹת כְּדֵי לְפָרְנֵס אֶת עַצְמוֹ, וְכֵן עַל יְדֵי זֶה לֹא יִלָּךְ בְּטֵל, כִּי הַבְּטָלָה זֶה הַגּוֹרֵם מְסַפֵּר אֶחָד שֶׁל שְׁגָעוֹן, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּטֵל, פְּשוֹט מִשְׁתַּגֵּעַ מִשְׁעֵמוֹם. וְלָכֵן אַתָּה מְכַרַּח לְמַצָּא לְעַצְמְךָ אִיזוֹ עֲבוּדָה בְּמֵה שְׁאַתָּה אֹהֵב לַעֲשׂוֹת, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִשְׁתַּגֵּעַ מִהִשְׁעֵמוֹם.

יְהוּדִי, שְׁמַאֲמִין בְּהֵשֵׁם יְתֻבְרָךְ וְשׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, הוּא אֵף פַּעַם לֹא מִשְׁעֵמָם. קִדְּם כָּל, אֲצִלוֹ הַיּוֹם מְסֻדָּר בְּסֻדְר הַגּוּן - כְּשֶׁקָּם בְּבִקְרָה, הוּא הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחָרִית, אַחֲרֵי הַצְּהָרִים הוּא מִתְפַּלֵּל מִנְחָה, וּכְשֶׁנִּשְׁעָשָׂה לִילָה הוּא מִתְפַּלֵּל עֶרְבִית. הַרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ, שְׁלֵשׁ פַּעְמִים הוּא הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְכִבֵּר עֲסוּק בְּזֶה, מְלַבֵּד שֶׁהוּא מְלֵא מִצְוֹת - עוֹנֶה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּה וְכוּ', קִדְּשָׁה וּבְרַכּוּ וְכוּ', וְכֵן קוֹבֵעַ לְעַצְמוֹ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה - שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, שְׁעוֹר בְּמִשְׁנָה, שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, וְשְׁעוֹר בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ, וְכִבֵּר עוֹבְרוֹת לוֹ שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, עוֹסֵק בְּצִדְקָה וּבְחֶסֶד.

מְלַבֵּד זֹאת, הוּא הוֹלֵךְ לְבִקְרָה חוֹלִים, לְנַחֵם אֲבָלִים, לְשַׂמַּח חֲתָן וְכֵלָה וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ' הוּא אֵף פַּעַם לֹא מִשְׁעֵמָם, הוּא מַחְזִיק יְהוּדִים אַחֲרִים וּמְנַחֵמָם וּמְשַׂמַּח נִשְׁבְּרֵי לֵב וְכוּ' וְכוּ' מְלַבֵּד שֶׁהוּא עוֹסֵק גַּם בְּמִשְׁאָ וּמִתֵּן. הַכֹּלֵל - יְהוּדִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, הוּא תָּמִיד עֲסוּק, וְאֵף פַּעַם לֹא מִשְׁעֵמָם לוֹ.

וְלָכֵן רָאָה לְקַחַת עַצְמָךְ בְּיַדֶּיךָ, וְרָאָה מֵה לְפָנֶיךָ, כִּי אַחֲרַת פְּשוֹט תִּשְׁתַּגֵּעַ מְרַב שְׁעֵמוֹם. וְלֹא בַחֲנָם שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שְׁבַת קִנְיָ) זְקַנִּי עִם הָאָרֶץ, כָּל זְמַן שְׁמִזְקִינִים - דַּעְתָּם מִטְּפֹשֶׁת עֲלֵיהֶם מְרַב שְׁעֵמוֹם. מֵה שְׁאִין כֵּן, זְקַנִּי תִלְמִידֵי חֲכָמִים, כָּל זְמַן שְׁמִזְקִינִים דַּעְתָּם מִתִּישְׁבַת עֲלֵיהֶם, כִּי כָּל יְמֵיהֶם עָסְקוּ בַתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלָכֵן גַּם לַעֲת זְקַנְתָּם עוֹסְקִים בְּזֶה, וְלָכֵן לֹא מִשְׁעֵמָם לָהֶם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר עֶקֶב, ט"ו אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי אֲשֶׁה - יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלַתִּי מִגְבָּלִים, אֵךְ הִיא אֵינָה יוֹדַעַת מִכְתָּהּ. מִכְרַח לְהִיּוֹת שְׁבַעֲלֶךָ סָבַל מֵהַשְּׁפִלוֹת עוֹד בְּהִיּוֹתוֹ יֵלֵךְ, הֵן בְּבֵית הַסֵּפֶר וְהֵן מֵהַהוֹרִים שֶׁהַשְּׁפִילוֹ אוֹתוֹ, וְלִכֵּן הוּא אֵבֶד אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלוֹ לְגַמְרִי, וְחָשַׁב שְׁאֵם יִתְחַתֵּן הַכֹּל יַעֲבֹר וְכוּ', וְדִיקָא עֲכָשׁוּ הוּא מִתְחִיל לְהִבִּין אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה - בְּמָקוֹם שֶׁאֲשַׁתּוֹ תַּחֲזִק אוֹתוֹ שְׁכַל-כֶּף חָשַׁב וְצָפָה שְׁכֶךְ יִהְיֶה וְכוּ', עוֹד זֹאת הָאֲשֶׁה מְזַלְזֶלֶת בּוֹ וּמְסַתְּכֶלֶת עֲלָיו כְּאִלוֹ הוּא שְׁלוֹמִיָּאל שְׁלֵא שְׁוֵה לְשׁוֹם דְּבַר וְכוּ', וְלִכֵּן מִתְחִיל לְהִרְקֵם בְּדַעַתוֹ בְּדִיוֹק מֵה שְׁעֵבֶר עֲלָיו כְּשֶׁהִיָּה רִוֵק וְהַהוֹרִים הַשְּׁפִילוֹ אוֹתוֹ וְעָשׂוּ עֲלָיו כָּל מִינֵי בְּקוֹרוֹת וְכוּ', וְחוֹזֵר וְנַעוֹר אֲצִלוֹ כָּל מֵה שֶׁסָּבַל בְּבֵית הַסֵּפֶר שְׁכַלְסֵם הַשְּׁפִילוֹ אוֹתוֹ וְכוּ'.

וְלִכֵּן דַּעִי לָךְ שֵׁישׁ בְּךָ כַּחוֹת נֶפֶשׁ בְּלַתִּי רְגִילִים לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת בַּעֲלֶךָ. קִדְּם כָּל, תִּרְאֵי לֹא לַעֲשׂוֹת עֲלָיו שׁוֹם בְּקִרְתָּ רַק לְתַת לוֹ מַחְמָאוֹת, וְתַמִּיד לְסַפֵּר לוֹ אֶת מַעֲלָתוֹ וְכוּ' וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְפָאֵרוֹ וְכוּ' כְּדִי לְכַנּוֹת לוֹ אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלוֹ וְכוּ', וְאֵל תַּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא בַּעֲלֶךָ, וְהוּא הָאֲבָא שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ וְכוּ'.

אֵל תִּאֲמָרִי דְבַר כְּזֶה: "מֵה, אֵנִי הָאֲמָא שְׁלוֹ? אֵנִי הַפְּסִיכוֹלוֹגִית שְׁלוֹ?" אֵל תִּאֲמָרִי זֹאת, כִּי אִם אֶת רוּצָה נִשְׁוֹאֵין מְצַלְחִים - אֶת מִכְרַחַת לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְדַעִי לָךְ שֶׁאֲשֶׁה יְכוּלָה לְבַנּוֹת אוֹ לְשַׁבֵּר אֶת הַבַּעַל בְּקִלּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן תַּהֲיִי חֲכָמָה וְתַבְנִי אֶת הַבֵּית שֶׁלָּךְ, וְכִבֵּר אֲמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם: (מְשַׁלִּי, יד א) "חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בִיתָהּ וְאוֹלֶת בִּידֵיהָ תַּהֲרַסְנָה"; הַכֹּל תְּלוּי בְּיַד הָאֲשֶׁה - אִם אֶת רוּצָה בַּעַל שֵׁיאֲהַב אוֹתָךְ תַּמְצִיאֵי עֲצָמָךְ אֵלָיו וְכוּ' וְתִרְאֵי לוֹ רַק אֶהְבֶּה וְכוּ' וְתַמִּיד תִּשְׁתַּדְּלִי רַק לְהַגְבִּיָּה אוֹתוֹ וּלְדַבֵּר בְּשַׁבְּחוֹ וְכוּ', וְאֵז לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן וְתִרְאֵי שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ בַּעַל חֲדָשׁ, שְׁלֵא הַכְּרַת אוֹתוֹ אֵף פַּעַם, וְכֹל זֶה בְּרוּה.

ואם תציתי אותי, תראי איך שלבסוף הוא יחזיר לך אהבה כפל כפלים,
והשלוש ישרה ביניכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, ט"ו אב ה'תשע"ג
שלוש וברכה אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ד) שיש קשיות, שאין עליהן תרוץ, וכל מי שנכנס בקשיות אלו אף פעם לא יצא משם, ועל זה נאמר: (משלי ב') "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים", וחבל אפלו להכנס שמה כי לא יוכל לצאת מהאפיקורסות הזו וכו'. ואמר רבנו ז"ל שבשביל זה נקראים עם ישראל עבריים, כי עוברים על ידי אמונה מקצה אל הקצה, ואין להם קשיות כלל, כי מעלת האמונה הפשוטה עולה על הכל, שאין לו שום קשיות עליו יתברך ויודע אשר (תהלים קמ"ה) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו". יש הרבה דברים שאין אדם מסגל להבין כלל, ולכן למה להכנס בקשיות וספקות, שיבלבלו לו את הדעת והשכל, ועל ידי זה יהיה תמיד ממרמר ומלא ספקות ועקמומיות וכו'!

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נ"ב) שההכרח שיהיה קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, כי איך בשר ודם, טפה סרוחה, יכול להבין בדעתו את דרכי המקום ברוך הוא, שהוא למעלה מהשגתנו ותבונותינו?! וכן יש קשיות על הצדיקים הדבקים בו יתברך ונכללים לגמרי באין סוף ברוך הוא, כי איך יכולים להבין את דרכיהם, שהם למעלה מהשגתנו?! הרי הם נכללים לגמרי בו יתברך, וכל חיותם ומחשבתם זה רק באלקותו יתברך, ואיך אדם מלא הרהורים רעים וכו' וטנוף וצואה בראשו וכו' יכול להבין את

דרכי הצדיק? אדרבה, כל מה שהם עושים זה ענינים למעלה משכל אנושי, וכודאי יהיו עליהם קשיות וספקות וכו'.

ולכן אשרי מי שבכלל לא נכנס בשום קשיות, ומחזק עצמו באמונה פשוטה - לידע שלא יודעים כלל, ויש דברים שהם למעלה מהשגות דעתנו לגמרי. ואמר רבנו ז"ל שמי שחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אזי כל החיים שלו כבר הולכים בצורה אחרת, ואמונה זה כמו שנה שהאדם ישן, ויש לו נוחא למחין.

את צריכה לדעת שיש דברים שאין אנחנו מסגלים להבין עם השכל המצמצם שלנו, ואם כן מה ולמה להכנס בכלל בקשיות וספקות כאלו וכו' שרק יבלבלו לנו את הראש ויעקמו את לבבנו וכו'?

אשרי מי שמכניס עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, וזוכה לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו שאז יעבר על כל הקשיות והספקות וכו' ויזכה לכל טוב אמתי ונצחי, כי האמונה הפשוטה בו יתברך עולה על כל המדרגות שבעולם וכו', ועל ידי אמונה פשוטה הוא יכול להגיע אל הדבקות הכי עליונה, כי האמונה זו הדבקות, והדבקות זו אמונה, ועל ידי זה יזכה להתענג מזיו שכינת עזו יתברך, אשרי לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר עקב, ט"ו אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ב) מה שהולך לאדם שלא כסדר, זה מפני שיש לו גאונה וגדלות, ועל ידי זה הוא מסלק את השכינה מעצמו, ולכן הולך לו הכל ההפוך ממה שרוצה. כי באמת ראוי לכל בר

ישראל לבטל את עצמו ואת ישותו לגמרי ולידע בידיעה ברורה ומחלטת אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא הכל משגח ממנו יתברך, ולכן כשקורה לו דבר מוזר וכו' - תכף ומיד עליו לחזר בתשובה שלמה ולהתחיל לפשפש במעשיו מה בדיוק הוא עושה נגד רצונו יתברך, וישתדל להשפיל עצמו ולבטל עצמו אליו יתברך, ואז דיקא יתחיל ללכת לו כסדר. הרגע שאדם חושב: 'אנא אמלך', אני ועוד פעם: 'אני' וכו' אז הולך לו שלא כסדר בכל דבר וכו', אבל תכף ומיד כשמבטל עצמו ואת ישותו ויודע שאין בלעדיו יתברך כלל, והוא מרגיל עצמו לדבר עמו יתברך, על ידי זה הכל יחזר וילך לו כסדר.

מה אמר לה רבנו ז"ל אמו: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ה) שמי שמסתכל תמיד רק על התכלית, אזי הוא רואה שכל מה שעובר עליו זה הכל לטובתו, וככל שסוגר את עיניו מזה העולם אזי רואה שכל מה שעובר עליו הוא רק לטובתו או למרק עוונותיו או להזכירו שיחזר בתשובה שלמה.

ולכן אל תהיה שבור מכל מה שעובר עליך, הרגל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בלשון שאתה רגיל בה, והוא שנקרא אצל רבנו ז"ל "התבודדות" - שיחה בינו לבין קונו, ועל ידי זה ממילא תזכה לבטל מעצמך את כל ישותך והאנוכיות שלך וכו', כי כשאדם מרגיל עצמו תמיד לדבר עמו יתברך, על ידי זה הוא מוריד ממנו את כל הישות והגאות וכו' כי נתגלה אליו מלך הכבוד בעצמו, ואז כבר הכל הולך לו כסדר, ומה גם שרואה נסים נגלים על כל שעל ושעל ועל כל פסיעה ופסיעה, והרע מתהפך לטוב והחשך לאור גדול.

אשרי מי שיצית את רבנו ז"ל ואז יטעם טעם עולם הבא בעולם הזה, ויהיה תמיד דבוק בו יתברך, ויראה ויבין וישפיל שהכל לטובה ובכל פרט ופרט מחייו יש בזה כונה עמקה שצריך לתקן מה שקלקל מהגלגול הקודם וכו' ודברים אלו הם נפלאות תמים דעים.

העקר רק להתחזק ולהחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ולא ימשיך עצמו אל העצבות והמרירות והדכאון כרגע ויעבד תמיד על נקדת השמחה, כי אין עוד שמחה כשמחת הדבקות בו יתברך - שיודע שהכל ממנו יתברך בין בטובו ובין בעקו, בין שהולך לו בטוב ובין שהולך לו להפוך מהטוב וכו' - הכל בחשבון צדק ממנו יתברך, והתנא רבי עקיבא אמר: (ברכות ס"ג) לעולם יהא אדם רגיל לומר: "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד" - כל מה שעושה עמו הקדוש-ברוך-הוא, הכל לטובתו הוא עושה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שנופה להכניס ידיעות אלו בתוך דעתנו, ואז כל ימי חיינו, שאנחנו נמצאים כאן בזה העולם, ישתנו לטובה ונשמח בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, ט"ז אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) גם בעבודת השם יש ענין של רבוי אור פן יהרסו לעלות אל הוי"ה, שזה יצר הרע גדול מאד, שרוצים הרבה - ולבסוף מאומה לא עושים, והחכם מכל אדם אומר: (משלי יג, יא) "הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה"; מי שרוצה בפעם אחת הון רב, לבסוף אין לו כלום. ומי שקובץ מעט מעט, על ידי זה לבסוף יש לו הון רב.

אתה צריך להרגיל עצמך ללמד כל יום מעט ועוד מעט וכו' וכך תעלה לה, כמו שאמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל: "אביסעל איז אויף גיט" (מעט גם כן טוב), וזה הביא את מוהרנ"ת ז"ל להיות מתמיד גדול. לומדים מכל לומד מעט ועוד מעט, וכך במשך שבוע, חדש, שנה וכו' זוכים לסיום הרבה, היינו ללמד בכל יום קצת מקרא - חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, פרק או

שְׁנֵי פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרֵן דִּיקָא, דְּף גְּמָרָא בְּבִלְי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסְפֵתָא שְׁזָה רְאִשֵׁי תְבוֹת בִּי"ת, וְכִמוּ שְׁבִית גְּשְׁמִי לֹא נִבְנָה בְּפַעַם אַחַת, אֲלֵא שְׁמַיִם אֲבָן עַל אֲבָן וּלְבָנָה עַל גְּבִי לְבָנָה, כְּמוֹ כֵן וְיוֹתֵר מִפֶּן הוּא בְרוּחָנִיּוֹת - כְּשִׁלּוּמְדִים בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא בְּבִלְי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסְפֵתָא, בְּמִשְׁךְ כְּמָה שְׁנַיִם מְסִימַיִם, וְכִמוּ כֵן בְּמִדְרָשִׁים וּבְסִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְקוּנִים וְכוּ' וְכוּ' וְכַךְ מִתְקַדְמִים.

וְאִם תֵּאמַר שְׂאֵתָה וְשׁוֹכַח מַה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד, כְּכָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות ה"ג, סימן כ"ו) שְׁלַעֲתִיד מְזַכְרִים לוֹ לְאָדָם כָּל מַה שְׁלָמְדָה, אִף אִם שָׁכַח. וְאָמַרו חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְהֵלֵת רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ט') זֶה שְׁפוּטָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַחָה, רַבָּנָן דְּתַמְנָן בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק דְּהֵכָא וְרַבִּי טוּבִיָּה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק לְטוּבָתוֹ אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׂאֵלוּ הִיָּה אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְלֹא שׁוֹכַחָה, הִיָּה מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה שְׁתַּיִם שְׁלֹשׁ שְׁנַיִם וְחוּזָר וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאכְתּוֹ, וְלֹא הִיָּה מִשְׁגִּיחַ בְּהַ לְעוֹלָם כָּל יְמָיו, אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַחָה, אֵינּוּ מְזִיז וְאֵינּוּ מְזִיעַ אֶת עֲצָמוֹ מִדְּבַרֵי תּוֹרָה.

הַרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ, שְׁהֵהָרַח לְשָׁכַח וְכוּ', וְרַב בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁהִפְסִיקוּ לְלַמֵּד זֶה רַק מִחֲמַת שְׁרוּאִים שְׁלּוּמְדִים וְשׁוֹכַחִים, וְאִמְרִים לְעֲצָמָם: "אִם כֵּן, מַה יֵּשׁ לִי לְהִשְׁקִיעַ?" וְכוּ' וּבְאָמַת זֹו טְעוֹת, כִּי בּוּ בְּרַגְעַ שְׂאָדָם מְכַנֵּס אֶת מוֹחַ מַחְשַׁבְתּוֹ בְּפִסּוּקֵי הַתּוֹרָה אוֹ בְּמִשְׁנֵיּוֹת אוֹ בְּגְמָרָא אוֹ בְּהִלְכָה וְכוּ' בּוּ בְּרַגְעַ נִשְׁמָתוֹ נִדְּבַקַת בַּתּוֹרָה, שְׁהִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה נִצְחִי, כְּמוֹ שְׁהַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא נִצְחִי כִּךְ הַתּוֹרָה נִצְחִית, וְכִמוּ כֵן הַנְּשִׁמָּה נִצְחִית. וְלִכֵּן הִרְגַע אוֹ הִשְׁעָה הַזֹּו, שְׁהַדְּבִיק עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה, זֶה כְּכָר נִשְׁאָר לְנִצְחַת וְזֶה מַה שִׁישְׁאָר מִמֶּנּוּ, כִּי מִרַב הַהֲבָלִים שֶׁל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה לֹא יִשְׁאָר לוֹ שׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבָּה, יִסְבַּל רַק בּוֹשׁוֹת. וְאִם הָיוּ בְּנֵי הַנְּעוּרִים יוֹדְעִים דְּבָר זֶה, שְׁמָה שְׁלּוּמְדִים בְּרַגְעַ זֶה אוֹ בְּשַׁעָה זֹו - זֶה נִצְחַת נִצְחִים, אִף שְׁהוּא כְּכָר שָׁכַח מַה שְׁלָמְדָה וְאֵינּוּ זוֹכֵר כְּלוּם, אֲבָל בּוּ בְּרַגְעַ וּבְשַׁעָה, שְׂאָדָם נִדְּבַק בַּתּוֹרָה, הִרְגַע הַזֶּה וְהִשְׁעָה הַזֹּו זֶה נִצְחִית. וְאִם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת זֶה, אֲזִי לֹא הָיוּ מְפַסְּקִים לְלַמֵּד וּלְטִיֵּל בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲבָל הָיוּ שְׁהַכְּנִיסוּ בְּרֵאשׁ שְׁצַרִּיכִים לְהִיּוֹת לְמַדְּן לִידַע לְלַמֵּד: "קַעֲנַעַן לְעַרְנַעַן", עַל יְדֵי זֶה אִם אֵינּוּ לּוֹ כְּשְׁרוֹנוֹת טוֹבִים הוּא

לא לומד כָּלֵל. וּבְאֵמַת יֵשׁ פִּתְגָם: 'גִּנְב' נִקְרָא מִי שְׁגוֹנֵב, לֹא מִי שְׁיָכוֹל לְגַנֵּב, אוֹתוֹ דָּבָר 'לְמַדֵּן' נִקְרָא מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד וְלֹא מִי שְׁיָכוֹל לְלַמֵּד.

וְדָבָר זֶה בְּרוּר לְמִי שְׁרוּצָה לְהוֹדוֹת עַל הָאֵמַת, אֲשֶׁר רַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים הִפְסִיקוּ לְלַמֵּד מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם שׁוּם כְּשִׁרְוֹנוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן נִתְיָאֲשׁוּ לְגַמְרֵי עַד שְׂאִינָם לֹמְדִים כָּלֵל וּמִסְתּוֹכְבִּים בְּחוּצוֹת וּבְרַחוּבוֹת, וְעוֹד נִכְשָׁלִים בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ' וּמִתְחַמְמִים וּמוֹצִיאִים זֶרַע לְבִטְלָה וְכוּ' וְעַל יְדֵי זֶה הֵמַח נִפְגָּם לְגַמְרֵי וְנוֹפְלִים בִּיאֹוֶשׁ גָּמוּר וְכוּ', וְנִכְנָסִים בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי, שְׂאֵף אֶחָד לֹא רוֹאֶה אֶת זֶה מִבְּחוּץ כָּלֵל, כִּי מִבְּחוּץ הוּא הוֹלֵךְ עַל בְּלָבוֹשׁ חֲסִידִי אוֹ בְּלָבוֹשׁ לִיטְאֵי וְכוּ', אֲבָל בְּפְנִימִיּוֹת הוּא שָׁבוּר כְּחֶרֶס וּמִיֵּאֵשׁ לְגַמְרֵי, וּבֵינֵן כֶּף עוֹבֵר עָלָיו יוֹם וְאִינוֹ לֹמֵד כָּלֵל, וְכֶף עוֹבְרִים עָלָיו יָמִים, שְׁבוּעוֹת וְחֻדְשִׁים וְאֶפְלוּ שָׁנִים וְכוּ' וְהוּא לְאַחַר יֹאוֶשׁ, שֶׁהוּא כָּבֵר אֶף פַּעַם לֹא יוֹכֵל לְלַמֵּד. אֲבָל מִי שְׁזוֹרֵק אֶת מַחוֹ הַפְּגוּם וּמְצִיַת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל לֹלֹמֵד עַל פִּי סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל (הַמוֹבָא בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ע"ו, וּמְבֹאָר בְּאֵרִיכוֹת בְּקִנְטֶרֶס 'סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד'), הֵרִי הוּא תְּמִיד יִלְמַד מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא וְשִׁלְחָן עֶרְוֵךְ וְכוּ' וְכוּ' כִּי בּוֹ בְּרַגְעַ שְׂאָדָם מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה - בּוֹ בְּרַגְעַ הוּא נִדְבֵק בְּשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי הַתּוֹרָה וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא - אֶחָד הֵם. וְאוֹתוֹ דָּבָר בְּעִנְיַן שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, לְמָה אָדָם לֹא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ? כִּי הוּא חוֹשֵׁב שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר הִרְבֵּה וְכוּ' וְזֶה קֶשֶׁה לוֹ, אֲזִי אִינוֹ מְדַבֵּר כְּלוּם. אֲבָל אִם הִיָּה יוֹדֵעַ שְׂאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ זֶה מְדַבֵּק אֶת נַשְׁמָתוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲזִי הוּא הִיָּה מְדַבֵּר עוֹד דְבוּר וְעוֹד דְבוּר, וְכֶף לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ.

הַכָּלֵל שְׁעָלֶיךָ לְזַכּוֹר שְׂמַעַט גַּם כֵּן טוֹב בְּכָל דְבָר, אֶפְלוּ בְּמֵדַת הַשְּׂמִחָה - אָדָם חוֹשֵׁב שְׂשִׁלְמוֹת הַשְּׂמִחָה זֶה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִחָה, אֶךְ יַעַן שְׂאִינוֹ יָכוֹל מִפְּנֵי פִגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שְׂעוֹבְרִים עָלָיו - עַל יְדֵי זֶה אִינוֹ שְׂמִחָה כָּלֵל וְכוּ', אֲבָל אִם הִיָּה יוֹדֵעַ שְׂשְׂמִחָה אַחַת, רְקוּד אֶחָד וְחִיּוּךְ אֶחָד זֶה מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל יְדֵי זֶה הִיָּה מוֹגִיל עֲצָמוֹ לְקַצַּת שְׂמִחָה וְעוֹד קַצַּת שְׂמִחָה וְכוּ' עַד שֶׁהִיָּה תְּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשְׂמִחָה וּמְחִיךְ לְכֻלָּם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דַּמּוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, ט"ז אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֵׁישׁ לָנוּ קֵהֳלָה נִפְלְאָה מְאֹד, שְׂמִתְנַהֲגַת רַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁלֹא יִהְיֶה פֶה בְּקֵהֳלַתְנוּ עֶשְׂרֵי דַעוֹת וְכוּ', תִּהְיֶה לְאֵל, אָנִי מִנְהִיג אֶת הַקֵּהֳלָה הַיְפֵה שְׁלָנוּ, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה עַל פִּי שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְלָכֵן הַקְּמַתִּי "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גַּאֲב"ד וְעַם שְׁלֹשָׁה מוֹרֵי צְדָק, וְכָל דְּבַר קִטּוֹן שֵׁישׁ אֵיזָה שְׂאֵלָה, עֲלִיךְ לְשֹׂאֵל אֶחָד מֵהַמוֹרֵי צְדָק, קֵהֳלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה אֵינָה קֵהֳלַת הַפֶּקֶר, אָנִי לֹא אֶתֵּן שְׂכָל אֲשֶׁה תַעֲשֶׂה כְּפִי שֶׁהִיא רוֹצָה וְכוּ', יֵשׁ לָנוּ אֶת הַתְּקַנּוּן שְׁלָנוּ, וְהַגְּבוּלוֹת שְׁלָנוּ, וְזֶה לֹא קֵהֳלַת הַפֶּקֶר, מִי שְׁלֹא מֵתְאִים לָהּ אֶת הַקֵּהֳלָה, שְׂתַלַּךְ לַחֲפֹשׁ קֵהֳלָה אַחֲרַת, אָנִי מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁצְּרִיכִים לְשֹׂאֵל כָּל דְּבַר אֶת הַ"בֵּית הוֹרָאָה", שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם מְקָרִים מְזַעְזָעִים עַל יַדַּיִם חוֹלִים וְכוּ', וְנָשִׁים צְעִירוֹת מְקַבְּלוֹת מַחְלוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהִתְכוּפֵף רַק כְּפִי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא שְׂכָל אֲשֶׁה תִּגִּיב אֶת הַדַּעָה שְׁלָהּ, תִּהְיֶה לְאֵל, אָנִי חֵי וּמִנְהִיג אֶת הַקֵּהֳלָה כְּכַר חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם לָשֵׁם וְלַתְּפָאֲרַת, וְאֵין לָנוּ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַקֵּהֳלָה שְׁלָנוּ מִשׁוּם קֵהֳלָה בְּעוֹלָם.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שֶׁהַגְּבָרִים לֹא יַעֲשֻׂנוּ סִיגְרִיּוֹת, וְלֹא יִשְׁתּוּ שׁוּם מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּר, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׂאֵשֶׁה אֲסוּר לָהּ לַעֲשׂוֹן וְלִשְׁתּוֹת מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּר, שְׁזֶה פְּרִיצוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, אֶחָד מִיִּסּוּדוֹת הַיִּסּוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שְׂאֵשֶׁה לֹא תִלַּךְ עִם שַׁעַר מַגְּלָה, כִּי עַל זֶה מְגִיעַ גִּט, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (פְּתוּכּוֹת ע"ב.) וְאֵלּוּ יוֹצְאוֹת שְׁלֹא בְּכַתְּבָה - הַעוֹבְרַת עַל דַּת מִשָּׁה וִיהוּדִית, וְאֵיזוּהִי דַת יִהוּדִית? יוֹצְאָה וְרֹאשָׁה פְּרוּעַ; וְהַזֵּהָר מְקַלֵּל אֲשֶׁה, שֶׁהוֹלֶכֶת עִם שְׁעֵרוֹת מַגְּלוֹת, וְלֹא יְכוּלִים לְחַלֵּק עַל רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וּמַה שֶׁהוּא אוֹמֵר זֶהוּ קְדוּשׁ, וְכַךְ מוּבָא בְּזֵהָר (נִשָּׂא קכ"ה): תּוֹנְבָא לִיתִי [קִלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בַר נִשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיהָ [שְׂמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דִּיתְחִזִּי מִשְׁעַרָּא דְרִישָׁא לְבַר [שִׁיְהִיהָ הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָרֹאשׁ מַגְּלוֹת, וְרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָא [וְזֶה אֶחָד מֵהַיִּסּוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית

יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישא לבר [ואשה שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתתקנא ביה [ליפות את עצמה בזה] גרים מסכנותא לביתא [גורמת עניות לבית], וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו מצלחים, ולא יהיו חשובים בדרך] וגרים מלה אחרא דשריא בביתא [וגורמת שהסטרא אחרא והחיצונים ישרו בבית, שהם מביאים מריבות] מאן גרים דא? [מי גורמת כל הצרות האלו?] ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר. [השערות של האשה שרואים את זה בחוץ], ומה בביתא האי [ואם כל הקללות האלו מדברות כשהאשה הולכת מגלית בשערות בבית] כל שכן בשוקא [על אחת כמה וכמה כשיוצאת בחוץ בגלוי שער, היא גורמת לעצמה ולבעלה ולהילדים צרות משנות], וכל שכן חציפותא אחרא [על אחת כמה וכמה כשהאשה הולכת בחציפות אחרת, היינו שמסתובבת על הרחוב בכגדים צמודים ושקופים וכו' כדי לגרות גברים, הרי זה גורמת שהחיצונים יתאחזו בה], ולכן צריכים להקפיד לא לעשות מהעקר טפל, ומהטפל עקר.

מחר, ביום רביעי בלילה בשעה תשע וחצי יהיה שעור בבית הכנסת הגדול, שבו אני אעביר את היסודות של קהלתנו הקדושה, ואיך שאין פה הפקרות וכו', ואין פה אשה כל הישר בעיניה תעשה וכו', ורציתי מאד שתבואי להשעור, כי יש לי דברים מאד מאד נחוצים לדבר, יזכנו הקדוש-ברוך-הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב. (נא לבוא בדיוק בשעה תשע וחצי, כי אחר כך יש חתנה).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד.נ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, ט"ז אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

עכשו כשכבר נכנסנו בארבעים יום קדם ראש השנה, עלינו למסר את נפשנו על אהבה, אחוה ורעות בין אנשי שלומנו, ולהשמר מאד מאד

ממריבות או וכוהים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה, פרשה ח', סימן י"ז) אמר הקדוש-ברוך-הוא: "תנו דעתכם שלא תשנאו זה את זה, ולא תקנאו זה את זה, ולא תחררו זה עם זה, ולא תבישו זה לזה, שלא יאמרו מלאכי השרת לפני: 'רבנו של עולם, תורה, שנתת להם, לישראל - אינן עוסקין בה, והרי איבה וקנאה וסנאה ותחרות ביניהם'; ולכן עלינו למסר את נפשנו, פשוטו כמשמעו, שבד' אמות שלנו לא יהיה שום מריבות ושום מחלוקות או וכוהים, כי חבל על הזמן להוציא על שטיות ועל דמיונות וכו' וכו', כי ימינו כצל עובר, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף. דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות, הכל יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים; ולכן פדאי לנו לנצל את הזמן היקר שלנו, עם מצוות ומעשים טובים, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (שמות רבה, פרשה ל"ב, סימן ו') עושה אדם מצוה אחת, הקדוש-ברוך-הוא נותן לו מלאך אחד, עושה ב' מצוות - נותן לו ב' מלאכים, עושה הרבה מצוות, נותן לו הקדוש-ברוך-הוא חצי מחנהו; הרי שלך לפניך שמפל מצוה ומצוה שאדם עושה, בורא מזה מלאכי השמירה ששומרים עליו, ואלמלא המלאכים האלו ששומרים עליו, היה נזוק, וכן צריכים לעזר להזולת, ולעשות חסד אחד עם השני, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך: "הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלהי עולות", ואמרו: (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון: "בשעה שבא הקדוש-ברוך-הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים: 'יברא', ומהם אומרים: 'אל יברא', חסד אומר: 'יברא', שהוא גומל חסדים; ובזה צריך להיות כל הראש שלנו איך יכולים לעשות מצוות ומעשים טובים, ואיך יכולים לעזר להזולת, ורק זה מה שילוו אותנו.

נא ונא ראה לשמר על הילדים שלך, שהם העינים שלנו, וכמו שאדם שומר על אישון עינו שלא יכנס בזה אפלו גריגר עפר וכו', כמו כן ויותר מכן צריכים לשמר על הילדים שלנו: עם מי הם מתחברים? ואיפה הם הולכים? כי היום הנער שלנו בסכנה גדולה מאד, וכל ההורים מכרחים לשמר על

הילדים שלהם, ולא יקלו עם כל מיני קולות לומר: "אין לנו זמן" וכו', "אין לנו סבלנות" וכו', כי דע לה, שהחנוך זה יסוד היסודות בהיהדות, שאנחנו צריכים למסור את התורה ואת האמונה להילדים שלנו, כמו שכתוב: (תהלים פ"ט ב) "לדר ודר אודיע אמונתך בפיי", וככל שאדם שומר על ילדיו, כן יזכה אחר כך לראות מהם הרבה נחת, ואתה צריך לדעת שלזכות לילדים טובים - על זה צריכים הרבה להשקיע, כי הילדים לא צומחים לבד וכו', וכמו אילן כדי שיוציא פרות יפים, צריכים לטפל בזה הרבה, ולהשקות את זה יום יום וכו' וכו', כמו כן ויותר מכן הילדים שלנו צריכים לתת להם הרבה תשומת לב, ואז נזכה לראות מהם הרבה נחת.

שאלו את הגאון האלקי הבעל "חתם סופר" זי"ע איך זכה לבנים ובנות כל-כך מצלחים? ענה ואמר: "כל לילה בעת תקון חצות מלאתי את הכוס עם דמעות, והתפללתי על הצלחת ילדי, וכך זכיתי לזה".

וכן מספר מאחד מאנשי שלומנו, שהיו לו עשרה ילדים, וכלם היו מצלחים ובעלי דרך ארץ גדול, ושאלו אותו אנשי שלומנו: "איך זכית לילדים טובים כאלו?" ענה ואמר: "מה אתם חושבים שהם צמחו לי על העץ? כל לילה שפכתי דמעות להקדוש-ברוך-הוא, ומלאתי את הכפה שלי עם הדמעות, ואחר כך רחצתי את פני עם הדמעות וכו', עד שזכיתי לראות מהם מה שראיתי" וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כְּרוּגֵע, כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד, וְעַקֵּר הַחֲזוּק זֶה עַל יָדֵי שְׂיֻדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רִחַמֵן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ: (תְּהִלִּים י"ח) "אֶרְחַמְךָ הַיְיָ" הַחֲזִיק", דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שֶׁאֵנִי יוֹדֵעַ, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁאֲתָה אַב הַרְחָמֵן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה אָנֹכִי צָרִיכִים מָאד מָאד לְהִתְחַזֵּק שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה, שֶׁמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְפִיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁוֵי עִם הַתְּרוּגוֹם מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, כְּדִי לִסַּיִם כָּל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרוּגוֹם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאָרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזִכְרָךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

וּבִאֲמַת רְבִינוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַרְחָמֵן שֶׁמְמַשְׁיָךְ אֶת רְחֻמְנוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עֲלֵינוּ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא רְחֻמִּים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (פְּסָחִים פ"ד:) אֶפְלוּ בְּשַׁעַת כַּעֲסוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זוֹכֵר הוּא אֶת הַרְחֻמִּים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שֶׁגַּם אֲנַחְנוּ נִלְךְ בְּרְחֻמִּים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירוּשְׁלַמֵי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ה', הֵלְכָה ג') כְּמֵה דֵאָנָא רְחֻמֵן בְּשָׁמַיִם, כִּךְ תְּהוּוּן רְחֻמְנִין בְּאַרְעָא, וְלִכְּן עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֲתָ, בְּיָתֵר עֲזוֹ הֵן לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אַב הַרְחָמֵן, וְהוּלְךְ אֲתָנוּ בְּרְחֻמְנוֹת, וְכֵן עֲלֵינוּ לְלַכֵּת עִם הַזּוֹלַת בְּרְחֻמְנוֹת, וְכִךְ נוּכַל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, כִּי הָעַקֵּר הוּא רְחֻמְנוֹת, וְכִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי עֶקֶב) לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכֵינוּ, אֵלּוֹ דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵל רְחוּם וְחַנוּן, מֵה הַמְקוֹם נִקְרָא "רְחוּם וְחַנוּן", אִף אֲתָה הַיְיָ רְחוּם וְחַנוּן, וּבִאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעַר לְעֵילָא, כְּמוֹ

שְׁמִתְנַהֲגִים כְּאֵן לְמִטָּה, כִּי מִתְנַהֲגִים אֶתְנוּ לְמַעַלָּה, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק
לְלַכֵּת בְּמִדַּת הַרְחֻמִּים, וְכִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִלֵּךְ אִתְנוּ בְּמִדַּת הַרְחֻמִּים.

הַיּוֹם בְּעָרֵב יִהְיֶה דְרָשָׁה לְהַנְשִׁים בְּדִיוֹק בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי, (כִּי אַחַר
כִּי יִהְיֶה חֲתָנָה, וְלִכֵּן שְׂכָל הַנְּשִׁים תְּבֹאֲנָה בְּזִמְנָן, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְתֵת לְאַשְׁתְּךָ
שְׁתִּבּוּא לְדְרָשָׁה שְׁזָה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְהַקְהִילָהּ).

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ד.נ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר עֶקֶב, י"ז אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי בְּדִיוֹק יִהְיֶה שְׁעוֹר לְכָל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְרִצִּיתִי מְאֹד שְׁתִּבּוּאֵי בְּדִיוֹק, כִּי אַחַר כִּי יֵשׁ
חֲתָנָה, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִתְרַבֶּה אֶצְלָנוּ הַשְּׂמֻחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּה, וְשׁוּם דְּכָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִף שְׁאֲנִי
חוֹזֵר עַל זֶה יוֹם יוֹם, שְׁעָה שְׁעָה, אָבָל מַה לַּעֲשׂוֹת - הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים
שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אַחַת וְאַחַת, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כְּאֲשֶׁר כָּל אִשָּׁה
וְאִשָּׁה יוֹדַעַת מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ, וּרְבִנּוּ ז"ל צִוְּהוּ אוֹתְנוּ שֶׁבְּכָל הַכַּחוֹת נִחְזִיק
מֵעַמָּד וְלֹא נִשְׁבֵּר, וְהַעֲצָה לְבּוֹא לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, גְּלָה לָנוּ רְבִנּוּ ז"ל (לְקוֹשֵׁי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ק"ו) לְחַזֵּק אֶת אַחֲרוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂמֻחוֹתֵינוּ אֶת הַזּוּלָּת, עַל יְדֵי
זֶה יֵשׁ גַּם לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי לַעֲצֻמָּךְ מֵעַמָּד חֲזָק לְחַזֵּק בְּכָל יוֹם כַּמָּה
וְכַמָּה נְשִׁים, וְכִי גַם לְךָ יִהְיֶה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְכַרְחִים הַתְּחַזְּקוֹת,
כְּמוֹ אוֹר לְנִשְׁמָה, וּבְכֹאֲמַת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַחֲמָן, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים: (יְרוּשְׁלַיִם בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ה', הֵלְכָה ג') כַּמָּה דִּאֲנָא רַחֲמָן בְּשָׁמַיִם, כִּי תַהוֹוִן
רַחֲמֵינִין בְּאַרְעָא, וְאֶמְרוּ (יְרוּשְׁלַיִם בְּבֵא קָמָא, פָּרָק ח', הֵלְכָה ז') בְּזִמְנָן שְׂאֲתָה רַחֲמָן
הַמְּקוֹם יִרְחַם עָלֶיךָ, וְאִין עוֹד רַחֲמָנוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ מְלַעֲזוֹר לְנְשִׁים אַחֲרוֹת

שנמצאות במצוקה, אשרי האשה, שעוסקת בכל יום לחזק ולעודד ולשמן נשים אחרות, וזה מאד מאד חשוב בשמים, ואין עוד צדקה יותר גדולה מזו. הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתמיד יהיה לנו חלק בלחזק נשים אחרות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דנג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר עקב, י"ז אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם אתחיל, איני יודע מה אתה רוצה להיות: חבר מועצה או ראש המועצה? אבל איך שהוא - עליך לדעת שאיש צבור צריך להיות איש טוב, איש חסד, לעזר לזולת, ואז נכון יהיה לבו בטוח שיצליח דרכו, ואף שיהיו לו מתנגדים, כי כל מי שעוסק בצרכי צבור - תמיד יהיה לו מתנגדים ויעשו עליו בקרת וכו', זה טבעי, כי לבני אדם יש עין צרה בכל מי שעוסק בצרכי צבור, וכבר חושדים אותו בכל מיני חשדות שבעולם וכו'. אבל אם אדם משרת את הצבור, והוא יודע שהוא רק עושה טובות לזולת, אזי נכון יהיה לבו בטוח שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותו, ויקים בו: (משלי ט"ז) "ברצות הוי"ה דרכי איש גם אויביו ישלם".

איתא כי אצלו יתברך חשוב רק חסד - אדם שעושה חסד לכלם ואינו חפץ בכבודו, ואינו אץ ורך להעשיר, אלא משרת בנאמנות את הצבור - יזכה לרב טוב הגנוז והצפון עוד בזה העולם, ומכל שכן בעולם הבא, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות, פ"ק ה', הלכה א) העוסק בצבור כעוסק בתורה.

אבל אם אדם הוא בטבעו איש רע ובליעל ומתנכל לאנשים, ובפרטיות לשכבות החלשות וכו' מוציא מהם את כספם במסים וכו' וארנונה שלא

כחק ומתעלל בהם וכו' - הוא ישלם עבור זה מחיר גבוה מאד, כמו שאמר החכם מכל אדם: (משלי י"ז) "משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו". יכול להיות שכמה שנים הוא על הגבה, עושה מה שהוא רוצה וכו' מתעלל בשכבות החלשות וכו' ומתנהג כפריץ וכו', אבל לבסוף יהיה נעקר מהעולם הוא וכל ביתו במיתה משנה, ואף שרואים בני אדם ששולטים על הזולת בצורה אכזרית ולא קורה להם שום דבר וכו' אסור להרהר אחר המקום ברוך הוא, כי יש הרבה דברים שאנחנו לא מבינים, אבל דבר זה בטוח - מי שמתעלל בשכבות החלשות ומתנהג עמהם באכזריות וכו' הוא יעקר מהעולם, לא רק שיפיל ממשרתו, אלא ישכח לגמרי, ועוד יזכר לשמצה לדורי דורות.

ולכן, כל מי שרץ להנהגת צבור צריך לדעת אשר רבנו ז"ל אמר: (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') מי יכול להיות מנהיג? מי שהוא רחמן, כמו שכתוב: (ישעיה מ"ט) "כי מרחמם ינהגם", וצריך לדעת איך להתנהג עם הרחמנות וכו'. אדם שעוסק בצרכי צבור באמונה, כל רגע הוא מקים הרבה מצוות, ושכרו גדול מאד עוד בזה העולם, מכל שכן בעולם הבא, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב איש חסד, שעושה חסד עם כלם, לא מסתפל על שטיות ודמיונות - חרדי, חלוני, ספרדי, אשכנזי וכו', כל מיני גזענות לשם גזענות, הוא תמיד יצליח. ואף שיידברו עליו, ויעשו עליו כל מיני בקרת וכו', תמיד זה צריך להיות ככה, ואי אפשר לשנות את טבע בני אדם וכו', אבל הוא צריך לדעת שתפקידו הוא רק לעשות חסד עם הזולת, ואז יצליח, והקדוש-ברוך-הוא יעמד על מינו תמיד, ויזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

העקר שבכל העקרים, צריך שתדע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בצדק ובמשפט, בחסד ובאמת, ואם אדם בא לפניו יתברך ברחמים ותחנונים ומבקש ממנו יתברך בדמעות שלישי וכו', הקדוש-ברוך-הוא יעלהו על כל שונאיו, בדרך לא דרך יעלה מעלה מעלה ויצליח דרכו, ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח, ויתעלה בדרך פלא, כי הכל תלוי בו יתברך, הוא מעלה, והוא מוריד.

העקר הוא אמונה בהשגחה פרטי פרטית - שדבר גדול ודבר קטן

לא נעשה מעצמו, אלא הכל בהשגחה פרטית, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים: (יומא ל"ח) בשמך יקראוהו, ובמקומך יושבוהו, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה כלל, ואמרו: (ברכות נ"ח) אפלו ריש גרוגותא מן שמיא מוקמינן ליה - דהינו גם זה שממנה על הביובין, שהיא משרה פחותה, גם הוא מתמנה רק ממנו יתברך, מכל שכן חבר מועצה או ראש מועצה או ראש ממשלה וכו', בודאי הכל ממנו יתברך, אם לשבט אם לטוב.

אם יתנהג ברשעות - אחר כך הוא יפל כמו הדבורה הזו שנושכת ותכף מתה, ואם יעשה טוב, אז שָׁכְרוּ לא יקפח לא בעולם הזה, ומכל שכן לא בעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענִיבֶרג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֶלְיֶעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתְּשַׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנוּ, גְּלוּ וְצַוֶּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצֵינָא קִדִּישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִי"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע
לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי
אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה
נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים,
אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל
אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח :
י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת :
יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך
נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהְפָּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כְּסִיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצוּא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מְצַר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלָּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מְשֻׁכְּבוּ הַפִּכְתָּ בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבָד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפֵצָתְּ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְשִׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ
וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְפֹּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמו
וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לְעָרֵב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכְלֵל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
הִיִּתְ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הַנֶּחֱם נִפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֶף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי יְהִי כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָבֵל וְרָגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאֶסֶר שָׂרִיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבָּם לְשֹׂא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרֹדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ : לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: